

Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen ratifiointia valmistelevan työryhmän mietintö

Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja
Kilpailukyky
51/2015

TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖ
ARBETS- OCH NÄRINGSMINISTERIET
MINISTRY OF EMPLOYMENT AND THE ECONOMY

Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen ratifiointia valmistelevan työryhmän mietintö

Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja

Konserni

51/2015

Tekijät Författare Authors	Julkaisuaika Publiceringstid Date Kesäkuu 2015
Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen ratifiointia valmisteleva työryhmä	Toimeksiantaja(t) Uppdragsgivare Commissioned by Työ- ja elinkeinoministeriö Arbets- och näringsministeriet Ministry of Employment and the Economy
Puheenjohtaja Liisa Huhtala Sihteeri Maarit Huotari	Toimielimen asettamispäivä Organets tillsättningsdatum Date of appointment
Julkaisun nimi Titel Title	Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen ratifiointia valmistelevan työryhmän mietintö
Tiivistelmä Referat Abstract	<p>Euroopassa on pitkään valmisteltu eurooppalaisen patenttijärjestelmän uudistusta. Uudistuksella luodaan uusi vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti sekä uusi yhdistetty patenttituomioistuin. Ensimmäistä koskevat asetukset (EU) N:o 1257/2012 ja (EU) N:o 1260/2012. Tuomioistuin perustetaan sopimuksella yhdistetystä patenttituomioistuimesta. Uudistuksen kaksi osaa ovat kiinteässä yhteydessä toisiinsa ja asetuksia aletaan soveltaa vasta, kun sopimus on tullut voimaan.</p> <p>Työ- ja elinkeinoministeriö asetti 4.2.2015 työryhmän valmistelemaan yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen ratifiointia. Työryhmä on valmistellut hallituksen esityksen muotoon ehdotuksen yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen hyväksymisestä ja laiksi sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta sekä muiksi tarvittaviksi lakimuutoksiksi. Lisäksi työryhmä on valmistellut yhtenäispatenttiasetuksiin liittyvät kansalliset täytäntöönpanotoimet, jotka sisältyvät patenttilakiin tehtäviin muutosehdotuksiin.</p> <p>Ehdotuksen mukaan yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset saatettaisiin lakina voimaan blankettilailla. Patenttilakiin lisättäisiin uusi luku, joka sisältäisi tarvittavat säännökset vaikutukseltaan yhtenäisestä eurooppapatentista. Sopimus yhdistetystä patenttituomioistuimesta sisältää patentin tuoman yksinoikeuden sisältöä ja rajoituksia koskevia aineellisia määräyksiä. Patenttilain säännökset muutettaisiin tarpeellisilta osin vastaamaan näitä määräyksiä. Patenttilakiin, oikeudenkäymiskaareen sekä todistelun turvaamisesta teollis- ja tekijänoikeuksia koskevissa riita-asioissa annettuun lakiin tehtäisiin lisäksi muutoksia, jotka selventävät kansallisten tuomioistuinten ja yhdistetyn patenttituomioistuimen välistä toimivallan jakoa. Lisäksi muutettaisiin rikoslakia ja ulosottoaarta tarpeellisilta osin.</p> <p>Työ- ja elinkeinoministeriön yhdyshenkilö: Työelämä- ja markkinaosasto / Liisa Huhtala +358 29 50 47062</p>
Asiasanat Nyckelord Key words	Teollisoikeus, patentti, yhdistetty patenttituomioistuin, vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti
Painettu julkaisu Inbunden publikation Printed publication	Verkkojulkaisu Nätpublikation Web publication
ISSN	ISSN 1797-3562
ISBN	ISBN 978-952-327-024-4
Kokonaissivumäärä Sidoantal Pages	Kieli Språk Language
256	Suomi, Finska, Finnish
Julkaisija Utgivare Published by	Vain sähköinen julkaisu Endast som elektronisk publikation Published in electronic format only
Työ- ja elinkeinoministeriö Arbets- och näringsministeriet Ministry of Employment and the Economy	

Työ- ja elinkeinoministeriölle

Työ- ja elinkeinoministeriö asetti 4.2.2015 työryhmän valmistelemaan yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen ratifiointia. Työryhmän tehtäväksi annettiin valmistella hallituksen esityksen muotoon ehdotus yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen hyväksymisestä ja laiksi sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta sekä muiksi tarvittaviksi lakimuutoksiksi. Lisäksi työryhmän tehtäväksi annettiin valmistella yhtenäispatenttiasetuksiin liittyvät kansalliset täytäntöönpanotoimet, jotka on määrä sisällyttää patenttilakiin tehtäviin muutosehdotuksiin.

Työryhmän oli määrä valmistella ehdotukset siten, että hallituksen esitys on mahdollista antaa eduskunnalle budjettilakina syksyllä 2015. Työryhmän tehtävänä ei kuitenkaan ollut ottaa kantaa yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen ratifiointiin tai sitä koskevaan aikatauluun.

Työryhmän puheenjohtajaksi määrättiin neuvotteleva virkamies Liisa Huhtala työ- ja elinkeinoministeriöstä. Työryhmän jäseniksi nimitettiin markkinaoikeustuomari Jussi Karttunen oikeusministeriön edustajana, lainsäädäntöneuvos Maarit Leppänen oikeusministeriöstä, lainsäädäntösihteeri Johanna Lahti ulkoasiainministeriöstä, toimistopäällikkö Marjo Aalto-Setälä Patentti- ja rekisterihallituksesta, asiantuntija Riikka Tähtivuori Elinkeinoelämän keskusliitto EK:sta, lakimies Minna Aalto-Setälä Keskuskauppakamarista, lainopillinen asiamies Albert Mäkelä Suomen Yrittäjistä, eurooppapatenttiasiamies Kirsi Finnilä Suomen Patenttiasiamiesyhdistyksen edustajana ja asianajaja Panu Siitonen Suomen Asianajajaliiton edustajana. Työryhmän sihteeriksi määrättiin ylitarkastaja Maarit Huotari työ- ja elinkeinoministeriöstä. Työryhmän neljään kokoukseen osallistui lisäksi hallitussihteeri Paula Laine-Nordström työ- ja elinkeinoministeriöstä.

Työryhmän toimikaudeksi määrättiin 9.2.2015 - 15.5.2015. Työryhmän toimikautta jatkettiin työ- ja elinkeinoministeriön päätöksellä 17.6.2015 asti. Työryhmä kokoontui 10 kertaa.

Työnsä aikana työryhmä on kuullut asiantuntijoina lainsäädäntöjohtaja Sami Mannista ja lainsäädäntöneuvos Tuula Majuria oikeusministeriöstä.

Nyt luovutettava mietintö sisältää hallituksen esityksen muotoon laaditun ehdotuksen yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen hyväksymisestä ja laeiksi sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja väliaikaisesta soveltamisesta sekä patenttilain ja eräiden muiden lakien muuttamisesta. Työryhmä ei kuitenkaan ota kantaa siihen, tulisiko Suomen ratifioida sopimus vai ei.

Saataan työnsä valmiiksi työryhmä kunnioittavasti luovuttaa yksimielisen mietintönsä työ- ja elinkeinoministeriölle.

Helsingissä 15 päivänä kesäkuuta 2015

Liisa Huhtala

Jussi Kaartunen

Maarit Leppänen

Johanna Lahti

Marjo Aalto-Setälä

Riikka Tähtivuori

Minna Aalto-Setälä

Albert Mäkelä

Kim Finnilä

Panu Siitonen

Maarit Huotari

Hallituksen esitys eduskunnalle yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen hyväksymisestä ja laeiksi sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja sopimuksen soveltamisesta sekä patenttilain ja eräiden muiden lakien muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen. Sopimukseen sitoutumisella päätetään myös Suomen mukanaolosta uudessa eurooppalaisessa patenttijärjestelmässä sekä siitä, että yhtenäisestä patenttisuojasta annettu asetus ja yhtenäisen patenttisuojan käännojärjestelyistä annettu asetus tulevat sovellettaviksi Suomessa.

Esitys sisältää ehdotuksen blankettilaiksi, jolla saatetaan lakina voimaan yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset. Esitys sisältää myös ehdotukset patenttilain, rikoslain, ulosottokaaren, todistelun turvaamisesta teollis- ja tekijänoikeuksia koskevissa riita-asioissa annetun lain sekä oikeudenkäymiskaaren muuttamiseksi.

Koko Eurooppalaisen patenttijärjestelmä uudistuksen voimaantulo edellyttää, että kolmetoista valtiota tallettaa ratifiointi- tai liittymiskirjansa yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehtyyn sopimukseen. Esitykseen sisältyvät lait on tarkoitettu tulemaan voimaan valtioneuvoston asetuksella erikseen säädettävänä ajankohtana samaan aikaan kuin sopimus tulee voimaan. Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää voimaansaattamislain väliaikaisesta soveltamisesta ennen sopimuksen kansainvälistä voimaantuloa.

Esitys liittyy vuoden 2016 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Sisältö

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ	5
YLEISPERUSTELUT	8
1 Johdanto	8
2 Nykytila	10
2.1 Kansallinen lainsäädäntö.....	10
2.2 Patenttiyhteistyösopimus.....	12
2.3 Euroopan unionin lainsäädäntö.....	12
2.4 Euroopan patenttisopimus ja Euroopan patenttivirusasto.....	13
2.5 Eurooppalainen patenttijärjestelmä uudistus ja yhdistetystä patenttitoimioistuksesta tehty sopimus	15
2.6 Uudistuksen täytäntöönpano muissa jäsenvaltioissa	22
2.7 Nykytilan arviointi.....	23
3 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset	27
3.1 Tavoitteet.....	27
3.2 Keskeiset ehdotukset.....	27
4 Esityksen vaikutukset	30
4.1 Yritysvaikutukset.....	30
4.2 Valtiontaloudelliset vaikutukset.....	38
4.3 Vaikutukset viranomaisten toimintaan.....	40
4.4 Yhteiskunnalliset vaikutukset.....	42
5 Asian valmistelu	43
5.1 Valmistelu Euroopan unionissa	43
5.2 Valmistelu Suomessa.....	47
6 Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja.....	50
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	51
1 Sopimuksen sisältö ja sen suhde Suomen lainsäädäntöön	51
2 Lakiehdotusten perustelut.....	120
2.1 Laki yhdistetystä patenttitoimioistuksesta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja sopimuksen soveltamisesta.....	120
2.2 Laki patenttilain muuttamisesta.....	120
2.3 Laki oikeudenkäymiskaaren muuttamisesta.....	134
2.4 Laki todistelun turvaamisesta teollis- ja tekijänoikeuksia koskevassa asiassa koskevan lain muuttamisesta	135
2.5 Laki ulosottokaaren muuttamisesta.....	137
2.6 Laki rikoslain muuttamisesta	138

3	Voimaantulo	140
4	Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus ja käsittelyjärjestys..	142
	4.1 Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus.....	142
	4.2 Käsittelyjärjestys.....	143
	LAKIEHDOTUKSET	153
	yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja sopimuksen soveltamisesta.....	153
	patenttilain muuttamisesta.....	154
	oikeudenkäymiskaaren muuttamisesta.....	162
	todistelun turvaamisesta teollis- ja tekijänoikeuksia koskevassa asiassa koskevan lain muuttamisesta.....	164
	ulosottokaaren muuttamisesta.....	165
	rikoslain muuttamisesta.....	166
	SOPIMUSTEKSTI	167
	RINNAKKAISTEKSTIT	239

YLEISPERUSTELUT

1 Johdanto

Patenttijärjestelmien tavoitteena on edistää keksinnöllistä toimintaa sekä teknologian ja elinkeinoelämän kehitystä yhteiskunnassa. Patentti on viranomaisen myöntämä määräaikainen yksinoikeus, josta seuraa, ettei muu kuin patentin haltija voi ilman tämän lupaa hyödyntää patentilla suojattua keksintöä ammattimaisesti (kielto-oikeus). Patentin myöntämisen edellytyksenä on, että keksintö on teollisesti käyttökelpoinen ja että se on uusi ja eroaa olennaisesti aikaisemmin tunnetuista ratkaisuksista. Patenttijärjestelmä perustuu ajatukselle vaihtokaupasta: keksijä julkistaa keksintönsä ja saa vastineeksi määräaikaisen yksinoikeuden sen taloudelliseen hyödyntämiseen. Kielto-oikeus on kuitenkin voimassa vain rajoitetun ajan, korkeintaan kaksikymmentä vuotta, ja patentista on maksettava vuosimaksuja yksinoikeuden ylläpitämiseksi jokaiselta vuodelta, jonka se on voimassa.

Patenttisuoja on aina maantieteellisesti rajattu, ja suojaa saa vain patentin kohteena olevissa maissa (territoriaaliperiaate). Kansalliset ja alueelliset patenttiviranomaiset myöntävät yksinoikeuksia kukin omalla alueellaan. Vaikka hakemusmenettelyitä on osin keskitetty, patentit ovat yhä luonteeltaan kansallisia oikeuksia, ja myös kansainväliset järjestelmät rakentuvat kansallisille patenttijärjestelmille.

Hakija, joka haluaa suojata keksintönsä Suomessa, voi tehdä näin usealla tavalla. Vaihtoehtona on kansallinen patentti Patentti- ja rekisterihallituksesta taikka Eurooppapatenttien myöntämisestä tehdyn yleissopimuksen (European Patent Convention, EPC) (SopS 8/1996; SopS 43/1997; SopS 92 ja 93/2007), jäljempänä *Euroopan patenttisopimus*, mukainen eurooppapatentti Euroopan patenttivirastosta (European Patent Office, EPO). Lisäksi molempien hakemiseen voidaan käyttää myös patenttiyhdistyösopimuksen (Patent Cooperation Treaty, PCT) (SopS 58/1980) mukaista kansainvälistä järjestelmää.

Euroopan alueellinen patenttijärjestelmä perustuu Euroopan patenttisopimukseen. Se rakentuu niin ikään sopimusvaltioiden kansallisille patenttijärjestelmille, ja eurooppapatentin keskitetyn myöntämisen jälkeen tuloksena on joukko kansallisia patentteja, joista maksetaan erikseen vuosimaksuja kansallisille patenttiviranomaisille, jäljempänä *perinteiset eurooppapatentit*. Myös patentteja koskevat oikeudenkäynnit käydään pääasiallisesti erikseen kunkin maan kansallisessa tuomioistuimessa, vaikka kyse olisi samaan eurooppapatentiin perustuvista kansallisesti voimaansaatetuista patenteista.

Euroopassa on pitkään tavoiteltu patenttijärjestelmää, jossa patentilla saisi yhteisen suojan koko Euroopan unionin alueella. Tiiviimmässä yhteistyössä 25 jäsenvaltion kesken on sovittu eurooppalaisesta patenttijärjestelmä uudistuksesta, jonka

myötä eurooppapatentille voidaan rekisteröidä yhtenäinen suoja. Järjestelmä perustuu Euroopan patenttisopimuksen 142 artiklaan, jonka mukaan ryhmä sopimusvaltioita voi sopia yhdessä järjestelystä, jossa eurooppapatentti saa yhtenäiset oikeusvaikutukset sopimusvaltioiden alueella. Vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti ja siihen liittyvät menettelyt perustuvat yhtenäisen patenttisuojan luomiseksi toteutettavasta tiiviimmästä yhteistyöstä annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 1257/2012, jäljempänä *yhtenäisestä patenttisuojasta annettu asetus* sekä yhtenäisen patenttisuojan luomiseksi toteutettavan tiiviimmän yhteistyön täytäntöönpanoon sovellettavista käännösjärjestelystä annettuun neuvoston asetukseen (EU) N:o 1260/2012, jäljempänä *yhtenäisen patenttisuojan käännösjärjestelystä annettu asetus*.

Järjestelmään liittyy myös jäsenvaltioiden välinen kansainvälinen sopimus yhdistetystä patenttituomioistuimesta (Agreement on a Unified Patent Court, UPCA) (EUVL C 175, 20.6.2013, s. 1), jäljempänä *yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus*, jota tässä hallituksen esityksessä esitetään eduskunnan hyväksyttäväksi. Uudessa sopimusjäsenvaltioiden yhteisessä tuomioistuimessa ratkaistaan sekä perinteisiä eurooppapatentteja että vaikutukseltaan yhtenäisiä eurooppapatentteja koskevat riita-asiat keskitetysti.

Eurooppalaisen patenttijärjestelmäuudistuksen tavoitteena on luoda Eurooppaan kustannustehokkaampi, laadukkaampi ja oikeusvarmempi patenttijärjestelmä. Yhdellä hakemuksella olisi mahdollista saada osallistuvien jäsenvaltioiden alueen kattava yksi patentti, josta maksettaisiin yhtä vuosimaksua ja jota koskevat oikeudenkäynnit käytäisiin yhdessä tuomioistuimessa. Uusi yhtenäispatenttijärjestelmä ei kuitenkaan korvaisi perinteistä eurooppapatenttijärjestelmää ja kansallisia patenttijärjestelmiä, vaan järjestelmät jatkaisivat rinnakkaiseloa. Hajautettua tai kohdennetumpaa suojaa tarvitsevat hakijat voisivat edelleen käyttää perinteisiä eurooppapatentteja tai kansallisia patentteja. Patentinhakijalla olisi kuitenkin valittavanaan myös uusi yhtenäinen suoja, vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti tiiviimpään yhteistyöhön osallistuvien maiden osalta.

Suomi on osallistunut tiiviisti eurooppalaisen patenttijärjestelmäuudistuksen valmisteluun. Järjestelmän voimaantulo Suomessa vaatisi sen, että Suomi ratifioi yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen. Järjestelmään liittyminen johtaisi myös tarpeeseen muuttaa muun muassa patenttilakia (550/1967) vastaamaan uuden järjestelmän rakenteita ja menettelyitä. Lisäksi Suomeen on tarkoitus perustaa oma yhdistetyn patenttituomioistuimen paikallisjaosto, jossa olisi mahdollista käydä oikeutta Suomen kansalliskielten lisäksi englannin kielellä.

2 Nykytila

2.1 Kansallinen lainsäädäntö

Patentista säädetään patenttilaissa ja patenttiasetuksessa (669/1980). Patenttilaissa säädetään muun muassa patentin antaman yksinoikeuden sisällöstä ja rajoituksista, patentoitavuuden edellytyksistä sekä kansallisen patentin hakemusmenettelystä ja elinkaaresta. Patenttiasetus sisältää tarkempia säännöksiä lain soveltamisesta ja menettelystä Patentti- ja rekisterihallituksessa.

Patenttilaissa säädetään lisäksi kansainvälisen patenttihakemuksen käsittelystä Patentti- ja rekisterihallituksessa sekä Suomea koskevan kansainvälisen hakemuksen oikeusvaikutuksesta. Eurooppapatentteja koskevassa luvussa säädetään eurooppapatenttihakemuksen oikeusvaikutuksesta Suomessa, sekä niistä toimista, jotka patentinhaltijan on suoritettava, jotta perinteisellä eurooppapatentilla on oikeusvaikutus Suomessa. Näiden toimien suorittamista kutsutaan myös eurooppapatentin *kansalliseksi voimaansaattamiseksi*.

Suomalaisella patentinhakijalla on edellä kuvatulla tavalla useita vaihtoehtoja keksinnön suojaamiseksi kotimaassaan. Jos hakija valitsee kansallisen reitin, hakemus tehdään Patentti- ja rekisterihallitukselle joko suomeksi, ruotsiksi tai englanniksi. Patenttiviranomainen suorittaa uutuus- ja patentoitavuustutkimuksen. Hakemus julkaistaan 18 kuukauden kuluessa sen tekopäivästä. Patentoitavuusedellytysten täytyessä patenttiviranomainen myöntää patentin ja tekee merkinnät patenttirekisteriin. Patentin myöntämisestä alkaa yhdeksän kuukauden väiteaika, jonka aikana kolmannet osapuolet voivat ottaa kantaa patenttiviranomaisen myöntöpäätökseen. Väitemenettelyssä patenttiviranomainen voi kumota patentin kokonaan tai osittain, tai pitää sen voimassa. Patentinhaltija maksaa Patentti- ja rekisterihallitukselle vuosimaksuja jokaiselta vuodelta, jonka patentti on voimassa. Jos vuosimaksua ei makseta, patentti lakkaa olemasta voimassa. Patentinhaltija voi myös rajoittaa patenttia tai luopua patentistaan niin, että se lakkaa kokonaisuudessaan patenttihakemuksen tekemispäivästä lukien. Enimmillään patentti on voimassa 20 vuotta patenttihakemuksen tekemispäivästä. Lääkkeille ja kasvinuojeluaineille on mahdollista hakea lisäsuojatodistusta, joka pidentää patenttisuojaa enintään viidellä vuodella.

Patenttilaissa säädetään myös vastuusta patentin loukkauksessa, korvausvelvollisuudesta ja toimivaltaisista tuomioistuimista patenttiasianssa. Territoriaaliperiaatteen mukaisesti patentti on voimassa vain Suomessa, ja sen nojalla patentinhaltija voi puuttua kilpailijoiden toimintaan tässä maassa. Patenttia koskevat riita- ja hakemusasiat käsitellään markkinaoikeudessa ja rikosasiat Helsingin käräjäoikeudessa. Suurin osa patentin loukkausta koskevista asioista käsitellään riita-asioina.

Tuomioistuin voi määrätä loukkaajan lopettamaan loukkaavan toiminnan sekä määrätä vahingonkorvauksesta ja kohtuullisesta käyttöhyvityksestä. Tuomioistuin voi myös määrätä turvaamistoimista, joilla turvataan todistelua tai estetään laajemman vahingon syntyminen ennen asian ratkaisua. Korvausta patentinloukkauksen perusteella voi vaatia viiden viimeisen vuoden ajalta ennen kanteen vireille panoa.

Jos patentinhakija haluaa suojata keksintönsä Suomen ulkopuolella, hän voi tehdä kansallisen hakemuksen toisen valtion patenttiviranomaiselle. Ensimmäisestä keksintöä koskevasta patenttihakemuksesta alkaa kulua etuoikeusaika, jonka kuluessa hakija voi vielä hakea patenttia muissa maissa siten, että ensimmäisen hakemuksen tekopäivä jää ratkaisevaksi patentilta vaadittavan uutuuden ja keksinnöllisyyden osalta. Patenttiyhteistyösopimukseen perustuvaa järjestelmää hyödyntämällä hakija voi yksinkertaistaa tätä menettelyä. Yhdellä kansainvälisellä hakemuksella voidaan varata mahdollisuus hakea suojaa useassa maassa niin, että hakemuksen käsittelyvaiheessa tehdään kansainvälinen keskitetty uutuus- tai patentoitavuustutkimus tai molemmat. Keskitetyn vaiheen jälkeen hakemus siirtyy kansalliseen vaiheeseen asianomaisiin patenttiviranomaisiin. Patenttiyhteistyösopimusta käsitellään tarkemmin jaksossa 2.2.

Jos patenttiyhteistyösopimukseen perustuvalla hakemuksella haetaan suojaa myös Suomessa, hakemuksesta on toimitettava Patentti- ja rekisterihallitukselle käännökset ja maksettava vahvistettu maksu. Jos patenttihakemus täyttää patenttiyhteistyösopimuksen sekä sen sovellutussääntöjen hakemuksen muotoa ja sisältöä koskevat määräykset, se on näiltä osin hyväksyttävä. Muutoin hakemuksen käsittelystä on pitkälti voimassa, mitä kansallisesta hakemuksesta on säädetty, ja patenttiviranomainen päättää itsenäisesti patentin myöntämisestä.

Suomalainen patentinhakija voi hyödyntää myös perinteistä eurooppapatenttijärjestelmää. Yhdellä hakemuksella voidaan saada suojaa useassa Euroopan patenttisopimuksen sopimusvaltiossa Euroopan patenttiviraston myönnettyä patentin. Sopimusvaltioita on tällä hetkellä 38. Eurooppapatentin kansallisesta voimaansaattamisesta Suomessa säädetään patenttilain 9 b luvussa, jonka mukaan hakijan on toimitettava käännös eurooppapatentista ja suoritettava käännöksen julkaisumaksu Patentti- ja rekisterihallitukselle. Vasta tämän jälkeen eurooppapatentilla on oikeusvaikutus Suomessa. On huomattava, että kansallinen voimaansaattaminen on ainoastaan muodollinen rekisteröintitoimi.

Kaikkien edellä kuvattujen menettelyiden tuloksena Suomen ollessa kohdemaana on patentti, johon sovelletaan Suomen voimassa olevaa lainsäädäntöä. Eurooppapatentin osalta Euroopan patenttisopimuksessa on yhdenmukaistettu myös tiettyjä patenttioikeuden sisältöä koskevia säännöksiä, mutta kansallisesti voimaansaattettu eurooppapatentti voidaan käytännössä rinnastaa kansalliseen Patentti- ja rekisterihallituksen myöntämään patenttiin. Eurooppapatentteja koskevat riidat käsitellään kansallisissa tuomioistuimissa kansallisia säännöksiä soveltaen.

2.2 Patenttiyhteistyösopimus

Patenttiyhteistyösopimus (*Patent Cooperation Treaty, PCT*) on tehty vuonna 1970. Sopimus on tullut Suomen osalta voimaan vuonna 1980. Patenttiyhteistyösopimuksella on luotu kansallisia patenteja koskeva kansainvälinen hakujärjestelmä. Sopimuksella on pyritty yksinkertaistamaan patenttien hakemusmenettelyä ja tukemaan kansallista uutuus- ja patentoitavuustutkimusta suorittamalla nämä tutkimukset tietyissä valikoiduissa kansainvälisissä viranomaisissa, kuten esimerkiksi Patentti- ja rekisterihallituksessa.

Yhdellä hakemuksella on mahdollista saada patenttihakemus vireille kaikissa patenttiyhteistyösopimukseen liittyneissä valtioissa. Menettelyyn kuuluvat myös kansainvälinen uutuustutkimus ja hakijalle valinnainen patentoitavuustutkimus, jotka nopeuttavat ja yhdenmukaistavat hakemuksen käsittelyä kansallisissa viranomaisissa. Lopullinen päätös patentin myöntämisestä on kuitenkin aina kunkin sopimusvaltion kansallisella patenttiviranomaisella ja menettelyn tuloksena on joukko kansallisia patenteja, joihin sovelletaan kansallista lainsäädäntöä.

2.3 Euroopan unionin lainsäädäntö

Patenttilainsäädäntöä ei ole yhdenmukaistettu Euroopan unionissa muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta. Ensimmäinen näistä on kansanterveysongelmista kärsiviin maihin vietävien lääkkeiden valmistusta koskevien patenttien pakkolisensoinnista annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 816/2006. Asetus sisältää menettelyn, jota noudatetaan lääkkeiden valmistusta ja myyntiä koskeviin patenteihin ja lisäsuojatodistuksiin liittyviä pakkolisenssejä myönnettäessä. Asetuksen piirissä ovat tuotteet, jotka on tarkoitettu vietäviksi sellaisiin hyväksytyihin maihin, joissa kyseisiä tuotteita tarvitaan kansanterveysongelmien ratkaisemiseen. Jäsenvaltioiden on myönnettävä pakkolisenssi kenelle tahansa hakijalle, joka täyttää asetuksessa annetut edellytykset.

Toinen patenttioikeutta koskeva Euroopan unionin säädös on bioteknologian keksintöjen oikeudellisesta suojasta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/44/EY, jäljempänä *bioteknologiadirektiivi*. Bioteknologiadirektiivillä yhdenmukaistetaan jäsenvaltioiden lainsäädäntöä bioteknologian keksintöjen suojasta. Bioteknologiadirektiivissä veloitetaan jäsenvaltiot suojaamaan bioteknologisia keksintöjä, kuten muitakin keksintöjä. Jäsenvaltiot veloitetaan myös varmistamaan, että patentoitavuuden edellytykset täyttävä keksintö on patentoitavissa silloinkin, kun kohteena on biologisesta materiaalista koostuva tai biologista materiaalia sisältävä tuote tai menetelmä, jonka avulla voidaan valmistaa, muokata tai käyttää biologista materiaalia. Lisäksi bioteknologiadirektiivissä säädetään muun muassa bioteknologian keksintöjen suojan sisällöstä, pakkoluvista ja biologisen materiaalin tallettamisesta.

Kolmanneksi patenttioikeudesta Euroopan unionissa säädetään lisäsuojatodistuksia koskevilla asetuksilla. Näitä ovat lääkkeiden lisäsuojatodistuksesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 469/2009 (Kodifioitu toisinto) sekä kasvinsuojeluaineiden lisäsuojatodistuksen käyttöön ottamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1610/96. Lääkkeiden lisäsuojatodistuksen myöntämisen edellytys on voimassa oleva patentti ja lääkkeelle myönnetty myyntilupa. Lisäsuojatodistuksella voidaan jatkaa lääkkeen suoja-aikaa ja tasapainottaa sitä, että lääkeaineiden myyntiluvan saaminen estää patentinhaltijaa hyödyntämästä keksintöään patentin elinkaaren alussa. Lisäsuojatodistus voi jatkaa patentin suoja-aikaa enimmillään viidellä vuodella. Kasvinsuojeluaineiden lisäsuojatodistus noudattaa samoja periaatteita.

Lisäksi kansainvälisen yksityisoikeuden sääntely Euroopan unionissa koskettaa myös patenteja. Eurooppapatenteja koskevat oikeudenkäynnit käydään kansallisissa tuomioistuimissa ja tuomioistuinten toimivalta määräytyy tuomioistuinten toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 (uudelleenlaadittu), jäljempänä *Bryssel I -asetus*, mukaisesti. Kantajalla on Bryssel I -asetuksen nojalla jonkin verran liikkumavaraa siinä, missä loukkauskanne nostetaan. Bryssel I -asetuksen 24 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaan jokaisen jäsenvaltion tuomioistuimet ovat kuitenkin yksinomaisesti toimivaltaisia tutkimaan kaikki kyseisen jäsenvaltion osalta myönnettyjen eurooppapatenttien rekisteröintiä tai pätevyyttä koskevat asiat. Euroopan patenttijärjestelmäuudistus ja erityisesti yhdistetty patenttituomioistuin on huomioitu asetuksen (EU) N:o 1215/2012 muuttamisesta yhdistettyyn patenttituomioistuimeen ja Benelux-maiden tuomioistuimeen sovellettavien säännösten osalta annetulla asetuksella (EU) N:o 542/2014. Bryssel I -asetuksessa yhdistetty patenttituomioistuin rinnastetaan sopimusjäsenvaltioiden yhteisenä tuomioistuimena kansallisiin tuomioistuihin ja se on osa Euroopan tuomioistuinjärjestelmää. Vaikka tuomioistuinta kutsutaan yhteiseksi, Suomen valtiosäännön näkökulmasta kyse on tästä huolimatta kansainvälisellä sopimuksella perustettavasta kansainvälisestä tuomioistuimesta.

Euroopan patenttijärjestelmäuudistukseen liittyviä uusia Euroopan unionin säädöksiä käsitellään jäljempänä jaksossa 2.5 Eurooppalainen patenttijärjestelmäuudistus ja yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus.

2.4 Euroopan patenttisopimus ja Euroopan patenttivirasto

Suomi on Euroopan patenttisopimuksen sopimusvaltio muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden tavoin. Suomi on liittynyt sopimukseen 1 päivänä maaliskuuta 1996. Sopimuksen tavoitteena on valtioiden yhteistyön lisääminen keksintöjen suojaamisessa. Sopimus mahdollistaa sen, että suoja voidaan saada yhdellä patentinmyöntämismenettelyllä kaikissa sopimusvaltioissa. Tällä tavoin, sekä myönnettyjä

patentteja koskevien tiettyjen yhtenäissääntöjen luomisella, edistetään innovaatiota ja taloudellista kasvua Euroopassa. Euroopan patenttisopimus luo perustan Euroopan alueelliselle patenttijärjestelmälle ja Euroopan patenttinviraston toiminnalle.

Euroopan patenttisopimuksella luotu järjestelmä mahdollistaa patenttisuojan hakemisen ja saamisen useassa Euroopan patenttisopimuksen sopimusvaltiossa keskitetysti yhdellä hakemuksella. Nykyisin sopimusvaltioita on yhteensä 38. Järjestelmä on avoin, joten sitä voivat hyödyntää myös sopimusvaltioiden ulkopuoliset hakijat.

Euroopan patenttinvirasto myöntää eurooppapatentin, joka perustuu eurooppapatenttihakemukseen. Eurooppapatentti voi perustua myös kansalliseen hakemukseen tai patenttityhteistyösopimukseen perustuvaan hakemukseen, josta on jatkettu eurooppapatenttihakemus. Menettely Euroopan patenttinvirastossa alkaa, kun hakija toimittaa hakemuksen virastolle. Hakemuksen käsittelykieleksi on valittava jokin viraston virallisista kielistä, joita ovat englanti, saksa ja ranska. Euroopan patenttinvirasto tutkii hakemuksen ja julkaisee sen 18 kuukauden kuluttua hakemuspäivästä tai aiemmasta etuoikeuspäivästä. Ennen kuin patenttinvirasto myöntää patentin hakijan on käännettävä patenttivaatimukset kahdelle muulle patenttinviraston kielelle. Patentointiedellytysten täytyessä virasto myöntää eurooppapatentin.

Hakijan päätettävissä on se, missä Euroopan patenttisopimuksen sopimusvaltioissa keksintö suojataan. Kun Euroopan patenttinvirasto on myöntänyt eurooppapatentin, se on vielä saatettava voimaan kansallisesti hakijan valitsemissa sopimusvaltioissa. Tässä vaiheessa patentinhaltija siis voi vielä päättää ne sopimusvaltiot, jossa kansallinen voimaansaattaminen lopullisesti tehdään. Eurooppapatentin voimaansaattaminen saattaa kansallisista säännöksistä riippuen vaatia erillisen maksun tai käännökseen kyseisen sopimusvaltion viralliselle kielelle tai molemmat. Myös vuosimaksut maksetaan kansallisille virastoille. Kansalliset virastot tilittävät kuitenkin vuositasolla 50 prosenttia eurooppapatenteista perimistään vuosimaksuista Euroopan patenttinvirastolle. Patentinhaltija voi halutessaan antaa patenttisuojan raueta yksittäisessä sopimusvaltiossa jättämällä kansallinen vuosimaksu maksamatta.

Eurooppapatentin myöntämisen tuloksena on joukko kansallisia patentteja, joita hallinnoidaan kussakin sopimusvaltiossa erikseen. Tästä poikkeuksena ovat Euroopan patenttinviraston keskitetty väite-, rajoitus- ja lakkauttamismenettely. Patentin myöntämisestä alkaa yhdeksän kuukauden väiteaika, jonka aikana tehdyt väitteet käsitellään Euroopan patenttinvirastossa. Väitemenettelyssä virasto voi kolmannen osapuolen väitteen johdosta kumota patentin kokonaan tai osittain, tai pitää sen voimassa. Päätöksen vaikutukset ulottuvat eurooppapatenttiin yhtenäisesti sen kaikissa suojavaltioissa. Väiteajan umpeuduttua patentti voidaan kumota vain kansallisessa tuomioistuimessa nostetulla kanteella, aina kussakin maassa erikseen. Patentinhaltijalla itsellään on kuitenkin mahdollisuus rajoittaa patenttia tai lakkauttaa patentti keskitetysti Euroopan patenttinvirastossa milloin tahansa patentin myöntämisen jälkeen. Rajoittamis- tai lakkauttamispyyntöä ei kuitenkaan voi tehdä, jos väitemenettely on vireillä.

2.5 Eurooppalainen patenttijärjestelmä uudistus ja yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus

Eurooppalaisesta patenttijärjestelmä uudistuksesta yleisesti

Keskeinen osa patenttijärjestelmä uudistusta on yhteisen eurooppapatentteja koskevia riita-asioita käsittelevän tuomioistuimen perustaminen. Alun perin tuomioistuinta koskeva sopimusluonnos perustui ajatukselle, että myös unionin ulkopuoliset Euroopan patenttisopimuksen sopimusvaltiot olisivat voineet olla mukana tuomioistuinjärjestelmässä. Tavoite ei toteutunut, koska Euroopan unionin tuomioistuin katsoi lausunnossaan (1/09), että lausuntopyyntönsä pohjana ollut sopimusluonnos yhdistetystä patenttituomioistuimesta ei ollut unionin lainsäädännön mukainen.

Nyt ratifioitavaksi ehdotettava yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus luo tiiviin yhteyden Euroopan patenttisopimukseen perustuvan järjestelmän ja unionin oikeusjärjestelmän välille. Koska yhdistetty patenttituomioistuin on toimivaltainen käsittelemään sekä perinteisiä eurooppapatentteja että vaikutukseltaan yhtenäisiä eurooppapatentteja koskevia riita-asioita, kahden erillisen patenttituomioistuimen perustamiselle Eurooppaan ei ole tarvetta. Lisäksi uudistus hyödyntää olemassa olevaa patentinhaku- ja myöntämisyhteistyötä Euroopan patenttinvirastossa. Vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti on Euroopan patenttinviraston myöntämä eurooppapatentti, jolle on rekisteröity unionin asetuksiin perustuva yhtenäinen vaikutus.

Yhtenäistä patenttisuojaa koskevat asetukset on säädetty noudattaen tiiviimpää yhteistyötä koskevia Euroopan unionin perussopimusten määräyksiä, tarkemmin Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, *jäljempänä EU-sopimus*, 20 artiklaa ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, *jäljempänä EUT-sopimus*, 326–334 artikloita. Nämä määräykset mahdollistavat yhteistyön, jossa kaikki jäsenvaltiot eivät ole mukana. Yhteistyöhön voi kuitenkin liittyä myöhemmin. Yhteistyön edellytyksenä on luvan myöntäminen yhteistyön käynnistämiseksi. Euroopan unionin neuvoston päätös luvan antamisesta tiiviimpään yhteistyöhön yhtenäisen patenttisuojan luomiseksi (2011/167/EU) mahdollisti asetusehdotusten antamisen. Tiiviimpään yhteistyöhön osallistuvat 25 jäsenvaltiota eli kaikki jäsenvaltiot lukuun ottamatta Espanjaa, Italiaa ja Kroatiaa. Italia on toukokuussa 2015 ilmoittanut liittyvänsä tiiviimpään yhteistyöhön. Koska Italia on jo aiemmin allekirjoittanut yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen, Italia tulee osaksi patenttijärjestelmä uudistusta kaikilta osin. Puola, joka on mukana tiiviimmässä yhteistyössä, ei ole allekirjoittanut yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehtyä sopimusta. Näin ollen Puola ei ole tässä vaiheessa mukana uudistuksessa.

Yhtenäisestä patenttisuojasta annettu asetus ja yhtenäisen patenttisuojan käynnistämiseksi annettu asetus tulivat voimaan 20 päivänä tammikuuta 2013. Niitä ryhdytään kuitenkin soveltamaan vasta yhdistetystä patenttituomioistuimesta

tehdyn sopimuksen voimaantulosta. Uudistuksen osat muodostavat oikeudellisen kokonaisuuden. Eurooppalaisen patenttijärjestelmä uudistuksen voimaantulo vaatii molempien osien voimaantulon.

Yhtenäisestä patenttisuojasta annettu asetus

Yhtenäisestä patenttisuojasta annetussa asetuksessa säädetään vaikutukseltaan yhtenäisestä eurooppapatentista sekä siihen liittyvistä menettelyistä. Eurooppapatentille, joka on myönnetty kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden osalta samat patenttivaatimukset sisältävänä, voidaan hakea rekisteröitäväksi yhtenäinen vaikutus. Yhtenäinen vaikutus ei ole itsenäinen oikeus, vaan perustuu Euroopan patenttinviraston myöntämään eurooppapatenttiin. Näin ollen sen ei myöskään katsota syntyneen siltä osin, kuin eurooppapatentti on kumottu tai sitä on rajoitettu.

Vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti tulee voimaan kaikissa niissä osallistuvissa jäsenvaltioissa, jotka yhtenäisen vaikutuksen rekisteröintipäivänä ovat ratifioineet yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen. Patentin yhtenäisen vaikutuksen maantieteellinen ulottuvuus ei laajene vaikka uusia jäsenvaltioita liittyisi järjestelmään patentin voimassaolon aikana. Eurooppapatentti voidaan kuitenkin saattaa voimaan myös yhtenäisen vaikutuksen ulkopuolelle jäävissä Euroopan patenttisopimuksen jäsenmaissa. Eurooppapatentti, jolle on rekisteröity yhtenäinen vaikutus yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen ratifioineissa maissa, voidaan saattaa perinteisenä eurooppapatenttina erikseen voimaan sellaisissa Euroopan patenttisopimuksen jäsenmaissa, jotka eivät ole ratifioineet sopimusta tai eivät alun perinkään ole olleet mukana tiiviimmässä yhteistyössä. Tällöin eurooppapatentti on samanaikaisesti voimassa vaikutukseltaan yhtenäisenä eurooppapatenttina tietyissä maissa ja perinteisenä eurooppapatenttina toisissa.

Osallistuvien jäsenvaltioiden on varmistettava, että eurooppapatentin ei katsota tulleen voimaan kansallisena patenttina, mikäli vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti on tullut voimaan näiden valtioiden osalta. Vaikka patentti on voimassa kaikissa osallistuvissa jäsenvaltioissa, omistusoikeudellisesti sen katsotaan olevan yhden jäsenvaltion lainsäädännön alainen. Tämä jäsenvaltio määräytyy pääsääntöisesti hakijan kotipaikan tai päätoimipaikan perusteella.

Yhtenäinen vaikutus tarkoittaa, että patentilla on yhtenäinen luonne ja vaikutus kaikissa osallistuvissa jäsenvaltioissa. Patentti voidaan esimerkiksi rajoittaa, siirtää ja kumota vain kaikkia jäsenvaltioita koskevin vaikutuksin. Käyttöluvia voidaan kuitenkin myöntää joko jäsenvaltioiden kaikkia alueita tai niiden osia varten. Maakohdittaiset käyttöluvut ovat näin ollen edelleen mahdollisia.

Vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti antaa haltijalleen oikeuden kieltää kolmannelta sellaiset toimet, joilta patentti suojaa kaikkien jäsenvaltioiden alueella, jossa sillä on yhtenäinen vaikutus. Patentin tuomat oikeudet ja sitä koskevat rajoitukset ovat yhdenmukaisia koko voimassaoloalueella. Kun vaikutukseltaan yhtenäistä eurooppapatenttia koskevaa riita-asiaa käsitellään yhdistetyssä patenttituomioistuimessa, sovellettavaksi tulevat ensisijaisesti yhdistetystä patenttituomioistuimesta

tehdyn sopimuksen määräykset patentin tuottamasta oikeudesta ja oikeuden rajoituksista. Vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti rinnastetaan kansalliseen patenttiin ainoastaan omistusoikeudellisissa kysymyksissä, jolloin kansallinen lainsäädäntö voi tulla sovellettavaksi yhdistetyssä patenttitoimistoituimessa.

Vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin vuosimaksut ja mahdolliset lisämaksut maksetaan Euroopan patenttinvirastolle. Jos vuosimaksua ei makseta, patentti raukeaa. Virasto pidättää itsellään 50 prosenttia vuosimaksuista ja jakaa loput osallistuville jäsenvaltioille. Asetus sisältää vuosimaksujen tasoa ja jako-osuuksia koskevia periaatteita. Vuosimaksujen on oltava progressiivisia sekä riitettävä kattamaan vaikutuksiltaan yhtenäisistä eurooppapatenteista aiheutuvat kustannukset ja varmistamaan yhdessä hakemusvaiheen maksujen kanssa Euroopan patenttinviraston budjetin tasapaino. Vuosimaksujen tasosta päätettäessä on otettava huomioon myös pienten ja keskisuurten yritysten tilanne ja että tavoitteena on innovaatiotoiminnan helpottaminen ja eurooppalaisten yritysten kilpailukyvyyn parantaminen. Sopimusvaltiot päättävät vuosimaksuista ja jako-osuuksista Euroopan patenttinviraston erityisvaliokunnassa. Neuvottelut edellä mainituista kysymyksistä ovat vielä käynnissä.

Yhtenäisestä patenttisuojasta annettu asetus sisältää institutionaalisia säännöksiä Euroopan patenttinviraston tehtävistä. Koska Euroopan unioni ei ole Euroopan patenttisopimuksen osapuoli, tehtävistä ei voida suoraan säätää asetuksessa, vaan siinä veloitetaan osallistuvat jäsenvaltiot antamaan virastolle asetuksessa mainitut tehtävät. Euroopan patenttinviraston patenttirekisteriin sisällytetään yhtenäistä patenttisuojaa koskeva rekisteri, jota virasto hallinnoi. Euroopan patenttinvirasto hallinnoi lisäksi eurooppapatenttien haltioiden pyyntöjä yhtenäisen vaikutuksen rekisteröimisestä, vaikutukseltaan yhtenäisten eurooppapatenttien vuosimaksuja, käännöskustannusten korvausjärjestelmää ja käännösten julkaisemista. Lisäksi osallistuvien jäsenvaltioiden tulee perustaa Euroopan patenttinviraston hallintoneuvoston alaisuuteen erityisvaliokunta, jossa osallistuvat jäsenvaltiot päättävät viraston tehtäviin liittyvien toimintojen hoitamisesta.

Yhtenäisestä patenttisuojasta annetussa asetuksessa säädetään tietyiltä osin käyttöluvista. Vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin haltija voi ilmoittaa Euroopan patenttinvirastolle halukkuutensa myöntää käyttöluja kenelle tahansa asianmukaista vastiketta vastaan. Tällainen käyttöluja rinnastetaan sopimusperusteiseen käyttölujaan. Vaikutukseltaan yhtenäistä eurooppapatenttia koskevat pakkoluvat määräytyvät edelleen jäsenvaltion lainsäädännön perusteella kunkin jäsenvaltion alueella.

Yhtenäisen patenttisuojan käännösjärjestelyistä annettu asetus

Yhtenäisen patenttisuojan käännösjärjestelyistä annetussa asetuksessa säädetään vaikutukseltaan yhtenäistä eurooppapatenttia koskevista käännösjärjestelyistä. Kun eurooppapatentti on julkaistu Euroopan patenttisopimuksen määräysten mukaisesti, yhtenäisen suojan rekisteröinti ei vaadi käännöksiä. Järjestelmä toimii

lähtökohtaisesti Euroopan patenttinviraston käsittelykielten ja konekäännösten pohjalta.

Euroopan patenttinviraston virallisia kieliä ovat englanti, saksa ja ranska. Eurooppapatentti julkaistaan käsittelykielellä ja lisäksi patenttivaatimukset kahdella muulla Euroopan patenttinviraston virallisella kielellä. Yhtenäisen patenttisuojan rekisteröinnin jälkeen patenttisuojia käsittää vain sen mikä ilmenee käsittelykielellä olevista asiakirjoista.

Asetuksen 4 artiklan mukaisesti riita-asian oikeudenkäynnissä patentinhaltija on kuitenkin velvollinen toimittamaan patentista täydellisen käännöksen väitetyn patentinloukkaajan pyynnöstä joko sen osallistuvan jäsenvaltion kielelle, jossa väitetty loukkaus on tapahtunut tai väitetyn loukkaajan kotipaikan viralliselle kielelle. Jos tuomioistuin pyytää, on toimitettava täydellinen käännös oikeudenkäynnin kielelle. Asetuksen mukaan tuomioistuin on velvollinen vahingonkorvausta määrätessään arvioimaan ja ottamaan huomioon väitetyn patentinloukkaajan aseman sekä onko hän toiminut tietämättään tai ilman, että hän on perustellusti voinut tietää loukkaavansa vaikutukseltaan yhtenäistä eurooppapatenttia, ennen kuin on saanut käännöksen.

Patenttijärjestelmän keskeinen tavoite on patenteja koskevan tiedon ja teknologisen tietämyksen levittäminen. Eurooppapatenttihakemuksia ja -julkaisuja varten kehitetään konekäännösjärjestelmää, joka mahdollistaa patenteja koskevan tiedon saatavuuden kaikilla unionin virallisilla kielillä. Konekäännöksillä ei ole koskaan oikeudellista vaikutusta, vaan niillä on ainoastaan tiedotustarkoitus. Tarkoitus on, että konekäännökset olisivat saatavilla siitä alkaen, kun eurooppapatenttia koskeva hakemus julkaistaan.

Koska konekäännösjärjestelmien laatu ei vielä vastaa niille asetettuja tavoitteita, asetukseen sisältyy siirtymäaikajärjestely. Jos hakemuksen käsittelykieli on ollut ranska tai saksa, hakijan on toimitettava käännös patenttijulkaisusta englanniksi. Jos käsittelykieli on ollut englanti, käännös on toimitettava jollakin muulla unionin virallisella kielellä. Siirtymäkausi päättyy, kun korkealaatuisia konekäännöksiä on saatavilla kaikille unionin virallisille kielille, mutta viimeistään 12 vuoden kuluttua siitä, kun yhtenäisen patenttisuojan käännösjärjestelystä annettu asetus on tullut sovellettavaksi.

Yhtenäisen patenttisuojan käännösjärjestelystä annetussa asetuksessa säädetään myös käännöskustannusten korvausjärjestelmästä, jota sovelletaan pieniin ja keskiuuriin yrityksiin, luonnollisiin henkilöihin, voittoa tavoittelemattomiin järjestöihin, yliopistoihin ja julkisiin tutkimuslaitoksiin. Jos hakija tekee hakemuksen jollain unionin virallisella kielellä, joka ei ole Euroopan patenttinviraston virallinen kieli, kustannukset korvataan tiettyyn enimmäismäärään saakka. Korvausjärjestelmää hallinnoi Euroopan patenttinvirasto. Korvausjärjestelmän yksityiskohdista ja korvauksen määrästä päätetään Euroopan patenttinviraston erityisvaliokunnassa ennen järjestelmän voimaantuloa.

Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus

Nyt käsillä oleva yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus on tehty 25 sopimusjäsenvaltion kesken. Sopimuksen osapuolina voivat olla vain Euroopan unionin jäsenvaltiot. Sopimuksen ovat allekirjoittaneet yhtenäistä patenttisuojaa koskevaan tiiviimpään yhteistyöhön osallistuvat jäsenvaltiot, lukuun ottamatta Puolaa. Lisäksi sopimuksen on allekirjoittanut Italia, joka ei tällä hetkellä kuitenkaan osallistu tiiviimpään yhteistyöhön, mutta joka on ilmoittanut liittyvänsä siihen. Espanja ja Kroatia, eivät ole mukana tiiviimmässä yhteistyössä, eivätkä ne ole allekirjoittaneet sopimusta.

Kyse on kansainvälisestä sopimuksesta jäsenvaltioiden kesken, eikä sopimus siis ole puhtaasti unionin oikeudellinen instrumentti. Sopimuksella perustetaan yhdistetty patenttituomioistuin, jolle annetaan toimivalta ratkaista sekä perinteisiä eurooppapatentteja että vaikutukseltaan yhtenäisiä eurooppapatentteja koskevia riita-asioita. Tuomioistuimen ensimmäisen asteen keskusjaoston toimipaikka on Pariisissa, ja sillä on toimipisteet Lontoossa ja Münchenissä. Tuomioistuimen muutoksenhakuaste ja kirjaamo ovat Luxemburgissa. Lisäksi sopimuksella perustetaan sovittelu- ja välityskeskus, jolla on toimipisteet Ljubljanassa ja Lissabonissa.

Yhdistetty patenttituomioistuin on sopimusjäsenvaltioiden yhteinen tuomioistuin, ja siihen sovelletaan samoja unionin oikeuden mukaisia velvoitteita kuin sopimusjäsenvaltioiden kansallisiin tuomioistuimiin. Sopimusjäsenvaltioiden yhteisenä tuomioistuimena sen päätökset ovat täytäntöönpanokelpoisia kaikissa sopimusjäsenvaltioissa samoin kuin sopimusjäsenvaltioiden kansallisten tuomioistuinten tuomiot.

Tuomioistuimella on yksinomainen toimivalta ratkaista vaikutukseltaan yhtenäisiä eurooppapatentteja ja perinteisiä eurooppapatentteja koskevat riita-asiat. Siirtymäkautena, joka kestää seitsemän vuotta, ja jota voidaan jatkaa enintään seitsevuotiskaudella, patentinhakija, patentinhaltija tai lisäsuojatodistuksen haltija voi kuitenkin sulkea perinteisen eurooppapatentin tai siihen perustuvan lisäsuojatodistuksen tuomioistuimen toimivallan ulkopuolelle (*opt out*) koko patentin voimassa olon ajaksi. Halutessaan patentinhaltija voi palauttaa patentin yhdistetyn patenttituomioistuimen toimivaltaan (*opt back in*). Tämän lisäksi siirtymäkautena perinteistä eurooppapatenttia koskeva kanne voidaan nostaa kansallisessa tuomioistuimessa, vaikka patentin haltija ei olisi sulkenut eurooppapatenttia yhdistetyn patenttituomioistuimen toimivallan ulkopuolelle. Vaikutukseltaan yhtenäisiä eurooppapatentteja ei ole mahdollista sulkea yhdistetyn patenttituomioistuimen toimivallan ulkopuolelle eikä niitä koskevaa kannetta voida nostaa kansallisessa tuomioistuimessa.

Sopimus sisältää myös aineellista patenttioikeutta, joka tulee sovellettavaksi tuomioistuimen ratkaistessa sen toimivaltaan kuuluvaa riita-asiaa. Määräykset edustavat sellaisia patenttioikeuden osa-alueita, jotka ovat jo nyt Euroopassa hyvin samankaltaisia. Sopimuksen sisältöä käsitellään tarkemmin yksityiskohtaisissa perusteluissa.

Sopimusjäsenvaltioiden on ratifioitava yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus noudattaen valtiosääntönsä mukaisia kansallisia ratifiointimenettelyjä, jotta uusi järjestelmä, johon sisältyy myös edellä mainitut asetukset patenttisuojasta ja käännösjärjestelyistä, tulee voimaan niiden alueella. Jotta sopimus, ja sitä kautta koko eurooppalainen patenttijärjestelmä uudistus, tulee voimaan, kolmen toista sopimusjäsenvaltion tulee tallettaa ratifiointi- tai liittymiskirjansa. Voimaantulo kuitenkin edellyttää, että ne kolme jäsenvaltiota, joissa oli voimassa suurin määrä eurooppapatentteja sopimuksen allekirjoittamisvuotta edeltäneenä vuonna, ovat näiden sopimuksen ratifioineiden jäsenvaltioiden joukossa. Nämä valtiot ovat Yhdistynyt kuningaskunta, Ranska ja Saksa.

Suomen valtiosääntöoikeudellisesta näkökulmasta yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus on valtiosopimus, jolla perustetaan uusi kansainvälinen tuomioistuin. Sopimuksen hyväksymiseen ja voimaansaattamiseen sovelletaan perustuslain 8 luvun mukaisia valtiosopimusmenettelyitä. Sopimus sisältää useita määräyksiä, jotka vaativat perustuslain 94 §:n mukaisesti eduskunnan hyväksymisen (ks. tarkemmin yksityiskohtaisten perustelujen 1 ja 4.1 jaksot). Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus on valtioneuvoston ohjesäännön 3 §:n 9 kohdassa tarkoitettu sopimus, koska se voidaan yksilöidä perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännön mukaisesti (PeVL 24/2011 vp; PeVL 56/2006 vp) sopimukseksi, jonka määräyksillä on ”kiinteä yhteys unionin puitteissa tehtävään yhteistyöhön”, vaikka sitä ei olekaan tehty unionin rakenteissa. Sopimuksessa on näin ollen kysymys sellaisesta unionin asioihin sisällöltään ja vaikutuksiltaan rinnastettavasta asiasta, joka kuuluu perustuslain 93 §:n 2 momentin mukaisesti valtioneuvoston toimivaltaan. Tästä seuraa, että sopimuksen allekirjoittamisesta ja eduskunnan hyväksymisen jälkeen sopimuksen ratifioinnista päättää valtioneuvoston yleisistunto. Valtioneuvoston yleisistunto on myöntänyt valtuudet sopimuksen allekirjoittamiseksi 14 päivänä helmikuuta 2013 ja sopimus allekirjoitettiin Brysselissä 19 päivänä helmikuuta 2013.

Yhdistetyn patenttituomioistuimen toiminnan käynnistämistä koskevat valmistelut jatkuvat sopimusjäsenvaltioiden perustamassa valmistelukomiteassa. Komitea valmistelelee tuomioistuimen käytännön toiminnan kannalta keskeisiä kokonaisuuksia kuten tuomioistuimen työjärjestystä, jossa määrätään tuomioistuimessa noudatettavasta oikeudenkäyntimenettelystä, tuomioistuimen kirjaamon toimintaa, tuomareiden nimittämistä, tuomioistuimen taloudellisia sääntöjä, ensimmäistä budjettia ja tuomioistuinmaksujärjestelmää. Lopulliset päätökset tekee kuitenkin tuomioistuimen hallintokomitea, kun yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus on tullut voimaan.

Valmistelukomitea pohtii myös mahdollisuutta soveltaa sopimusta väliaikaisesti ennen sen kansainvälistä voimaantuloa ja on esittänyt, että väliaikaisesta soveltamisesta laadittaisiin erillinen pöytäkirja.

Yhdistetyn patenttituomioistuimen toiminta

Tuomioistuin muodostuu ensimmäisen asteen tuomioistuimesta, muutoksenhaku-tuomioistuimesta ja kirjaamosta. Ensimmäisen asteen tuomioistuin jakaantuu keskusjaostoon sekä paikallis- ja aluejaostoihin. Keskusjaostolla on toimipaikat Pariisissa, Lontoossa ja Münchenissä. Sopimusvaltioihin voidaan perustaa niiden alueella toimivia paikallisjaostoja tai usean sopimusvaltion alueen kattavia aluejaostoja. Menettelystä jaostojen perustamiseksi on määrätty yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen 7(3) artiklassa sekä yhdistetyn patenttituomioistuimen perussäännön 18 artiklassa. Yhdistetyn patenttituomioistuimen muutoksenhakutuomioistuin tulee sijaitsemaan Luxemburgissa.

Yhdistetyn patenttituomioistuimen perustamista koskevat valmistelut ovat parhaillaan käynnissä sopimusvaltioiden kesken. Lopullisesti tuomioistuinta koskevista järjestelyistä päätetään virallisesti vasta, kun tuomioistuimen hallintokomitea tekee niistä asianmukaiset päätökset. Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus asettaa kuitenkin puitteet sille, miten tuomioistuimen toiminta järjestetään.

Yhdistetty patenttituomioistuin on sopimusvaltioiden yhteinen tuomioistuin. Vaikka se toimii sopimusvaltioissa, se on kansainvälisen sopimuksen alainen erillinen kansainvälinen tuomioistuin eikä se ole alisteinen sopimusvaltioiden kansallisille tuomioistuimille. Tuomioistuin kuuluu kuitenkin unionin tuomioistuinjärjestelmään ja sen on noudatettava ja sovellettava unionin oikeutta sekä yhteistyössä Euroopan unionin tuomioistuimen kanssa varmistettava sen asianmukainen soveltaminen ja yhdenmukainen tulkinta. Tarvittaessa yhdistetyn patenttituomioistuimen on pyydettävä Euroopan unionin tuomioistuimelta ennakkoratkaisua unionin oikeuden tulkinnasta.

Tuomioistuinten toiminta rahoitetaan sen perimillä maksuilla. Ainakin seitsemän vuotta kestävä siirtymäkauden aikana, kun tuomioistuimen toimintaa käynnistetään ja tulojen oletetaan olevan pienempiä, jäsenvaltiot osallistuvat lisäksi tuomioistuimen kustannuksiin erisuuruisilla rahoitusosuuksilla. Lisäksi sopimusjäsenvaltiot, jotka isännöivät jaostoja, vastaavat kukin alueellaan toimivan jaoston puitteiden järjestämisestä. Tavoite on, että seitsemän vuoden siirtymäkauden päätyttyä tuomioistuin on omarahoitteinen. Sopimuksessa on kuitenkin varauduttu myös siihen, että lisätuen tullessa tarpeelliseksi, sopimusjäsenvaltioille voidaan määritellä maksettavaksi rahoitusosuudet vielä myöhempänä ajankohtana.

Tuomioistuimen tuomarit ja mahdollinen muu henkilöstö ovat virkasuhteessa itse tuomioistuimeen. Henkilöstön palkat kuuluvat menoina tuomioistuimen talousarvioon. Poikkeuksena tähän, tuomioistuinten jaostoissa työskentelevää hallinnollista henkilökuntaa koskee siirtymäaikana erityisjärjestely ja tällaisen henkilöstön kustannukset kuuluvat jaostoa isännöivän sopimusvaltion vastuulle. Pitkällä tähtäimellä tuomioistuimen on kuitenkin tarkoitus vastata kaikista henkilöstökustannuksista.

Yhdistetyssä patenttituomioistuimessa tulee olemaan sekä lainoppineita tuomareita että teknisen pätevyuden omaavia tuomareita. Tuomarit ovat yhdistetyn patenttituomioistuimen tuomareita ja työskentelevät erilaisissa monikansallisissa

kokoonpanoissa. Kaikki tuomioistuimen tuomarit muodostavat tuomaripoolin, josta heidät osoitetaan eri kokoonpanoihin. Paikallis- ja aluejaostojen kokoonpanoissa on kuitenkin oltava olosuhteista riippuen yksi tai kaksi lainoppinutta tuomaria, jotka ovat kyseessä olevien jaostoa isännöivien sopimusjäsenvaltioiden kansalaisia.

Alkuvaiheessa oletama on, että suuri osa tuomareista työskentelisi yhdistetyssä patenttituomioistuimessa osa-aikaisina. Tämä johtuu siitä, että asioiden määrän ei vielä tuomioistuimen toiminnan alkuvaiheessa oleteta olevan suuri. Yhdistetyn patenttituomioistuimen perussäännön 3 artiklan mukaan hallintokomitea nimittää aluksi tarvittavan määrän tuomareita vähintään yhden kokoonpanon muodostamiseksi kussakin ensimmäisen asteen tuomioistuimen jaostossa ja vähintään kahden kokoonpanon muodostamiseksi muutoksenhakutuomioistuimessa. Jotta monikanalliset kokoonpanot voidaan toteuttaa sopimuksen määräämällä tavalla tämä tarkoittaa käytännössä, että kustakin jaostoa isännöivästä sopimusjäsenvaltiosta olisi oltava vähintään yksi lainoppinut tuomari. Tuomareiden määrä kasvaa tuomioistuimessa käsiteltävien asioiden määrän kasvaessa.

Suomeen on tarkoitus perustaa yhdistetyn patenttituomioistuimen paikallisjaosto. Paikallisjaosto toimisi markkinaoikeuden yhteydessä siten, että se hyödynnäisi markkinaoikeuden tiloja. Yhdistetyn patenttituomioistuimen hallintokomitea päättää jaoston perustamisesta Suomen pyynnöstä. Menettelystä jaostojen perustamiseksi on määrätty yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyssä sopimuksessa sekä yhdistetyn patenttituomioistuimen perussäännössä.

2.6 Uudistuksen täytäntöönpano muissa jäsenvaltioissa

Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen on allekirjoittanut 25 jäsenvaltiota. Espanja, Puola ja Kroatia eivät ole tähän mennessä allekirjoittaneet sopimusta. Sopimuksen allekirjoittaneista valtioista ratifioimiskirjan ovat toistaiseksi tallentaneet Itävalta, Ranska, Ruotsi, Belgia, Tanska, Malta ja Luxemburg.

Ratifioinnin toteutustavoissa on kansallisia eroja, mikä johtuu valtioiden erilaisista valtiosäännöistä. Joissakin maissa ratifiointiesitykseen on jo sisällytynyt ehdotukset kansallisten lakien muutoksiksi. Toisissa maissa ratifiointi on toteutettu ensin ja muut tarvittavat lakimuutokset toteutetaan erikseen ennen uudistuksen voimaantuloa. Näin on toimittu esimerkiksi Ranskassa ja Belgiassa. Belgiassa tarkemmat muutokset tehtiin kesällä 2014. Ranskan hallitus tulee esittämään ehdotuksen lakimuutoksiksi vuoden 2015 aikana. Ruotsissa ratifiointiesitys (Prop. 2013/14:89) sisälsi joitakin lakimuutoksia, mutta patenttilain muutoksia valmisteleva komitea on sittemmin tehnyt ehdotuksen kattavammista muutoksista (SOU 2015:41). Suomessa ratifiointiprosessi ja lainsäädännön muutostyö etenisivät samanaikaisesti.

Se, minkälaisia lainmuutoksia ratifiointi edellyttää, vaihtelee jäsenvaltioittain. Eroja on myös siinä, missä määrin uudesta järjestelmästä on säädettävä lain tasolla, ja missä määrin taas on katsottu asetusten ja yhdistetystä patenttituomioistuimesta

tehdyn sopimuksen riittävän. Esimerkiksi Ruotsissa patenttilain muutoksia valmisteleva komitea on ehdottanut yksinoikeuden sisältöä ja rajoituksia koskevien pykälien pitkälle menevää yhdenmukaistamista yhdistetystä patenttitoimioistumesta tehdyn sopimuksen kanssa.

Yhdistyneessä kuningaskunnassa on myös ehdotettu joidenkin patenttioikeuden sisältöön liittyvien säännösten yhdenmukaistamista sopimuksen kanssa. Tätä on perusteltu muun muassa sillä, että patentinhaltijoita ei tulisi kohdella eri tavoin siitä riippuen, onko keksintö suojattu kansallisella patentilla, perinteisellä eurooppapatentilla vai vaikutukseltaan yhtenäisellä eurooppapatentilla. Yhdistyneen kuningaskunnan lakimuutoksista järjestettiin julkinen konsultaatio kesällä 2014.

Ratifiointiesitysten perusteluissa on korostettu valtiosta riippuen eri seikkoja. Keskeisiä kysymyksiä ovat olleet esimerkiksi monikansalliset tuomarikokoonpanot ja eurooppalaisen oikeuskäytännön kehittyminen, patentointikustannusten sekä oikeudenkäyntikustannusten lasku, pienten ja keskisuurten yritysten asema, elinkeinotoiminnan hallinnollisen taakan helpottaminen sekä eurooppalaisten yritysten aseman vahvistaminen globaalissa kilpailussa.

2.7 Nykytilan arviointi

Eurooppalainen patenttijärjestelmä

Eurooppalaisen patenttijärjestelmän voidaan arvioida toimivan pääasiallisesti hyvin. Patentinhakijalla on käytettävissään sekä laadukas kansallinen patentti että kansainvälisiä vaihtoehtoja, tarkemmin patenttiyhteistyösopimukseen perustuva järjestelmä ja eurooppapatenttijärjestelmä. Yhdistelemällä eri hakemusvaihtoehtoja hakijan on mahdollista räätälöidä itselleen sopiva patentointistrategia. Tärkeää on myös, että Suomessa on saatavilla alan palveluita ja tukea kansalliselta viranomaiselta.

Eurooppapatenttijärjestelmä on suosittu, korkeatasoinen ja kohtuullisen hyvin toimiva. Keskitetty haku- ja myöntämismenettely tuo useita etuja suhteessa erillisiin kansallisiin menettelyihin. Yritykset pitävät järjestelmän vahvuutena myös keskitettyä väitemenettelyä.

Patentin myöntämisen jälkeen eurooppapatenttijärjestelmä on hajautettu, mistä aiheutuu sekä etuja että haittoja. Yhtäältä voimassa oleva järjestelmä antaa hakijalle aikaa arvioida, millä markkinoilla keksinnöllä on taloudellista potentiaalia. Patentinhaltijan on mahdollista reagoida muuttuviin olosuhteisiin, luopua suojasta maakohtaisesti tai myös rajoittaa sitä maittain. Näin on mahdollista esimerkiksi välttää ainoastaan kansallisesti vaikuttavia uutuuden esteitä, ja kustannukset voidaan optimoida suhteessa tarvittavan suojan maantieteelliseen laajuuteen. Yhteiskunnallisesta näkökulmasta voidaan ajatella hajauttamisen varmistavan, että patentinhaltijat eivät turhaan pidä oikeuksia voimassa sellaisilla alueilla, joilla vahvaa intressiä suojaamiseen ei ole. Tämä jättää muille alan toimijoille enemmän toiminnanvapautta.

Toisaalta perinteinen eurooppapatentti, joka saatetaan erikseen kansallisesti voimaan useassa maassa, on haltijalleen suuri taloudellinen investointi. Tilanteessa, jossa keksinnölle kaivataan laajaa suojaa, paikalliset asiamiehet, kansalliset käännöskustannukset ja erilliset vuosimaksut sekä niiden hallinnointi johtavat tuntuviin kustannuksiin. Maantieteellisesti rajoittuneempikin suoja saattaa olla liian kallis pienille ja keskisuurille yrityksille. Suomalaiset yritykset näkevätkin maakohtaisen voimaan saattamisen nykyisen eurooppapatenttijärjestelmän suurimpana heikkoutena.

Yksi järjestelmän heikkouksista on myös maakohtaiset patenttirekisterit. Patenttien siirrot, panttaukset tai muut rekisterimerkintää edellyttävät olosuhteiden muutokset on ilmoitettava kussakin patentin voimassaolomaassa erikseen. Moninkertaiset rekisterimerkinnät aiheuttavat lisäkustannuksia.

Järjestelmän hajanaisuus ja siitä aiheutuva kustannusten kumuloituminen ovat ongelmia myös patenttia koskevien yksinoikeuksien täytäntöönpanossa. Tästä näkökulmasta perinteinen eurooppapatentti on joukko erillisiä kansallisia patenteja, joita koskevat osin eri lainsäädäntö ja erilaiset prosessisäännökset. Vaikka loukkaajan toiminta olisi rajat ylittävää, kukin maakohtainen loukkaus käsitellään erillisenä tapahtumana. Selkeimmin järjestelmän ongelmat tulevat esille tilanteessa, jossa toimija loukkaa samaan eurooppapatenttiin perustuvia kansallisesti voimaansaatettuja patenteja, ja patentin haltijan on ryhdyttävä oikeustoimiin kussakin maassa erikseen.

Tuomioistuinten kansainvälistä toimivaltaa säätelee Bryssel I -asetus, joka antaa jonkin verran liikkumavaraa siinä, missä loukkauskanne nostetaan. Muutamissa eurooppalaisissa tuomioistuimissa on annettu myös rajat ylittäviä kieltoja, sekä erityisesti väliaikaisia rajat ylittäviä kieltoja, mutta viimeaikaiset unionin tuomioistuinten ratkaisut asioissa C-539/03 Roche (Roche Nederland BV ym. v. Frederick Primus ja Milton Goldenberg, 13.7.2006, Kok. 2006, s. I-06535) ja C-4/03 GAT v. LuK (Gesellschaft für Antriebstechnik mbH & Co. KG v. Lamellen und Kupplungsbau Beteiligungs KG, 13.7.2006, Kok. 2006, I-06509) ovat rajoittaneet keskittämismahdollisuuksia. Vaikka loukkauskanne on tietysin edellytyksin mahdollista käsitellä vastaajan kotipaikan tuomioistuimessa, patentin voimassaolomaan tuomioistuimella on yksinomainen toimivalta patentin pätevyyttä koskevissa asioissa ja prosessin kulkua on vaikea ennustaa.

Erilliset oikeudenkäynnit ovat osapuolille sekä hallinnollinen että taloudellinen taakka sillä kussakin maassa tarvitaan edustaja, asiamies tai muu hyväksytty avustaja. Eri oikeudenkäynneistä voi seurata myös keskenään ristiriitaisia ratkaisuja. Usein toimijat pyrkivätkin käymään oikeutta vain tietyillä markkinoilla. Eniten patenttiasioita käsitellään Saksassa, jossa arvioitiin vuonna 2007 käsiteltävän 800–900 patenttiasiaa vuosittain. Juttuja saatetaan vireille myös Yhdistyneessä kuningaskunnassa (153 vireille saatettua patenttiasiaa vuonna 2004) ja Ranskassa (487 vireille saatettua patenttiasiaa vuonna 2006). Komission selvityksen mukaan yli 90 prosenttia patenttioikeudenkäynneistä Euroopan unionissa käydään Saksassa, Ranskassa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Alankomaissa.

Vaikka eurooppapatentteja säännellään Euroopan patenttisopimuksessa ja tietyt patenttioikeudelliset säännökset ovat jäsenvaltioissa hyvin samankaltaisia, oikeuden sisältöä ja loukkausta koskevat säännökset ovat lähtökohtaisesti kansallisen oikeuden varassa. Yhtenäistä oikeuskäytäntöä ei muodostu, sillä asioita käsittelevät erilliset kansalliset tuomioistuimet. Oikeudellinen hajanaisuus vähentää toiminnan ennustettavuutta.

Eurooppapatentin hajanainen luonne ja oikeudenkäyntien erillisyydet saattavat lisätä paineita myös Euroopan patenttivirastossa. Hakemusvaiheen jälkeen tuleva väitemenettely on ruuhkautunut. Menettelyn kesto väitteen tekemisestä lainvoimaiseen päätökseen voi hyvinkin olla viisi vuotta, jos lisänä on valitusprosessi. Keskitetyn menettelyn merkitys on suuri, sillä väiteajan jälkeen patentin voi kumota vain jokaisessa patentin voimassaolomaassa erikseen.

Vaikka nykyisessä eurooppalaisessa järjestelmässä on mahdollista toimia menestyksekkäästi, se on hajanainen oikeuksien voimaansaattamisen ja täytäntöönpanon ollessa kansallista. Järjestelmässä strategisesti toimiminen vaatii asiantuntemusta ja resursseja. Kokonaisuudessaan voidaan sanoa, että suomalaisen patentinhakijan käytössä on tällä hetkellä järjestelmä joka toimii, mutta jossa kustannuskysymykset saattavat liiaksi rajoittaa sitä, missä suojaa voidaan hakea ja missä kilpailijan loukkaavaan toimintaan voidaan puuttua.

Patenttijärjestelmän käyttö Suomessa

Vuonna 2014 Patentti- ja rekisterihallitukseen tehtiin 1 545 kansallista patenttihakemusta. Hakemuksista 1 422 oli suomalaisten hakijoiden tekemiä. Näistä suomalaisten tekemistä hakemuksista 344 oli yksityisten tekemiä ja 1 078 yritysten tekemiä. Kansallisten patenttihakemusten määrä on laskenut viimeisen kymmenen vuoden aikana, mutta kansallinen patentti on edelleen tärkeä suojamuoto erityisesti paikallisesti toimiville yrityksille. Lisäksi kansallista patenttihakemusta hyödynnetään usein patentointiprosessin kantahakemuksena.

Vuonna 2014 suomalaiset yritykset tekivät 2 193 eurooppapatenttihakemusta Euroopan patenttivirastoon, mikä on väkilukuun suhteutettuna toiseksi eniten Sveitsin jälkeen. Suomalaisten hakijoiden hakemusten määrissä on viime vuosina ollut jonkin verran vaihtelua ja ne vaihtelevat 2 000 hakemuksen molemmin puolin. Vuonna 2014 Euroopan patenttivirastoon tehtiin kaikkiaan 274 000 patenttihakemusta.

Tilastojen valossa suomalaisia yrityksiä voidaan pitää hyvin aktiivisina patentinhakijoina, ainakin verrattuna eurooppalaiseen keskiarvoon. On kuitenkin huomattava, että kaikki suomalaiset yritykset eivät hyödynnä patenttijärjestelmää yhtä aktiivisesti. Tarkkaa tietoa siitä, kuinka suuri osuus suomalaisista yrityksistä patentoi, ei ole saatavilla. Patentti- ja rekisterihallituksen tilastot kansallisista hakijoista antavat kuitenkin jonkinlaisen kuvan siitä, kuinka suuri osa yrityksistä ylipäätään hyödyntää patenttijärjestelmää. Viime vuosina vähintään yhden kansallisen patenttihakemuksen on vuosittain jättänyt 500–550 suomalaista yritystä. Tästä

vuosittaisesta luvusta puuttuvat yritykset, jotka ovat patenttiaktiivisia, mutta käyttävät vain Euroopan patenttivirastoa tai suojaavat keksintönsä vain ulkomailla.

Patentti- ja rekisterihallitus myöntää vuosittain noin 800 kansallista patenttia ja vuoden 2014 lopussa Suomessa oli voimassa 8 606 Patentti- ja rekisterihallituksen myöntämää patenttia. Vastaavasti Euroopan patenttivirasto myöntää noin 64 500 eurooppapatenttia vuodessa. Euroopan patenttiviraston myöntämistä patenteista noin 8 prosenttia saatetaan nykyisin voimaan Suomessa ja vuoden 2014 lopussa Suomessa oli voimassa 39 584 eurooppapatenttia.

Patenttijärjestelmään liittyy olennaisesti myös yksinoikeuksien täytäntöönpano. Vuonna 2014 markkinaoikeudessa saatettiin vireille kolme kansallista patenttia koskevaa riita-asiaa, josta kaksi oli loukkauskanteita ja yksi mitättömyyskanne. Vuonna 2013, jolloin patenttiasiat keskitettiin markkinaoikeuteen, Helsingin käräjäoikeudessa tuli vielä vireille kaksi kansallista patenttia koskevaa loukkauskannetta sekä kaksi mitättömyyskannetta. Markkinaoikeudessa ei vielä vuonna 2013 tullut vireille yhtään kansallisen patentin loukkausta tai mitättömyyttä koskevaa asiaa.

Suomessa saatetaan vuosittain vireille myös useampia eurooppapatenttia koskevia riita-asioita. Esimerkiksi vuonna 2013 Suomessa saatettiin vireille neljä eurooppapatenttia koskevaa mitättömyyskannetta, yksi eurooppapatenttia koskeva loukkauskanne sekä kaksi erillistä eurooppapatenttia koskevaa turvaamistoimiasiaa. Yhteensä nämä kanteet koskivat yhdeksää Suomessa voimaan saatettua eurooppapatenttia. Vuonna 2014 Suomessa saatettiin vireille kolme eurooppapatenttia koskevaa mitättömyyskannetta ja yksi eurooppapatenttia koskeva loukkauskanne. Loukkauskanteen osalta tehtiin myös turvaamistoimea koskeva vaatimus pääasian yhteydessä. Lisäksi vuonna 2014 tehtiin yksi erillinen turvaamistointa koskeva hakemus, joka koski eurooppapatenttia. Yhteensä nämä vuonna 2014 vireille tulleet asiat koskivat viittä Suomessa voimaan saatettua eurooppapatenttia.

Kuten edellä on esitetty, eurooppapatentteja koskevat oikeudenkäynnit käydään pääsääntöisesti siinä valtiossa, jossa väitetty loukkaus on tapahtunut. Jos patentti on saatettu voimaan laajalti, on kuitenkin mahdollista, että sitä koskeva riita-asia saatetaan vireille vain tärkeimmillä markkinoilla, eikä jokaisessa maassa erikseen. Tällaisessa tilanteessa Suomi ei usein ole keskeinen oikeuspaikka, vaan asiat keskityvät Saksaan, Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, Ranskaan ja Alankomaihin. Suomessa on kuitenkin vuosittain tasainen määrä oikeudenkäyntejä, joiden kohteena on sekä kansallisia patentteja että eurooppapatentteja. Suomalaiselle liike-elämälle on tärkeää, että Suomessa säilyy korkeatasoinen asiantuntemus tällaisten patenttien koskevien riitojen hoitamisessa ja ratkaisemisessa.

3 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

3.1 Tavoitteet

Esityksen tavoitteena on hankkia eduskunnan hyväksyminen yhdistetystä patenttitoimioistuksesta tehdylle sopimukselle. Sopimukseen sitoutumisella päätetään samalla Suomen mukanaolosta uudessa eurooppalaisessa patenttijärjestelmässä sekä siitä, että yhtenäisestä patenttisuojasta annettu asetus ja yhtenäisen patenttisuojan käännsjärjestelyistä annettu asetus tulevat sovellettaviksi Suomessa. Sopimuksen ja eurooppalaisen patenttijärjestelmäuudistuksen tavoitteena on edistää patenttisuojaa, helpottaa patenttijärjestelmän käyttöä ja tehdä siitä kustannuksiltaan edullisempi sekä parantaa oikeusvarmuutta eurooppapatentteja koskeissa asioissa.

Kansallisen ratifiointiaikataulun tavoitteena on se, että Suomi olisi mukana järjestelmässä sen tullessa voimaan Euroopassa. Suomi kuuluisi siten niihin valtioihin, jotka ovat ratifioineet sopimuksen ennen sen kansainvälistä voimaantuloa ja joissa ensimmäiset vaikutukseltaan yhtenäiset eurooppapatentit voidaan rekisteröidä.

Tavoitteena on turvata Suomen vaikutusmahdollisuudet järjestelmän toimeenpanossa jo alkuvaiheessa, eli valmisteltaessa yhdistetyn patenttitoimioistuksen toiminnan käynnistämistä yhdistetyn patenttitoimioistuksen hallintokomiteassa ja vaikutukseltaan yhtenäisten eurooppapatenttien hallinnoinnin järjestämistä Euroopan patenttivirastossa. Tästä syystä Suomen on myös tarkoitus olla mukana mahdollisessa sopimuksen väliaikaisessa soveltamisessa.

Toiminnan käynnistämävaiheessa tehtävät käytännön ratkaisut, kuten tuomareiden nimittäminen ja ensimmäisen asteen rakenteen luominen, vaikuttavat suuresti yhdistetyn patenttitoimioistuksen toimintaan. Lisäksi on tärkeää, että Suomi saa alusta lukien sille päätettävän jako-osuuden vaikutukseltaan yhtenäisten eurooppapatenttien vuosimaksuista.

Tavoitteena on myös, että Suomeen perustettaisiin yhdistetyn patenttitoimioistuksen paikallisjaosto.

Muun muassa patenttilakiin tehtäväksi ehdotetuilla muutoksilla varmistettaisiin, että kansalliset säännökset olisivat sopusoinnussa uuden eurooppalaisen järjestelmän kanssa.

3.2 Keskeiset ehdotukset

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyy yhdistetystä patenttitoimioistuksesta tehdyn sopimuksen ja Suomi liittyy uuteen eurooppalaiseen patenttijärjestelmään. Tällöin vaikutukseltaan yhtenäiset eurooppapatentit tulevat voimaan myös

Suomessa, ja Suomessa voimassa olevia eurooppapatentteja koskevat riita-asiat käsitellään yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen mukaisesti yhdistetyssä patenttituomioistuimessa.

Esitys sisältää ehdotuksen blankettilaiksi, jolla saatetaan lakina voimaan yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset. Ratifioinnin myötä toimivalta käsitellä yhdistetyn patenttituomioistuimen toimivaltaan kuuluvia asioita, jotka nykyisin käsitellään kansallisessa tuomioistuimessa, siirtyisi markkinaoikeudelta yhdistetylle patenttituomioistuimelle. Vaikka tuomioistuin on kansainvälinen, Suomella olisi välitön vastuu sen toiminnasta sekä erikseen että yhdessä muiden sopimusjäsenvaltioiden kanssa. Yhdistetyllä patenttituomioistuimella olisi yksinomainen toimivalta käsitellä riita-asioita, jotka koskevat Suomessa voimassa olevia vaikutukseltaan yhtenäisiä eurooppapatentteja sekä siirtymäkauden jälkeen perinteisiä eurooppapatentteja. Tämä tarkoittaisi siten osittaista toimivallan siirtoa markkinaoikeudelta, joka voimassa olevan patenttilain mukaan käsittelee eurooppapatentteja ja kansallisia patentteja koskevat riita-asiat.

Esitys sisältää myös ehdotukset patenttilain, rikoslain, ulosottokaaren, todistelun turvaamisesta teollis- ja tekijänoikeuksia koskevissa riita-asioissa annetun lain sekä oikeudenkäymiskaaren muuttamiseksi.

Vaikka vaikutukseltaan yhtenäistä eurooppapatenttia koskevat Euroopan unionin asetukset ovat sellaisenaan suoraan sovellettavia, niihin sisältyy jäsenvaltioille asetettuja velvoitteita antaa täydentäviä kansallisia säännöksiä. Muutosehdotuksilla varmistettaisiin, että eurooppapatentti ei voi tulla voimaan kansallisesti voimaansaattattuna patenttina, jos sille on rekisteröity yhtenäinen vaikutus. Patenttilakiin lisättäisiin säännös, jossa säädetään eurooppapatentin haltijan voimaansaattamistoimien olevan ilman oikeusvaikutusta, jos eurooppapatentille on rekisteröity yhtenäinen vaikutus. Osaa vaikutukseltaan yhtenäisistä eurooppapatenteista kohdeltaisiin asetuksen yhtenäisestä patenttisuojasta 7 artiklan nojalla omistusoikeuden kohteena Suomen kansallisena patenttina ja tiettyjä kansallisia säännöksiä sovellettaisiin vaikutukseltaan yhtenäisiin eurooppapatentteihin Suomessa. Tästä johtuen olisi tarpeen erikseen säätää tiettyjen säännösten soveltamisesta vaikutukseltaan yhtenäiseen eurooppapatenttiin.

Edellä esitetysti yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus sisältää tuomioistuimen toimintaa säätelevien määräysten lisäksi määräyksiä patenttioikeuden sisällöstä ja rajoituksista. Sopimus ei velvoita sopimusjäsenvaltioita yhdenmukaistamaan lainsäädäntöään sopimuksen määräyksiä vastaaviksi, mutta se ei myöskään estä tätä. Yhdistetyn patenttituomioistuimen toimivallan kautta määräykset tulevat tulevaisuudessa koskemaan sekä vaikutukseltaan yhtenäisiä eurooppapatentteja että perinteisiä eurooppapatentteja. Toimintaympäristön ennustettavuuden kannalta olisi tarkoituksenmukaista, että kaikkien Suomessa voimassa olevien patenttien antama suoja olisi yhdenmukainen. Tämän johdosta esitys sisältää ehdotukset asianomaisten pykälien muuttamisesta siten, että ne vastaavat yhdistetystä

patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen aineellisia määräyksiä. Merkittäviä muutoksia olisivat 3 §:ään lisättävät rajoitukset, jotka koskevat biologisen materiaalin käyttöä jalostustarkoituksessa ja tietokoneohjelmistojen suojaa, sekä 5 §:ään lisättävä varaosia koskeva poikkeus. Muilta osin muutokset ovat pääosin teknisiä. Tässä yhteydessä on huomattava, että patenttilain välitöntä patenttisuojaa koskeva 3 §:n 1 momentti vastaa sopimusta, mutta eroaa sopimuksen 25 ja 26 artiklan sanamuodosta. Sanamuotojen eron vaikutusta ei pidetä sillä tavoin merkittävänä, että se aiheuttaisi tarpeen muuttaa patenttilakia tältä osin. Suomalaisessa oikeuskirjallisuudessa kuvataan patenttioikeuden sisältöä yleisesti kielto-oikeutena.

Yhdistetyn patenttituomioistuimen perustaminen edellyttää myös joitakin muutoksia markkinaoikeuden ja yleisten tuomioistuinten toimivaltaa koskeviin säännöksiin. Muutoksilla selvennettäisiin sitä, että markkinaoikeudella on siirtymäaikana rinnakkainen toimivalta käsitellä perinteisiä eurooppapatentteja koskevia riita-asioita sekä varmistettaisiin, että asiaa, joka on jo vireillä yhdistetyssä patenttituomioistuimessa, ei oteta käsiteltäväksi markkinaoikeudessa. Rikosasiaa käsittelevän yleisen tuomioistuimen toimivaltaa on rajattava niin, että sellaista rikokseen perustuvaa yksityisoikeudellista vaatimusta, joka kuuluu yhdistetyn patenttituomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan, ei voida käsitellä rikosasian yhteydessä.

Suomeen on tarkoitus perustaa yhdistetyn patenttituomioistuimen paikallisjaosto. Tuomioistuimen hallintokomitea päättää paikallisjaoston perustamisesta Suomen pyynnöstä. Jaosto toimisi markkinaoikeuden tiloissa ja sen kielinä olisivat suomi, ruotsi ja englanti.

4 Esityksen vaikutukset

4.1 Yritysvaiikutukset

Yleisesti yritysvaiikutuksista

Tässä jaksossa käsitellään sitä, mitä vaikutuksia uudella järjestelmällä, ja erityisesti Suomen liittymisellä siihen, on patenttijärjestelmää hyödyntäville yrityksille ja yleisesti muille suomalaisille yrityksille. Patentteja hakevat yritysten lisäksi muunlaiset toimijat, erityisesti yksityiset keksijät, yliopistot ja valtion tutkimuslaitokset. Vaikutukset näiden toimijoiden näkökulmasta, patenttijärjestelmän käyttäjinä, ovat kuitenkin verrattavissa seuraavassa esitettäviin yritysvaiikutuksiin. Yritysvaiikutusten arvioinnin taustana toimii nykytilan arviota koskevassa 2.7 jaksossa esitetty kuvaus patenttijärjestelmän käytöstä Suomessa.

Kuten edellä on esitetty, eurooppalainen patenttijärjestelmä uudistus käsittää kaksi toisiinsa kytkeytyvää osaa: vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti ja yhdistetty patenttitoimisto. Uudistus tulee voimaan yhdistetystä patenttitoimistosta tehdyn sopimuksen tullessa voimaan ja patenttitoimiston käynnistettyä toimintansa. Vasta tämän jälkeen yhtenäistä patenttisuojaa koskevia asetuksia ryhdytään soveltamaan. Koska vain pieni osa patenteista tulee oikeudenkäynnin kohteeksi, voidaan kuitenkin katsoa, että merkittävimmät yritysvaiikutukset liittyvät vaikutukseltaan yhtenäiseen eurooppapatenttiin. Näitä vaikutuksia käsitellään ensin.

Selvitys yritysvaiikutuksista

Uudistuksen vaikutuksia suomalaisille yrityksille on arvioitu elinkeinoelämän ja työ- ja elinkeinoministeriön yhteishankkeena teettämässä selvityksessä (http://ek.fi/wp-content/uploads/Patenttiselvitys_2014.pdf), jäljempänä *patenttiselvitys*, joka julkaistiin 15.4.2014. Patenttiselvitystä varten tehtiin yrityskysely, jota täydennettiin yritysten edustajien ja asiantuntijoiden haastatteluilla. Patenttiselvityksessä arvioitiin Suomen ratifiointipäätökseen liittyviä mahdollisuuksia ja uhkia eri toimialoilla toimiville ja erikokoisille suomalaisille yrityksille.

Yrityskyselyyn vastanneet yritykset katsoivat uudistuksen pääosin tuovan hyötyjä nykytilaan verrattuna. Valtaosa yrityskyselyyn vastanneista suhtautui myönteisesti myös siihen, että Suomi olisi mukana uudessa patentti- ja tuomioistuinjärjestelmässä. On kuitenkin huomattava, että kyselyyn vastasivat lähinnä patenttiaktiiviset yritykset ja useat vastaajat totesivat, etteivät ole perehtyneet uudistukseen riittävästi.

Patenttiselvityksen mukaan Suomen ratifiointiratkaisu ei juuri vaikuttaisi vastaajayritysten patentointimääriin kokonaisuudessaan. Puolet yrityskyselyyn vastaajista piti vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin maantieteellisesti laajempaa

suojaa hyödyllisenä ja sitä käytettäisiin jonkin verran enemmän siinä tapauksessa, että Suomi ratifioi yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen.

Patenttiselvityksen mukaan voimassa olevien patenttien määrän kasvu nähtiin uhkatekijänä. Lisäksi vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin odotettiin lisäävän EU:n ulkopuolisten maiden yritysten patentointiaktiivisuutta Euroopassa. Nämä tekijät voisivat vastanneiden yritysten mukaan rajoittaa toimintavapautta, lisätä toimintavapauden seuraamisesta aiheutuvaa työtä, estää yrityksiä laajentamasta toimintaansa uusille markkinoille sekä lisätä lisensointi- ja muita kustannuksia. Patenttien määrän kasvu voi myös lisätä loukkaus- ja oikeudenkäyntiriskiä. Toisaalta patenttiselvityksessä tuotiin esiin näkemys, että ulkomaisilla vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin haltijoilla ei välttämättä olisi suurta intressiä ryhtyä toimenpiteisiin pieniä suomalaisia kotimarkkinayrityksiä vastaan. Kokonaisarviota tehtäessä suomalaisten patentinhakijoiden yhtenäisestä suojasta saama hyöty olisi patenttiselvityksen mukaan suhteutettava niihin haittoihin, jotka aiheutuvat siitä, että enemmän patenteja on voimassa järjestelmään osallistuvissa unionin jäsenvaltioissa ja että yhä suurempi osa niistä on EU:n ulkopuolelta tulevien yritysten omistamia patenteja.

Patenttiselvityksen mukaan yhdistetyn patenttituomioistuimen perustamisella voi olla sekä myönteisiä että kielteisiä vaikutuksia, riippuen yrityksen kulloisestakin roolista. Yhdistetyn patenttituomioistuimen laajasta toimivallasta johtuen järjestelmästä voi nähdä olevan loukkaustapauksissa hyötyä ainakin kantajalle, jolla on vahva patentti tai joka hakee kilpailijan heikon patentin mitätöimistä. Sen sijaan maantieteellisesti laajan mitätöitymisen riski on uhka varsinkin vastaajalle, jolla on heikko patentti. Kulujen osalta odotetaan, että yksittäisen oikeudenkäynnin kustannukset kasvavat, koska tuomioistuimen on tarkoitus toimia omaramoitteisesti. Samalla kuitenkin saman asian kertautumisen riski useampien maiden tuomioistuimissa vähenee.

Vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti

Eurooppalainen patenttijärjestelmä uudistus lisää yritysten valinnanvapautta keksintöjen suojaamisessa. Uudistuksen tultua voimaan yritykset voivat halutessaan hyödyntää vaikutukseltaan yhtenäistä eurooppapatenttia vaihtoehtona kansallisille patenteille ja kansallisesti voimaan saatettaville eurooppapatenteille. Patentinhakija- ja haltija voi tehdä valintansa omien liiketoimintatarpeiden perusteella ja tarvittaessa hyödyntää järjestelmiä joustavasti.

Yhtenäispatenttijärjestelmä mahdollistaa yhtenäisen patenttisuojan saamisen yhdellä hakemuksella ja rekisteröinnillä kaikkiin maihin, jotka yhtenäisen vaikutuksen rekisteröintipäivänä ovat ratifioineet yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen. Vaikutukseltaan yhtenäistä eurooppapatenttia voidaan rajoittaa, se voidaan siirtää, kumota ja mitätöidä ja se voi raueta vain kaikissa maissa yhtenäisesti. Myönnetylle eurooppapatentille voidaan samanaikaisesti rekisteröidä yhtenäinen vaikutus ja saattaa se voimaan kansallisesti maissa, jotka eivät ole yhdistetyn

patenttituomioistuinsopimuksen sopimusjäsenvaltiota tai eivät ole vielä ratifioineet sopimusta.

Vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin käyttöasteeseen vaikuttavat vuosimaksut, jotka muodostavat merkittävän osan yhtenäisen patenttisuojan kokonaiskustannuksista. Nykyisin perinteinen eurooppapatentti saatetaan kansallisesti voimaan keskimäärin neljässä sopimusvaltiossa. Jos vuosimaksujen taso on merkittävästi korkeampi kuin neljän maan vuosimaksujen yhteismäärä, monet yritykset tulevat todennäköisesti edelleen käyttämään perinteisiä eurooppapatentteja suurimmalle osalle keksintöjä. Vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin vuosimaksutaso vaikuttaakin ratkaisevasti siihen, kokevatko suomalaiset yritykset kuskakin yksittäistilanteessa vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin perinteistä eurooppapatenttia tai kansallisesti haettua patenttia houkuttelevammaksi vaihtoehdoksi.

Vuosimaksuista päättää Euroopan patenttivoraston hallintoneuvoston alainen erityisvaliokunta, joka koostuu tiiviimmässä yhteistyössä mukana olevista jäsenmaista. Erityisvaliokunta ei vielä ole tehnyt päätöstä vuosimaksujen tasosta. Asetus sisältää vuosimaksujen tasoja ja jako-osuuksia koskevia periaatteita. Vuosimaksujen on oltava progressiivisia sekä riitettävä kattamaan vaikutuksiltaan yhtenäisistä eurooppapatenteista aiheutuvat kustannukset ja varmistamaan yhdessä hakemuskvaiheen maksujen kanssa Euroopan patenttivoraston budjetin tasapaino. Vuosimaksujen tasosta päätettäessä on otettava huomioon myös pienten ja keskisuurten yritysten tilanne ja että tavoitteena on innovaatiotoiminnan helpottaminen ja eurooppalaisten yritysten kilpailukykyyn parantaminen. Erityisvaliokunnan päätökset tehdään ennen järjestelmän voimaantuloa. Esillä olleiden ehdotusten mukaan vuosimaksut olisivat noin neljän tai viiden suosituimman maan yhteenlaskettujen vuosimaksujen tasolla. Ehdotuksissa käsitellään myös pk-yritysten huomioimista.

Vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin käytön houkuttelevuuteen vaikuttavat vuosimaksujen lisäksi myös muut tekijät. Suojan maantieteellisellä laajuudella voi olla myönteinen vaikutus esimerkiksi yrityksen lisensointimarkkinoihin, rahoitusmahdollisuuksiin tai toiminnan kansainvälistymiseen. Lisäksi vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti vähentää patentoinnin kustannuksia yksinkertaistamalla suojan hallinnointia ja vähentämällä käännskustannuksia.

Tämä kustannusten väheneminen johtuu useista tekijöistä, joita voidaan parhaiten kuvata vertailemalla uutta järjestelmää voimassa olevaan järjestelmään. Ensinnäkin, kansalliset virastot voivat periä hallinnollisia maksuja patenttien kansallisesta voimaansaattamisesta. Nykyisessä järjestelmässä hakija saattaa maksaa tällaisen hallinnollisen maksun erikseen jokaiselle kansalliselle virastolle, jossa se saattaa eurooppapatenttinsa voimaan. Vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin osalta hakija maksaa ainoastaan Euroopan patenttivorastolle yhtenäisen vaikutuksen rekisteröimisestä.

Toiseksi, nykyisessä järjestelmässä hakija käyttää pääsääntöisesti paikallisia asiamiehiä maissa, joissa patentti saatetaan voimaan. Perinteisen eurooppapatentin

hallinnointi useassa maassa edellyttää asiantuntemusta ja resursseja, joten useat yritykset ostavat paikallisia asiamiespalveluita. Asiamiehet hoitavat eurooppapatentin kansallisen voimaansaattamisen ja mahdollisesti myös hallinnoivat patenttia sen elinkaaren aikana. Vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin osalta hallinnointi tapahtuu keskitetysti Euroopan patenttivirusossa. Hallinnollinen menettely on kevyempi ja myös vuosimaksut maksetaan keskitetysti Euroopan patenttivirusoon. Tämän johdosta tarvetta useammille asiamiehille ei ole ja patentinhaltija säästää kustannuksissa. Lisäksi keskitetty rekisteri helpottaa patenttiseurantaa ja vähentää siitä johtuvia kustannuksia.

Kolmanneksi, yhtenäispatenttijärjestelmä vähentää käännoiskustannuksia. Siirtymäajan jälkeen vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin rekisteröiminen ei edellytä käännoisten toimittamista. Siirtymäaikana on toimitettava käänno yhdelle muulle unionin viralliselle kielelle. Tämä olisi huomattava muutos nykytilaan. Perinteisen eurooppapatentin voimaansaattaminen voi edellyttää käännoksen toimittamista usean maan patenttivirusomaiselle maan virallisella kielellä. Näiden käännoiskustannusten poistuminen vähentää patentinhaltijan kustannuksia, vaikka sopimus eurooppapatenttien myöntämisestä tehdyn yleissopimuksen 65 artiklan soveltamisesta (Agreement on the application of Article 65 of the Convention on the Grant of European Patents) (SopS 101/2011), *jäljempänä Lontoon sopimus*, on jo osaltaan vähentänyt voimaansaattamiseen liittyviä käännoisvaatimuksia.

Käännoisvaatimusten poistaminen kompensoidaan konekäännoisten käyttöön otolla. Konekäännoiset mahdollistavat patenttiseurannan kaikilla unionin virallisilla kielillä ja ovat käytettävissä jo siinä vaiheessa, kun eurooppapatenttihakemus tulee julkiseksi. Konekäännoksella ei ole oikeusvaikutusta, vaan sen tarkoituksena on ainoastaan turvata patenttiedon saatavuus. Yritysten on siis patenttiseurannassaan huomattava, että ainoastaan eurooppapatentin käsittelykielinen patenttijulkaisu on todistusvoimainen. Koska konekäännoisten laatu ei ole vielä riittävällä tasolla, käytössä ovat siirtymäajajärjestelyt. Niiden aikana yhtenäistä vaikutusta koskevaan pyyntöön on liitettävä käänno yhdelle muulle unionin viralliselle kielelle.

Vaikka vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti edellä esitetysti vähentää kustannuksia, on toisaalta huomattava, että vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin haltijan on seurattava markkinoita patentin laajemmalla voimassaoloalueella loukkausten havaitsemiseksi. Tämä seikka voi vaikuttaa yrityksen valitsemaan suojamuotoon. Toisaalta maantieteellisen alueen markkinapotentiaali vaikuttaa suojamuodon valintaan.

Patenttiselvityksessä Suomen ratifointipäätökseen liittyvänä merkittävänä uhkana pidettiin voimassa olevien patenttien määrän kasvamisesta Suomessa. Patenttien määrän lisäys johtuisi siitä, että osa patentinhakijoista, jotka eivät nykyisessä järjestelmässä saattaisi eurooppapatenttia voimaan Suomessa, saattavat siirtyä käyttämään vaikutukseltaan yhtenäistä eurooppapatenttia, joka kattaa myös Suomen. Mikäli Suomi ei ratifioisi sopimusta, tällaista patenttien määrän lisäystä ei

tapahtuisi. Tällä hetkellä eurooppapatenteista saatetaan Suomessa voimaan noin 8 prosenttia ja vuoden 2014 lopussa Suomessa oli voimassa 39 584 eurooppapatenttia.

Voimassa olevien patenttien määrän lisäyksen suuruudesta on vaikea tehdä tarkkoja arvioita. Kasvu riippuu vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin käyttöasteesta, johon vaikuttaa esimerkiksi patentin vuosimaksutaso. Arviot siitä, kuinka suurelle osuudelle eurooppapatenteista rekisteröitäisiin tulevaisuudessa yhtenäinen vaikutus, vaihtelevat Euroopan patenttiviraston arvioissa alle 10 prosentista 75 prosenttiin.

Voimassa olevien patenttien määrän kasvu koetaan uhkaksi kahdella tavalla. Ensinnäkin kehitys nähdään mahdollisesti haitallisena, koska yksinoikeuksien lisääntyminen rajoittaa yritysten toimintavapautta ja lisää tarvetta seurata kilpailijoiden patenteja. Seurannan lisääminen aiheuttaa kustannuksia. Toisaalta seurannan tarve näyttääytyy erilaisena riippuen yrityksen markkina-alueesta ja kasvutavoitteista. Kansainvälisesti toimivan ja kansainvälistyvän yrityksen on omaksuttava uusi patenttijärjestelmä Suomen ratifiointipäätöksestä riippumatta. Yritysten kasvu ja markkinoiden laajentaminen muihin Euroopan maihin on helpompaa, kun voimassa olevat vaikutukseltaan yhtenäiset eurooppapatentit on huomioitu yrityksen toiminnassa ja tuotekehityksessä alusta alkaen. Aktiivinen seuranta voi myös kannustaa yrityksiä etsimään uusia ja innovatiivisia ratkaisuja.

Toiseksi voimassa olevien patenttien määrän kasvu lisää riskiä siitä, että yritys tietämättään loukkaa patenttia, mikä voi johtaa käyttö lupaa koskeviin neuvotteluihin tai oikeudenkäynteihin. Tämä näyttääytyy uhkana erityisesti kotimarkkinayrityksille ja pk-yrityksille, joilla on yleisesti vähäisemmät valmiudet perehtyä uudistukseen ja torjua siihen mahdollisesti sisältyviä riskejä. Erityisesti sellaiset yritykset, jotka eivät itse tee tuotekehitystä ja patentoi, voivat tietämättään loukata muiden patenteja ja tulla haastetuksi yhdistettyyn patenttitoimioistuimeen. Yritykselle saattaa loukkauksesta aiheutua odottamattomia ja hyvinkin korkeita kustannuksia. Toisaalta ei ole varmuutta siitä, missä määrin oikeudenhaltijalla olisi kiinnostusta puuttua pienen kotimarkkinayrityksen toimintaan. Kasvava riski ei näin ollen välttämättä realisoidu. Patentinhaltijoiden tulevaa toimintaa on kuitenkin vaikea arvioida ennalta.

Yhdistetty patenttitoimioistuin

Yhdistetyn patenttitoimioistuimen perustamisella muutetaan niin perinteisiä eurooppapatenteja kuin vaikutukseltaan yhtenäisiä eurooppapatenteja koskevien riita-asioiden käsittelyä. Nykyisin kansallisissa tuomioistuimissa käsiteltävät perinteisiä eurooppapatenteja koskeva riita-asiat siirtyvät yhdistetyn patenttitoimioistuimen toimivaltaan. Vaikutukseltaan yhtenäisiä eurooppapatenteja koskevat riita-asiat kuuluvat alusta alkaen yhdistetyn patenttitoimioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan. Patenttia koskevat rikosasiat käsitellään vastaisuudessakin kansallisissa tuomioistuimissa silloinkin, kun on kyse vaikutukseltaan yhtenäisestä eurooppapatentista.

Yhdistetty patenttituomioistuin ratkaisee perinteisiä eurooppapatentteja ja vaikutukseltaan yhtenäisiä eurooppapatentteja koskevat riita-asiat patentin koko voimassaoloaluetta koskevin vaikutuksin. Tällöin yritysten ei tarvitse käynnistää samaa patenttia koskevia päällekkäisiä tuomioistuinprosesseja eri maissa. Näin vähennetään erillisistä prosesseista aiheutuvia kuluja. Tuomioistuimen ensimmäinen aste toimii hajautettuna, mikä edistää oikeuden saatavuutta sopimusvaltioissa. Muutoksenhaku on keskitetty ja ratkaisukokoonpanot ovat monikansallisia. Tämä edistää oikeuskäytännön yhdenmukaisuutta.

Toiminnan alkuvaiheessa oikeuskäytäntöä ei kuitenkaan ole vielä muodostunut. Tämä aiheuttaa yritysten keskuudessa epätietoisuutta tuomioistuimen toiminta- ja tulkintalinjasta. Sen sijaan kansallinen oikeuskäytäntö voi olla hyvinkin vakiintunut. Jotta voimassa olevien patenttien haltijoita ei pakoteta järjestelmään, jonka toiminnasta heillä ei ole varmaa tietoa ja joka ei ollut olemassa patenttisuoja haettaessa, perinteisiä eurooppapatentteja koskevat siirtymäaikajärjestelyt ovat kattavat. Siirtymäaikajärjestelyt mahdollistavat patentinhaltijalle sekä patentinhakijalle mahdollisuuden sulkea pois yhdistetyn patenttituomioistuimen toimivalta (*opt out*). Patentinhaltijalla on myös mahdollisuus saattaa perinteinen eurooppapatentti kertaalleen takaisin yhdistetyn patenttituomioistuimen toimivaltaan (*opt back in*). Lisäksi siirtymäaikana kansallisilla tuomioistuimilla on rinnakkainen toimivalta eli kantaja voi halutessaan nostaa kanteen joko kansallisessa tuomioistuimessa tai yhdistetyssä patenttituomioistuimessa.

Yhdistetyn patenttituomioistuimen rahoituksesta määrätään yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen II osassa. Tuomioistuimen rahoitusta ja toimintaa on käsitelty tarkemmin eurooppalaista patenttijärjestelmäuudistusta käsittelevässä jaksossa 2.5. Esityksen vaikutusten kannalta olennaista on, että yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen mukaan tuomioistuimen on määrä toimia omarahoitteisesti. Tämä tarkoittaa, että tuomioistuimen kulut tullaan lopulta kokonaisuudessaan kattamaan osapuolilta perittävillä maksuilla. Keskimäärin oikeudenkäynti tulee siis kustantamaan osapuolille summan, joka vastaa tuomioistuimen kuluja jaettuna käsiteltävien asioiden määrällä.

Tuomioistuinmaksuista päättää tuomioistuimen hallintokomitea, joka perustetaan vasta yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen tultua voimaan tai väliaikaisen soveltamisen alettua. Päätöstä maksuista ei siis voida tehdä, ennen sanottua ajankohtaa. Hallituksen esitystä valmisteleva työryhmä ei näin ollen ole vaikutuksia arvioidessaan voinut ottaa huomioon maksujen määriä. Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus sisältää kuitenkin tuomioistuimen rahoituksen ja maksujen pohjana toimivat määräykset. Tuomioistuinmaksut on esimerkiksi vahvistettava tasolle, joka varmistaa, että oikeuden tasapuolisen saatavuuden periaate on oikeassa suhteessa asianosaisten maksettavaksi tulevaan määrään tuomioistuimen kustannuksista. Lisäksi tuomioistuimen perustamista valmisteleva valmistelukomitea avasi toukokuussa 2015 julkisen kuulemisen tuomioistuinmaksuista. Vaikka kuulemisasiakirja ei välttämättä vastaa lopullisia päätöksiä

maksuista, sen avulla voidaan hahmottaa maksujen suuruusluokkaa ja rakennetta. Näiden tietojen pohjalta voidaan tässä esittää jonkinlaisia alustavia arvioita.

Yhdistetyn patenttituomioistuimen maksut tulevat olemaan merkittävästi korkeammat kuin tuomioistuinmaksut Suomessa. Tämä johtuu edellä kuvatuksi sopimukseen kirjatussa tuomioistuimen omarahoitteisuudesta. Esimerkiksi julkisen kuulemisen pohjana olevassa asiakirjassa on arvioitu, että tuomioistuimen kulut sen kahdeksantena toimintavuonna olisivat 37 000 000 euroa. Nämä kulut tullaan kattamaan tuomioistuinmaksuilla.

Riita-asian käsittelymaksut tulevat kiinteän maksun lisäksi määräytymään riidan intressin perusteella. Malli perustuu Saksan järjestelmään. Saksassa maksut voivat riidan arvosta riippuen olla kymmeniä tai jopa satoja tuhansia euroja. Esimerkiksi 500 000 euron arvoisessa asiassa lähtökohtainen käsittelymaksu on 11 000 euroa, kun taas 40 000 000 euron arvoisessa asiassa vastaava maksu on 440 000 euroa. Suomessa tämänhetkinen oikeudenkäynnistä perittävä maksu markkinaoikeudessa on 244 euroa. Tuomioistuinmaksuja selvittänyt oikeusministeriön työryhmä on mietinnössään 4/2015 ehdottanut muun ohella huomattavaa korotusta markkinaoikeuden oikeudenkäyntimaksuihin. Tuomioistuinmaksujen korottamista koskeva linjaus sisältyy pääministeri Sipilän hallitusohjelmaan. Markkinaoikeudessa perittävä oikeudenkäyntimaksu olisi kuitenkin jatkossakin huomattavasti pienempi kuin yhdistetyssä patenttituomioistuimessa perittävä tuomioistuinmaksu. Toisaalta yhdistetty patenttituomioistuin on toimivaltainen käsittelemään patentin oikeusvaikutuksia samassa oikeudenkäynnissä useamman sopimusjäsenvaltion osalta.

Julkisen kuulemisen pohjana olevan ehdotuksen mukaan loukkauskanteista ja loukkausta koskevista vastakanteista maksettaisiin yhdistetyssä patenttituomioistuimessa 11 000 euron kiinteä maksu. Jos asian arvo ylittää 500 000 euroa, maksettaisiin lisäksi asian arvon mukaan määräytyvä maksu. 500 000–750 000 euron arvoisissa asioissa maksetaan kiinteän maksun lisäksi 2 500 euroa. Tämä on arvoon perustuvien maksujen alin taso. Korkeinta tasoa sovellettaisiin yli 30 000 000 euron arvoisiin asioihin, joista maksettaisiin kiinteän maksun lisäksi 220 000 euroa. Patentin kumoamiskanteesta perittäisiin 20 000 euron kiinteä maksu. Jos kumoamiskanne nostetaan loukkauskanteen vastakanteena, käsittelymaksu on sama kuin alkuperäisellä loukkauskanteella, kuitenkin enintään 20 000 euroa. Opt out ja opt back in -maksuksi on ehdotettu 80 euroa patenttia kohden. Kuten edellä todettu, nämä luvut eivät ole lopullisia. Lukujen avulla voidaan kuitenkin hahmottaa sitä, missä suuruusluokassa maksut tulevat mahdollisesti olemaan. Riita-asian arvon määrittämisestä on edellä mainitun ehdotuksen mukaan tarkoitus antaa suuntaviivat.

Oikeudenkäyntikulut eivät muodostu yksin tuomioistuinmaksuista vaan suurin osa osapuolten kuluista muodostuu asianajajien ja eurooppapatenttiasiamiesten palkkioista sekä teknisistä tutkimuksista aiheutuvista kuluista. Sitä, minkälaisiksi asiamiespalkkiot ja muut kulut muodostuvat yhdistetyssä patenttituomioistuimessa, on vaikea arvioida etukäteen. Vertailukohtana voidaan kuitenkin tarkastella

kuluja eri sopimusvaltioissa. Esimerkiksi Saksassa, Ranskassa ja Alankomaissa oikeudenkäyntikulut olivat vuonna 2006 tehdyn tutkimuksen mukaan ensimmäisessä asteessa keskimäärin 50 000–200 000 euroa riita-asian kohteen arvon ollessa 250 000 euroa. Suomessa ensimmäisessä oikeusasteessa käsitellyissä patenttiasioissa kulut ovat noin 50 000–500 000 euroa.

Suomessa kuten muissakin unionin jäsenvaltioissa pääsääntönä on, että häviöjä maksaa myös vastapuolen oikeudenkäyntikulut. Tuomioistuimien voi kuitenkin arvioida kulujen kohtuullisuutta, joten kuluja ei välttämättä tuomita täysimääräisesti korvattaviksi. Toisin kun kansallisessa lainsäädännössämme yhdistetyssä patenttituomioistuimessa korvattaville oikeudenkäyntikuluille määriteltäisiin enimmäismäärä. Tuomioistuimen hallintokomitea tulee päättämään myös tästä kysymyksestä, eikä työryhmällä ole vielä ollut käytettävissään lopullista tietoa kulukorvauksen tasosta. Julkisen kuulemisen pohjana olevan ehdotuksen mukaan katto määräytyy asian arvon mukaan. Alimmassa luokassa, jossa asian arvo on korkeintaan 250 000 euroa, katto olisi 50 000 euroa. Korkeimmassa luokassa, jossa asian arvo ylittäisi 50 000 000 euroa, katto olisi 3 000 000 euroa. Kyse olisi olennaisesta muutoksesta erityisesti arvoltaan pienten asioiden kohdalla. Patenttiriidat ovat luonteeltaan monimutkaisia ja kustannukset voivat nousta suhteellisesti suuriksi myös arvoltaan pienemmissä asioissa. Tarkoituksena on auttaa osapuolia ennakoimaan riita-asian kokonaiskustannuksia.

Yhdistetty patenttituomioistuin toimii hajautetusti ensimmäisen asteen tuomioistuimen jaostoissa. Paikallis- ja aluejaostot sekä keskusjaosto sijaitsevat eri sopimusvaltioissa ja niiden käytössä olevat oikeudenkäyntikieliset määräytyvät sopimuksen mukaisesti. Sopimusjäsenvaltio voi halutessaan pyytää tuomioistuimen hallintokomitealta paikallisjaoston perustamista tai yhdessä muiden sopimusjäsenvaltioiden kanssa aluejaoston perustamista. Suomen on tarkoitus esittää hallintokomitealle, että Helsinkiin perustetaan yhdistetyn patenttituomioistuimen paikallisjaosto, jonka oikeudenkäyntikielisinä olisivat suomi, ruotsi ja englantti.

Suomalaisyrityksen näkökulmasta yhdistetty patenttituomioistuin tuo mukanaan riskin siitä, että patenttiriita, jossa yritys on asianosaisena, käsitellään toisessa sopimusjäsenvaltiossa sille vieraalla kielellä. Tämä ei kuitenkaan olisi merkittävä muutos nykytilaan verrattuna. Jos patenttia loukataan toisessa valtiossa, ulkomailla patentoivan yrityksen on jo nyt nostettava kanne ulkomaisessa tuomioistuimessa.

Vastaajan näkökulmasta tilanne on osin erilainen, mutta muutokset olisivat vähäiset siinä tilanteessa, että paikallisjaosto perustetaan Helsinkiin. Suomen ulkopuolella toimiva yritys voi nykyisinkin joutua vastaamaan loukkauskanteeseen esimerkiksi Saksassa. Tilanteessa, jossa väitetty patentinloukkaus on tapahtunut vain Suomessa ja vastaajan kotipaikka on Suomi, kanne olisi nostettava Suomessa sijaitsevassa yhdistetyn patenttituomioistuimen paikallisjaostossa. Näin yksinomaan kotimarkkinoilla toimiva yritys ei voisi todennäköisesti joutua yllättäen vastaajaksi ulkomailla käytävään oikeudenkäyntiin. Nämä oikeuspaikkasäännöt lieventävät osaltaan edellä käsiteltyjä patenttien määrän kasvuun liittyviä riskejä.

4.2 Valtiontaloudelliset vaikutukset

Patentti- ja rekisterihallitus

Patentti- ja rekisterihallitus on nettobudjetoitu virasto, jonka toiminnan menot kateetaan asiakasmaksuilla. Patentti- ja rekisterihallituksen toiminnasta ei näin ollen tällä hetkellä aiheudu kustannuksia valtiolle. Suomessa voimaansaattettujen eurooppapatenttien julkaisu- ja vuosimaksut muodostavat yhteensä noin 55 prosenttia Patentti- ja rekisterihallituksen patentti- ja innovaatiolinjan nykyisistä tuloista. Tällä hetkellä Euroopan patenttinviraston myöntämistä eurooppapatenteista 8 prosenttia saatetaan voimaan Suomessa.

Vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin käyttöönotosta seuraa tulonmenetyksiä Patentti- ja rekisterihallitukselle, koska eurooppapatentteja ei enää tarvitsisi saattaa kansallisesti voimaan. Tulonmenetyksen suuruuteen vaikuttavat useat tekijät, kuten vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin suosio, vuosimaksujen taso ja Suomelle tuleva jako-osuus vuosimaksuista. Uudistuksen vaikutuksia Patentti- ja rekisterihallituksen tulorahoitukselle on arvioitu uudistusta koskevien neuvottelujen kuluessa ja arviot täsmentyvät Euroopan patenttinvirastossa käytävien neuvottelujen edetessä.

Patentti- ja rekisterihallituksen tulonmenetyksiltä ei voida välttyä, vaikka Suomi jättäytyisi uuden järjestelmän ulkopuolelle. Eräiden arvioiden mukaan Suomi ei tällaisessa tilanteessa olisi järjestelmän voimaantulon jälkeen merkittävä erillisen eurooppapatentin voimaansaattamisen kohde, jollei Suomen markkina ole patentinhaltijalle erityisen tärkeä. On mahdollista, että yritykset, jotka nyt saattavat patenttinsa laajalti voimaan Euroopassa, siirtyvät käyttämään joka tapauksessa vaikutukseltaan yhtenäistä eurooppapatenttia, eivätkä enää saata voimaan eurooppapatentteja kansallisesti valtioissa, jotka eivät kuulu uudistuksen piiriin.

Siltä osin, kun vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti korvaa perinteisen eurooppapatentin, järjestelmän voimaantulo leikkaa välittömästi julkaisumaksutuloja ja vuosimaksutulojen lasku alkaa todennäköisesti vähitellen kasvaa seuraavina vuosina. Tästä seuraa, että Patentti- ja rekisterihallituksen toimintaa on jatkossa osin rahoitettava valtion talousarvioista. Rahoitus on välttämätön Patentti- ja rekisterihallituksen nykytasoisten palveluiden turvaamiseksi järjestelmän käynnistysvaiheessa. Erityisesti rahoitus on tarpeen, jotta Patentti- ja rekisterihallitus voi säilyttää asemansa PCT-järjestelmän kansainvälisenä tutkivana viranomaisena ja tuottaa suomalaisille hakijoille kansainväliset palvelut Suomessa.

Yhtenäispatenttijärjestelmän Patentti- ja rekisterihallitukselle aiheuttaman tulonmenetyksen arvioidaan olevan 1,3 miljoonaa euroa vuonna 2016, 2,7 miljoonaa euroa vuonna 2017, 3,5 miljoonaa euroa vuonna 2018 ja 4,1 miljoonaa euroa vuonna 2019. Tulonmenetykset tulisi korvata osoittamalla Patentti- ja rekisterihallituksen toimintamomentille 32.40.03 vastaavan suuruinen kolmen vuoden siirtomääräraha. Määrärahan tarvetta voidaan tarkentaa järjestelmän käyttöönoton jälkeen. Patentti- ja rekisterihallituksen toimintaa voidaan jossain määrin tehostaa, mutta sitä ei voida

kokonaan sopeuttaa pieneneviin tuloihin. PCT-virastolle on muun muassa asetettu vaatimus vähintään 100 patenttitutkijasta.

Yhdistetty patenttituomioistuin

Yhdistetyn patenttituomioistuimen perustamisesta aiheutuu suoria valtiontaloudellisia menoeriä. Nämä yhdistetystä patenttituomioistuimesta Suomelle aiheutuvat kustannukset muodostuvat kahdesta erillisestä osasta. Kustannukset muodostuisivat Suomen maksettavaksi tulevista yhdistetyn patenttituomioistuimen rahoitusosuuksista siirtymäaikana ja mahdollisesti tämän jälkeen (tuomioistuimen talousarvion rahoitus) sekä Suomeen perustettavasta paikallisjaostosta aiheutuvista kustannuksista (jaoston isännöinti).

Yhdistetyn patenttituomioistuimen toimintakustannukset rahoitetaan tuomioistuimen talousarviosta tuomioistuinmaksuilla ja ainakin seitsemän vuoden siirtymäaikana sopimusjäsenvaltioiden rahoitusosuuksilla. Ensimmäiset rahoitusosuudet maksetaan yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen voimaantulopäivänä. Sopimusjäsenvaltioiden rahoitusosuudet määräytyvät yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen mukaisesti voimassa olevien eurooppapatenttien lukumäärän ja eurooppapatentteja koskevien riita-asioiden määrän perusteella.

Suomen rahoitusosuus olisi edellä todettujen kriteerien perusteella laskettuna noin 1–2 prosenttia tuomioistuimen kokonaisbudjetista. Ensimmäisen toimintavuoden kokonaisbudjetin on arvioitu olevan noin 13,5 miljoonaa euroa. Suomen rahoitusosuus on siksi arvioitu aluksi olevan noin 135 000–270 000 euroa kasvaen tuomioistuimen toiminnan kehittyessä mahdollisesti noin 400 000 euroon ennen kuin tuomioistuimen toiminta siirtymäkauden päätyttyä on kaavailtu muuttuvan omarahoitteiseksi. Koska Suomen rahoitusosuuden määrä on sidoksissa tuomioistuimen talousarvioon ja sitä kautta myös tuomioistuinta perustettaessa tehtäviin käytännön ratkaisuihin, on arvio vielä karkea. Tuomioistuimen käytännön toimintaa ja rahoituksen perusteita on käsitelty enemmän edellä eurooppalaista patenttijärjestelmäuudistusta koskevassa 2.5 jaksossa.

Seitsemän vuoden siirtymäkauden päätyttyä tavoitteena on, että tuomioistuin olisi omarahoitteinen, eikä rahoitusosuuksia enää tarvittaisi. Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdystä sopimuksessa on kuitenkin varauduttu myös siihen, että rahoitusosuuksille ilmenisi tarvetta vielä siirtymäkauden jälkeen. Tällöin rahoitusosuudet laskettaisiin tuona ajankohtana sovellettavien vaikutukseltaan yhtenäisistä eurooppapatenteista kertyvien vuosimaksujen jakoperusteiden mukaisesti. Lisärahoituksen tarpeellisuutta tai sen määrää ei ole mahdollista ennakoita. Lähtökohdiana kuitenkin on, että tuomioistuin on omarahoitteinen kahdeksannesta toimintavuodesta eteenpäin.

Rahoitusosuuksien lisäksi tuomioistuimen jaostoja isännöivät sopimusjäsenvaltiot vastaavat jaostojen toiminnan edellyttämien puitteiden kustannuksista, joita ovat toimitiloihin, työvälaineisiin ja siirtymäaikana hallintohenkilöstön palkkaukseen

liittyvät kustannukset. Suomeen on tarkoitus perustaa yhdistetyn patenttituomioistuimen paikallisjaosto. Suomi vastaisi jaoston puitteiden kustannuksista.

Paikallisjaostosta Suomelle aiheutuvista kustannuksista ei ole vielä tarkkaa tietoa. Tarkoitus on, että jaosto perustetaan markkinaoikeuden yhteyteen siten, että se hyödyntäisi markkinaoikeuden toimitiloja. Paikallisjaoston perustamisesta aiheutuvien kertaluontoisten menojen on arvioitu olevan noin 100 000 euroa. Nämä kustannukset liittyvät toiminnan käynnistämävaiheeseen ja erityisesti osan markkinaoikeuden tiloista muuntamiseen yhdistetylle patenttituomioistuimelle sopiviksi. Markkinaoikeuden tiloihin on esimerkiksi asennettava tulkkausjärjestelmä. Muita kuin kertaluontoisia kustannuksia arvioidaan tulevan ensimmäisenä toimintavuonna noin 100 000 euroa ja viidentenä toimintavuonna 200 000 euroa. Nämä kustannukset muodostuisivat siirtymäajan järjestelyn mukaan muun muassa hallintohenkilöstön palkkauksesta. Yksi henkilötyövuosi on arvioitu riittävän paikallisjaoston hallinnollisten tehtävien hoitamiseen. Siitä aiheutuisi noin 66 000 euron kustannukset. Varmuutta tarvittavien henkilötyövuosien määrästä ei kuitenkaan vielä ole. Toimitiloihin ja työvälineisiin liittyvien kustannusten voidaan olettaa kehittyvän tasaisesti ja markkinaoikeuden tilojen hyödyntäminen mahdollistaa jaostotoiminnan ilman suuria lisäinvestointeja. Jaostojen varustelusta ja hallintohenkilöstön tarpeesta neuvotellaan vielä valmistelukomiteassa, eikä vielä ole käytettävissä tarkkaa tietoa siitä, minkälaiset muutostyöt tai henkilöstömäärät ovat tarpeen.

Suomi ei vastaa jaoston kokoonpanoissa työskentelevien tuomareiden palkkamenoista, vaan tuomareita koskevat henkilöstökustannukset kuuluvat yhdistetyn patenttituomioistuimen talousarvioon. Tuomareiden määrä ja henkilöstön palkkamenot vaikuttavat siis välillisesti sopimusjäsenvaltioiden rahoitusosuuksiin ja tuomioistuinmaksuihin, mutta eivät vaikuta paikallisjaoston toiminnasta sijaintipaikan valtiolle aiheutuviin kustannuksiin.

Yhteenlaskettuna ehdotettu uudistus lisäisi valtion menoja noin 500 000 eurolla. Menot on otettu lisäyksenä huomioon hallituksen talousarvioesityksessä vuodelle 2016 momentin 25.10.03 (Muiden tuomioistuinten toimintamenot) määrärahasa. Määräraha on tarkoitus ottaa huomioon myös tulevien vuosien määrärahakehityksissä.

4.3 Vaikutukset viranomaisten toimintaan

Patentti- ja rekisterihallitus

Patentti- ja rekisterihallitus myöntää teollisoikeudellisen suojan keksinnöille ja toimii kansallisena patenttiviranomaisena Suomessa. Patentti- ja rekisterihallitus toimii tämän lisäksi PCT-järjestelmän kansainvälisenä tutkivana patenttiviranomaisena ja tuottaa yrityksille patenttipalveluita, jotka mahdollistavat kansainvälisen patentointiprosessin käynnistämisen Suomessa. Patentti- ja rekisterihallitus ja sen tuottamat palvelut ovat keskeinen osa suomalaista innovaatiojärjestelmää. Toiminnallisesti uudistuksen voimaantulo ei vaikuta viraston tehtäviin tai sen tuotamiin palveluihin lukuun ottamatta perinteisten eurooppapatenttien kansalliseen

voimaanpanoon ja hallinnointiin liittyvien tehtävien vähenemistä. Näiden hallinnollisten tehtävien osuus patentti- ja innovaatiolinjan toiminnasta on vähäinen.

Eurooppapatentin kansallisessa voimaansaattamisessa Patentti- ja rekisterihallitus ottaa vastaan tarvittavat käännökset, julkaisee ne ja merkitsee patentin patenttirekisteriin. Voimaansaattamisen yhteydessä maksetaan julkaisumaksu. Patentin voimassaoloaikana Patentti- ja rekisterihallitus ottaa vastaan vuosimaksut ja tilitää niistä osan Euroopan patenttinvirastolle. Lisäksi patenttia koskevat rekisterimerkinnot tehdään patenttirekisteriin. Vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin osalta nämä tehtävät keskitetään Euroopan patenttinvirastoon.

On katsottu, että vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin suosio voisi johtaa kansallisten patenttihakemusten vähenemiseen. Tämä vähentäisi vastaavasti sekä Patentti- ja rekisterihallituksen tuloja että hakemusten käsittelystä johtuvaa työmäärää. Toisaalta on esitetty arvioita, joiden mukaan yhdistetyn patenttituomioistuimen perustaminen lisääisi kansallisten patenttien suosiota, sillä näin hakijat voisivat jättäytyä uuden tuomioistuimen toimivallan ulkopuolelle. Tällöin Patentti- ja rekisterihallituksen työmäärä vastaavasti lisääntyisi.

Markkinaoikeus

Markkinaoikeus on toimivaltainen tuomioistuin käsittelemään teollis- ja tekijänoikeuksia koskevia riita-, valitus- ja hakemusasioita. Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus siirtää pitkällä aikavälillä osan tästä toimivallasta yhdistetylle patenttituomioistuimelle, joka tulee olemaan yksinomaisesti toimivaltainen käsittelemään perinteisiä eurooppapatentteja ja vaikutukseltaan yhtenäisiä eurooppapatentteja koskevia riita-asioita. Siirtymäkauden aikana markkinaoikeudella säilyy kuitenkin rinnakkainen toimivalta perinteisten eurooppapatenttien osalta.

Yhdistetyn patenttituomioistuimen perustaminen ei ainakaan siirtymävaiheessa vähennä merkittävästi markkinaoikeuden työmäärää. Vuonna 2014 Suomessa saatiin vireille kolme eurooppapatenttia koskevaa mitättömyyskannetta, yksi eurooppapatenttia koskeva loukkauskanne ja yksi erillinen turvaamistointa koskeva hakemus. Perinteisiä eurooppapatentteja koskevat siirtymäaikajärjestelyt vaikuttavat hyvin pitkään, koska seitsemän vuoden siirtymäaikana tehtyjen patenttihakemusten johdosta myönnetty patentit on mahdollista sulkea yhdistetyn patenttituomioistuimen toimivallan ulkopuolelle patentin koko voimassa olon ajaksi. Tämän *opt out*-menettelyn suosio vaikuttaa siis markkinaoikeuden työmäärään. Markkinaoikeuden työmäärän kehittymiseen vaikuttaa myös vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin käytön yleistyminen, koska yhdistetty patenttituomioistuin on järjestelmän voimaantulosta lukien ainoa toimivaltainen tuomioistuin ratkaisemaan vaikutukseltaan yhtenäisiä eurooppapatentteja koskevia riita-asioita.

Yhdistetyn patenttituomioistuimen paikallisjaoston perustaminen markkinaoikeuden yhteyteen mahdollistaisi markkinaoikeuden ja patenttituomioistuimen tuomareiden välisen yhteydenpidon käytännön tasolla. Tällä olisi ammatillisesti myönteisiä vaikutuksia. Lisäksi paikallisjaoston perustamisella varmistetaan, että

yhdistetyssä patenttituomioistuimessa on alusta lukien vähintään yksi suomalainen tuomari. Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus mahdollistaa osa-aikaisten tuomareiden käytön ja yhdistetyn patenttituomioistuimen tuomari voi toimia osa-aikaisesti myös kansallisena tuomarina.

4.4 Yhteiskunnalliset vaikutukset

Suomen elinkeinopolitiikan keskeisenä tavoitteena on tukea yritysten kasvua ja kansainvälistymistä sekä edistää korkean arvonlisän uutta, kasvavaa ja vientiin suuntautuvaa yritystoimintaa. Innovaatiotoimintaa tukevalla aineettomia oikeuksia koskevalla toimintaympäristöllä on tärkeä rooli näihin tavoitteisiin pyrittäessä. Aineettomia oikeuksia tehokkaasti hyödyntävät toimialat ovat muita toimialoja merkittävämpiä vientialoja ja palkkataso on niillä korkeampi. Aineettomista investoinneista on huolehdittava, jotta voidaan luoda osaamisperusteista kasvua ja edistää innovaatiotoimintaa. Tästä syystä on tärkeää osallistua toimintaympäristöä koskevan lainsäädännön kehittämiseen niin unionin kuin muullakin kansainvälisellä tasolla.

Suomi on pitkäjänteisesti ollut mukana kehittämässä eurooppalaista patenttijärjestelmää yritysten tarpeita vastaavaksi. Tavoitteena on ollut korkeatasoinen, kustannustehokas ja oikeusvarma järjestelmä, joka tukee suomalaisten yritysten toimintaa parhaalla mahdollisella tavalla. Eurooppalaisen patenttijärjestelmän uudistaminen on tällä hetkellä keskeisin aineettomia oikeuksia koskevan lainsäädännön muutos Euroopassa. Uudistuksen toimeenpano ja järjestelmän kehittäminen jatkuu myös sen jälkeen, kun yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus on tullut voimaan. Jättäytyminen järjestelmän ulkopuolelle olisi ristiriidassa Suomen elinkeinopoliittisten tavoitteiden kanssa ja heikentäisi Suomen mahdollisuuksia vaikuttaa patenttilainsäädännön sisältöön.

Suomen patenti-infrastruktuurin elinvoimaisuuden säilyttämiseen vaikuttaa osaltaan se, onko Suomi mukana patenttijärjestelmä uudistuksen tullessa voimaan Euroopassa. Edellä esitetysti, on mahdollista, että Suomi ei olisi enää kiinnostava maa eurooppapatentin erilliselle voimaansaattamiselle tilanteessa, jossa vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti antaisi patenttisuojan merkittävässä osassa muita Euroopan markkinoita. Yhdistetyn patenttituomioistuimen paikallisjaoston perustaminen tukee osaltaan kansallista patenti-infrastruktuuria ja patenttioikeudellisten palveluiden saatavuutta Suomessa.

Järjestelmä uudistus asettaa myös vaatimuksia yritysten patenttiosaamiselle ja yritysten käyttämille patenttipalveluille. Edellä esitetysti yritysten on panostettava kilpailijoiden patentoinnin seurantaan, mutta uudistus edellyttää myös, että yritykset tarkastelevat omaa patentointistrategiaansa uudessa valossa. Uudistuksen voimaantulon yhteydessä on pyrittävä varmistamaan, että Suomessa on tarjolla koulutusta, joka tukee patenttiosaamisen kehittämistä uuden järjestelmän vaatimuksia vastaavaksi.

5 Asian valmistelu

5.1 Valmistelu Euroopan unionissa

Neuvottelut yhtenäisen patenttisuojan luomiseksi Eurooppaan käynnistyivät 1960- ja 1970-luvulla. Vuonna 1977 voimaantulleella Euroopan patenttisopimuksella luotiin järjestelmä, joka mahdollistaa patentinhaun kaikkiin sopimusvaltioihin yhdellä hakemuksella. Eurooppapatentin myöntää keskitetysti Euroopan patenttivirus, jonka jälkeen patentti saatetaan kansallisesti voimaan halutuissa sopimusvaltioissa. Jo tuolloin käytiin kuitenkin keskustelua yhtenäisen patenttisuojan tarpeesta ja vuonna 1975 allekirjoitettiin yhtenäispatenttisopimus (*Community Patent Convention*), jonka oli tarkoitus säännellä patentin myöntämisen jälkeistä aikaa. Yhtenäispatenttisopimus ei kuitenkaan koskaan tullut voimaan. 1990-luvun lopulla komissio ryhtyi valmistelemaan patenttijärjestelmä uudistusta ja Euroopan yhteisön alueen kattavaa uutta yhteisöpatenttia.

Euroopan komissio antoi vuonna 2000 ehdotuksen yhteisöpatenttiasetukseksi (KOM(2000) 412 lopullinen). Ehdotuksen tavoitteena oli luoda Eurooppaan uusi suojamuoto eli yhteisöpatentti, joka kattaisi Euroopan yhteisöjen alueen samaan tapaan kuin yhteisötavaramerkki ja yhteisömalli. Uudistukseen liittyivät myös neuvottelut Euroopan patenttisopimuksen muuttamisesta ja Euroopan yhteisöjen liittymisestä Euroopan patenttisopimukseen. Nämä uudistukset olisivat vaatineet Euroopan patenttisopimuksen sopimusvaltioiden hallituksen välisen konferenssin koollekutsumista. Vuonna 2003 saavutettiin poliittinen yhteisymmärrys yhteisöpatentin pääperiaatteista. Tuolloin sovittu kielijärjestely perustui Euroopan patenttivirusvirallisiin kielisiin täydennettynä niin, että hakijan oli käännettävä patenttivaatimukset kaikille yhteisön virallisille kielille. Lisäksi sovittiin kansallisten patenttivirusvirastojen asemasta ja yhteisöpatentin vuosimaksujen jakamisesta. Yhteisöpatenttia koskevasta tuomioistuinjärjestelmästä sovittiin, että yhteisöpatenttituomioistuin perustettaisiin Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhteyteen (nykyisin Euroopan unionin yleinen tuomioistuin), ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toimisi muutoksenhakuasteena. Komissio antoi ehdotuksen neuvoston päätökseksi yhteisöpatenttituomioistuimen perustamisesta (KOM(2003) 828 lopullinen). Yhteisöpatenttiasetusta koskevat neuvottelut kariutuivat kuitenkin toukokuussa 2004. Yksimielisyyttä jäsenvaltioiden kesken ei löydetty patenttivaatimusten käännösten oikeudellisesta vaikutuksesta eikä käännösten toimittamisen ajankohdasta.

Samaan aikaan Euroopan patenttijärjestön piirissä neuvoteltiin eurooppapatenttien oikeudenkäyntijärjestelmän uudistamisesta sekä eurooppapatenttien käännöskustannusten vähentämisestä. Vuonna 1999 Euroopan patenttisopimuksen sopimusvaltioiden perustamista työryhmistä toinen valmisti ehdotuksen

eurooppapatenttien käännöskustannusten alentamiseksi ja työn pohjalta tehtiin vuonna 2000 Lontoon sopimus, joka astui kansainvälisesti voimaan touku-kuussa 2008. Toisen työryhmän tehtävänä oli laatia ehdotus oikeudenkäyntijärjestelmäksi, joka tehostaisi eurooppapatenttien toimeenpanoa, parantaisi oikeusvarmuutta ja edistäisi Euroopan patenttisopimuksen yhdenmukaista soveltamista ja tulkintaa. Sopimusluonnos eurooppapatenttien oikeudenkäyntijärjestelmästä (*European Patent Litigation Agreement EPLA*) sisälsi seuraavia pääpiirteitä. Sopimuksella olisi perustettu juridisesti, hallinnollisesti ja taloudellisesti itsenäinen Euroopan patenttituomioistuin, joka olisi koostunut ensimmäisen asteen tuomioistuimesta, muutoksenhakuasteesta ja rekisteristä. Tuomioistuimen ensimmäinen aste olisi koostunut keskusjaostosta ja sopimusvaltioihin hakemuksesta perustettavista aluejaostoista. Lisäksi olisi perustettu hallintoneuvosto, joka olisi koostunut sopimusvaltioiden edustajista. Euroopan patenttituomioistuimella olisi ollut yksinomainen toimivalta ratkaista eurooppapatentteja koskevia mitättömyyskanteita ja loukkaukskanteita niitä vastaajia vastaan, joiden kotipaikka sijaitsee sopimusvaltiossa. Kansallisilla tuomioistuimilla olisi säilynyt toimivalta käsitellä loukkaus- ja mitättömyyskanteita seitsemän vuoden siirtymäkauden ajan. Kieli-järjestely olisi perustunut Euroopan patenttioviraston virallisiin kieliin. Keskusjaostossa oikeudenkäyntikielenä olisi ollut patentin myöntämisen kieli. Jos aluejaoston sijaintivaltion virallinen kieli olisi ollut joku muu kuin joku Euroopan patenttioviraston virallisista kielistä, valtion olisi tullut valita jokin Euroopan patenttioviraston virallisista kielistä käsitteleykieleksi. Tuomioistuimen tuomarit olisi hallintoneuvosto nimittänyt kuuden vuoden määräajaksi ja tuomioistuimessa olisi ollut sekä lainoppineita että teknisiä tuomareita.

Työryhmä valmisteli sopimusluonnosta ja siihen liittyvää asetusta Euroopan patenttituomioistuimesta vuoden 2005 loppuun saakka, jolloin ne olisivat olleet valmiita hyväksyttäväksi hallitusten välisessä konferenssissa. Vireillä olevat yhteisöpatenttineuvottelut heijastuivat kuitenkin Euroopan patenttisopimuksen alaisuudessa tehtävään työhön. Useat maat katsoivat, että eurooppalaista patenttijärjestelmäuudistusta tulee tarkastella kokonaisuutena ja ensin tulisi tehdä lopullinen ratkaisu yhteisöpatentista ja siihen liittyvästä tuomioistuinjärjestelmästä. Hallitusten välistä konferenssia ei lopulta kutsuttu koolle.

Yhteisöpatenttineuvottelujen kariutumisen jälkeisen hengähdystauon jälkeen komissio käynnisti tammikuussa 2006 laajan kuulemisen Euroopan patenttipolitiikan tulevaisuudesta. Tavoitteena oli saada patenttijärjestelmän käyttäjien ja muiden sidosryhmien näkemyksiä siitä, miten olemassa olevaa eurooppalaista patenttijärjestelmää tulisi uudistaa. Kuulemisen tulosten pohjalta antamassaan tiedonannossa (KOM(2007) 165 lopullinen) komissio katsoi, ettei tavoitetta yhteisöpatentin luomiseksi tule vaarantaa eikä Eurooppaan tulisi luoda kahta kilpailevaa patenttituomioistuinta. Komissio ehdotti tiedonannossaan harkittavaksi yhdistetyn patenttituomioistuinjärjestelmän perustamista, joka olisi toimivaltainen käsittelemään sekä perinteisiä eurooppapatentteja että tulevia yhteisöpatentteja koskevia riita-asioita.

Yhdistetty patenttituomioistuin

Jäsenvaltioiden väliset neuvottelut patenttijärjestelmän uudistamisesta käynnistyivät uudelleen vuonna 2007 painottuen uuden tuomioistuinjärjestelmän pääperiaatteisiin. Tavoitteena oli uuden erikoistuneen patenttituomioistuimen perustaminen käsittelemään perinteisiä eurooppapatentteja sekä jatkossa myös yhteisöpatentteja koskevia riita-asioita. Tuomioistuin olisi perustettu kansainvälisellä sopimuksella, jonka sopimuspuolia olisivat olleet Euroopan unioni, jäsenvaltiot ja unionin ulkopuoliset Euroopan patenttisopimuksen sopimusvaltiot. Neuvotteluissa hyödynnettiin osittain edellä mainitun eurooppapatenttien oikeudenkäyntijärjestelmästä laaditun sopimusluonnoksen pääpiirteitä. Kyseessä oli ensimmäinen kerta, jossa kansainväliseen sopimukseen perustuva järjestelmä ja unionin oikeusjärjestelmä liitettiin toisiinsa tällä tavoin.

Neuvottelujen kuluessa pidettiin tärkeänä varmistaa tuomioistuinsovimuksen unionin oikeuden mukaisuus ja tästä syystä neuvosto päätti pyytää unionin tuomioistuimelta lausuntoa sopimusluonnoksesta EUT-sopimuksen 218 artiklan 11 kohdan mukaisesti. Unionin tuomioistuin antoi lausunnon 1/09 maaliskuussa 2011 todeten, että sopimusluonnos yhdistetyn patenttioikeudenkäyntijärjestelmän perustamiseksi ei ollut sopusoinnussa unionin oikeuden kanssa. Keskeisin syy oli se, että unionin oikeuden tulkinta ja soveltaminen olisi sopimuksella annettu kansainväliselle, unionin tuomioistuinjärjestelmän ulkopuoliselle tuomioistuimelle. Unionin tuomioistuinjärjestelmän muodostavat unionin tuomioistuin ja jäsenvaltioiden tuomioistuimet.

Lausunnon antamisen jälkeen sopimusluonnokseen tehtiin merkittäviä muutoksia, joissa huomioitiin unionin tuomioistuimen lausunnon linjaukset. Sopimuksessa osapuolena voivat olla ainoastaan unionin jäsenvaltiot ja tuomioistuimen tulkitaan unionin oikeuden näkökulmasta olevan jäsenvaltioiden yhteinen ja sitä kautta osa unionin tuomioistuinjärjestelmää. Jäsenvaltiot vastaavat yhdistetyn patenttituomioistuimen toiminnan unionin oikeuden mukaisuudesta samaan tapaan, kuin ne vastaavat kansallisten tuomioistuintensa toiminnasta. Tämä sisältää muun muassa sen, että yhdistetyn patenttituomioistuimen tulee tarvittaessa pyytää unionin tuomioistuimelta ennakkoratkaisua unionin oikeuden tulkinnasta. Jäsenvaltioita vastaan voidaan nostaa rikkomusmenettely, jos tuomioistuimen toiminta ei ole unionin oikeuden mukaista ja jäsenvaltioiden vastuu sisältää myös vahingonkorvausvastuun.

Yhteisöpatentti - vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti

Vuonna 2007 uudelleen käynnistyneissä neuvotteluissa yhteisöpatenttia koskevaa ehdotusta muutettiin huomioiden patenttituomioistuinta koskeva uusi lähestymistapa ja kielisääntelyä koskevat herkkyydet. Joulukuussa 2009 hyväksyttiin neuvostossa patenttijärjestelmäudistuksen pääperiaatteet sekä asetusta koskeva yhteinen lähestymistapa muutetusta yhteisöpatenttiasetuksesta, johon ei sisällynyt oikeudenkäyntijärjestelmää tai kielijärjestelyjä koskevia säännöksiä. Kokonaisuus

ei sisältänyt Euroopan patenttiviraston ja kansallisten virastojen välistä yhteistyötä ja tutkimustyön jakamista koskevia linjauksia.

Komissio teki lopulta kesällä 2010 asetusehdotuksen EU-patenttia (aikaisemmin yhteisöpatentti) koskevista käännösjärjestelyistä (KOM(2010) 350 lopullinen). Neuvotteluissa kävi varsin nopeasti ilmi se, että käännösjärjestelyistä ei ole mahdollista saavuttaa ehdotuksen oikeusperustan (EUT-sopimuksen 118(2) artikla) vaatimaa yksimielisyyttä. Kiista koski yhteisöpatenttihakemusten käsittelykieliä Euroopan patenttivirastossa. Komission ehdotus perustui Euroopan patenttisopimuksen olemassa oleviin kielijärjestelyihin ja niin sanottuun kolmen kielen malliin, mitä Espanja ja Italia eivät voineet hyväksyä. Maiden lähtökohtana oli niin sanottu yhden kielen malli, jossa EU-patenttihakemuksen ainoa käsittelykieli ja myöntämiskieli olisi ollut englanti. Asetusta käsiteltiin useaan otteeseen ministeritasolla neuvostossa, mutta ratkaisua ei löytynyt. Poliittinen paine patenttijärjestelmä uudistukselle oli vuosien mittaan kasvanut niin, että merkittävä osa jäsenvaltioista oli valmis harkitsemaan siirtymistä perussopimuksen mahdollistamaan eriytyvään integraatioon, jossa kaikki jäsenvaltiot eivät olisi mukana. Tiiviimmän yhteistyön käyttö on edelleen poikkeuksellista ja sitä hyödynnettiin patentt uudistuksessa ensimmäistä kertaa sisämarkkinalainsäädännössä. Komissiolle esitettävän pyynnön tiiviimmän yhteistyön käynnistämiseksi tekivät 25 maata ja komission tekemän ehdotuksen pohjalta neuvosto päätti luvan antamisesta tiiviimmän yhteistyön käynnistämiseksi 10.3.2011 (neuvoston päätös 2011/167/EU). Komissio antoi asetusehdotukset yhtenäisen patenttisuojan luomiseksi toteutettavasta tiiviimmästä yhteistyöstä (KOM(2011) 215) ja siinä sovellettavista käännösjärjestelyistä (KOM(2011) 216). Jäsenvaltioiden välinen tiiviimpi yhteistyö ja sitä koskevat asetusehdotukset muodostavat Euroopan patenttisopimuksen 142 artiklan mukaisen alueellista yhtenäistä patenttisuojaa koskevan järjestelyn ja perustuvat Euroopan patenttisopimuksen menettelyihin niin, että sopimuksen muuttamiselle ei ole tarvetta.

Italia ja Espanja nostivat unionin tuomioistuimessa kanteet (C-274/11 ja C-295/11) neuvostoa vastaan tiiviimmän yhteistyön käynnistämisestä annetun lupapäätöksen kumoamiseksi. Maat katsoivat kanteessaan, että tiiviimmän yhteistyön käynnistämisen edellytykset eivät täyty ja päätös on perussopimusten vastainen. Unionin tuomioistuin antoi ratkaisun 16.4.2013, jossa se katsoi neuvoston käyttäneen asiassa harkintavaltaansa asianmukaisesti ja perussopimusten edellytysten täyttyneen. Tämän jälkeen Espanja nosti kanteet (C-146/2013 ja C-147/2013) neuvostoa ja Euroopan parlamenttia vastaan. Kanteissaan Espanja vaati yhtenäistä patenttisuojaa koskevien asetusten kumoamista ja piti unionin oikeuden vastaisena Euroopan patenttiviraston asemaa osana unionin lainsäädäntöä. Unionin tuomioistuin antoi ratkaisun 5.5.2015, jossa se hylkäsi Espanjan kanteet.

Patentt uudistuksen hyväksyminen ja toimeenpano

Neuvotteluja uudistuskokonaisuudesta käytiin nopealla aikataululla. Keskeisiä neuvottelukysymyksiä oli vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin

vuosimaksuista ja jako-osuuksista päättäminen. Komission ehdotuksen vastaisesti vuosimaksut ja jako-osuudet päätettiin antaa Euroopan patenttiviraston hallintoneuvoston alaisuuteen perustettavan erityisvaliokunnan tehtäväksi. Lisäksi neuvotteluissa Euroopan parlamentin kanssa keskusteltiin siitä, sisällytetäänkö materiaalista patenttioikeutta koskevat säännökset asetuksiin vai yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehtävään sopimukseen.

Yhdistettyä patenttituomioistuinta koskevissa neuvotteluissa keskeisiksi kysymyksiksi nousivat tuomioistuimen ensimmäisen asteen keskusjaoston sijaintipaikka, tuomioistuimen rahoitukseen liittyvät kysymykset ja perinteisiä eurooppa-patentteja koskevat siirtymäaikajärjestelyt.

Uudistusta koskevasta kokonaisuudesta saavutettiin poliittinen yhteisymmärrys joulukuussa 2012. Asetukset hyväksyttiin Euroopan parlamentin kanssa 17.12.2012 ja yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus allekirjoitettiin Brysselissä 19.2.2013.

Hyväksymisen jälkeen patenttijärjestelmäudistuksen toimeenpano siirtyi unionin toimielinjärjestelmän ulkopuolelle. Yhdistetyn patenttituomioistuimen toiminnan valmistelua ja käynnistämistä varten perustettiin sopimusjäsenvaltioiden edustajista koostuva valmistelukomitea ja Euroopan patenttivirastossa tehtävää valmistelua varten perustettiin erityisvaliokunta hallintoneuvoston alaisuuteen. Toimeenpanon valmistelut jatkuvat edelleen ja tämän hetken arvion mukaan yhdistetty patenttituomioistuin voisi aloittaa toimintansa vuoden 2016 aikana.

5.2 Valmistelu Suomessa

Valmistelu osana EU-asioiden valmistelua

Eurooppalaisen patenttiudistuksen kansallisessa valmistelussa on noudatettu EU-asioiden valmistelua koskevia menettelyjä ja Suomen kannat on valmisteltu yhteistyössä eduskunnan kanssa perustuslain 96 §:n ja 97 §:n säännösten mukaisesti. Valtioneuvoston kirjelmää ehdotuksesta yhteisöpatenttiasetukseksi (U 54/2000 vp) on täydennetty yhteensä kymmenellä jatkokirjelmällä neuvottelutilanteen edetessä ja muuttuessa. Vuonna 2009 annettiin lisäksi E-kirje (E 47/2009 vp) patenttituomioistuinjärjestelmästä, jota on täydennetty kolmella jatkokirjeellä.

Neuvottelujen kuluessa asiaa on käsitelty lukuisia kertoja EU-ministerivaliokunnassa ja EU-asioiden komitean alaisessa valmistelujaostossa osana neuvostovalmisteluja sekä erillisenä teemana. Valmisteltua on pyritty tekemään mahdollisimman avoimesti yhteistyössä sidosryhmien kanssa hyödyntäen heidän asiantuntemustaan muun muassa ministeriön nimittämässä teollisoikeudellisessa työryhmässä. Yhteisöpatenttiehdotuksesta teetettiin kansallinen vaikutusarviointi vuonna 2008 (Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja 40/2008). Vaikutusarvioinnin johtopäätöksenä todettiin, että yhteisöpatentilla olisi toteutuessaan sekä myönteisiä että kielteisiä vaikutuksia.

Oikeudenkäyntijärjestelmän osalta valmistelua on tehty tiiviissä yhteistyössä muiden ministeriöiden kuten ulkoasiainministeriön ja oikeusministeriön kanssa. Yhdistettyä patenttituomioistuinta koskevien neuvottelujen loppuvaiheessa oikeusministeriön rooli on ollut keskeinen. Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus allekirjoitettiin 19.2.2013. Sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen käynnistyivät tuomioistuimen toiminnan käynnistämiseen liittyvät valmistelut tätä tehtävää varten perustetun valmistelukomitean toimesta.

Sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen käytiin Ruotsin aloitteesta neuvotteluja mahdollisuudesta perustaa yhdistetyn patenttituomioistuimen aluejaosto, joka olisi ollut yhteinen pohjoismaille ja Baltian maille. Aluejaoston toiminta olisi perustunut usean istuntopaikan ja yhden oikeudenkäyntikielen malliin. Suulliset käsittelyt olisi järjestetty jossain kuudesta maasta hyödyntäen olemassa olevaa tuomioistuinsalikapasiteettia. Aluejaostossa oikeudenkäyntikieli olisi ollut englanti. Neuvotteluja käytiin valtiosihteeritasolla ja asiaa käsiteltiin EU-ministerivaliokunnassa 19.4.2013 ja 6.9.2013. Marraskuussa 2013 Suomi ilmoitti, että se jättäytyy aluejaostojärjestelyn ulkopuolelle ja valmistautuu oman paikallisjaoston perustamiseen markkinaoikeuden yhteyteen. Syynä tähän oli, ettei englanninkielistä kiertävää järjestelmää pidetty tuomioistuimen toiminnan tai käyttäjien kannalta ongelmattomana. Suomen jälkeen Tanska ilmoitti jättäytyvänsä aluejaoston ulkopuolelle ja perustavansa paikallisjaoston. Ruotsi ja Baltian maat tekivät sopimuksen aluejaoston perustamiseksi 4.3.2014.

Osana kansallista esivalmistelua elinkeinoelämä ja työ- ja elinkeinoministeriö teettivät yhteishankkeena patenttiselvityksen uudistuksen vaikutuksista suomalaisille yrityksille (http://ek.fi/wp-content/uploads/Patenttiselvitys_2014.pdf), joka julkaistiin 15.4.2014. Selvitystä on käsitelty tarkemmin jaksossa 4.1.

Työ- ja elinkeinoministeriö järjesti lausuntokierroksen joulukuussa 2014 eurooppalaisen patenttijärjestelmän toimeenpanosta Suomessa pyytäen sidosryhmien näkemyksiä erityisesti siitä, tulisiko Suomen käynnistää yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen kansalliseen ratifioimiseen tähtäävä prosessi. Saaduissa lausunnoissa kannatettiin yleisesti ratifiointiprosessin käynnistämistä.

Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen ratifioimista valmisteleva työryhmä

Työ- ja elinkeinonministeriö asetti helmikuussa 2015 työryhmän valmistelemaan yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen ratifioimista. Työryhmässä olivat edustettuina työ- ja elinkeinoministeriö, oikeusministeriö, ulkoasiainministeriö, Patentti- ja rekisterihallitus, Elinkeinoelämän keskusliitto EK, Keskuskauppakamari, Suomen Yrittäjät, Suomen Patenttiasiamiesyhdistys sekä Suomen Asianajajaliitto. Työryhmän tehtävänä oli valmistella hallituksen esityksen muotoon ehdotus sopimuksen hyväksymisestä ja laiksi sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta sekä muita tarvittavia lakeja koskevat muutosehdotukset. Lisäksi työryhmän tehtävänä oli valmistella yhtenäistä

patenttisuojaa koskevien asetusten täytäntöönpanoon liittyvät lainsäädäntömuutokset. Työryhmän tehtävänä ei ollut ottaa kantaa yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen ratifiointiin tai sitä koskevaan aikatauluun. Työryhmä luovutti mietintönsä työ- ja elinkeinoministeriölle kesäkuussa 2015.

Eesityksen myöhempien valmisteluvaiheiden osalta tekstiä tullaan täydentämään ennen eduskunnalle antamista.

6 Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja

Valmistelut yhdistetyn patenttituomioistuimen toiminnan käynnistämisestä jatkuvat tuomioistuimen valmistelukomiteassa, joka koostuu sopimusjäsenvaltioiden edustajista. Komiteassa on käyty keskusteluja niin sanottujen toimipaikka- tai isäntämaasopimuksen mahdollisesta tarpeellisuudesta tuomioistuimen jaostoja isännöivien maiden ja yhdistetyn patenttituomioistuimen kesken. Sopimuksen rakenteesta ja siihen sisällytettävistä kokonaisuuksista ei ole vielä sovittu. Toimipaikkasopimuksen hyväksyminen ja voimaansaattaminen tapahtuu valtiosopimuksen voimaansaattamismenettelyn mukaisesti erillisenä menettelynä. Tämän hetken arvion mukaan sopimusta ei ehditä neuvotella niin, että sen voimaansaattaminen voitaisiin tehdä osana yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen ratifioimista.

Suomeen on tarkoitus perustaa yhdistetyn patenttituomioistuimen ensimmäisen asteen tuomioistuimen paikallisjaosto markkinaoikeuden yhteyteen. Pyyntö jaoston perustamisesta voidaan tehdä tuomioistuimen hallintokomitealle tuomioistuin-sopimuksen voimaantumisen jälkeen tai sopimuksen väliaikaisen soveltamisen alettua. Paikallisjaoston perustamisesta ja siellä käytettävistä oikeudenkäyntikielistä on tarkoitus säätää lailla. Jaostossa käytettäväksi oikeudenkäyntikieliksi on tarkoitus säätää suomi, ruotsi ja englanti. Asiaa koskeva lakiehdotus annetaan eduskunnalle erillisellä esityksellä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Sopimuksen sisältö ja sen suhde Suomen lainsäädäntöön

Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus sisältää viisi osaa. Yleiset ja institutionaaliset määräykset esitetään I osassa, varainhoitoa koskevat määräykset II osassa, organisaatiota ja menettelyä koskevat määräykset III osassa, siirtymämääräykset IV osassa ja loppumääräykset V osassa. Osat I ja III jakautuvat lisäksi erillisiin lukuihin.

Sopimuksen liitteinä on yhdistetyn patenttituomioistuimen perussääntö, johon sisältyvät patenttituomioistuinta koskevat institutionaaliset ja varainhoitoa koskevat järjestelyt (liite I) sekä taulukko asioiden jakautumisesta keskusjaoston toimipisteiden välillä (liite II). Mainitut liitteet ovat erottamaton osa sopimusta.

Sopimuksen johdanto

Sopimuksen johdannossa kuvataan yleisesti eurooppalaisen patenttijärjestelmäuudistuksen tavoitteita sisämarkkinoiden toiminnan tehostamiseksi ja pirstoutuneiden patenttimarkkinoiden yhdenmukaistamiseksi. Johdannossa viitataan Euroopan patenttisopimukseen, jonka kaikki unionin jäsenvaltiot ovat ratifioineet, ja jossa määrätään eurooppapatentteja koskevasta yhteisestä menettelystä sekä yhtenäisestä patenttisuojasta annettuun asetukseen, jonka nojalla patentinhaltijat voivat pyytää eurooppapatentille yhtenäistä vaikutusta.

Sopimuksen johdannon mukaan yhdistetyn patenttituomioistuimen tavoitteena on edistää patenttisuojaa sekä puolustautumista perusteettomia vaatimuksia ja sellaisia patenteja vastaan, jotka olisi julistettava mitättömäksi. Lisäksi tavoitteena on parantaa oikeusvarmuutta ja varmistaa samalla ratkaisujen joutuisuus ja korkea laatu. Johdannon mukaan yhdistetty patenttituomioistuin on jäsenvaltioiden yhteinen tuomioistuin ja samalla osa niiden oikeudellista järjestelmää. Sille annetaan yksinomainen toimivalta vaikutukseltaan yhtenäisten eurooppapatenttien ja Euroopan patenttisopimuksen nojalla myönnettyjen eurooppapatenttien osalta.

Johdannossa kuvataan yhdistetyn patenttituomioistuimen asemaa osana unionin oikeusjärjestystä. Euroopan unionin tuomioistuimen on varmistettava unionin oikeusjärjestyksen yhtenäisyys ja Euroopan oikeuden ensisijaisuus. Sopimusjäsenvaltioita sitoo perussopimusten määräysten mukaisesti vilpittömän yhteistyön velvoite sekä velvoite taata yhdistetyn patenttituomioistuimen avulla unionin oikeuden täysmääräinen soveltaminen ja noudattaminen alueillaan sekä

yksityisille oikeussubjekteille tuon oikeuden mukaan kuuluvien oikeuksien suoja. Yhdistetyn patenttituomioistuimen on kansallisten tuomioistuinten tavoin noudatettava ja sovellettava unionin oikeutta ja sekä yhteistyössä unionin tuomioistuimen kanssa varmistettava sen asianmukainen soveltaminen ja tulkinta sekä pyydettyvä ennakkoratkaisuja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 267 artiklan mukaisesti.

Johdannossa todetaan sopimusjäsenvaltioiden vastuu yhdistetyn patenttituomioistuimen toiminnasta aiheutuvista vahingoista sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevan oikeuskäytännön mukaisesti. Lisäksi sopimusvaltiot vastaavat yhdistetyn patenttituomioistuimen tekemistä unionin oikeuden loukkauksista yhteisvastuullisesti EUT-sopimuksen 258, 259 ja 260 artiklan nojalla, jotta varmistetaan unionin oikeuden ensisijaisuuden kunnioittaminen ja asianmukainen soveltaminen. Unionin oikeuteen kuuluvat EU-sopimus, EUT-sopimus, Euroopan unionin perusoikeuskirja, unionin oikeuden yleiset periaatteet sellaisina kuin Euroopan unionin tuomioistuin on niitä kehittänyt ja erityisesti oikeus tehokkaksiin oikeussuojakeinoihin sekä oikeudenmukaiseen ja julkiseen oikeudenkäyntiin kohtuullisen ajan kuluessa riippumattomassa ja puolueettomassa tuomioistuimessa, Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö ja unionin johdettu oikeus.

Johdannossa todetaan, että kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot voivat liittyä tähän sopimukseen ja jäsenvaltiot, jotka eivät osallistu yhtenäistä patenttisuojaa koskevaan tiiviimpään yhteistyöhön, voivat osallistua sopimukseen alueilleen myönnettyjen eurooppapatenttien osalta.

Lisäksi johdanto sisältää kohdan sopimuksen voimaantulosta.

I OSA – YLEISET JA INSTITUTIONAALISET MÄÄRÄYKSET

I luku

Yleiset määräykset

Luvun artikloihin sisältyvät määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

1 artikla. Yhdistetty patenttituomioistuin. Artiklan mukaan yhdistetty patenttituomioistuin perustetaan eurooppapatentteja ja vaikutukseltaan yhtenäisiä eurooppapatentteja koskevien riitojen ratkaisemista varten. Patenttituomioistuin on sopimusjäsenvaltioiden yhteinen tuomioistuin, jota koskevat samat unionin oikeuden velvoitteet kuin sopimusjäsenvaltioiden kansallisia tuomioistuimia.

Yhdistetty patenttituomioistuin on toimivaltainen ratkaisemaan sekä nykyisin kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltäviä perinteisiä eurooppapatentteja koskevia riita-asioita että uusia vaikutukseltaan yhtenäisiä eurooppapatentteja koskevia riita-asioita. Sopimuksen 83 artiklassa määrätyn siirtymäaikajärjestelyn jälkeen kaikkia eurooppapatentteja koskevat tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvat riita-asiat ratkaistaan yhdistetyssä patenttituomioistuimessa. Patenttilain 65 §:n mukaan patenttilakiin perustuvat riita- ja hakemusasiat käsitellään markkinaoikeudessa. Siirtymäaikajärjestelyjen päättyessä markkinaoikeudella ei ole toimivaltaa käsitellä yhdistetyn patenttituomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvia asioita.

Yhdistetyllä patenttituomioistuimella ei ole sopimuksen mukaan toimivaltaa käsitellä rikosasioita. Patenttilain 66 §:n mukainen Helsingin käräjäoikeuden toimivalta käsitellä teollisoikeusrikkoksia tai patenttirikkomuksia ei näin ollen muutu.

Unionin tuomioistuimen lausunnon 1/09 mukaan unionin oikeuden soveltaminen ja tulkinta on mahdollista antaa ainoastaan unionin tuomioistuinjärjestelmään kuuluvalla tuomioistuimelle. Unionin tuomioistuinjärjestelmä koostuu lausunnon mukaan unionin tuomioistuinta ja jäsenvaltioiden tuomioistuinta. Sopimuksella nyt perustettava tuomioistuin on osa unionin tuomioistuinjärjestelmää, koska se on sopimusjäsenvaltioiden yhteinen tuomioistuin. Suomen valtiosääntöoikeudellisesta näkökulmasta sopimuksella perustettava tuomioistuin on kuitenkin kansainvälinen tuomioistuin.

Perustuslain 3 §:n 3 momentissa säädetään, että tuomiovaltaa Suomessa käyttävät riippumattomat tuomioistuimet, ylimpinä tuomioistuimina korkein oikeus ja korkein hallinto-oikeus. Perustuslain 98 §:n mukaan yleisiä tuomioistuimia ovat korkein oikeus, hovioikeudet ja käräjäoikeudet; yleisiä hallintotuomioistuimia ovat korkein hallinto-oikeus ja alueelliset hallinto-oikeudet ja tuomiovaltaa erikseen määrättyillä toimialoilla käyttävistä erityistuomioistuinta säädetään lailla.

2 artikla. Määritelmät. Artiklassa määrätään, että sopimusta sovellettaessa a) ”tuomioistuimella” tarkoitetaan yhdistettyä patenttituomioistuinta; b) ”jäsenvaltiolla”

tarkoitetaan Euroopan unionin jäsenvaltioita; c) ”sopimusjäsenvaltiolla” jäsenvaltiota, joka on sopimuksen osapuoli; d) ”Euroopan patenttisopimuksella” tarkoitetaan eurooppapatenttien myöntämisestä 5 päivänä lokakuuta 1973 tehtyä yleissopimusta ja sen myöhempiä muutoksia; e) ”eurooppapatentilla” tarkoitetaan Euroopan patenttisopimuksen määräysten nojalla myönnettyä patenttia, jolla ei ole yhtenäistä vaikutusta asetuksen (EU) N:o 1257/2012 nojalla; f) ”vaikutukseltaan yhtenäisellä eurooppapatentilla” tarkoitetaan Euroopan patenttisopimuksen määräysten nojalla myönnettyä patenttia, jolla on yhtenäistä vaikutusta asetuksen (EU) N:o 1257/2012 nojalla; g) ”patentilla” tarkoitetaan eurooppapatenttia ja/tai vaikutukseltaan yhtenäistä eurooppapatenttia; h) ”lisäsuojatodistuksella” tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 469/2009 tai asetuksen (EY) N:o 1610/96 nojalla myönnettyä lisäsuojatodistusta; i) ”perussäännöllä” tarkoitetaan tuomioistuimen perussääntöä sellaisena kuin se on esitettyä liitteessä I, joka on erottamaton osa sopimusta; j) ”työjärjestyksellä” tarkoitetaan tuomioistuimen työjärjestystä sellaisena kuin se laaditaan sopimuksen 41 artiklan mukaisesti.

Lisäsuojatodistusten osalta on huomattava, että lisäsuojatodistus on asetusten nojalla mahdollista myöntää myös vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin perusteella. Lisäsuojatodistusta on kuitenkin haettava erikseen kunkin maan patenttiviranomaiselta ja sen vaikutus rajoittuu kyseiseen maahan. Lisäsuojatodistusta, jolla olisi patentin tapaan yhtenäinen vaikutus, ei ole tällä hetkellä olemassa.

Artiklan sisältämät määritelmät rajaavat sopimuksen sellaisten määräysten soveltamisalaa, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan. Perustuslakivaliokunnan tulkintakäytännön mukaan sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien aineellisten sopimusmääräysten sisältöön ja soveltamiseen välillisesti vaikuttavat määritelmät kuuluvat lainsäädännön alaan (PeVL 6/2001 vp ja PeVL 24/2001 vp).

3 artikla. Soveltamisala. Artiklassa määrätään sopimuksen soveltamisalasta. Sopimusta sovelletaan a) vaikutukseltaan yhtenäisiin eurooppapatentteihin; b) patentin suojaamille tuotteille myönnettyihin lisäsuojatodistuksiin; c) eurooppapatentteihin, jotka eivät ole vielä rauenneet sopimuksen voimaantulopäivänä tai jotka on myönnetty voimaantulopäivän jälkeen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 83 artiklan soveltamista; d) eurooppapatenttihakemuksiin, jotka ovat vireillä sopimuksen voimaantulopäivänä tai jotka on tehty voimaantulopäivän jälkeen, sanotun rajoittamatta 83 artiklan soveltamista.

Sopimuksen soveltamisala kattaa kaikki sopimuksen voimaantulopäivänä Euroopan patenttisopimuksen nojalla myönnettyt ja voimassa olevat patentit sekä lisäsuojatodistusasetusten nojalla myönnettyt ja voimassa olevat lisäsuojatodistukset. Lisäksi soveltamisala kattaa sopimuksen voimaantulopäivänä vireillä olevat eurooppapatenttihakemukset ja sen jälkeen tehtävät eurooppapatenttihakemukset. Sopimuksen 83 artiklassa määrätään eurooppapatenttihakemuksia, perinteisiä eurooppapatentteja ja lisäsuojatodistuksia koskevista siirtymäaikajärjestelyistä. Siirtymäaikajärjestelyt eivät koske vaikutukseltaan yhtenäisiä eurooppapatentteja.

Sopimuksen soveltamisala vaikuttaa sopimuksen sisältämien määräysten soveltamiseen, jonka vuoksi myös 3 artikla kuuluu lainsäädännön alaan.

4 artikla. Oikeudellinen asema. Artiklassa määrätään yhdistetyn patenttituomioistuimen oikeudellisesta asemasta oikeushenkilönä. Artiklan *1 kohdan* mukaan tuomioistuimella on sopimusjäsenvaltioissa oikeushenkilön asema ja sillä on laajin asianomaisen valtion kansallisen oikeuden mukaan oikeushenkilöllä oleva oikeuskelpoisuus. Suomessa tämä tarkoittaisi, että yhdistetty patenttituomioistuin on itsenäinen oikeushenkilö, jolla voi olla oikeuksia ja velvollisuuksia. Tuomioistuin voi myös kantaa ja vastata tuomioistuimessa.

Artiklan *2 kohdan* mukaan tuomioistuinta edustaa muutoksenhakutuomioistuimen presidentti. Presidentti kirjoittaa näin ollen esimerkiksi tuomioistuimen nimen sopimuksia tehtäessä. Vaikka kohdassa ei määrätä presidentin oikeudesta valtuuttaa muuta henkilöä edustamaan itseään ja siten tuomioistuinta, lienee tämä yleisten oikeusperiaatteiden mukaan sallittua. Presidentin valitsemisesta määrätään tuomioistuimen perussäännön 13 artiklassa.

Suomessa kansainvälisen järjestön oikeushenkilöllisyydestä ja siihen liittyvästä oikeustoimikelpoisuudesta säädetään lailla (ks. myös PeVL 38/2000 vp).

5 artikla. Vastuu. Artiklassa määrätään lainvalinnasta ja toimivaltaisesta tuomioistuimesta. Artiklan *1 kohdan* mukaan tuomioistuimen tekemään sopimukseen ja sopimuksesta johtuviin velvoitteisiin sovellettava laki määräytyy sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008 (Rooma I) mukaan, edellyttäen, että sopimus kuuluu sanotun asetuksen soveltamisalaan. Jos asetus ei tule sovellettavaksi, tuomioistuimen tekemään sopimukseen sovelletaan tuomioistuinvaltion lakia (*lex fori*).

Artiklan *2 kohdassa* määrätään minkä valtion lakia sovelletaan sellaiseen sopimukseen perustumattomaan korvausvelvollisuuteen, joka perustuu tuomioistuimen tai tuomioistuimen henkilöstön tehtäviensä suorittamisen yhteydessä aiheuttamaan vahinkoon. Sovellettava laki määräytyy ensisijaisesti sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 864/2007 (Rooma II) mukaan. Jos asia ei kuulu Rooma II -asetuksen soveltamisalaan, vahingonkorvausvelvollisuus määräytyy sen sopimusjäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jossa vahinko tapahtui. Kohdan määräys sovellettavasta laista ei rajoita jäsenvaltioiden korvausvastuuta unionin oikeuden rikkomisesta aiheutuneesta vahingosta. Tästä jäsenvaltioiden korvausvastuusta määrätään sopimuksen 22 artiklassa.

Artiklan *3 kohta* sisältää tuomioistuimen toimivaltaa koskevan määräyksen. Sen jäsenvaltion tuomioistuimella, jossa vahinko tapahtui, on toimivalta käsitellä artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vahingonkorvausriidat.

Sovellettavasta laista, vahingonkorvausvastuista ja toimivaltaisesta tuomioistuimesta säädetään Suomessa lailla.

II luku

Institutionaaliset määräykset

Luvun artikloihin sisältyvät määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

6 artikla. Tuomioistuin. Artiklan 1 kohta sisältää yleisen määräyksen, jossa todetaan yhdistetyn patenttituomioistuimen muodostuvan ensimmäisen asteen tuomioistuimesta, muutoksenhakutuomioistuimesta ja kirjaamosta. Muun ohella ensimmäisen asteen tuomioistuimen (7 ja 8 artikla), muutoksenhakutuomioistuimen (9 artikla) ja kirjaamon (10 artikla) kokoonpanoista ja sijaintipaikoista tarkempia määräyksiä sisältyy puheena olevaa artiklaa seuraaviin artikloihin.

Artiklan 2 kohdassa määrätään yleisesti, että yhdistetty patenttituomioistuin suorittaa sille puheena olevassa sopimuksessa asetetut tehtävät.

Kotimaisessa lainsäädännössä tuomioistuimen tehtävistä ja toimivallasta samoin kuin päätösvaltaisista kokoonpanoista säädetään lailla.

7 artikla. Ensimmäisen asteen tuomioistuin. Artiklassa määrätään ensimmäisen asteen tuomioistuimen rakenteesta. Artiklan 1 kohdan mukaan ensimmäisen asteen tuomioistuin muodostuu keskusjaostosta sekä paikallis- ja aluejaostoista. Ensimmäisen asteen tuomioistuimen jaostojen keskinäisestä toimivallasta määrätään sopimuksen 33 artiklassa.

Artiklan 2 kohdassa määrätään, että keskusjaoston toimipaikka sijaitsee Pariisissa. Tämän lisäksi keskusjaostolla on toimipisteet Lontoossa ja Münchenissä. Keskusjaostossa käsiteltävien asioiden jakautumisesta mainittujen toimipisteiden kesken määrätään sopimuksen liitteessä II, joka muodostaa erottamattoman osan sopimusta. Mainittu asioiden jakautuminen toimipisteiden kesken noudattaa jaoteltua eri tekniikan aloihin.

Artiklan 3 ja 4 kohdassa määrätään paikallisjaoston perustamisesta. Artiklan 3 kohdan mukaan paikallisjaosto perustetaan asianomaiseen sopimusjäsenvaltioon sen sopimuksen liitteenä olevan perussäännön 18 artiklan mukaisesti esittämästä pyynnöstä. Sanottu sopimusjäsenvaltio nimeää sen, missä kyseisen paikallisjaoston toimipaikka sijaitsee.

Artiklan 3 kohdassa käytetään passiivimuotoilua ”sopimusjäsenvaltioon perustetaan paikallisjaosto”. Sopimusneuvotteluissa lähtökohtana tältä osin on ollut, että kullakin sopimusjäsenvaltiolla on niin halutessaan oikeus saada itselleen paikallisjaosto isännöitäväksi. Suomeen on tarkoitus perustaa yhdistetyn patenttituomioistuimen paikallisjaosto. Tavoitteena on, että Suomen paikallisjaosto toimisi Helsingissä markkinaoikeuden yhteydessä siten, että se hyödyntäisi markkinaoikeuden tiloja. Paikallisjaoston perustamista koskevasta menettelystä määrätään perussäännön 18 artiklassa. Paikallisjaoston perustamista pyydetään tuomioistuimen hallintokomitealta. Hallintokomitea päättää paikallisjaoston perustamisesta sopimuksen 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti kolmen neljäsosan määränemmistöllä.

Kun tuomioistuimen hallintokomitea on tehnyt päätöksen paikallisjaoston perustamisesta Helsinkiin, hallitus antaisi esityksen laiksi paikallisjaoston perustamisesta sekä siellä käytettävistä oikeudenkäyntikielistä (suomi, ruotsi ja englanti). Paikallisjaostosta ja siitä aiheutuvista kustannuksista on selostettu myös yleisperusteluiden 6 ja 4.2 jaksoissa sekä yksityiskohtaisissa perusteluissa 4.1 jaksossa.

Artiklan 4 kohdan mukaan sopimusjäsenvaltion pyynnöstä asianomaiseen sopimusjäsenvaltioon voidaan perustaa uusi paikallisjaosto kutakin sataa sellaista patenttiasiaa kohden, jotka on pantu vireille kyseisessä sopimusjäsenvaltiossa edeltävien kolmen peräkkäisen vuoden aikana. Paikallisjaostojen enimmäismäärä sopimusjäsenvaltiota kohden on neljä.

Artiklan 5 kohdassa määrätään aluejaoston perustamisesta. Sen mukaan kahta tai useampaa sopimusjäsenvaltiota varten perustetaan aluejaosto niiden sopimuksen liitteenä olevan perussäännön mukaisesti esittämästä pyynnöstä. Sanotut sopimusjäsenvaltiot nimeävät, missä kyseisen aluejaoston toimipaikka sijaitsee. Aluejaosto voi kuitenkin pitää istuntoja myös muualla kuin toimipaikassaan.

8 artikla. *Ensimmäisen asteen tuomioistuimen kokoonpanot.* Artiklassa määrätään ensimmäisen asteen tuomioistuimen kokoonpanoista. Artiklan mukaan kokoonpanojen on oltava monikansallisia ja kokoonpanoissa on lähtökohtaisesti kolme tuomaria.

Paikallisjaostoissa kokoonpanoissa on yksi lainoppinut tuomari, joka on sen sopimusjäsenvaltion kansalainen, jossa asianomainen paikallisjaosto sijaitsee, ja kaksi lainoppinutta tuomaria, jotka eivät ole kyseessä olevan sopimusjäsenvaltion kansalaisia, taikka vaihtoehtoisesti kaksi lainoppinutta tuomaria, jotka ovat sen sopimusjäsenvaltion kansalaisia, jossa asianomainen paikallisjaosto sijaitsee, ja yksi lainoppinut tuomari, joka ei ole kyseessä olevan sopimusjäsenvaltion kansalainen. Valinta näiden kokoonpanovaihtoehtojen välillä määräytyy sen mukaan, miten paljon asianomaisessa sopimusjäsenvaltiossa on viimeisen peräkkäisen kolmen vuoden aikana pantu vireille patenttiasioita.

Aluejaoston kokoonpanossa on kaksi lainoppinutta tuomaria, jotka ovat kyseessä olevien sopimusjäsenvaltioiden kansalaisia, ja yksi lainoppinut tuomari, joka ei ole kyseessä olevien sopimusjäsenvaltioiden kansalainen.

Paikallis- tai aluejaoston kokoonpano voi pyytää ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidenttiä osoittamaan kokoonpanoon ylimääräisen teknisen pätevyyden omaavan tuomarin, jolla on pätevyys ja kokemusta kyseessä olevalla teknologian alalla. Paikallis- tai aluejaoston kokoonpano voi esittää sanotun pyynnön jos asianosainen sitä pyytää tai omasta aloitteestaan.

Keskusjaoston kokoonpanossa on kaksi lainoppinutta tuomaria, jotka ovat eri sopimusjäsenvaltioiden kansalaisia, sekä yksi teknisen pätevyyden omaava tuomari, jolla on pätevyys ja kokemusta kyseessä olevalla teknologian alalla. Asioissa, jotka tarkoittavat 32 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettuja kanteita kokoonpanona on kuitenkin kolme lainoppinutta tuomaria, jotka ovat eri sopimusjäsenvaltioiden kansalaisia.

Vaikka edellä todetun mukaisesti lähtökohtana on, että asiat ratkaistaan kolmen tai neljän tuomarin kokoonpanossa (kollegio), niin asianosaiset voivat sopia siitä, että asia käsitellään yhden lainoppineen tuomarin toimesta. Täsmällisemmät määräykset sisällytetään työjärjestykseen.

Kaikkien ensimmäisen asteen tuomioistuimen kokoonpanojen puheenjohtaja tulee olla lainoppinut tuomari.

9 artikla. Muutoksenhakutuomioistuin. Artiklassa määrätään muutoksenhakutuomioistuimen sijaintipaikasta sekä sen kokoonpanosta.

Muutoksenhakutuomioistuimen toimipaikka sijaitsee Luxemburgissa.

Artiklan mukaan muutoksenhakutuomioistuimen kokoonpanojen on oltava monikansallisia ja niissä on lähtökohtaisesti viisi tuomaria. Kokoonpanon jäsenistä kolme tuomaria on lainoppineita tuomareita, jotka ovat eri sopimusjäsenvaltioiden tuomareita. Kaksi jäsenistä on puolestaan teknisen pätevyyden omaavaa tuomaria, joilla on pätevyys ja kokemus kyseessä olevalla teknologian alalla. Nämä teknisen pätevyyden omaavat tuomarit nimeää muutoksenhakutuomioistuimen presidentti. Asioissa, jotka tarkoittavat 32 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettuja kanteita kokoonpanona on kuitenkin kolme lainoppinutta tuomaria, jotka ovat eri sopimusjäsenvaltioiden kansalaisia.

Muutoksenhakutuomioistuimen kokoonpanojen muodostamisesta määrätään tarkemmin sopimuksen liitteenä olevassa perussäännössä. Kaikkien muutoksenhakutuomioistuimen kokoonpanojen puheenjohtajan tulee kuitenkin olla lainoppinut tuomari.

10 artikla. Kirjaamo. Artiklan 1 kohdan mukaan muutoksenhakutuomioistuimen toimipaikan yhteyteen, eli Luxemburgiin, perustetaan kirjaamo. Kirjaamo hallinnoi kirjaaja. Kirjaamon tehtävänä on suorittaa sille sopimuksen liitteenä olevan perussäännön mukaisesti asetetut tehtävät. Artiklan 2 kohdassa lisäksi määrätään, että ensimmäisen asteen tuomioistuimen kaikkiin jaostoihin perustetaan alakirjaamot.

Artiklan 3 kohdan mukaan kirjaamo pitää rekisteriä kaikista yhdistetyssä patenttituomioistuimessa käsiteltävänä olevista asioista. Asianomaisen alakirjaamon tulee sen jälkeen kun asia on toimitettu käsiteltäväksi ilmoittaa jokainen asia kirjaamolle. Kirjaamon pitämä rekisteri on julkinen, jollei puheena olevasta sopimuksesta tai yhdistetyn patenttituomioistuimen työjärjestyksestä muuta johdu.

Artiklan 4 kohdan mukaan yhdistetty patenttituomioistuin nimittää kirjaajan puheena olevan sopimuksen liitteenä olevan perussäännön 22 artiklan mukaisesti ja antaa kirjaajan tehtäviä koskevat säännöt.

Myös Suomessa tuomioistuimen tulee pitää diaaria tai vastaavaa asiakirjarekisteriä tuomioistuimessa vireillä saatetuista asioista. Diaar tiedot ovat lähtökohtaisesti julkisia.

11 artikla. Komiteat. Artiklassa määrätään, että sopimuksen tehokkaan täytäntöönpanon ja toiminnan varmistamiseksi perustetaan hallintokomitea, budjettikomitea ja neuvoa-antava komitea, joiden on suoritettava erityisesti sopimuksessa ja sen liitteenä olevassa perussäännössä mainitut tehtävät. Muun ohella

hallintokomitean (12 artikla), budjettikomitean (13 artikla) ja neuvoa-antavan komitean (14 artikla) tehtävistä tarkempia määräyksiä sisältyy puheena olevaa artiklaa seuraaviin artikloihin.

Hallintokomitealla on yhdistetyn patenttituomioistuimen organisaatiota ja toimintaa koskevaa merkittävää päätöksentekovaltaa. Hallintokomitealle on lisäksi sopimuksella delegoitu sopimuksentekovaltaa yksityiskohtaisten perustelujen jaksossa 4.1 kuvatulla tavalla. Hallinto- ja budjettikomitealle kuuluu merkittäviä yhdistetyn patenttituomioistuimen toimintaan liittyviä tehtäviä, kuten tuomareiden nimittämisestä ja yhdistetyn patenttituomioistuimen talousarviosta päättäminen.

12 artikla. Hallintokomitea. Artikla sisältää yleiset määräykset hallintokomitean muodostumisesta sekä päätöksenteosta. Artiklan *1 kohdan* mukaan hallintokomitea muodostuu yhdestä kunkin sopimusjäsenvaltion edustajasta. Tämän lisäksi Euroopan unionin komissio on edustettuna tarkkailijana. Artiklan *2 kohdan* mukaan kullakin sopimusjäsenvaltiolla on hallintokomiteassa yksi ääni. Artiklan *3 kohdassa* määrätään, että hallintokomitea tekee päätöksensä edustettuina olevien ja äänestykseen osallistuvien sopimusjäsenvaltioiden kolmen neljäsosan enemmistöllä, jollei sopimuksessa tai sen liitteenä olevassa perussäännössä toisin määrätä.

Edellä mainitun lisäksi artiklassa määrätään, että hallintokomitea hyväksyy oman työjärjestyksensä. Hallintokomitea lisäksi valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan kolmen vuoden toimikaudeksi, joka voidaan uusida.

13 artikla. Budjettikomitea. Artikla sisältää yleiset määräykset budjettikomitean muodostumisesta sekä päätöksenteosta. Artiklan *1 kohdan* mukaan budjettikomitea muodostuu yhdestä kunkin sopimusjäsenvaltion edustajasta. Artiklan *2 kohdan* mukaan kullakin sopimusjäsenvaltiolla on budjettikomiteassa yksi ääni. Artiklan *3 kohdassa* määrätään, että budjettikomitea tekee päätöksensä sopimusjäsenvaltioiden edustajien yksinkertaisella enemmistöllä. Talousarvion hyväksyminen edellyttää kuitenkin sopimusjäsenvaltioiden edustajien kolmen neljäsosan enemmistöä.

Edellä mainitun lisäksi artiklassa määrätään, että budjettikomitea hyväksyy oman työjärjestyksensä. Budjettikomitea lisäksi valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan kolmen vuoden toimikaudeksi, joka voidaan uusida.

14 artikla. Neuvoa-antava komitea. Artiklassa sisältää yleiset määräykset neuvoa-antavan komitean muodostumisesta ja sen tehtävistä asiantuntijaelimenä. Artiklan *1 kohdan* mukaan neuvoa-antavan komitean tehtävänä on avustaa hallintokomiteaa yhdistetyn patenttituomioistuimen tuomareiden nimittämisen valmistelussa. 16 artiklan mukaan neuvoa-antava komitea laatii luettelon sopivimmista ehdokkaista, jotka voidaan nimittää tuomioistuimen tuomareiksi. Lisäksi neuvoa-antavan komitean tehtävänä on tehdä ehdotuksia sopimuksen liitteenä olevan perussäännön 15 artiklassa tarkoitettulle puheenjohtajistolle sopimuksen 19 artiklassa tarkoitettua tuomareiden koulutusohjelmaa koskeviksi suuntaviivoiksi sekä antaa hallintokomitealle lausuntoja sopimuksen 48 artiklassa tarkoitetuista pätevyysvaatimuksista.

Artiklan 2 kohdan mukaan neuvoa-antava komitea muodostuu patenttituomareista sekä patenttioikeuden alalla ja patenttioikeudenkäynneissä toimivista ammatinharjoittajista. Heidät nimitetään kuuden vuoden toimikaudeksi, joka voidaan uusia. Sopimuksen liitteenä olevassa perussäännössä määrätään tarkemmin neuvoa-antavan komitean jäsenten nimittämismenettelystä. Puheena olevan artiklan 3 kohdan mukaan neuvoa-antavan komitean kokoonpanon tulee varmistaa alan laaja asiantuntemus sekä kunkin sopimusjäsenvaltion edustus. Neuvoa-antavan komitean jäsenet ovat kuitenkin täysin riippumattomia hoitaessaan tehtäviään.

Edellä mainitun lisäksi artiklassa määrätään, että neuvoa-antava komitea hyväksyy oman työjärjestyksensä. Neuvoa-antava komitea lisäksi valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan kolmen vuoden toimikaudeksi, joka voidaan uusia.

III luku

Tuomioistuimen tuomarit

Luvun 15–18 artikloihin sisältyvät määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

15 artikla. Tuomarien nimittämistä koskevat kelpoisuusvaatimukset. Artiklassa säädetään yhdistetyn patenttituomioistuimen tuomareiden kelpoisuusvaatimuksista. Artiklan 1 kohdassa määrätään ensinnäkin, että yhdistetyssä patenttituomioistuimessa on sekä lainoppineita tuomareita että teknisen pätevyyden omaavia tuomareita. Tämän lisäksi puheena olevassa kohdassa määrätään yleisesti, että tuomarien on täytettävä korkeimmat pätevyysvaatimukset, ja heillä on oltava osoitettua kokemusta patenttioikeudenkäyntien alalta.

Artiklan 2 kohdassa määrätään lainoppineita tuomareita koskien edelleen, että heillä on oltava pätevyys, joka vaaditaan tuomarinvirkoihin nimittämiseen sopimusjäsenvaltiossa. Artiklan 3 kohdassa määrätään puolestaan teknisen pätevyyden omaavien tuomareiden osalta, että heillä on oltava yliopistotutkinto ja jonkin teknologian alan osoitettua pätevyyttä. Lisäksi teknisen pätevyyden omaavalla tuomarilla tulee olla sellaista osoitettua tietämystä yksityisoikeudesta ja riita-asioiden oikeudenkäynnistä, jolla on merkitystä patenttioikeudenkäyntien kannalta.

Suomessa tuomareiden nimittämisestä ja kelpoisuusvaatimuksista säädetään lailla. Myös markkinaoikeudessa käsiteltäessä patenteja koskevia riita-asioita kokoonpanoon kuuluu lähtökohtaisesti sekä lainoppineita jäseniä että teknisen pätevyyden omaavia jäseniä.

16 artikla. Nimitysmenettely. Artikla sisältää yleiset määräykset yhdistetyn patenttituomioistuimen tuomareiden nimitysmenettelystä. Artiklan 1 kohdan mukaan neuvoa-antava komitea laatii luettelon sopivimmista ehdokkaista, jotka voidaan nimittää yhdistetyn patenttituomioistuimen tuomareiksi. Mainitun luettelon perusteella hallintokomitea artiklan 2 kohdan mukaan nimittää yhdistetyn patenttituomioistuimen tuomarit yhteisestä sopimuksesta.

Artiklan 3 kohdassa määrätään vielä, että tuomareiden nimittämistä koskevat täytäntöönpanomääräykset sisältyvät sopimuksen liitteenä olevan perussäännön 3 artiklaan.

17 artikla. *Oikeudellinen riippumattomuus ja puolueettomuus.* Artiklan 1 kohdan mukaan yhdistetyn patenttituomioistuimen, sen tuomareiden ja kirjaajan on oltava oikeudellisesti riippumattomia. Tuomareita eivät sido mitkään ohjeet heidän hoitaessaan tehtäviään. Artiklan 2 kohdassa määrätään, että lainoppineet tuomarit sekä ne teknisen pätevyyden omaavat tuomarit, jotka ovat yhdistetyn patenttituomioistuimen päätoimisia tuomareita, eivät saa harjoittaa muuta ammattitoimintaa, olipa se ansiotoimintaa tai ei, jollei tuomioistuimen hallintokomitea myönnä poikkeuslupaa. Artiklan 3 kohdan mukaan yhdistetyn patenttituomioistuimen tuomarin tehtävän hoitaminen ei kuitenkaan estä muiden oikeudellisten tehtävien hoitamista kansallisella tasolla. Näin ollen esimerkiksi kansallisen tuomarin virkaa hoitava henkilö tullessaan nimitetyksi yhdistetyn patenttituomioistuimen tuomarin tehtävään voi jatkaa kansallisen tuomarinvirkinsa hoitamista sillä edellytyksellä, että hän saa siihen sivutoimiluvan.

Artiklan 4 kohdan mukaan teknisen pätevyyden omaavien tuomarien, jotka ovat yhdistetyn patenttituomioistuimen osa-aikaisia tuomareita, tehtävien hoitaminen ei sulje pois muiden tehtävien hoitamista edellyttäen, että tämä ei aiheuta esteellisyyttä.

Artiklan 5 kohdassa määrätään vielä, että esteellinen tuomari ei saa osallistua asian käsittelyyn. Tarkemmin esteellisyydestä määrätään sopimuksen liitteenä olevan perussäännön 7 artiklassa.

Tuomioistuinten ja sen tuomareiden riippumattomuus ja puolueettomuus ovat lainkäytön kulmakiviä. Tuomioistuinten riippumattomuus on Suomessa todettu perustuslain 3 §:ssä.

18 artikla. *Tuomaripooli.* Artikla sisältää yleiset määräykset yhdistetyn patenttituomioistuimen tuomaripoolista. Artiklan 1 kohdan mukaan tuomaripoolin muodostamisesta määrätään tarkemmin sopimuksen liitteenä olevassa perussäännössä. Artiklan 2 kohdassa määrätään, että tuomaripooli muodostuu ensimmäisen asteen tuomioistuimen kaikista lainoppineista jäsenistä sekä teknisen pätevyyden omaavista tuomareista, jotka ovat yhdistetyn patenttituomioistuimen päätoimisia tai osa-aikaisia tuomareita. Tuomaripoolissa tulee olla kutakin teknologian alaa kohden vähintään yksi sellainen teknisen pätevyyden omaava tuomari, jolla on asiaankuuluva pätevyys ja kokemus. Tuomaripooliin kuuluvien teknisen pätevyyden omaavien tuomareiden on oltava myös muutoksenhakutuomioistuimen käytettävissä.

Artiklan 3 kohdan mukaan sopimuksen tai sen liitteenä olevan perussäännön määrittämissä tilanteissa ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentti osoittaa tuomarit tuomaripoolista asianomaiseen jaostoon. Tuomarien osoittamisen on perustuttava heidän oikeudelliseen tai tekniseen asiantuntemukseensa, kielitaitoonsa ja asiakuuluvaan kokemukseensa. Puheena olevassa kohdassa edelleen

määrätään, että tuomareiden osoittamisella on taattava sama työn korkea laatu sekä sama oikeudellisen ja teknisen asiantuntemuksen korkea taso ensimmäisen asteen tuomioistuimen kaikissa kokoonpanoissa.

19 artikla. Koulutusohjelma. Artiklassa määrätään yhdistetyn patenttituomioistuimen tuomareiden koulutusohjelmasta. Artiklan mukaan koulutusohjelman tarkoituksena on parantaa patenttioikeudenkäyntien alan asiantuntemusta sekä lisätä ja varmistaa tämän asiantuntemuksen maantieteellinen jakauma. Koulutus on tarkoitettu tuomariehdokkaille ja tuomioistuimeen nimitetyille tuomareille. Koulutusohjelman tarvitsemat tilat ja palvelut sijaitsevat Budapestissä. Koulutusohjelman yksityiskohdista määrätään sopimuksen liitteenä olevan perussäännön 11 artiklassa.

IV luku

Unionin oikeuden ensisijaisuus ja sopimusjäsenvaltioiden korvausvastuu ja vastuu

Luvun artikloihin sisältyvät määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

20 artikla. Unionin oikeuden ensisijaisuus ja unionin oikeuden noudattaminen. Artiklan mukaan tuomioistuin soveltaa unionin oikeutta kaikilta osiltaan ja kunnioittaa sen ensisijaisuutta. Sopimuksen johdannossa unionin oikeuteen kuuluvina mainitaan EU-sopimus, EUT-sopimus, Euroopan unionin perusoikeuskirja, unionin oikeuden yleiset periaatteet sellaisina kuin Euroopan unionin tuomioistuin on niitä kehittänyt, Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö ja unionin johdettu oikeus.

Unionin tuomioistuimen lausunnon 1/09 mukaan unionin oikeuden soveltaminen ja tulkinta on mahdollista antaa ainoastaan unionin tuomioistuinjärjestelmään kuuluvalla tuomioistuimelle. Unionin tuomioistuinjärjestelmä koostuu lausunnon mukaan unionin tuomioistumista ja jäsenvaltioiden tuomioistumista. Sopimuksella nyt perustettava tuomioistuin on osa unionin tuomioistuinjärjestelmää, koska se on sopimusjäsenvaltioiden yhteinen tuomioistuin. Tuomioistuimen velvollisuus noudattaa unionin oikeutta rinnastuu kansallisten tuomioistuinten velvollisuuteen noudattaa unionin oikeutta ja antaa unionin oikeudelle etusija. Suomen valtiosääntöoikeudellisesta näkökulmasta sopimuksella perustettava tuomioistuin on kuitenkin kansainvälinen tuomioistuin.

21 artikla. Ennakkoratkaisupyynnöt. Artiklassa määrätään tuomioistuimen velvollisuudesta tehdä erityisesti EUT-sopimuksen 267 artiklan mukaisesti yhteistyötä Euroopan unionin tuomioistuimen kanssa unionin oikeuden asianmukaisen soveltamisen ja yhdenmukaisen tulkinnan varmistamiseksi. Unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisut sitovat tuomioistuinta.

Nämä velvollisuudet vastaavat kansallisten tuomioistuinten perussopimuksessa määrättyjä velvollisuuksia suhteessa Euroopan unionin tuomioistuimeen. Unionin tuomioistuimen lausunnon 1/09 mukaan kansallisille tuomioistuimille annettu mahdollisuus tai asetettu velvollisuus pyytää ennakkoratkaisua unionin oikeuden

tulkinnasta, on olennainen osa sen varmistamista, että unionin oikeudella on sama vaikutus kaikissa jäsenvaltioissa.

Suomalaisten tuomioistuinten velvollisuudesta pyytää ennakkoratkaisua unionin tuomioistuimesta ei ole säädetty kansallisella lailla vaan velvoite tulee suoraan unionin oikeudesta.

22 artikla. Unionin oikeuden rikkomisen aiheuttamaa vahinkoa koskeva korvausvelvollisuus. Artiklan 1 kohdan mukaan sopimusjäsenvaltiot ovat yhteisvastuussa muutoksenhakutuomioistuimen tekemien unionin oikeuden loukkausten aiheuttamasta vahingosta sen unionin oikeuden mukaisesti, joka koskee sopimussuhteen ulkopuolista jäsenvaltioiden vastuuta vahingoista, joita niiden kansalliset tuomioistuimet aiheuttavat unionin oikeutta rikkoessaan. Tällä viitataan unionin tuomioistuimen vakiintuneeseen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan jäsenvaltio vastaa unionin oikeutta rikkomalla yksityisille aiheuttamastaan vahingosta. Ylinten kansallisten tuomioistuinten lainkäyttötoimintaan perustuva vahingonkorvausvastuu on todettu Köbler -ratkaisussa (C- 224/01). Vastuun rajoittaminen muutoksenhakutuomioistuimen toimintaan on linjassa edellä mainitun ratkaisun kanssa. Sopimusjäsenvaltioiden yhteisvastuu perustuu tuomioistuimen luonteeseen sopimusjäsenvaltioiden yhteisenä tuomioistujana.

Artiklan 2 kohdassa määrätään vahingonkorvauskanteen nostamisesta ja sovellettavasta lainsäädännöstä. Kohdassa 1 tarkoitettua vahinkoa koskeva kante on nostettava sitä sopimusjäsenvaltiota vastaan, jossa kantajalla on kotipaikka, päätoimipaikka tai toimipaikka, kyseisen sopimusjäsenvaltion toimivaltaisessa viranomaisessa. Jos kantajalla ei ole kotipaikkaa, päätoimipaikkaa tai toimipaikkaa sopimusjäsenvaltiossa, kanteen voin nostaa sitä sopimusjäsenvaltiota vastaan, jossa muutoksenhakutuomioistuin sijaitsee, kyseisen sopimusjäsenvaltion toimivaltaisessa viranomaisessa. Muutoksenhakutuomioistuimen toimipaikka on Luxemburgissa sopimuksen 9 artiklan 5 kohdan mukaan.

Toimivaltaisen viranomaisen on sovellettava oikeuspaikan lakia (*lex fori*), lukuun ottamatta sen kansainvälistä yksityisoikeutta, kaikkiin niihin kysymyksiin, joita ei säännellä unionin oikeudessa tai yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyssä sopimuksessa. Kantajalla on oikeus saada vahingonkorvauksen koko määrä sopimusjäsenvaltiolta, jota vastaan kante on nostettu.

Artiklan 3 kohdassa määrätään, että vahingonkorvauksen maksaneella sopimusjäsenvaltiolla on oikeus saada muilta sopimusjäsenvaltioilta niille kuuluva osuus vahingonkorvauksen kokonaismäärästä. Sopimusjäsenvaltioiden maksuosuudet määräytyvät samojen periaatteiden mukaisesti kuin tuomioistuimen toimintaa koskevat sopimusjäsenvaltioiden rahoitusosuudet. Tuomioistuimen hallintokomitea määrittää tämän kohdan mukaisia maksuosuuksia koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

Sopimussuhteen ulkopuolisesta valtion korvausvastuusta säädetään Suomessa vahingonkorvauslaissa ja valtion vahingonkorvaustoiminnasta annetussa laissa (978/2014). Artiklassa käsiteltyyn Suomea vastaan nostettuun kanteeseen

sovelletaan vahingonkorvauslakia ja toimivaltaisia viranomaisia ovat yleiset tuomioistuimet. Valtion vahingonkorvaustoiminnasta annettu laki ei tule sovellettavaksi.

23 artikla. Sopimusjäsenvaltion vastuu. Artiklassa määrätään, että tuomioistuimen toimista ovat vastuussa kukin sopimusjäsenvaltio erikseen ja kaikki sopimusjäsenvaltiot yhdessä. Artiklassa mainitaan erityisesti EUT-sopimuksen 258 artikla, jonka mukaan komissio voi käynnistää jäsenvaltiota vastaan rikkomusmenettelyn, jos jäsenvaltio on jättänyt täyttämättä sille perussopimusten mukaan kuuluvan velvoitteen ja EUT-sopimuksen 260 artikla, jonka mukaan komissio voi käynnistää jäsenvaltiota vastaan rikkomusmenettelyn ja vaatia jäsenvaltion määräämistä suorittamaan kiinteämääräisen hyvityksen tai uhkasakon, jos se ei ole toteuttanut unionin tuomioistuimen tuomion toimeenpanemiseksi tarvittavia toimenpiteitä. Lisäksi artiklassa mainitaan EUT-sopimuksen 259 artikla, joka koskee jäsenvaltion mahdollisuutta nostaa kanne toista jäsenvaltiota vastaan perussopimuksissa määrätyn velvoitteen rikkomisesta.

Sopimusjäsenvaltiot vastaavat artiklan mukaisesti tuomioistuimen toiminnasta samalla tavalla kuin ne vastaavat kansallisten tuomioistuinten toiminnan unionin oikeuden mukaisuudesta. Vastuu on sekä erillistä että yhteisvastuuta, mikä tarkoittaa sitä, että komissio voi valintansa mukaan käynnistää rikkomusmenettelyn joko yksittäistä sopimusjäsenvaltiota, osaa sopimusjäsenvaltioista tai kaikkia sopimusjäsenvaltioita koskevana. Komissio tai jäsenvaltio, jonka ei tarvitse olla sopimusjäsenvaltio, voi nostaa asiaa koskevan kanteen unionin tuomioistuimessa.

Suomen vastuusta unionin perussopimusten velvoitteiden laiminlyönnistä ei ole säädetty kansallisella lailla vaan vastuu määräytyy suoraan unionin oikeuden perusteella. Artiklan oikeudellinen merkitys on kuitenkin merkittävä ja sen katsotaan kuuluvan lainsäädännön alaan.

V luku

Oikeuslähteet ja aineellinen oikeus

Luvun artikloihin sisältyvät määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

24 artikla. Oikeuslähteet. Artikla sisältää määräykset oikeuslähteistä, joihin patenttituomioistuimen päätösten on perustuttava. Näitä ovat unionin oikeus, mukaan lukien yhtenäistä patenttisuojaa koskevat asetukset (EU) N:o 1257/2012 ja (EU) N:o 1260/2012, yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus, Euroopan patenttisopimus, muut kansainväliset sopimukset, joita sovelletaan patenteihin ja jotka sitovat kaikkia sopimusjäsenvaltioita, sekä kansallinen lainsäädäntö. Artiklassa viitataan erityisesti unionin oikeuden ensisijaisuutta ja unionin oikeuden noudattamista koskevaan 20 artiklaan, jonka merkitystä korostetaan.

Artiklan 2 kohta sisältää lainvalintaa koskevia määräyksiä, jotka tulevat sovellettaviksi, kun tuomioistuin perustaa päätöksensä sopimusjäsenvaltioiden tai muiden kuin sopimusjäsenvaltioiden kansalliseen lainsäädäntöön. Sovellettava lainsäädäntö

määritellään a) välittömästi sovellettavien, kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjä sisältävän unionin oikeuden säännösten perusteella; tai b) jos välittömästi sovellettavia unionin oikeuden säännöksiä ei ole tai jos ne eivät ole soveltuva, kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjä sisältävien kansainvälisten sopimusten perusteella; tai jos edellä a ja b alakohtassa tarkoitettuja säännöksiä tai määräyksiä ei ole, tuomioistuimen määrittämien kansainvälistä yksityisoikeutta koskevien kansallisten säännösten perusteella.

Artiklan 3 kohdassa määrätään, että tilanteessa, jossa 2 kohdan mukaisesti sovelletaan muiden kuin sopimusjäsenvaltioiden lainsäädäntöä, sovelletaan erityisesti kansallisen lainsäädännön säännöksiä, jotka koskevat patenttioikeudellisia säännöksiä suojan sisällöstä (25–28 artikla) sekä säännöksiä todistustaakasta ja käännetyistä todistustaakasta (54–55 artikla), korjaavista toimenpiteistä patentin loukkausta koskevissa menettelyissä (64 artikla), vahingonkorvauksen määräämisestä (68 artikla) ja vanhentumisajasta (72 artikla).

25 artikla. Oikeus kieltää keksinnön suora hyödyntäminen. Artiklassa määrätään patentinhaltijan oikeudesta kieltää keksinnön suora hyödyntäminen. Sopimuksen englanninkielisessä laitoksessa käytetään ilmaisua oikeus estää (*right to prevent*). Artiklan mukaan patentti antaa haltijalleen oikeuden kieltää/estää kolmansia osapuolia toteuttamasta ilman haltijan suostumusta seuraavia toimenpiteitä: a) valmistamasta, tarjoamasta, saattamasta markkinoille tai käyttämästä patentin kohteena olevaa tuotetta tai tuomasta maahan tai säilyttämästä tuotetta näitä tarkoituksia varten; b) käyttämästä patentin kohteena olevaa menetelmää tai, jos kolmas osapuoli on tietoinen tai sen olisi pitänyt olla tietoinen siitä, että menetelmän käyttö on kielletty ilman patentinhaltijan suostumusta, tarjoamasta menetelmää käyttöön niiden sopimusvaltioiden alueella, jossa patentilla on vaikutus; c) tarjoamasta, saattamasta markkinoille, käyttämästä taikka tuomasta maahan tai säilyttämästä näitä tarkoituksia vasten tuotetta, joka on saatu suoraan patentin kohteena olevalla menetelmällä. Sopimuksen englanninkielisessä laitoksessa käytetään c kohdassa ilmaisua tuote, joka on saatu välittömästi patentin kohteena olevalla menetelmällä (*product obtained directly by a process*).

Suomessa patenttioikeuden sisällöstä säädetään patenttilain 3 §:ssä. Välitöntä patenttisuojaa koskevan 3 §:n 1 momentti vastaa sopimusta, mutta eroaa artiklan sanamuodosta. Lain 3 §:n 1 momentin mukaan patentilla saavutettu yksinoikeus sisältää jäljempänä säädetyin poikkeuksin sen, ettei muu kuin patentinhaltija ilman tämän lupaa saa käyttää hyväkseen keksintöä.

26 artikla. Oikeus kieltää keksinnön välillinen hyödyntäminen. Artikla koskee välillistä patenttisuojaa ja patentinhaltijan oikeutta kieltää keksinnön välillinen hyödyntäminen. Sopimuksen englanninkielisessä laitoksessa käytetään ilmaisua oikeus estää (*right to prevent*). Artiklassa määrätään, että patentinhaltijalla on oikeus kieltää/estää ilman haltijan suostumusta toimivia kolmansia osapuolia toimimasta tai tarjoutumasta toimittamaan niiden sopimusjäsenvaltioiden alueella, joissa patentilla on vaikutus, kyseisen keksinnön olennaiseen osaan liittyviä hyödyntämisvälineitä

muulle kuin sellaiselle henkilölle, joka on patentoidun keksinnön hyödyntämiseen oikeutettu osapuoli, jos tämä kolmas osapuoli on tietoinen tai sen olisi pitänyt olla tietoinen siitä, että nämä välineet soveltuvat ja ne on tarkoitettu asianomaisen keksinnön hyödyntämiseen.

Artiklan 2 kohdan mukaan edellä olevaa ei sovelleta, kun hyödyntämistävälineet ovat yleisesti kaupan olevia tuotteita, lukuun ottamatta tilannetta, jossa kolmas yllyttää henkilöä, jolle toimitus on osoitettu, toteuttamaan jonkin 25 artiklassa kielletyn toimenpiteen. Toisin sanoen, yleisesti kaupan olevien tuotteiden toimittaminen ei loukkaa patenttisuojaa paitsi jos kolmas osapuoli yllyttää tuotteiden vastaanottajaa käyttämään yleisesti kaupan olevia tuotteita patentin loukkaamiseen.

Artiklan 3 kohdassa määrätään, että 1 kohdassa mainittuna patentoidun keksinnön hyödyntämiseen oikeutettuna osapuolena ei katsota olevan 27 artiklan a-d kohdassa tarkoitettuja toimia suorittavia henkilöitä, joilla on oikeus hyödyntää keksintöä artiklassa määrättyjen patenttioikeuden rajoitusten perusteella. 27 artiklassa määrätään, että patentin antamat oikeudet eivät käsitä seuraavia: a) toimet, jotka suoritetaan yksityisluonteisesti muissa kuin kaupallisissa tarkoituksissa; b) kokeelliset toimet, jotka liittyvät patentoidun keksinnön kohteeseen; c) biologisen materiaalin käyttö muiden kasvilajikkeiden jalostamiseen tai löytämiseen tai kehittämiseen; d) eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetun direktiivin (2001/82/EY) ja ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetun direktiivin (2001/83/EY) nojalla sallitut toimet ns. Bolar-poikkeus.

Välillisestä patenttisuojasta ja välillisestä tuotesuojasta säädetään patenttilain 3 §:n 2 momentissa ja säännös vastaa sisällöltään sopimuksen määräystä. Ainoan poikkeuksen muodostaa 27 artiklan c kohdan mukainen patenttisuojan rajoitus, joka mahdollistaa biologisen materiaalin käytön muiden kasvilajikkeiden kehittämiseen. Tältä osin patenttilakia ehdotetaan muutettavaksi ja lakiin esitetään lisättäväksi tätä koskeva uusi rajoitus yksinoikeuteen.

27 artikla. Patentin vaikutusten rajoitukset. Artiklassa määrätään patentin vaikutusten rajoituksista ja siinä määrätään toimista, joita patentin antamat oikeudet eivät käsitä. Näitä ovat: a) toimet, jotka suoritetaan yksityisluonteisesti muissa kuin kaupallisissa tarkoituksissa; b) kokeelliset toimet, jotka liittyvät patentoidun keksinnön kohteeseen; c) biologisen materiaalin käyttö muiden kasvilajikkeiden jalostamiseen tai löytämiseen tai kehittämiseen; d) eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetun direktiivin (2001/82/EY) ja ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetun direktiivin (2001/83/EY) nojalla sallitut toimet ns. Bolar-poikkeus; e) lääkkeiden satunnainen valmistaminen apteekissa yksittäistapauksissa lääkemääräyksen perusteella ja näin valmistettuja lääkkeitä koskevat toimet; f) patentoidun keksinnön käyttö Pariisin liiton maiden tai Maailman kaupajarjestön jäsenten, jotka eivät ole niitä sopimusvaltioita, joissa kyseisellä patentilla on vaikutus, tällaisten alusten rungoissa, koneistoissa, varusteissa, laitteissa ja muissa tarvikkeissa, silloin kuin tällainen alus saapuu väliaikaisesti tai tahattomasti sellaisen sopimusvaltion aluevesille, jossa kyseisellä patentilla on vaikutus,

sillä edellytyksellä, että keksintöä käytetään siellä yksinomaan aluksen tarpeisiin; g) patentoidun keksinnön käyttö Pariisin liiton maiden tai Maailman kauppajärjestön jäsenten, jotka eivät ole niitä sopimusvaltioita, joissa kyseisellä patentilla on vaikutus, ilma-alusten tai maalla kulkevien ajoneuvojen tai muiden liikennevälineiden taikka tällaisten ilma-alusten tai maalla kulkevien ajoneuvojen osien rakentamisessa tai toiminnassa, kun tällainen liikenneväline saapuu väliaikaisesti tai tahattomasti sellaisen sopimusjäsenvaltion alueelle, jossa kyseisellä patentilla on vaikutus; h) kansainvälisestä siviili-ilmailusta tehdyn yleissopimuksen (ICAO Chicagon yleissopimus, asiakirja 7300/9) 27 artiklan mukaiset toimet, silloin kun nämä toimet koskevat tuon yleissopimuksen osapuolena olevan sellaisen maan ilma-aluksia, joka ei ole sopimusjäsenvaltio, jossa kyseisellä patentilla on vaikutus; i) se, että viljelijä käyttää viljelmiensä tuotteita lisäykseen, tai moninkertaistamiseen omalla tilallaan, edellyttäen, että kasvinlisäysaineisto on myyty tai muutoin toimitettu viljelijälle maatalouskäyttöön patentinhaltijan toimesta tai hänen suostumuksellaan. Tämän käytön laajuus ja sitä koskevat edellytykset vastaavat yhteisön kasvinjalostajan oikeuksista annetun asetuksen (EY N:o 2100/94) 14 artiklassa säädettyä; j) se, että viljelijä käyttää suojattua karjaa maataloustarkoituksiin, edellyttäen, että siitoseläimet tai muu eläinlisäysaineisto on myyty tai muuten toimitettu viljelijälle patentinhaltijan toimesta tai hänen suostumuksellaan. Tällaiseen käyttöön sisältyy eläinten ja muun eläinlisäysaineiston toimittaminen viljelijälle tämän maatalouskäyttöön, mutta ei myynti osana kaupallista lisäystoimintaa tai tällaista toimintaa varten; k) tietokoneohjelmien oikeudellisesta suojasta annetun direktiivin (2009/24/EY) 5 ja 6 artiklan, erityisesti sen analysointia ja yhteen toimivuutta koskevien säännösten, nojalla sallitut toimet ja saatujen tietojen käyttö; sekä l) bioteknologian keksintöjen oikeudellista suojaa koskevan direktiivin (98/44/EY) 10 artiklan nojalla sallitut toimet.

Kansallisen patentin ja Suomessa kansallisesti voimaansaatetun eurooppapatentin antamasta oikeudesta ja sen rajoituksista säädetään patenttilain 3 §:n 3 momentissa, 3 a §:n 4 momentissa, 3 b §:ssä ja 5 §:ssä. Rajoitukset vastaavat yhdistetystä patenttituomioistimesta tehdyn sopimuksen poikkeuksia patenttisuojaan muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta. Erot liittyvät 27 artiklan c kohdassa määrättyyn biologisen materiaalin käyttöön jalostustarkoituksessa, artiklan k kohdassa määrättyyn tietokoneohjelmia koskevaan poikkeukseen sekä artiklan f, g ja h alakohdassa määrättyyn ulkomaisia aluksia koskevaan poikkeukseen.

Yhdistetystä patenttituomioistimesta tehty sopimus ei velvoita sopimusjäsenvaltioita yhdenmukaistamaan kansallista lainsäädäntöään sopimuksen määräysten kanssa. Kuitenkin pidetään tarkoituksenmukaisena, että kaikkien Suomessa voimassa olevien patenttien antamat oikeudet ja niiden rajoitukset ovat yhdenmukaisia. Tästä johtuen esityksessä ehdotetaan muutoksia patenttilakiin, joita kuvataan tarkemmin patenttilain muutosehdotuksen yksityiskohtaisissa perusteluissa.

28 artikla. Keksinnön aiempaan käyttöön perustuva oikeus. Artiklassa määrätään keksinnön aiempaan käyttöön perustuvasta oikeudesta. Jos keksinnölle olisi myönnetty kansallinen patentti, henkilöllä, jolla olisi ollut sopimusvaltiossa kyseisen

keksinnön aiempaan käyttöön perustuva oikeus tai kyseisen keksinnön henkilökoh- taista omistamista koskeva oikeus, on tuossa sopimusjäsenvaltiossa samat oikeudet samaa keksintöä koskevan patentin osalta.

Artiklassa viitataan tältä osin sopimusjäsenvaltioiden kansalliseen lainsäädän- töön ja sen soveltumiseen eurooppapatenttihakemuksiin ja niiden perusteella myön- nettyihin eurooppapatentteihin ja vaikutukseltaan yhtenäisiin eurooppapatenttei- hin. Aiempaan käyttöön perustuvasta oikeudesta säädetään patenttilain 4 §:ssä, jossa säädetään ennakkokäyttöoikeuden syntymisen edellytyksistä ja sen siirrosta. Patenttilaki siis määrittelee Suomea koskevan ennakkokäyttöoikeuden sisällön ja edellytykset suhteessa eurooppapatentin ja vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppa- patentin haltijaan.

29 artikla. Eurooppapatentin antamien oikeuksien sammuminen. Artiklassa mää- rätään, että eurooppapatentin antamat oikeudet eivät kata toimia, jotka koskevat kyseisellä patentilla suojattua tuotetta sen jälkeen kun patentinhaltija on laskenut tuotteen Euroopan unionin markkinoille tai näin on tehty hänen suostumuksellaan, ellei patentinhaltijalla ole oikeutettuja perusteita vastustaa tuotteen laajempaa saat- tamista markkinoille.

Patenttioikeuden sammumista koskeva säännös sisältyy Suomessa patenttilain 3 §:n 3 momentin 2 kohtaan. Pykälässä ei säädetä artiklan tavoin erikseen siitä, että patentinhaltijalla saattaa olla oikeutettuja perusteita vastustaa tuotteen laajempaa saattamista markkinoille, vaikka tuote olisi jo saatettu markkinoille. Patenttioikeuk- sien yhdenmukaisuuden vuoksi 3 §:n 3 momentin 2 kohdan säännöstä ehdotetaan tarkennettavan vastaavasti. Tarkennusta käsitellään tarkemmin myöhemmin yksi- tyiskohtaisissa perusteluissa.

30 artikla. Lisäsuojatodistusten vaikutukset. Artiklassa määrätään, että lisäsuojatodistus antaa samat oikeudet kuin patentti ja sitä koskevat samat rajoitukset ja velvoitteet. Lääkkeiden ja kasvinsuojeluaineiden lisäsuojatodistuksen myöntämi- sestä ja vaikutuksista säädetään asetuksessa (EY) N:o 469/2009 ja asetuksessa (EY) N:o 1610/96. Asetusten 5 artikloissa säädetään, että lisäsuojatodistus antaa samat oikeudet kuin patentti ja sitä koskevat samat rajoitukset ja velvoitteet. Asetukset ovat suoraan sovellettavia, minkä lisäksi lisäsuojatodistuksista säädetään Suomessa patenttilain 9 a luvussa.

VI luku

Kansainvälinen toimivalta ja toimivalta

Luvun artikloihin sisältyvät määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

31 artikla. Kansainvälinen toimivalta. Artiklassa säädetään yhdistetyn patenttituo- mioistuimen kansainvälisestä toimivallasta. Kysymys tuomioistuimen kansainväli- sestä toimivallasta tulee ratkaistavaksi tilanteessa, jossa tuomioistuimen käsiteltä- väksi saatetulla riita-asialla on liittymiä useampaan kuin yhteen valtioon. Artiklan

mukaan tuomioistuimen kansainvälinen toimivalta määräytyy tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa siviili- ja kauppaoikeuden alalla annetun asetuksen (EU) N:o 1215/2012 (*Bryssel I -asetus*) mukaan. Jos asialla on sellainen liittymä Islantiin, Norjaan tai Sveitsiin, että tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla tehty yleissopimus (*Luganon vuoden 2007 yleissopimus*) tulee sovellettavaksi, määräytyy tuomioistuimen toimivalta sanotun sopimuksen mukaan.

Bryssel I -asetus sisältää nimenomaisia säännöksiä yhdistetyn patenttituomioistuimen kansainvälisestä toimivallasta. Asetukseen on sisällytetty säännös, jonka mukaan yhdistetty patenttituomioistuin on Bryssel I -asetuksessa tarkoitettu tuomioistuin, sekä säännös yhdistetyn patenttituomioistuimen toimivallasta asioissa, joissa vastaajalla ei ole kotipaikkaa Euroopan unionin jäsenvaltiossa. Asetuksen riita-asian vireilläoloa ja toisiinsa liittyviä kanteita koskevat säännökset tulevat sovellettaviksi myös tilanteessa, jossa kanne on nostettu sekä yhteisessä tuomioistuimessa että sellaisen valtion kansallisessa tuomioistuimessa, joka ei ole yhteisen tuomioistuimen perustamisesta tehdyn sopimuksen osapuoli.

Artiklassa ei määrätä toimivaltajaosta yhdistetyn patenttituomioistuimen keskusjaoston ja alue- tai paikallisjaostojen välillä. Tuomioistuimen sisäisestä toimivallanjaosta määrätään sopimuksen 33 artiklassa.

Unionin asetukset ovat suoraan sovellettavaa lainsäädäntöä. Tuomioistuimen kansainvälisestä ja kansallisesta toimivallasta säädetään muun muassa oikeudenkäymiskaassa.

32 artikla. Tuomioistuimen toimivalta. Artiklassa määrätään yhdistetyn patenttituomioistuimen asiallisesta toimivallasta. Artiklan 1 kohdan mukaan yhdistetty patenttituomioistuin on yksinomaisesti toimivaltainen käsittelemään eurooppapatenttien ja vaikutukseltaan yhtenäisten eurooppapatenttien osalta loukkauskanteet (a alakohta), niin sanotut negatiiviset vahvistuskanteet eli kanteet, joissa pyydetään vahvistamaan, että patenttia ei ole loukattu (b alakohta), väliaikaisia toimenpiteitä ja turvaamistoimia koskevat asiat (c alakohta), mitättömäksi julistamista koskevat asiat (d ja e alakohta), vahingonkorvausta koskevat asiat (f alakohta), kanteet, jotka koskevat keksinnön hyväksikäyttöä ennen patentin myöntämistä tai ennakkokäyttöön perustuvaa oikeutta (g alakohta), kanteet, jotka koskevat käyttölupia koskevia vastikkeita asetuksen (EU) N:o 1257/2002 8 artiklan perusteella sekä kanteet, jotka koskevat Euroopan patenttiviraston päätöksiä sen suorittaessa asetuksen (EU) N:o 1257/2002 9 artiklassa tarkoitettuja tehtäviä. Yhdistetty patenttituomioistuin on yksinomaisesti toimivaltainen käsittelemään myös eurooppapatentteihin ja vaikutukseltaan yhtenäisiin eurooppapatentteihin liittyvien lisäsuojatodistusten osalta loukkauskanteet, negatiiviset vahvistuskanteet sekä mitättömäksi julistamista koskevat asiat.

Artiklan 2 kohdan mukaan sopimusvaltioiden kansallisilla tuomioistuimilla tulee olemaan edelleen toimivalta sellaisten eurooppapatentteja ja vaikutukseltaan yhtenäisiä eurooppapatentteja sekä näihin liittyviä lisäsuojatodistuksia koskevien

kanteiden osalta, jotka eivät kuulu yhdistetyn patenttituomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan. Tällaisena asiaryhmänä voidaan mainita esimerkiksi parempaa oikeutta keksintöön koskevat asiat.

33 artikla. Ensimmäisen asteen tuomioistuimen jaostojen toimivalta. Artiklassa määrätään toimivallan jaosta ensimmäisen asteen tuomioistuimen jaostojen kesken. Artiklan 1 kohdassa määrätään ensinnäkin 32 artiklan 1 kohdan a, c, f ja g alakohdassa tarkoitettujen asioiden osalta, että sanottua asiaa tarkoittava kanne tulee nostaa paikallis- tai aluejaostossa, jonka alueella loukkaus on tapahtunut tai jonka alueella vastaajan, tai jos vastaajia on useita, niin yhden vastaajan, kotipaikka tai päätoimipaikka on. Jos vastaajan kotipaikka tai päätoimipaikka sijaitsee sopimusvaltioiden alueen ulkopuolella, edellä tarkoitettu kanne tulee nostaa paikallis- tai aluejaostossa, jonka alueella loukkaus on tapahtunut. Edellä 32 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettu kanne tulee nostaa paikallis- tai aluejaostossa, jonka alueella vastaajan, tai jos vastaajia on useita, niin yhden vastaajan, kotipaikka tai päätoimipaikka on. Jos asianomaisessa sopimusjäsenvaltiossa ei ole paikallisjaostoa eikä valtio osallistu aluejaostoon, kanne nostetaan keskusjaostossa.

Puheena olevan artiklan 2 kohta sisältää määräykset kanteen nostamisen vireiläolovaikutuksesta 32 artiklan 1 kohdan a, c, f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen asioiden osalta. Puheena olevassa artiklan 2 kohdassa määrätään ensinnäkin siitä, että jos sanottua asiaa tarkoittava kanne on vireillä ensimmäisen asteen tuomioistuimen jaostossa, ei 32 artiklan 1 kohdan a, c, f, g ja h alakohdassa tarkoitettua kannetta saa nostaa samojen asianosaisten kesken saman patentin osalta muussa jaostossa. Jos samojen asianosaisten välillä on nostettu samaa patenttia koskeva kanne useassa eri jaostossa, on se jaosto, jossa kanne on ensin nostettu, toimivaltainen koko asian osalta ja jaostojen, joissa kanne on nostettu myöhemmin, on jätettävä kanne tutkimatta sen mukaan kuin yhdistetyn patenttituomioistuimen työjärjestyksessä tarkemmin määrätään.

Puheena olevan artiklan 3 kohdassa määrätään patentin mitättömäksi julistamista koskevan vastakanteen nostamisesta. Sen mukaan mitättömäksi julistamista koskeva vastakanne voidaan nostaa, jos on nostettu 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu loukkauskanne. Puheena olevan artiklan 3 kohdan mukaan asianomainen paikallis- tai aluejaosto voi asianosaisia kuultuaan jatkaa sekä loukkauskanteen että mitättömäksi julistamista koskevan vastakanteen käsittelyä taikka siirtää mitättömäksi julistamista koskevan vastakanteen keskusjaoston päätettäväksi ja keskeyttää loukkauskanteen tai jatkaa sitä taikka asianosaisten suostumuksella siirtää sekä loukkauskanteen että mitättömäksi julistamista koskevan vastakanteen keskusjaoston käsiteltäväksi. Jos paikallis- tai aluejaosto päättää jatkaa sekä loukkauskanteen että mitättömäksi julistamista koskevan vastakanteen käsittelyä, jaoston tulee pyytää ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidenttiä osoittamaan teknisen pätevyyden omaava tuomari, jolla on pätevyys ja kokemusta kyseessä olevan teknologian alalla, kokoonpanoon jäseneksi.

Artiklan 4 kohdan mukaan 32 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu negatiivinen vahvistuskanne ja d alakohdassa tarkoitettu patentin mitättömäksi julistamista koskeva kanne tulee nostaa keskusjaostossa. Jos samojen asianosaisten välillä samaa patenttia koskien on kuitenkin nostettu 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu loukkauskanne paikallis- tai aluejaostossa, mainitut kanteet voidaan nostaa vain kyseisessä samassa paikallis- tai aluejaostossa. Jos 32 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu patentin mitättömäksi julistamista koskeva kanne on vireillä keskusjaostossa, voidaan mainitun artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu samojen asianosaisten välinen samaa patenttia koskeva loukkauskanne puheena olevan artiklan 5 kohdan mukaan nostaa missä tahansa jaostossa artiklan 1 kohdan mukaisesti tai keskusjaostossa. Asianomaisen paikallis- tai aluejaoston on tällöin harkintansa mukaan toimittava artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Jos 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu kanne nostetaan paikallis- tai aluejaostossa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun loukkauskanne samojen asianosaisten välinen samaa patenttia koskeva negatiivinen vahvistuskanne oli nostettu keskusjaostossa, on puheena olevan artiklan 6 kohdan mukaisesti viimeksi mainitun asian käsittely keskeytettävä. Samoin on meneteltävä, milloin kyse on negatiivisen vahvistuskanteen nostajan ja käyttöluvan haltijan välisestä vastaavasta tilanteesta.

Artiklan 7 kohdan mukaan artiklaan sisältyvistä toimivaltasäännöksistä huolimatta asianosaiset voivat sopia, että 32 artiklan 1 kohdan a-h alakohdassa tarkoitettu kanne nostetaan heidän valitsemassaan jaostossa, myös keskusjaostossa.

Puheena olevan artiklan 8 kohdassa määrätään, että 32 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettu kanne voidaan nostaa, vaikka kantaja ei olisi tehnyt väitettä Euroopan patenttiovirastossa.

Puheena olevan artiklan 9 kohdan mukaan 32 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettujen kanteiden tulee nostaa keskusjaostossa.

Puheena olevan artiklan 10 kohdassa määrätään vielä, että asianosaisen on ilmoitettava yhdistetylle patenttitoimioistuimelle mahdollisista Euroopan patenttiovirastossa vireillä olevista kumoamis-, rajoittamis- tai väitemenettelyistä sekä pyynnöistä, jotka koskevat nopeutettua menettelyä Euroopan patenttiovirastossa. Yhdistetty patenttitoimioistuin voi keskeyttää asian käsittelyn, jos Euroopan patenttiovirastolta voidaan odottaa päätöstä pikaisesti.

34 artikla. *Päätösten alueellinen ulottuvuus.* Artikla sisältää yleisen määräyksen, jonka mukaan yhdistetyn patenttitoimioistuimen päätöksen soveltamisalaan kuuluu perinteisen eurooppapatentin osalta niiden sopimusjäsenvaltioiden alue, joiden osalta patentilla on vaikutus.

Kuten edellä yleisperusteluissa on todettu, nykyään perinteisiä eurooppapatentteja koskevien riita-asioiden osalta kansallisen tuomioistuimen päätöksen alueellinen ulottuvuus rajoittuu lähtökohtaisesti asianomaisen valtion alueeseen. Tässä suhteessa yhdistetyn patenttitoimioistuimen ratkaisujen alueellinen ulottuvuus tulisi siten poikkeamaan kansallisten tuomioistuinten ratkaisujen alueellisesta ulottuvuudesta.

Ulkomailla annettujen tuomioiden tunnustamisesta Suomessa säädetään lailla. Tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta säädetään myös Bryssel I-asetuksessa ja Luganon yleissopimuksessa.

VII luku

Patentteja koskeva sovittelu- ja välimiesmenettely

Luvun 35 artiklaan sisältyvät määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

35 artikla. Patentteja koskeva sovittelu- ja välityskeskus. Artiklassa määrätään sovittelu- ja välityskeskukseen perustamisesta sekä keskuksen toiminnasta. Artiklan 1 kohdassa todetaan, että perustetaan patentteja koskeva sovittelu- ja välityskeskus, ja että keskuksen toimipisteet sijaitsevat Ljubljanassa ja Lissabonissa.

Artiklan 2 kohdassa todetaan, että keskus tarjoaa puitteet ja välineet yhdistettyä patenttituomioistuinta koskevan sopimuksen piiriin kuuluvien patenttiriitojen sovittelu- ja välitysmenettelylle. Artiklan mukaan sopimuksen 82 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin kaikkiin sovintoihin, jotka on saavutettu keskuksen palveluja hyödyntäen, myös sovittelumenettelyssä saavutettuihin sovintoihin. Tästä seuraa muun muassa, että keskuksen toimintaan liittyvässä välimiesmenettelyssä annetut välitystuomiot sekä keskuksen sovittelijoiden avustuksella aikaansaadut sovinnot ovat täytäntöönpanokelpoisia kaikissa sopimusvaltioissa. Yhdistetty patenttituomioistuin antaa välitystuomiota tai sovintosopimusta koskevan täytäntöönpanomääräyksen. Täytäntöönpanomenettelyssä sovelletaan täytäntöönpanovaltion lakia, jollei sopimuksesta ja perussäännöstä muuta johdu.

Välitystuomiot ja sovintosopimukset pannaan täytäntöön samoin edellytyksin kuin siinä sopimusjäsenvaltiossa annetut päätökset, jossa täytäntöönpano tapahtuu. Suomessa tuomioistuimen ulkopuolisessa sovittelussa aikaansaatuisten sopimusten ja välitystuomioiden täytäntöönpano edellyttää, että ne on vahvistettu täytäntöönpanokelpoiksi. Tuomioistuimen ulkopuolisessa sovittelussa aikaansaatuisten sopimusten vahvistamisesta täytäntöönpanokelpoiseksi säädetään riita-asioiden sovittelusta ja sovinnon vahvistamisesta yleisissä tuomioistuimissa annetun lain (394/2011) 3 luvussa. Välitystuomioiden täytäntöönpantavuudesta säädetään vastaavasti välimiesmenettelystä annetun lain (967/1992) 43–49 §:ssä. Lait sisältävät myös menettelyä koskevia säännöksiä. Ottaen huomioon, että täytäntöönpano edellyttää yhdistetyn patenttituomioistuimen antamaa täytäntöönpanomääräystä, sovinto tai välitystuomio, johon määräys on liitetty, rinnastettane sellaiseen sovintoon tai välitystuomioon, jonka kansallinen tuomioistuin on vahvistanut täytäntöönpanokelpoiseksi.

Kohdassa todetaan lisäksi, ettei patenttia voida sovittelu- ja välitysmenettelyssä kumota tai julistaa mitättömäksi taikka rajoittaa. Kielto perustuu siihen, etteivät patenttiriidan osapuolet muutenkaan voi sopia patenttien kumoamisesta, mitättömäksi julistamisesta tai rajoittamista. Tällainen toimi edellyttää aina viranomaisen

tai tuomioistuimen ratkaisua. Suomessa patentin kumoamisesta ja rajoittamisesta säädetään patenttilain 7 luvussa.

Artiklan 3 *kohdan* mukaan keskus vahvistaa itse sovittelu- ja välitysmenettelyä koskevat säännöt. Artiklan 4 *kohdan* mukaan keskus laatii myös luettelon sovitteli-joista ja välimiehistä, jotka avustavat osapuolia näiden riidan ratkaisemisessa.

II osa – Varainhoitoa koskevat määräykset

Tuomioistuimen rahoitusta koskevat määräykset eivät kuulu lainsäädännön alaan lukuun ottamatta 36 artiklan määräyksiä tuomioistuinmaksuista.

36 artikla. Tuomioistuimen talousarvio. Artiklassa määrätään patenttituomioistuimen talousarviosta. Talousarvio rahoitetaan tuomioistuimen omista tuloista, jotka muodostuvat tuomioistuinmaksuista ja muista tuloista, sekä tarvittaessa ainakin 83 artiklassa mainitun seitsemän vuoden siirtymäkauden aikana sopimusjäsenvaltioiden rahoitusosuuksista. Talousarvion on oltava tasapainossa. Tästä tuomioistuimen omarahoitteisuustavoitetta koskevasta määräyksestä seuraa suoraan se, että tuomioistuinmaksujen taso yhdistetyssä patenttituomioistuimessa on väistämättä huomattavasti korkeampi kuin Suomen kansallisessa tuomioistuimessa. Tuomioistuimen muut tulot sisältävät muita maksuja, kuten opt out ja opt back in -ilmoitusten rekisteröintimaksuja, joiden on määrä olla kustannusvastaavia.

Yhdistetyn patenttituomioistuimen hallintokomitea vahvistaa tuomioistuinmaksut, jotka koostuvat kiinteästä maksusta ja arvoon perustuvasta maksusta, jota sovelletaan ennalta määritellyn ylärajan ylittävältä osin. Artiklassa määrätään yleisistä periaatteista, joita on noudatettava tuomioistuinmaksuja vahvistettaessa. Maksut on vahvistettava sellaiselle tasolle, jolla varmistetaan, että oikeuden tasapuolisen saatavuuden periaate ja tuomioistuimelle aiheutuvista kustannuksista asianosaisten maksettavaksi tuleva määrä ovat oikeassa suhteessa toisiinsa. Oikeuden saatavuutta on arvioitava erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten ja mikroyhteisöjen, luonnollisten henkilöiden, voittoa tavoittelemattomien järjestöjen, yliopistojen ja julkisten tutkimusorganisaatioiden kannalta. Asianosaisten maksettavaksi tulevia kustannuksia on arvioitava ottamalla huomioon asianosaisten taloudelliset edut ja tavoite, jonka mukaan tuomioistuin rahoittaa itsensä ja että sen talous on tasapainossa. Pienille ja keskisuurille yrityksille osoitettavia tukitoimia voidaan harvita. Artiklassa määrätään lisäksi, että hallintokomitea tarkistaa määräajoin tuomioistuinmaksujen tason.

Tuomioistuinmaksujen tasoa ja rakennetta päättäessään hallintokomitea on sidottu artiklassa määrättyihin periaatteisiin eli tuomioistuimen tulee olla omarahoitteinen, tuomioistuinmaksun tulee olla oikeassa suhteessa asianosaisten taloudellisiin etuihin kuten riidan intressiin ja järjestelmän tulee turvata oikeuden saatavuus myös pienille ja keskisuurille yrityksille. Tuomioistuimen toiminnan omarahoitteisuuden ja asianosaisten taloudellisten etujen näkökulmasta on lisäksi otettava huomioon tuomioistuinmaksujen kustannusvastaavuus eli maksut tulisi pyrkiä asettamaan tasolle, joka vastaa kanteesta tai muusta toimenpiteestä tuomioistuimelle aiheutuvia kustannuksia. Eri tavoitteiden välisen tasapainon löytäminen tarkoittaa käytännössä sitä, että tuomioistuinmaksuja koskeva järjestelmä muodostuu yksityiskohtaiseksi ja rakenteeltaan monimutkaiseksi järjestelmäksi.

Artiklassa määrätään, että jos tuomioistuin ei kykene tasapainottamaan talousarviotaan omista varoistaan, sopimusjäsenvaltiot maksavat sille erityisrahoitusosuuksia. Kohdan määräys tarkoittaa käytännössä sitä, että sopimusjäsenvaltiot vastaavat tuomioistuimen kustannuksista tilanteessa, jossa tuomioistuimen omarahoitteisuus ei syystä tai toisesta toteudu.

Suomessa kansallisten tuomioistuinten maksuista säädetään tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetussa laissa (701/1993). Riita- ja muutoksenhakuasiasta peritään oikeudenkäyntimaksu lain 3 §:n mukaisesti.

37 artikla. Tuomioistuimen rahoitus. Artiklassa määrätään patenttituomioistuimen rahoituksesta. Artiklan 1 kohdan mukaan tuomioistuimen toimintakustannukset rahoitetaan tuomioistuimen talousarviosta perussäännön mukaisesti. Paikallistai aluejaoston perustavan sopimusjäsenvaltion tai -valtioiden samoin kuin niiden sopimusjäsenvaltioiden, jossa keskusjaosto, sen toimipisteet tai muutoksenhaku-tuomioistuin sijaitsevat, on kuitenkin järjestettävä tarvittavat tilat ja huolehdittava kansliahenkilökunnan palkkaamisesta aiheutuvista kustannuksista seitsemän vuoden siirtymäkauden aikana. Tällä ei kuitenkaan ole vaikutusta henkilöstöä koskevan perussäännön soveltamiseen.

Sopimusmääräyksen tavoitteena on laskea tuomioistuimen toiminnasta aiheutu-
via kustannuksia velvoittamalla jaostoja isännöivät sopimusjäsenvaltiot kustanta-
maan jaoston toiminnan vaatimat puitteet kuten toimitilat ja niiden käyttöön liitty-
vät menot. Näin tuomioistuimen ei tarvitse sitoa varojaan esimerkiksi toimitilojen
hankintaan tai hallinnoida laajaa vuokrasopimusjärjestelmää. Isäntävaltiot voivat
osoittaa vaatimukset täyttävät toimitilat tuomioistuimen käyttöön ja ne voivat esi-
merkiksi hyödyntää joustavasti jo olemassa olevia tuomioistuintiloja.

Artiklan 2 kohdassa määrätään, että sopimusjäsenvaltioiden on sopimuksen
voimaantulopäivänä suoritettava ensimmäiset rahoitusosuudet, jotka tarvitaan tuo-
mioistuimen perustamiseksi.

Artiklan 3 kohta sisältää määräykset sopimusjäsenvaltioiden rahoitusosuuksien
laskentatavasta seitsemän vuoden siirtymäaikana. Rahoitusosuus lasketaan sen
perusteella kuinka monta eurooppapatenttia kyseisen valtion alueella on voimassa
sopimuksen voimaantulopäivänä ja kuinka monta eurooppapatenttia koskevaa louk-
kaus- ja mitätöintikannetta on nostettu kyseisen valtion kansallisessa tuomioistui-
messa sopimuksen voimaantuloa edeltäneinä kolmena vuotena.

Niiden sopimusvaltioiden, jotka ratifioivat sopimuksen tai liittyvät siihen sopi-
muksen voimaantulon jälkeen, rahoitusosuus lasketaan sen perusteella, kuinka
monta eurooppapatenttia kyseisen valtion alueella on voimassa sopimuksen rati-
fiointi- tai liittymispäivänä ja kuinka monta eurooppapatenttia koskevaa loukkaus-
ja mitätöintikannetta on nostettu kyseisen valtion kansallisessa tuomioistuimessa
ratifiointi- tai liittymispäivää edeltäneinä kolmena vuotena.

Rahoitusosuuksien määrittelyä koskevissa periaatteissa on pyritty huomioi-
maan se, minkä verran riita-asioita siirtyy kansallisista tuomioistuinta yhdistetyin

patenttituomioistuimen käsiteltäväksi vähentäen näin patenttiriitojen käsittelystä sopimusjäsenvaltioille aiheutuvia kustannuksia.

Artiklan 4 kohdassa määrätään, että siirtymäkauden päätyttyä mahdollisesti tarvittavat rahoitusosuudet määritellään vaikutukseltaan yhtenäisistä eurooppapatenteista kertyvien vuosimaksujen jakoperusteiden mukaisesti, sellaisina kun niitä sovelletaan ajankohtana, jona rahoitusosuudet tulevat tarpeelliseksi. Kohdassa viitataan vuosimaksujen jako-osuuksiin, jotka päätetään Euroopan patenttiviraston hallintoneuvoston alaisessa erityisvaliokunnassa ja joiden mukaan vaikutukseltaan yhtenäisistä eurooppapatenteista maksettavien vuosimaksujen osuudet jaetaan jäsenvaltioille.

Tuomioistuimen perustamiseen liittyviä sopimusjäsenvaltioiden rahoitusosuuksia koskevat määräyksen kuuluvat eduskunnan budjettivallan piiriin. Edellä 36 artiklan mukaisesti tuomioistuimen on määrä toimia omarahoitteisesti seitsemän vuoden siirtymäkauden jälkeen.

38 artikla. *Tuomareiden koulutusohjelman rahoitus.* Artiklassa määrätään, että tuomareiden koulutusohjelma rahoitetaan tuomioistuimen talousarviosta. Koulutusohjelmasta ja sen tavoitteista määrätään tarkemmin sopimuksen 19 artiklassa sekä yhdistetyn patenttituomioistuimen perussäännön 11 artiklassa.

39 artikla. *Keskuksen rahoitus.* Artikloissa määrätään, että sovittelu- ja välityskeskuksen toimintamenot rahoitetaan tuomioistuimen talousarviosta. Keskuksen perustamisesta ja toiminnasta määrätään sopimuksen 35 artiklassa.

III osa - Organisaatiota ja menettelyä koskevat määräykset

I luku

Yleiset määräykset

Luvun artikloihin sisältyvät määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

40 artikla. Perussääntö. Artiklassa määrätään tuomioistuimen perussäännöstä. Sopimuksen *1 kohdassa* todetaan, että perussäännössä määrätään tuomioistuimen organisaation ja toiminnan yksityiskohdista. Perussäännön määräykset ovat ensisijaisesti hallinnollisia. Perussääntö sisältää kuitenkin myös oikeudenkäyntimenettelyä koskevia määräyksiä. Määräykset päätösneuvottelun luottamuksellisuudesta, tuomioistuimen päätöksistä, tuomareiden eriävistä mielipiteistä, yksipuolisen tuomion antamisesta sekä ennakkoratkaisupyynnön tekemisestä Euroopan unionin tuomioistuimelle ovat sisällytetyt perussäännön IV lukuun.

Artiklan *2 kohdassa* todetaan, että perussääntö on liitetty sopimukseen. Kohdassa määrätään myös perussäännön muuttamisesta. Määräyksen mukaan perussääntöä voidaan muuttaa tuomioistuimen hallintokomitean päätöksellä joko tuomioistuimen tai sopimusjäsenvaltion tekemän ehdotuksen perusteella. Jos jäsenvaltio tekee ehdotuksen perussäännön muuttamiseksi, tulee sen ensin kuulla tuomioistuinta. Hallintokomitea tekee sopimuksen *12 artiklan 3 kohdan* mukaisesti päätöksen perussäännön muuttamisesta kolmen neljäosan enemmistöllä.

Perussääntöä ei kuitenkaan saa muuttaa siten, että se olisi ristiriidassa yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen kanssa tai muuttaisi sopimuksen sisältöä. Muita rajoituksia perussäännön muuttamiselle ei ole. Perussäännön muuttamistoimivallan delegointi tuomioistuimen hallintokomitealle rajoittaa Suomen sopimuksentekovaltaa ja kuuluu siten lainsäädännön alaan.

Artiklan *3 kohdan* mukaan perussäännössä varmistetaan, että tuomioistuimen toiminta organisoidaan mahdollisimman tehokkaalla ja kustannustehokkaalla tavalla. Perussäännössä on myös taattava oikeussuojan tasapuolinen saatavuus.

41 artikla. Työjärjestys. Artiklassa määrätään tuomioistuimen työjärjestyksestä. Artiklan *1 kohdassa* todetaan, että työjärjestyksessä määrätään tuomioistuinkäsittelyjen eli yhdistetyssä patenttituomioistuimessa noudatettavan oikeudenkäyntimenettelyn yksityiskohdista. Englanninkielisessä sopimustekstissä *41 artiklassa* tarkoitetut säännöt on "Rules of Procedure". Ruotsinkielisessä käännöksessä käytetty käsite on "rättegångsregler". Oikeudenkäyntimenettelysääntöjä sisältävän asiakirjan kutsumista työjärjestykseksi, joka käsitteenä lähinnä viittaa hallinnolliseen päätöksentekomenettelyyn, ei voida tässä yhteydessä pitää onnistuneena. Sekaannuksen välttämiseksi tässä esityksessä pitäydytään kuitenkin sopimuksessa käytetyssä käsitteessä, siitä huolimatta, ettei se kuvaa säännöstön luonnetta.

Sopimuksessa määrätään sovellettavasta oikeudenkäyntimenettelystä vain yleisellä tasolla. Määräykset asettavat lähinnä puitteet oikeudenkäynnille ja siinä noudatettavalle menettelylle. Oikeudenkäyntimenettelyä koskevat säännöt ovat pääosin työjärjestyksessä.

Suomessa oikeudenkäyntimenettelystä yleisessä tuomioistuimessa säädetään oikeudenkäymiskaassa. Oikeudenkäyntimenettelystä markkinaoikeudessa säädetään oikeudenkäyntimenettelystä markkinaoikeudessa annetussa laissa. Oikeudenkäyntimenettelyä ei säädetä asetuksissa tai ohjesäännöissä.

Työjärjestys ei ole osa yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehtyä sopimusta, mutta työjärjestyksen on 1 kohdan mukaan oltava sopimuksen ja perussäännön mukainen.

Artiklan 2 kohdassa määrätään työjärjestyksen hyväksymisestä. Tuomioistuimen hallintokomitea hyväksyy sopimuksen 12 artiklan 3 kohdan mukaan työjärjestyksen kolmen neljäsosan enemmistöpäätöksellä. Ennen hyväksymispäätöksen tekemistä hallintokomitean on kuultava sidosryhmiä laajasti ja työjärjestys hyväksytään kuulemisen pohjalta. Hallintokomitean on myös pyydettävä Euroopan komissiolta lausuntoa työjärjestyksen yhteensopivuudesta unionin oikeuden kanssa ennen kuin se hyväksyy työjärjestyksen.

Työjärjestystä voidaan muuttaa hallintokomitean päätöksellä tuomioistuimen ehdotuksen perusteella Euroopan komission kuulemisen jälkeen. Muutokset eivät kuitenkaan saa olla ristiriidassa sopimuksen tai perussäännön kanssa taikka muuttaa niitä. Toisin kuin perussäännön osalta, jäsenvaltiolla ei ole oikeutta ehdottaa työjärjestyksen muuttamista.

Tuomioistuimen hallintokomitea tekee päätöksen työjärjestyksen hyväksymisestä tai muuttamisesta sopimuksen 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti kolmen neljäsosan enemmistöllä. Tällainen työjärjestyksen hyväksymis- ja muuttamistoimivallan delegointi hallintokomitealle rajoittaa Suomen sopimuksentekovoimaa ja kuuluu siten lainsäädännön alaan.

Artiklan 3 kohdan mukaan työjärjestyksessä on varmistettava, että tuomioistuimen päätökset ovat mahdollisimman korkealaatuisia ja että oikeudenkäynti toteutetaan mahdollisemman tehokkaalla ja kustannustehokkaalla tavalla. Kaikkien oikeudenkäynnin asianosaisten oikeudet edut on otettava asianmukaisesti ja tasapainoisesti huomioon.

Työjärjestyksessä määrätään tuomareiden harkintavallasta. Tuomareiden työjärjestyksen mukainen harkintavalta ei kuitenkaan saa heikentää oikeudenkäyntimenettelyn ennakoitavuutta asianosaisten kannalta.

42 artikla. Suhteellisuus ja oikeudenmukaisuus. Artiklassa määrätään oikeudenkäyntimenettelyn suhteellisuudesta ja oikeudenmukaisuudesta. Artiklan 1 kohdan mukaan tuomioistuimen tulee käsitellä sen ratkaistavaksi saatetut riita-asiat tavalla, joka on oikeassa suhteessa niiden merkitykseen ja monitahoisuuteen. Kohdassa mahdollistaa, että erilaiset riita-asiat voidaan käsitellä erilaisessa menettelyssä.

Artiklan 2 kohdan mukaan tuomioistuimen on varmistettava, että sopimuksessa ja perussäännössä vahvistettuja sääntöjä, menettelyjä ja oikeussuojakeinoja sovelletaan oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti ja että ne eivät vääristä kilpailua. Tuomioistuimen on siten noudatettava oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin periaatteita molempien asianosaisten osalta. Lisäksi tuomioistuimen on ratkaisutoiminnassaan otettava huomioon patenttikiistoihin liittyviä taloudellisia intressejä. Tarkoituksena lienee varmistaa, ettei oikeudenkäyntiä voi käyttää keinona kilpailuedun saamiseksi.

Perustuslain 21 §:ssä turvataan oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin. Molemmilla asianosaisilla on yhtäläinen oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin. Oikeudenkäymiskaassa säädetään oikeudenkäyntimenettelystä.

43 artikla. Käsiteltävien asioiden hallinnointi. Artiklan mukaan tuomioistuin hallinnoi käsiteltäväkseen saatettuja asioita aktiivisesti ja työjärjestystä noudattaen heikentämättä osapuolten vapautta määrittää asiansa kohde ja sen tueksi esitettävä todistusaineisto. Määräyksen perusteella tuomioistuin huolehtii asian käsittelyn etenemisestä sekä prosessin johtamisesta siten kuin työjärjestyksessä määrätään. Tuomioistuin ei kuitenkaan saa vaikuttaa riidan kohteen määrittämiseen tai vaatimuksen tueksi esitettävään todisteluun.

Myös Suomessa tuomioistuin vastaa asian käsittelyn organisoinnista ja prosessin johtamisesta. Kanteessa esitetty asianosaisen vaatimus määrittelee kuitenkin riidan kohteen. Oikeudenkäymiskaaren 24 luvun 3 §:n 1 momentin mukaan tuomioistuin ei saa tuomita muuta tai enempää kuin asianosainen on vaatinut. Tuomioistuin ei myöskään pykälän 2 momentin mukaan saa dispositiivisessa riita-asiassa perustaa tuomiota seikkaan, johon asianosainen ei ole vaatimuksensa tai vastustamisensa tueksi vedonnut. Oikeudenkäymiskaaren 17 luvun 1 §:n mukaan riita-asiassa asianosaisten tulee näyttää toteen ne seikat, joihin oikeudenkäynnissä vetoavat.

44 artikla. Sähköiset menettelyt. Artikla sallii etäyhteyksien hyödyntämistä oikeudenkäynnissä. Artiklan mukaan tuomioistuin hyödyntää sähköisiä menettelyjä, kuten asianosaisten lausumien ja todisteiden esittämistä sähköisesti, sekä videoneuvotteluita, parhaalla mahdollisella tavalla ja työjärjestystä noudattaen. Siitä, miten ja milloin sähköisiä menettelyjä voidaan hyödyntää, määrätään työjärjestyksessä.

Suomessa esimerkiksi valmisteluistunto voidaan oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 15 d §:n mukaan pitää puhelimitse tai käyttäen muuta soveltuvaa tiedonvälitystapaa. Myös muutoin sähköisten menettelyjen hyödyntämisestä oikeudenkäynnissä säädetään lailla.

Artikla näyttää antavan tuomioistuimelle laajan harkintavallan sähköisten menettelyjen hyödyntämisessä. Ottaen huomioon, että asiasta on tarkoitus määrätä tarkemmin työjärjestyksessä, harkintavalta ei tosiasiallisesti tule olemaan niin laaja kuin mitä määräys nyt antaa ymmärtää. Työjärjestyksessä tullaan näin ollen myös tältä osin määräämään sellaisista seikoista, joista Suomessa säädetään lailla.

45 artikla. Julkinen käsittely. Artiklassa määrätään suullisen käsittelyn julkisuudesta. Artiklan mukaan oikeudenkäynnit ovat avoimia yleisölle, jollei tuomioistuin

päätä pitää niitä tarvittavilta osin luottamuksellisina jonkin osapuolen tai muiden henkilöiden, joita asia koskee, edun vuoksi taikka yleisen oikeudenkäyttöä koskevan edun tai yleisen järjestyksen vuoksi.

Julkinen oikeudenkäynti on perusoikeus. Suomessa oikeudenkäynnin julkisuus turvataan perustuslain 21 §:n 2 momentin mukaan lailla. Suullisen käsittelyn julkisuudesta yleisessä tuomioistuimessa säädetään oikeudenkäynnin julkisuudesta yleisissä tuomioistuimissa annetun lain (370/2007) 4 luvussa. Lakia sovelletaan myös oikeudenkäyntiin markkinaoikeudessa riita-asioissa. Yleisön läsnä olematta tapahtuvalle käsittelylle on laissa tarkat edellytykset. Se tulee kysymykseen esimerkiksi maanpetosoikeudenkäynnissä tai oikeudenkäynnissä, jossa esitetään arkaluonteisia tietoja henkilön yksityiselämään, terveydentilaan, vammaisuuteen tai sosiaalihuoltoon liittyvistä seikoista. Lisäksi asia voidaan käsitellä yleisön läsnä olematta esimerkiksi silloin, jos asiassa esitetään salassa pidettävä oikeudenkäyntiasiakirja. Vastaavasti käsittely voidaan toimittaa yleisön läsnä olematta, jos asiassa veloitetaan ilmaisemaan seikka tai tuomaan katsastettavaksi esine tai oikeudenkäyntiasiakirja, jonka ilmaisemisesta tai katsastettavaksi tuomisesta saisi lain mukaan kieltäytyä, tai veloitetaan vastaamaan kysymykseen, johon vastaamisesta saisi muuten kieltäytyä.

Lakiin sisällytetty luettelo niistä perusteista, joiden nojalla suullisen käsittelyn julkisuutta voidaan rajoittaa, on hyvin yksityiskohtainen ja jättää vain vähän harkintavaltaa tuomioistuimelle. Tämä johtuu siitä, että tuomioistuinkäsittelyn julkisuus on perustuslaissa turvattu, ja sitä ei voi rajoittaa muulla kuin laissa säädetyllä perusteella. Sopimuksen 45 artiklan määräys on Suomen lainsäädäntöön verrattuna varsin avoin ja jättää huomattavasti harkintaa tuomioistuimelle.

Yhdistetyn patenttituomioistuimen laaja harkintavalta käsittelyn julkisuudesta päätettäessä ei sellaisenaan vastaa Suomen lainsäädäntöä.

46 artikla. Oikeuskelpoisuus. Artiklan mukaan kuka tahansa luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö tai kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti kanteen nostamiseen oikeutettua oikeushenkilöä vastaava taho voi olla asianosaisena tuomioistuimessa. Myös Suomessa asianosaiskelpoisia ovat luonnolliset henkilöt sekä julkis- ja yksityisoikeudelliset oikeushenkilöt, esimerkiksi valtio ja kunnat, osakeyhtiöt, avoimet yhtiöt ja kommandiittiyhtiöt, osuuskunnat, säätiöt ja rekisteröidyt yhdistykset. Asianosaiskelpoisuudesta säädetään lailla.

47 artikla. Osapuolet. Artiklassa määrätään asianosaisista ja siitä kenellä on oikeus nostaa kanne patenttituomioistuimessa. Patentinhaltijalla on oikeus nostaa kanne tuomioistuimessa ja oikeus liittyä kaikkiin käyttöluvan haltijoiden nostamiin kanteisiin. Jollei käyttölupasopimuksessa toisin määrätä, yksinomaisen käyttöluvan haltijalla on oikeus nostaa kanne tuomioistuimessa samalla tavoin kuin patentinhaltijalla, edellyttäen että patentinhaltijalle on ilmoitettu etukäteen. Muun kuin yksinomaisen käyttöluvan haltijalla ei ole oikeutta nostaa kannetta tuomioistuimessa, jollei kanteen nostamisesta ole nimenomaisesti sovittu käyttölupasopimuksessa ja asiasta on ilmoitettu etukäteen patentinhaltijalle. Patentin pätevyyttä

ei voida riitauttaa käyttöluvan haltijan vireille paneman loukkauksensittelyn yhteydessä, jos patentinhaltija ei osallistu menettelyyn. Tässä tilanteessa loukkauskanteen asianosaisten, on nostettava erillinen mitätöintikanne patentinhaltijaa vastaan.

Oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annetun lain (100/2013) 4 luvun 19 §:ssä säädetään käyttöluvan haltijan ilmoitusvelvollisuudesta patentinhaltijalle ennen kanteen nostamista markkinaoikeudessa. Jos ilmoitusta ei ole tehty ennen kanteen nostamista tai markkinaoikeuden asettaman määräajan kuluessa, kantetta ei oteta tutkittavaksi. Suomen lainsäädännössä ei säädetä yksinomaisen käyttöluvan ja muun käyttöluvan eroista oikeudessa kanteen nostamiseen. Asia jää näin ollen sovittavaksi käyttölupasopimuksessa.

Patentinhaltijan ja käyttöluvan haltijan lisäksi kuka tahansa muu, jota patenti koskee, voi nostaa kanteen työjärjestyksen mukaisesti. Kanteen nostamiseen oikeutettuja ovat luonnolliset henkilöt, oikeushenkilöt ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti kanteen nostamiseen oikeutetut osapuolet. Patenttilain 51 §:n 4 momentissa säädetään, että mitätöintikannetta voi ajaa jokainen, jolle patentista on haittaa. Sopimuksen sisältö vastaa kansallista lainsäädäntöä.

Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti kanteen nostamiseen oikeutettu osapuoli, jota Euroopan patenttioviraston tekemä päätös koskee voi nostaa 32 artiklan 1 kohdan i alakohdan mukaisen kanteen kun päätös tehty viraston suorittaessa asetuksen (EU) N:o 1257/2012 artiklassa 9 tarkoitettuja tehtäviä. Nämä tehtävät liittyvät yhtenäisen vaikutuksen rekisteröintiin sekä rekisterin ja vuosimaksujen hallinnointiin. Suomessa patenttioviranomaisen patenttia koskevassa asiassa antamaan päätökseen haetaan muutosta Patentti- ja rekisterihallituksesta annetun lain (578/2013) mukaan markkinaoikeudelta.

48 artikla. Edustaminen. Artiklassa säädetään asianosaisten edustamisesta yhdistetyssä patenttitoimioistuimessa. Artiklan 1 kohdan mukaan asianosaisten edustajien tulee olla lakimiehiä, joilla on oikeus esiintyä sopimusjäsenvaltion tuomioistuimessa. Määräys ilmaisee ensinnäkin sen, että yhdistetyssä patenttitoimioistuimessa on lähtökohtaisesti asiamiespakko - asianosaisten ei siten lähtökohtaisesti voisi itse edustaa itseään. Tämän lisäksi määräyksessä todetaan, että asianosaisten edustajan tulisi olla lähtökohtaisesti lakimieskoulutuksen omaava henkilö.

Suomen lain mukaan oikeudenkäyntiasiamiehenä tai -avustajana riita-asiassa voi toimia vain asianajaja, luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja tai julkinen oikeusavustaja. Suomessa ei lähtökohtaisesti tunneta asiamiespakkoa; asiamiespakko koskee ainoastaan ylimääräistä muutoksenhakua korkeimmassa oikeudessa. Näin ollen riita-asiassa asianosaisten voi periaatteessa edustaa itse itseään. Tosin käytännössä ainakin patenttiriita-asioiden osalta sanottu on hyvin harvinaista.

Artiklan 2 kohdassa määrätään, että asianosaisten edustajana voi vaihtoehtoisesti toimia eurooppapatenttiasiamies, jolla on oikeus toimia ammattimaisena edustajana Euroopan patenttiovirastossa Euroopan patenttisopimuksen 134 artiklan mukaisesti ja jolla on asianmukainen pätevyys, kuten todistus eurooppapatentteja koskevan oikeudenkäyntimenettelyn tuntemuksesta. Artiklan 3 kohdan mukaan

viimeksi mainitut pätevyysvaatimukset vahvistaa yhdistetyn patenttituomioistuimen hallintokomitea.

Artiklan 4 kohdan mukaan asianosaisen edustajalla voi olla mukaan lisäksi patenttiasiamiehiä. Tällaisella patenttiasiamiehellä on oikeus esittää puheenvuoroja yhdistetyn patenttituomioistuimen suullisessa käsittelyssä tuomioistuimen työjärjestyksen mukaisesti.

Artiklan 5 ja 6 kohdat sisältävät määräyksiä asianosaisten edustajien oikeuksista ja velvollisuuksista. Asianosaisen edustajalla on oltava ne oikeudet ja vapaudet, jotka ovat tarpeen tehtävien hoitamiseksi riippumattomasti, mukaan luettuna oikeus olla yhdistetyn patenttituomioistuimen työjärjestyksessä määrätyn tavoin ilmoittamatta tuomioistuimessa tapahtuvassa asian käsittelyssä tietoja edustajan ja asianosaisen tai muun henkilön välisestä yhteydenpidosta, jollei kyseessä oleva asianosainen nimenomaisesti luovu kyseisestä oikeudesta. Asianosaisen edustaja ei toisaalta saa tietoisesti tai siten, että hänellä on ollut syytä olla tästä tietoinen, vääristää tuomioistuimessa käsiteltäviä asioita ja tosiasioita.

Artiklan 7 kohta sisältää 1 ja 2 kohdassa määrättyä edustamista koskevan poikkeuksen. Sen mukaan 1 ja 2 kohdan mukainen edustaminen ei ole pakollista 32 artiklan 1 kohdan i alakohdan mukaisissa asioissa.

II luku

Oikeudenkäyntikieliet

Luvun artikloihin sisältyvät määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

49 artikla. *Oikeudenkäyntikieli ensimmäisen asteen tuomioistuimessa.* Artikla sisältää määräykset oikeudenkäyntikielistä ensimmäisen asteen tuomioistuimessa. Oikeudenkäyntikielen on oltava jokin Euroopan unionin virallisista kielistä. Paikallis- tai aluejaoston oikeudenkäyntikielenä voi olla kyseisen jaoston sijaintivaltion tai -valtioiden virallinen kieli tai kielet tai vaihtoehtoisesti aluejaoston jakavien sopimusjäsenvaltioiden nimeämä yksi tai useampi virallinen kieli. Tämän lisäksi sopimusjäsenvaltiot voivat nimetä jaoston oikeudenkäyntikieleksi yhden tai useamman Euroopan patenttiviraston virallisista kielistä, joita ovat saksa, englanti ja ranska.

Asianosaiset voivat sopia, että oikeudenkäyntikielenä käytetään kieltä, jolla Euroopan patenttivirasto on myöntänyt patentin. Tämän osalta edellytyksenä on se, että toimivaltainen kokoonpano hyväksyy sen. Jos kokoonpano ei hyväksy näin valittua kieltä, asianosaiset voivat pyytää, että asia siirretään keskusjaoston käsiteltäväksi. Tällainen tilanne voi syntyä esimerkiksi tilanteessa, jossa patentti on myönnetty kielellä, jota sopimusjäsenvaltio ei ole nimennyt jaoston oikeudenkäyntikieleksi.

Asianosaisten suostumuksella toimivaltainen kokoonpano voi käytännöllisyyden ja oikeudenmukaisuussyistä päättää, että oikeudenkäyntikielenä käytetään kieltä, jolla patentti on myönnetty. Tämän lisäksi ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentti voi jonkun asianosaisen pyynnöstä ja muita asianosaisia sekä toimivaltaista

kokoonpanoa kuultuaan päättää, että oikeudenkäyntikielenä käytetään kieltä, jolla patentti on myönnetty. Harkinnassaan presidentin tulee ottaa huomioon kaikki asiaan vaikuttavat seikat mukaan lukien asianosaisten ja erityisesti vastaajan aseman. Tässä tapauksessa ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentti arvioi, tarvitaanko erityisiä käännös- ja tulkkausjärjestelyjä.

Oikeudenkäyntikieliä koskeva 49 artikla ei sisällä määräystä siitä, miten oikeudenkäyntikieli määräytyy tilanteessa, jossa asianosaiset eivät ole sopineet oikeudenkäyntikielestä ja jaoston oikeudenkäyntikieliksi on nimetty useita kieliä.

Ensimmäisen asteen tuomioistuimen keskusjaostossa oikeudenkäyntikielenä on kieli, jolla asianomainen patentti on myönnetty. Patentin myöntämiskieli on näin ollen oikeudenkäyntikielenä muun muassa suorissa mitättömyyskanteissa.

Oikeudenkäynnin kielestä säädetään Suomessa oikeudenkäymiskaaren 4 luvun 1 §:ssä. Oikeudenkäynnin kieli on myös läheisessä yhteydessä perustuslain 17 §:n 2 momenttiin, jossa säädetään, että jokaisen oikeus käyttää tuomioistuimessa omaa kieltään, joko suomea tai ruotsia, turvataan lailla.

50 artikla. Oikeudenkäyntikieli muutoksenhakutuomioistuimessa. Artiklassa määrätään oikeudenkäyntikielestä muutoksenhakutuomioistuimessa. Oikeudenkäyntikieli on sama kuin ensimmäisen asteen tuomioistuimessa käytetty oikeudenkäyntikieli. Asianosaiset voivat kuitenkin sopia patentin myöntämiskielen käyttämisestä oikeudenkäyntikielenä, vaikka se ei olisi ollut oikeudenkäyntikielenä ensimmäisen asteen tuomioistuimessa. Poikkeustapauksissa muutoksenhakutuomioistuin voi päättää jonkin muun sopimusjäsenvaltion virallisen kielen käyttämisestä oikeudenkäyntikielenä joko koko käsittelyn ajan tai osan ajasta. Edellytyksenä on se, että asianosaiset hyväksyvät kielen käytön.

Oikeudenkäynnin kielestä säädetään Suomessa oikeudenkäymiskaaren 4 luvun 1 §:ssä. Oikeudenkäynnin kieli on myös läheisessä yhteydessä perustuslain 17 §:n 2 momenttiin, jossa säädetään, että jokaisen oikeus käyttää tuomioistuimessa omaa kieltään, joko suomea tai ruotsia, turvataan lailla.

51 artikla. Muut kielijärjestelyt. Artikla sisältää määräykset muista kielijärjestelyistä. Ensimmäisen asteen tuomioistuimen kokoonpano ja muutoksenhakutuomioistuin voivat luopua käännösvaatimuksista, sikäli kun se katsotaan asianmukaiseksi. Tämä tarkoittaa, että kokoonpano tai muutoksenhakutuomioistuin voi päättää, että kaikkea kirjallista materiaalia ei ole tarpeen kääntää oikeudenkäyntikielille.

Ensimmäisen asteen tuomioistuimen jaostojen ja muutoksenhakutuomioistuimen on jonkun asianosaisten pyynnöstä ja siinä määrin kun se katsotaan asianmukaiseksi, järjestettävä asianosaisille tulkkaus suullisessa käsittelyssä.

Artiklassa määrätään poikkeuksesta 49 artiklan 6 kohtaan, jonka mukaan ensimmäisen asteen tuomioistuimen keskusjaostossa oikeudenkäyntikielenä on kieli, jolla patentti on myönnetty. Keskusjaostossa nostettujen loukkauskanteiden osalta vastaajalla on oikeus saada pyynnöstä asiaankuuluvien asiakirjojen käännöksiä sen valtion viralliselle kielelle, jossa vastaajalla on kotipaikka, päätoimipaikka tai toimipaikka jos seuraavat edellytykset täyttyvät. Keskusjaoston toimivalta määräytyy

33 artiklan 1 kohdan 3 tai 4 alakohdan mukaisesti. Niissä kohdissa määrätään, että loukkauskanne nostetaan joko keskusjaostossa tai paikallis- tai aluejaostossa, jossa loukkaus on tapahtunut, sellaista vastaajaa vastaan, jolla ei ole kotipaikkaa, päätoimipaikkaa tai toimipaikkaa sopimusjäsenvaltiossa. Loukkauskanne nostetaan keskustajaostossa myös tilanteessa, jossa vastaajan kotipaikan, päätoimipaikan tai toimipaikan sopimusjäsenvaltiossa ei ole paikallisjaostoa eikä se osallistu aluejaostoon. Lisäksi edellytetään, että keskusjaostossa oikeudenkäyntikielenä on muu kuin vastaajan kotipaikan, päätoimipaikan tai toimipaikan virallinen kieli ja vastaajalla ei ole käsittelyssä käytetyn kielen asianmukaista taitoa.

Suomessa oikeudesta tulkkaukseen ja käännöksiin säädetään oikeudenkäymiskaaren 4 luvun 2 §:ssä.

III luku

Tuomioistuinkäsittely

Luvun artikloihin sisältyvät määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

52 artikla. Kirjallinen menettely, välikäsittely ja suullinen menettely. Artiklassa määrätään oikeudenkäynnin vaiheista hyvin yleisellä tasolla. Artiklan 1 kohdan mukaan tuomioistuinkäsittely muodostuu työjärjestyksen mukaisesti kirjallisesta menettelystä, välikäsittelystä ja suullisesta menettelystä. Yleisohjeena todetaan, että menettelyt on järjestettävä joustavalla ja tasapainoisella tavalla.

Oikeudenkäymiskaaren käsitteiden mukaan kirjallinen menettely olisi kirjallinen valmistelu, välikäsittely suullinen valmistelu ja suullinen menettely pääkäsittely.

Artiklan 2 kohdassa määrätään välikäsittelystä. Välikäsittely suoritetaan tarvittaessa kirjallisen menettelyn jälkeen. Välikäsittelyn järjestämisestä vastaa tuomioistuimen kokoonpanon valtuuttamana esittelijänä toimiva tuomari. Esittelijänä toimiva tuomari selvittää yhdessä asianosaisten kanssa mahdollisuudet aikaansaada sovinnollinen sopimus esimerkiksi sovittelu- ja välityskeskuksen palveluja hyödyntämällä.

Artiklan 3 kohdan mukaan suullisessa menettelyssä asianosaisille on annettava tilaisuus esittää vaatimustensa perusteet asianmukaisesti. Suullista menettelyä ei tarvitse järjestää, jos asianosaiset suostuvat siihen. Tuomioistuin voi tällöin luopua suullisesta menettelystä.

Määräys oikeudenkäynnin vaiheista on hyvin yleinen. Käytännössä oikeudenkäyntimenettelyä koskevat säännöt ovat työjärjestyksessä. Suomessa oikeudenkäyntimenettelystä säädetään laissa.

53 artikla. Todistelukeinot. Artiklassa määrätään todistelusta. Artiklan 1 kohta sisältää luettelon todistelukeinoista. Näitä keinoja ovat erityisesti asianosaisten kuuleminen, tietojen pyytäminen, asiakirjojen esittäminen, todistajien kuuleminen, asiantuntijalausunnat, katselmus, vertailutestit tai -kokeet sekä kirjalliset valaehoitaiset todistukset (*affidavit*). Luettelo ei ole tyhjentävä.

Artiklan 2 kohdan mukaan työjärjestyksessä säännellään todistelussa sovellettavasta menettelystä. Todistajien ja asiantuntijoiden kuulemisen on tapahduttava tuomioistuimen valvonnassa, ja sen on rajoitettava siihen, mikä on tarpeen. Artiklassa ei säädetä todistusharkinnasta.

Suomessa todistelusta säädetään oikeudenkäymiskaaren 17 luvussa.

54 artikla. *Todistustaakka.* Artiklassa määrätään todistustaakasta. Pääsäännön mukaan todistustaakka on tosiasioiden osalta sillä asiainosaisella, joka niihin vetoaa. Määräys ei rajoita sopimuksen 24 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamista. Mainitut artiklakohdat koskevat sovellettavaa lakia.

Todistustaakasta riita-asioissa säädetään oikeudenkäymiskaaren 17 luvun 1 §:ssä.

55 artikla. *Käännetty todistustaakka.* Artikla sisältää määräyksen menetelmäpatenttia koskevasta käännetystä todistustaakasta. Artiklan 1 kohdassa määrätään, että jos patentti on myönnetty uuden tuotteen valmistusmenetelmälle, pidetään ilman patentinhaltijan suostumusta valmistettua identtistä tuotetta patentoidulla menetelmällä valmistettuna, jollei toisin todisteta. Määräys ei kuitenkaan rajoita 24 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamista, joissa määrätään kansainvälisestä lainvalinnasta.

Artiklan 2 kohdan mukaan 1 kohdassa esitetty periaate koskee myös tapauksia, joissa on huomattavan todennäköistä, että identtinen tuote on valmistettu patentoitua menetelmää käyttäen, eikä patentinhaltija ole kyennyt kohtuullisista yrityksistä huolimatta määrittelemään, mitä menetelmää todellisuudessa on käytetty tällaisen identtisen tuotteen valmistamiseen. Artiklan 3 kohdan mukaan vastanäyttää esitettäessä on otettava huomioon vastaajan oikeutettu etu valmistus- ja liikesalaisuuksien suojelemiseen.

Käännetystä todistustaakasta säädetään patenttilain 57 a §:ssä, jonka mukaan ilman patentinhaltijan lupaa valmistettu identtinen tuote katsotaan valmistetun patentoidulla menetelmällä, ellei muuta näytetä. Säännös sisällytettiin lakiin osana TRIPS-sopimuksen kansallista ratifiointia. Kansallinen lainsäädäntö on yhdenmukainen artiklan 1 ja 3 kohdan kanssa.

IV luku

Tuomioistuimen toimivalta

Luvun artikloihin sisältyvät määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

56 artikla. *Tuomioistuimen yleinen toimivalta.* Artikla sisältää oikeussuojakeinojen käyttämistä yhdistetyn patenttituomioistuimen toimesta koskevan yleisen määräyksen. Asetuksen 1 kohdan mukaan yhdistetty patenttituomioistuin voi määrätä käsillä olevassa sopimuksessa määrättyjä toimenpiteitä, menettelyitä ja oikeussuojakeinoja sekä asettaa määräykselleen ehtoja. Näitä koskevia tarkentavia määräyksiä on tarkoitus antaa yhdistetyn patenttituomioistuimen työjärjestyksessä. Asetuksessa säädetään siis yleisesti yhdistetyn patenttituomioistuimen käytettävissä

olevista oikeussuojakeinoista, joiden käyttämisestä tullaan antamaan tarkentavia määräyksiä.

Asetuksen *2 kohdassa* määrätään, että yhdistetyn patenttituomioistuimen on otettava asianmukaisesti huomioon asianosaisten etu, ja sen on ennen määräyksen antamista annettava asianosaisille tilaisuus tulla kuulluiksi, jollei tämä ole ristiriidassa kyseisen määräyksen tehokkaan täytäntöönpanon kanssa.

Siitä, mitä oikeussuojakeinoja tuomioistuimella on käytettävissä esimerkiksi patentin loukkauksen perusteella, säädetään kotimaisessa lainsäädännössä pääsääntöisesti patenttilaissa. Tämän lisäksi tulevat sovellettaviksi oikeudenkäymiskaaren turvaamistoimia koskevat säännökset sekä todistelun turvaamisesta teollis- ja tekijänoikeuksia koskevissa riita-asioissa annettu laki (344/2000). Myös kotimaisessa lainsäädännössä pääsääntönä on, että tuomioistuimen on ennen oikeussuojakeinojen käyttämisestä päättämistä varattava kummallekin asianosaiselle tilaisuus tulla kuulluksi. Oikeussuojakeinon käyttämisestä päättäminen vastapuolta kuulematta voi tapahtua vain poikkeustapauksessa.

57 artikla. Tuomioistuimen asiantuntijat. Artiklassa määrätään yhdistetyn patenttituomioistuimen asiantuntijoiden käyttämisestä. Artiklan *1 kohdan* mukaan yhdistetty patenttituomioistuin voi milloin tahansa nimittää tuomioistuimen asiantuntijoita esittämään asiantuntijalausuntoja asian tietyistä näkökohdista. Yhdistetyn patenttituomioistuimen nimeämisen asiantuntijan käyttäminen ei rajoita asianosaisten mahdollisuutta esittää asiantuntijanäyttöä. Artiklan *2 kohdan* mukaan yhdistetty patenttituomioistuin laatii sen mukaan kuin tuomioistuimen työjärjestyksessä tarkemmin määrätään ohjeellisen luettelon asiantuntijoista. Yhdistetty patenttituomioistuin voi siten tapauskohtaisesti käyttää asiantuntijana myös luetteloon merkitsemätöntä henkilöä. Asiantuntijoiden luetteloa ylläpitää yhdistetyn patenttituomioistuimen kirjaaja. Artiklan *3 kohdassa* määrätään yhdistetyn patenttituomioistuimen asiantuntijoiden riippumattomuudesta ja puolueettomuudesta. Artiklan *4 kohdassa* määrätään vielä, että yhdistetyn patenttituomioistuimen asiantuntijan tuomioistuimelle antama lausunto on saatettava asianosaisten tietoon, ja asianosaisille on varattava tilaisuus esittää näkemyksensä lausunnosta.

Kotimaisessa lainsäädännössä tuomioistuimen mahdollisuudesta käyttää asiantuntijoita säädetään oikeudenkäymiskaaren 17 luvussa. Riita-asioissa tuomioistuimen määräämän asiantuntijan käyttäminen on kuitenkin käytännössä ollut verrat harvinaista. Käytännössä asiantuntijanäytön esittäminen tapahtuu lähtökohtaisesti asianosaisten esittämän todistelun avulla.

58 artikla. Luottamuksellisen tiedon suoja. Artiklan mukaan yhdistetty patenttituomioistuin voi asianosaisten tai kolmannen osapuolen liikesalaisuuksien, henkilötietojen tai muiden luottamuksellisten tietojen suojaamiseksi taikka todisteiden väärinkäytön estämiseksi määrätä, että todisteiden keräämistä ja käyttöä rajoitetaan tai kielletään taikka että tällaisiin todisteisiin saavat tutustua vain tietyt henkilöt.

Myös kotimaisessa lainsäädännössä otetaan huomioon luottamuksellisten tietojen suoja. Todistaja voi kieltäytyä todistamasta myös liike- tai ammattisalaisuuden

piiriin kuuluvista asioista. Lisäksi editiovelvollisuuteen sovelletaan, mitä oikeudenkäymiskaareissa säädetään todistajan oikeudesta kieltäytyä todistamasta. Myöskään tuomioistuimen määräämä asiantuntija ei ole velvollinen ilmaisemaan liike- tai ammattisalaisuutta, elleivät erittäin tärkeät syyt sitä vaadi.

59 artikla. Todisteiden esittämistä koskeva määräys. Artiklassa säädetään todisteiden esittämisvelvollisuudesta (editiovelvollisuus) yhdistetyn patenttituomioistuimen määräyksen johdosta. Artiklan *1 kohdan* mukaan yhdistetty patenttituomioistuin voi asianosaisen pyynnöstä velvoittaa vastapuolen tai kolmannen osapuolen esittämään hallussaan olevat todisteet. Todisteet on yksilöitävä ja vaatimuksen tekvän asianosaisen on vaatimuksensa tueksi esitettävä kohtuullisesti saatavissa olevaa ja riittävää todistusaineistoa väitteidensä tueksi. Lisäksi luottamuksellisten tietojen suoja on taattava. Määräys ei myöskään saa johtaa velvollisuuteen saattaa itseään syytteen varaan.

Artiklan *2 kohdan* mukaan yhdistetty patenttituomioistuin voi asianosaisen pyynnöstä samoin edellytyksin kuin *1 kohdassa* määrätään antaa määräyksen esittää vastapuolen hallussa olevat pankkiasioihin, rahoitukseen tai kaupallisiin toimiin liittyvät asiakirjat.

Kotimaisessa lainsäädännössä todisteiden editiovelvollisuudesta säädetään oikeudenkäymiskaaren 17 luvussa. Asianosainen tai muu, jolla on asiakirja tai esine hallussaan, on velvollinen tuomaan sen tuomioistuimeen (12 §, 57 §). Editiota vaativan asianosaisen on yksilöitävä asiakirja tai esine sekä osoitettava, että se on sen hallussa, johon vaatimus kohdistetaan. Editiovelvollisuus ei rajoitu asianosaisiin vaan koskee kaikkia, joilla on hallussaan oikeudenkäynnin kannalta merkityksellinen asiakirja tai esine. Laissa ei myöskään ole rajoitettu sitä, millaisia asiakirjoja voidaan määrätä esitettäväksi.

Kotimaisessa lainsäädännössä otetaan huomioon myös luottamuksellisten tietojen suoja. Editiovelvollisuuteen sovelletaan, mitä oikeudenkäymiskaaren 17 luvun 24 §:ssä säädetään todistajan oikeudesta kieltäytyä todistamasta. Todistaja voi kieltäytyä todistamasta esimerkiksi silloin, jos hän ei voisi tehdä sitä saattamatta syytteen vaaraan itseään tai häneen läheisessä sukulaisuussuhteessa olevia henkilöitä. Todistaja voi kieltäytyä todistamasta myös liike- tai ammattisalaisuuden piiriin kuuluvista asioista.

60 artikla. Todisteiden säilyttämistä ja toimitiloissa suoritettavaa katselmusta koskeva määräys. Artiklan *1 kohdassa* määrätään yhdistetyn patenttituomioistuimen mahdollisuudesta määrätä hakijan pyynnöstä väliaikaisesta toimenpiteestä väitetyn loukkauksen kannalta olennaisen todisteaineiston säilyttämiseksi. Tällaisen määräyksen antaminen on mahdollista jo ennen pääasiaa koskevan kanteen nostamista. Vaatimuksen esittävän hakijan on esitettävä kohtuullisesti saatavissa olevat todisteet väitteensä tueksi siitä, että patenttia on loukattu tai aiotaan loukata. Luottamuksellisten tietojen suoja on kuitenkin taattava. Artiklan *2 kohdassa* määrätään yksityiskohtaisemmin siitä, mitä tällainen määräys voi sisältää. Artiklan *3 kohdan* mukaan yhdistetty patenttituomioistuin voi hakijan pyynnöstä vastaavasti

määrätä toimitilojen katselmuksen. Toimitilojen katselmuksessa ei sitä pyytänyt saa artiklan 4 kohdan mukaan olla itse mukana, mutta häntä voi edustaa riippumaton ammattilainen.

Artiklan 5 kohdan mukaan toimenpiteitä on määrättävä, tarvittaessa toista osapuolta kuulematta, erityisesti silloin kun mahdollista viiveestä voi koitua korvaamaton haittaa tai jos todisteiden hävittämisen vaara on ilmeinen. Artiklan 6 kohdan mukaan, jos määräys on annettu vastapuolta kuulematta, tälle on annettava tieto toimenpiteestä viipymättä ja viimeistään välittömästi toimenpiteen täytäntöönpanon suorittamisen jälkeen. Määräyksen kohteeksi joutuneen asianosaisen vaatimuksesta yhdistetyn patenttituomioistuimen on järjestettävä asian uudelleen tarkastelu.

Artiklan 7 kohdan mukaan hakija voidaan velvoittaa antamaan riittävä vakuus vastaajan kärsimän vahingon korvaamiseksi, jos vastaaja vastaan nostettu kanne tuomitaan myöhemmin perusteettomaksi, toimenpiteet kumotaan tai ne raukeavat kantajan toiminnan tai laiminlyönnin vuoksi. Artiklan 8 kohdan mukaan pääasia tulee saattaa vireille yhdistetyssä patenttituomioistuimessa viimeistään 31 vuorokauden tai 20 työpäivän kuluessa toimenpiteistä päättämisestä. Artiklan 9 kohdan mukaan vastaajan vaatimuksesta kantaja tulee voida määrätä suorittamaan vastajalle korvaus toimenpiteiden aiheuttamista vahingoista, jos toimenpiteet todisteiden suojaamiseksi on kumottu tai ne eivät enää ole sovellettavissa kantajan toiminnan tai laiminlyönnin takia tai jos myöhemmin todetaan, että patenttia ei ole loukattu.

Kotimaisessa lainsäädännössä todistelun turvaamisesta teollis- ja tekijänoikeuksia koskevissa riita-asioissa annettu laki sisältää nimenomaiset säännökset sellaiseen aineistoon kohdistuvasta takavarikosta tai muusta toimesta, jolla voi olla merkitystä todisteena teollis- ja tekijänoikeuksia koskevassa riita-asiassa. Turvaamistoimen edellytyksenä on, että hakija saattaa todennäköiseksi, että hänen oikeuttaan loukataan tai loukkaus on välittömästi toteutumassa.

Todistelun turvaamisesta teollis- ja tekijänoikeuksia koskevissa riita-asioissa annettussa laissa tarkoitettut toimenpiteet vastaavat artiklassa mainittuja toimenpiteitä. Lain nojalla aineistoa voidaan takavarikoida, sitä voidaan havainnoida, siitä ottaa valokuvia tai kopioita taikka dokumentoida muulla tavoin. Niiltä osin kuin mainitussa laissa ei ole erityissäännöksiä, sovelletaan oikeudenkäymiskaaren 7 luvun yleisiä turvaamistoimissäännöksiä. Lisäksi oikeudenkäymiskaaren 17 luvun 10 §:n mukaan tuomioistuin voi hakemuksesta ottaa vastaan todisteita etukäteen vastaisen varalta.

Turvaamistoimien täytäntöönpanon yhteydessä sovellettavaksi tulee ulosottokaaren (705/2007) 8 luvun 2 §:n velvoite vakuuden antamiseen vahingosta, joka toimenpiteestä voi aiheutua vastapuolelle. Turvaamistoimien kestoon ja peruuttamiseen sekä tarpeettomasti haetusta toimenpiteestä aiheutuneen vahingon korvaamiseen sovelletaan oikeudenkäymiskaaren 7 luvun yleisiä säännöksiä.

61 artikla. Jäädyyttämismääräykset. Artiklan 1 kohdassa määrätään yhdistetyn patenttituomioistuimen mahdollisuudesta määrätä hakijan pyynnöstä, ettei asianosainen saa viedä varoja yhdistetyn tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvalta alueelta tai käsitellä varoja. Määräys voidaan antaa riippumatta siitä, sijaitsevatko

varat tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvalla alueella. Myös tällaisen määräyksen antaminen on mahdollista jo ennen pääasiaa koskevan kanteen nostamista. Vaatimuksen esittävän hakijan on esitettävä kohtuullisesti saatavissa olevat todisteet väitteensä tueksi siitä, että patenttia on loukattu tai aiotaan loukata. Artiklan 2 kohdan mukaan jäädyttämismääräyksiä koskeviin toimenpiteisiin sovelletaan vastaavasti, mitä 60 artiklan 5–9 kohdassa määrätään.

Kotimaisessa lainsäädännössä hukkaamiskiellosta säädetään oikeudenkäymiskaaren 7 luvun turvaamistoimisäännöksissä. Hukkaamiskielto on mahdollista määrätä ennen pääasiaoikeudenkäyntiä. Hukkaamiskielto on mahdollista määrätä myös vastapuolta kuulematta.

Turvaamistoimien täytäntöönpanon yhteydessä sovellettavaksi tulee ulosottokaaren 8 luvun 2 §:n velvoite vakuuden antamiseen vahingosta, joka toimenpiteestä voi aiheutua vastapuolelle. Turvaamistoimien keston ja peruuttamiseen sekä tarpeettomasti haetusta toimenpiteestä aiheutuneen vahingon korvaamiseen sovelletaan oikeudenkäymiskaaren 7 luvun yleisiä säännöksiä.

62 artikla. Väliaikaiset toimenpiteet ja turvaamistoimet. Artiklassa määrätään yhdistetyn patenttituomioistuimen määräämästä väliaikaisesta kiellosta ja muista turvaamistoimista. Artiklan 1 kohdan mukaan yhdistetty patenttituomioistuin voi määrätä väitettyä patentin välitöntä loukkausta ehkäisevän väliaikaisen kiellon tai kieltää sakon uhalla väliaikaisesti patentinloukkauksen jatkamisen tai asettaa oikeudenhaltijalle kuuluvan korvauksen takaamiseksi tarkoitetun vakuuden asettamisen ehdoksi sanotun toiminnan jatkamiselle. Väliaikainen kielto voidaan määrätä oletetulle loukkaajalle tai sellaiselle välittäjälle, jonka palveluja kolmas osapuoli käyttää oikeuden loukkaukseen. Artiklan 2 kohdan mukaan yhdistetyn patenttituomioistuimen on väliaikaisen kiellon määräämistä harkitessaan otettava huomioon molempien asianosaisten etu sekä erityisesti se haitta, mikä mahdollisesti aiheutuu väliaikaisen kiellon määräämisestä tai sen määräämättä jättämisestä.

Artiklan 3 kohdan mukaan yhdistetty patenttituomioistuin voi myös määrätä takavarikoitaviksi sellaiset tuotteet, joiden epäillään loukkaavan patenttia, jotta niiden jakelu tai levittäminen estettäisiin. Lisäksi yhdistetty patenttituomioistuin voi määrätä väitetyn loukkaajan omaisuutta asetettavaksi hukkaamiskieltoon sekä määrätä tämän pankkitilit ja muut varat jäädytettäväksi, jos loukkauksesta kärsinyt asianosainen osoittaa olosuhteet, jotka saattavat uhata vahingonkorvauksen maksamista.

Artiklan 4 kohdan mukaan yhdistetty patenttituomioistuin voi 1 tai 3 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin liittyen vaatia hakijaa osoittamaan, että hän on oikeudenhaltija ja että hänen oikeuttaan on loukattu tai että loukkauksen uhka on välitön.

Artiklan 5 kohdan mukaan puheena olevassa artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin sovelletaan vastaavasti, mitä 60 artiklan 5–9 kohdassa määrätään.

Suomessa väliaikainen kielto loukkaajaa vastaan voidaan määrätä oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 3 §:n nojalla. Väliaikaisen kiellon määrääminen turvaamistoimena on mahdollista, jos aineellisoikeudelliseen lainsäädäntöön sisältyy lopullisen kieltotuomion mahdollisuus. Patentinloukkausten osalta tästä säädetään

patenttilain 57 §:n 1 momentissa. Väliaikainen kieltö voidaan määrätä myös vastaapuolta kuulematta, jos turvaamistoimen tarkoitus kuulemisen johdosta saattaa vaarantua. Turvaamistoimien täytäntöönpanon yhteydessä sovellettavaksi tulee ulosottokaaren 8 luvun 2 §:n velvoite vakuuden antamisesta vahingosta, joka toimenpiteestä voi aiheutua vastapuolelle. Ulosottomies päättää asetettavasta vakuudesta. Turvaamistoimien keston ja peruuttamiseen sekä tarpeettomasti haetusta toimenpiteestä aiheutuneen vahingon korvaamiseen sovelletaan oikeudenkäymiskaaren 7 luvun yleisiä säännöksiä.

Mahdollisuudesta välittäjää vastaan annettavan keskeyttämismääräyksen määrittämisestä tuomioistuimen toimesta säädetään patenttilain 57 b §:ssä.

63 artikla. Pysyvät kiellot. Artiklassa määrätään yhdistetyn patenttituomioistuimen mahdollisuudesta antaa kieltotuomio. Artiklan 1 kohdan mukaan yhdistetty patenttituomioistuin voi patentinloukkauksen toteavan päätöksen jälkeen antaa loukkaajalle kieltotuomion, jonka tarkoituksena on kieltää loukkauksen jatkaminen. Kieltotuomio voidaan myös määrätä sellaisille välittäjille, joiden palveluja kolmannet käyttävät patentin loukkaamiseksi. Artiklan 2 kohdan mukaan 1 kohdassa tarkoitettua kieltotuomion noudattamatta jättämisestä yhdistetty patenttituomioistuin voi määrätä uhkasakon tuomion noudattamisen varmistamiseksi, mikäli se katsotaan tarpeelliseksi.

Lopullisen kieltotuomion määräämisen mahdollisuudesta patentinloukkausta koskevissa tapauksissa säädetään patenttilain 57 §:n 1 momentissa.

64 artikla. Korjaavat toimenpiteet patentin loukkausta koskevissa menettelyissä. Artiklassa määrätään yhdistetyn patenttituomioistuimen käytettävissä olevista toimenpiteistä, joilla pyritään palauttamaan markkinatilanne sellaiseksi kuin se olisi ollut ilman loukkausta ja ehkäisemään loukkauksen jatkaminen. Toimenpiteitä ovat sen vahvistaminen, että loukkaus on tapahtunut, tuotteen takaisinvetäminen jakelukanavasta, loukkaavan ominaisuuden poistaminen tuotteesta, tuotteen lopullinen poistaminen jakelukanavasta sekä loukkaavan tuotteen ja/tai materiaalin ja välineen hävittäminen. Toimenpiteet määrätään yhdistetyn patenttituomioistuimen päätöksellä oikeudenhaltijan pyynnöstä, ja ne voidaan kohdistaa vain sellaisiin tavaroihin, joiden on todettu loukkaavan patenttia. Toimenpiteet toteutetaan pääsääntöisesti loukkaajan kustannuksella.

Patenttia loukkaavien tavaroiden muuttamisesta tai hävittämisestä säädetään patenttilain 59 §:ssä. Mahdollisuuden tavaroiden hävittämiseen on katsottu asiallisesti kattavan myös niiden takaisinvetämisen ja poistamisen markkinoilta.

65 artikla. Patentin pätevyyttä koskeva päätös. Artiklassa määrätään patentin mitättömäksi julistamisen perusteista. Artiklan 1 kohdan mukaan yhdistetty patenttituomioistuin tekee päätöksen patentin pätevydestä mitättömäksi julistamista koskevan kanteen tai vastakanteen perusteella. Patentin loukkausta koskevan kanteen vastaajan on siten nostettava mitättömäksi julistamista koskeva vastakanne, mikäli tämä haluaa vedota patentin pätemättömyyteen. Artiklan 2 kohdassa määrätään, että yhdistetty patenttituomioistuin voi julistaa patentin mitättömäksi

joko kokonaan tai osittain. Mitättömäksi julistamisperusteiden osalta kohdassa viitataan Euroopan patenttisopimuksen 138 artiklan 1 kappaleeseen ja 139 artiklan 2 kappaleeseen. Artiklan 3 kohdan mukaan jos mitättömyysperusteet koskevat patenttia ainoastaan osittain, patenttia rajoitetaan vaatimusten vastaavalla muutoksella ja se julistetaan osittain mitättömäksi. Patentin rajoittamisen osalta kohdassa viitataan Euroopan patenttisopimuksen 138 artiklan 3 kappaleeseen.

Artiklan 4 kohdassa määrätään siitä, että siltä osin kuin patentti on julistettu mitättömäksi, katsotaan, että patentilla ei ole ollut alun perinkään Euroopan patenttisopimuksen 64 ja 67 artiklassa tarkoitettuja oikeusvaikutuksia. Artiklan 5 kohdassa vielä määrätään siitä, että jos yhdistetty patenttituomioistuin julistaa patentin mitättömäksi, tuomioistuimen tulee toimittaa jäljennös päätöksestä Euroopan patenttinvirastolle ja perinteisen eurooppapatentin osalta kyseessä olevien sopimusvaltioiden kansallisille patenttinvirastoille.

Patentin mitättömäksi julistamisen perusteista säädetään patenttilain 52 §:ssä. Perusteet vastaavat lähtökohtaisesti Euroopan patenttisopimuksen 138 artiklan 1 kappaleessa määrättyjä perusteita. Oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annetun lain 4 luvun 23 §:n 1 momentissa säädetään riita-asian ratkaisun ilmoittamisesta toimivaltaiselle rekisteriviranomaiselle.

66 artikla. Euroopan patenttinviraston päätöksiä koskeva tuomioistuimen toimivalta. Yhdistetyn patenttituomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvat 32 artiklan 1 kohdan i alakohdan mukaisesti kanteet, jotka koskevat Euroopan patenttinviraston päätöksiä sen suorittaessa yhtenäistä patenttisuojaa koskevan asetuksen 9 artiklassa tarkoitettuja tehtäviä. Nämä tehtävät sisältävät muun muassa eurooppapatentin yhtenäistä vaikutusta koskevien pyyntöjen hallinnoinnin, yhtenäistä patenttisuojaa koskevan rekisterin hallinnoinnin ja vuosimaksujen keruun sekä sitä koskevan järjestelmän hallinnoinnin.

Artiklassa määrätään, että 32 artiklan 1 kohdan i alakohdan nojalla nostettujen kanteiden osalta tuomioistuin voi käyttää kaikkea toimivaltaa, joka Euroopan patenttinvirastolle on annettu yhtenäistä patenttisuojaa koskevan asetuksen 9 artiklan mukaisesti, mukaan lukien yhtenäistä patenttisuojaa koskevan rekisterin oikaiseminen. Artiklan 2 kohdassa määrätään näiden kanteiden osalta, että asianosaiset maksavat 69 artiklasta poiketen omat kulunsa.

Tuomioistuinten toimivallasta säädetään oikeudenkäymiskaaren 10 luvussa.

67 artikla. Toimivalta määrätä toimittamaan tietoja. Artiklan mukaan yhdistetyn patenttituomioistuimen on voitava hakijan oikeasuhteisesta pyynnöstä määrätä antamaan alkuperää tai jakeluketjua koskevia tietoja patenttia loukkaavista tuotteista ja palveluista. Määräys voisi koskea joko loukkaajaa tai tiettyjä artiklassa tarkemmin määritettyjä kolmansia osapuolia. Artiklassa edelleen täsmennetään, millaisista tiedoista on kysymys. Tarkempia määräyksiä määräyksen antamisesta annettaisiin yhdistetyn patenttituomioistuimen työjärjestyksessä.

Kotimaisessa lainsäädännössä todistelun turvaamisesta teollis- ja tekijänoikeuksia koskevissa riita-asioissa annettuun lakiin sisältyvät säännökset tuomioistuimen

mahdollisuudesta patentin loukkausta koskevan riita-asian yhteydessä velvoittaa vastaaja kantajan pyynnöstä kertomaan tietonsa loukkaaviksi todettujen tavaroiden tai palvelujen alkuperästä ja jakeluverkosta. Muiden henkilöiden kuin vastaajan osalta tiedonantovelvollisuus on toteutettu todistajana kuulemisen kautta.

68 artikla. Vahingonkorvauksen määrääminen. Artiklassa määrätään vahingonkorvauksen määräämisestä yhdistetyn patenttituomioistuimen toimesta. Artiklan *1 kohdan* mukaan patentinloukkaajan tulee loukatun asianosaisen vaatimuksesta maksaa tälle vahingonkorvaus, joka vastaa oikeudenhaltijalle koitunutta tosiasiallista vahinkoa, jos loukkaaja tiesi tai hänellä oli riittävät perusteet tietää ryhtyneensä loukkaavaan tekoon. Artiklan *2 kohdassa* määrätään, että loukattu asianosainen on lähtökohtaisesti asetettava siihen asemaan, jossa tämä olisi ollut, jos loukkausta ei olisi tapahtunut. Patentinloukkaaja ei saa hyötyä loukkauksesta. Toisaalta vahingonkorvaus ei saa olla rangaistuksen luonteinen. Artiklan *3 kohdan* mukaan yhdistetyn patenttituomioistuimen on korvauksen suuruutta määritettäessä otettava huomioon kaikki asianmukaiset seikat, kuten vahingonkärsineelle asianosaiselle aiheutuneet kielteiset taloudelliset seuraukset, saamatta jäänyt voitto, loukkaajan saama perusteeton etu ja soveltuviissa tapauksissa muutkin kuin taloudelliset tekijät, kuten oikeudenhaltijalle loukkauksen johdosta aiheutunut aineeton vahinko. Vaihtoehtoisesti vahingonkorvauksen suuruus voidaan määrittää kiinteänä määränä esimerkiksi vähintään niiden rojaltien tai maksujen perusteella, jotka loukkaaja olisi joutunut suorittamaan jos hän olisi pyytänyt lupaa käyttää kyseistä patenttia. Artiklan *4 kohdan* mukaan yhdistetty patenttituomioistuin voi määrätä patentinloukkaajan, joka ei ole loukannut patenttia tietoisesti tai niin, että tämän olisi pitänyt tietää loukkaavansa patenttia, korvaamaan hyödyn tai maksamaan korvauksen.

Patentinloukkaukseen perustuvasta vahingonkorvaus- ja/tai hyvityselvöllisyydestä säädetään patenttilain 58 §:ssä. Pykälän lähtökohtana on tosiasiallisen vahingon korvaaminen täysimääräisenä, jos loukkaus on tehty tahallisesti tai tuottamuksellisesti. Lisäksi pykälässä säädetään vahingonkorvauksen lisäksi tuottamuksesta riippumattomasta käytön hyvittämisestä.

69 artikla. Oikeudenkäyntikulut. Artiklassa määrätään oikeudenkäyntikuluista. Artiklan *1 kohdan* mukaan oikeudenkäynnin hävinneen asianosaisen on pääsääntöisesti korvattava kohtuulliset ja oikeasuhteiset oikeudenkäyntikulut ja muut oikeudenkäynnin voittaneelle asianosaiselle aiheutuneet kulut, jollei se ole kohtuutonta, työjärjestyksen mukaiseen enimmäismäärään saakka. Tuomioistuin voi näin ollen päättää, ettei hävinneen asianosaisen tarvitse korvata vastapuolen oikeudenkäyntikuluja, jos korvausvelvollisuus olisi kohtuuton. Kulut eivät olisi täysmääräisesti korvattavia, vaan korvattavien kulujen enimmäismäärästä määrättäisiin työjärjestyksessä. Kulukaton ylittävistä oikeudenkäyntikuluista vastaisi asianosainen itse, vaikka hän olisikin voittanut juttunsa.

Oikeudenkäymiskaaren 21 luvussa säädetään oikeudenkäyntikuluista. Luvun 1 §:n mukaan asianosainen, joka häviää asian, on velvollinen korvaamaan kaikki vastapuolensa tarpeellisista toimenpiteistä johtuvat kohtuulliset oikeudenkäyntikulut,

jollei muusta laista toisin johdu. Kohtuullisuusarvioinnin osalta artiklan 1 kohdan määräys vastaa Suomen lakia. Oikeudenkäymiskaassa ei kuitenkaan ole säännöstä korvattavien oikeudenkäyntikulujen enimmäismäärästä kuin summaarisessa menettelyssä ratkaistuja riita-asioita varten. Kulukattomääräyksellä ei siten ole vastinetta Suomen laissa.

Ottaen huomioon, että korvattavaksi tuomitut oikeudenkäyntikulut ovat Suomessa verrattain korkeat, voi 1 kohdan määräys, työjärjestyksessä asetetusta enimmäismäärästä riippuen, johtaa siihen, että yhdistetyssä patenttituomioistuimessa korvattavaksi tuomitut oikeudenkäyntikulut ovat määrältään alhaisemmat kuin markkinaoikeudessa.

Artiklan 2 kohdan mukaan tilanteessa, jossa asianosainen voittaa oikeudenkäynnin ainoastaan osittain tai jos olosuhteet ovat poikkeukselliset, tuomioistuin voi määrätä, että kulut jaetaan tasapuolisesti tai että osapuolet saavat pitää kulunsa vahinkonaan. Määräys vastaa asiallisesti oikeudenkäymiskaaren 21 luvun 8 a ja b §:ää.

Artiklan 3 kohdan mukaan asianosaisen olisi korvattava kaikki tarpeettomat kulut, jotka se on aiheuttanut tuomioistuimelle tai toiselle asianosaiselle.

Jos asianosainen on jäämällä pois tuomioistuimesta, jättämällä noudattamatta tuomioistuimen antamia määräyksiä tai esittämällä väitteen, jonka hän on tiennyt tai hänen olisi pitänyt tietää aiheettomaksi, taikka muutoin oikeudenkäyntiä pitkitämällä velvollisuuden vastaisella menettelyllään tahallisesti tai huolimattomuudesta aiheuttanut toiselle asianosaiselle kustannuksia, hän on oikeudenkäymiskaaren 21 luvun 5 §:n mukaan velvollinen korvaamaan sellaiset kustannukset riippumatta siitä, kuinka oikeudenkäyntikulut muutoin on korvattava. Tältä osin Suomen laki ja sopimuksen 3 kohta ovat yhdenmukaiset. Suomen laissa ei kuitenkaan ole säännöstä, jonka mukaan asianosaisen olisi suoritettava korvausta tuomioistuimelle sellaisista tarpeettomista kuluista, joita hän on tuomioistuimelle aiheuttanut.

Artiklan 4 kohdan mukaan tuomioistuin voi vastaajan pyynnöstä määrätä kantajan asettamaan riittävän vakuuden niitä vastaajalle aiheutuvia oikeudenkäyntikuluja ja muita kustannuksia varten, jotka kantaja saattaa joutua maksamaan, erityisesti 59, 60, 61 ja 62 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa. Viitatuut artiklat koskevat muun muassa väliaikaisia toimenpiteitä ja turvaamistoimia. Tällaista toimien täytäntöönpano voi myös Suomessa edellyttää vakuuden asettamista. Kohdassa määrätään kuitenkin myös vakuuden asettamisesta maksettavaksi tulevien oikeudenkäyntikulujen varalta (*cautio judicatum solvi*). Suomen laki ei sisällä vastaavaa säännöstä. Tällainen velvoite on Suomessa arvioitu heikentävän asianosaisen oikeutta saada asiansa tuomioistuimen käsiteltäväksi (*access to court*).

70 artikla. *Tuomioistuinmaksut.* Artiklan 1 kohdan mukaan asianosaisen on suoritettava tuomioistuinmaksuja. Artiklan 2 kohdan mukaan tuomioistuinmaksut on suoritettava etukäteen, jollei yhdistetyn patenttituomioistuimen työjärjestyksessä toisin määrätä. Asianosaiselta, joka ei ole maksanut määrättyä tuomioistuinmaksua, voidaan evätä osallistumien asian jatkokäsittelyyn.

Kotimaisessa lainsäädännössä velvollisuudesta suorittaa oikeudenkäyntimaksu säädetään tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista (701/1993). Sen mukaan lähtökohtana on, että riita-asian kantajan tulee suorittaa asian käsittelystä laissa säädetyn suuruinen oikeudenkäyntimaksu. Maksu peritään asian käsittelyn päätyttyä.

71 artikla. Oikeusapu. Artiklassa määrätään oikeudenkäynnin asianosaisille myönnettävästä oikeusavusta. Artiklan *1 kohdan* mukaan oikeudenkäynnin asianosainen, joka on luonnollinen henkilö ja joka ei kykene suorittamaan oikeudenkäynnistä aiheutuvia kuluja kokonaan tai osaksi, voi milloin tahansa pyytää oikeusapua tuomioistuimelta. Oikeusavun myöntämistä koskevat edellytykset määritetään työjärjestyksessä. Oikeushenkilöt eivät voi määräyksen mukaan saada oikeusapua.

Artiklan *2 kohdan* mukaan tuomioistuin päättää työjärjestyksen mukaisesti oikeusavun myöntämisestä yksittäisessä asiassa. Artiklan *3 kohdan* mukaan tuomioistuimen hallintokomitea vahvistaa tuomioistuimen ehdotuksesta oikeusavun yleisen tason ja säännöt sille, miten oikeusavusta tuomioistuimelle aiheutuneet kustannukset korvataan.

Suomessa oikeusavusta säädetään oikeusapulaisissa (257/2002).

72 artikla. Vanhentumisaika. Artiklassa asetetaan kanteen nostamiselle määräaika. Taloudellisen korvauksen muotoja koskevia kanteita voidaan nostaa enintään viisi vuotta sen ajankohdan jälkeen, jona kantaja on saanut tai kantajan olisi perustellusti pitänyt saada tietää viimeisen kanteeseen oikeuttaneen tosiseikan, sanotun kuitenkin rajoittamatta sitä, mitä asiaan sovellettavassa laissa säädetään. Patenttilain 58 §:n mukaan korvausta patenttiloukkauksen aiheuttamasta vahingosta voidaan vaatia ainoastaan viiden viimeisen vuoden ajalta ennen kanteen nostamista. Oikeus korvaukseen vahingosta, jota koskevaa kannetta ei ole nostettu sanotun ajan kuluessa, on menetetty.

V luku

Muutoksenhaku

Luvun artikloihin sisältyvät määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

73 artikla. Muutoksenhaku. Artiklassa määrätään muutoksenhakusta. Artiklan *1 kohdan* mukaan oikeudenkäynnin kokonaan tai osittain hävinnyt asianosainen voi hakea muutoksenhaku tuomioistuimessa muutosta ensimmäisen asteen tuomioistuimen ratkaisuun. Muutosta on haettava kahden kuukauden kuluessa siitä, että päätös on annettu asianosaiselle tiedoksi.

Artiklan *2 kohdassa* määrätään muutoksenhausta ensimmäisen asteen päätöksiin, jotka tuomioistuin tekee ennen pääasian käsittelyn alkamista tai oikeudenkäynnin aikana. Asianosainen, jonka vaatimukset on kokonaan tai osittain hylätty, voi hakea muutosta 49 artiklan 5 kohdassa (oikeudenkäyntikieli), 59 artiklassa (editio), 60 artiklassa (todisteiden turvaaminen ja katselmuksella), 61 artiklassa (takavarikko), 62

artiklassa (väliaikaiset toimenpiteet ja turvaamistoimet) sekä 67 artiklassa (tietojen antaminen) tarkoitettuihin määräyksiin 15 kalenteripäivän kuluessa määräyksen antamisesta asianosaiselle tiedoksi. Muiden ennen prosessia tai prosessin aikana tehtyjen päätösten osalta muutosta haetaan pääasian yhteydessä, jollei tuomioistuimien myönnä valituslupaa. Jos valituslupa myönnetään, muutosta haetaan 15 päivän kuluessa tuomioistuimen valituslupapäätöksen tiedoksisaannista.

Suomessa määräaika tyytymättömyyden ilmoittamiselle ja valituksen tekemiselle lasketaan käräjäoikeuden antaman ratkaisun osalta siitä päivästä, jona käräjäoikeuden ratkaisu julistettiin tai annettiin. Tuomiota tai muuta ratkaisua ei anneta asianosaisille muutoksenhakua varten erikseen tiedoksi.

Artiklan 3 kohdan mukaan ensimmäisen asteen tuomioistuimen pääasiaratkaisuun tai muuhun päätökseen voi hakea muutosta sekä lain soveltamista että näytön arviointia koskevilta osin. Muutoksenhakua ei näin ollen ole rajattu esimerkiksi vain oikeuskysymyksiin. Määräys vastaa Suomen lainsäädäntöä.

Artiklan 4 kohdassa määrätään preklusiosta. Kohdan mukaan muutoksenhaun yhteydessä uusia tosiseikkoja ja todisteita voidaan tuoda esiin vain työjärjestyksen mukaisesti ja sillä edellytyksellä, että asianosaista ei ole voitu kohtuudella edellyttää esittävän niitä ensimmäisen asteen tuomioistuimen käsittelyssä.

74 artikla. *Muutoksenhaun vaikutukset.* Artiklassa määrätään muutoksenhaun vaikutuksista. Artiklan 1 kohdan mukaan lähtökohta on, ettei muutoksenhaulla ole lykkäävää vaikutusta. Ensimmäisen asteen päätös olisi siten täytäntöönpanokelpoinen muutoksenhausta huolimatta. Asianosainen voi kohdan mukaan kuitenkin pyytää, että muutoksenhakutuomioistuin lykkäisi täytäntöönpanokelpoisuutta. Jos pyyntö on perusteltu, muutoksenhakutuomioistuin voi päättää lykkäämisestä. Kohdan mukaan työjärjestyksessä olisi varmistettava, että tällainen päätös tehdään viipymättä.

Artiklan 2 kohdan mukaan muutoksenhaulla, joka koskee mitättömäksi julistamista koskevan kanteen tai vastakanteen johdosta annettua päätöstä taikka 32 artiklan 1 kohdan i alakohtaan perustuvan kanteen (Euroopan patenttivaraston päätöstä koskeva kanne) johdosta annettua päätöstä, on aina lykkäävä vaikutus.

Artiklan 3 kohdan mukaan muutoksenhaku, joka kohdistuu 73 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun päätökseen tai määräykseen, ei estä pääasian käsittelyn jatkamista. Ensimmäisen asteen tuomioistuin ei kuitenkaan saa antaa päätöstä pääasiassa ennen kuin muutoksenhakutuomioistuimen päätös muutoksenhaun kohteena olevasta määräyksestä on annettu.

75 artikla. *Muutoksenhaun johdosta annettava päätös ja asian palauttaminen.* Artiklassa määrätään muutoksenhakutuomioistuimen ratkaisusta. Jos 73 artiklassa tarkoitettu muutoksenhaku menestyy, muutoksenhakutuomioistuin kumoaa artiklan 1 kohdan mukaan ensimmäisen asteen tuomioistuimen päätöksen ja antaa lopullisen päätöksen. Muutoksenhakutuomioistuin voi poikkeustapauksissa ja työjärjestyksen mukaisesti palauttaa asian ensimmäisen asteen tuomioistuimen ratkaistavaksi.

Artiklan 2 kohdassa määrätään ensimmäisen asteen tuomioistuimen harkinnanvallasta palauttamistilanteessa. Jos asia palautetaan ensimmäisen asteen tuomioistuimen ratkaistavaksi, sitoo muutoksenhakutuomioistuimen oikeuskysymystä koskeva päätös ensimmäisen asteen tuomioistuinta.

VI luku

Päätökset

Luvun artikloihin sisältyvät määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

76 artikla. *Päätösten perusteet ja oikeus tulla kuulluksi.* Artiklan 1 kohdan mukaan tuomioistuin tekee päätöksen asianosaisten esittämien vaatimusten pohjalta. Se ei määrää enemmästä kuin on pyydetty.

Artiklan 2 kohdassa todetaan, että pääasiasratkaisut voivat perustua ainoastaan sellaisiin asianosaisten esittämiin tai tuomioistuimen määräyksestä käsitteilyyn otettuihin perusteisiin, tosiseikkoihin ja todisteisiin, joihin asianosaiset ovat voineet ottaa kantaa. Määräyksellä turvataan menettelyn kontradiktorisuus.

Artiklan 3 kohdassa määrätään todistusharkinnasta. Kohdan mukaan tuomioistuin arvioi todisteet vapaasti ja riippumattomasti.

Artiklaan kirjattuja periaatteita noudatetaan myös Suomessa dispositiivisten riita-asioiden käsittelyssä.

77 artikla. *Muodolliset vaatimukset.* Artiklassa määrätään tuomioistuimen ratkaisun sisällöstä. Artiklan 1 kohdan mukaan tuomioistuimen ratkaisut – tuomiot, päätökset ja määräykset – on perusteltava, ja ne laaditaan kirjalliseen muotoon työjärjestyksen mukaisesti.

Artiklan 2 kohdan mukaan tuomioistuimen päätökset ja määräykset annetaan oikeudenkäyntikielellä.

Suomessa tuomioistuimen ratkaisun sisällöstä säädetään oikeudenkäymiskaa-ren 24 luvussa.

78 artikla. *Tuomioistuimen päätökset ja eriävät mielipiteet.* Artiklan 1 kohdassa määrätään päätöksenteosta äänestämisestä monijäsenisessä kokoonpanossa. Kohdan mukaan tuomioistuimen päätettävänä oleva asia ratkaistaan kokoonpanon enemmistöllä perussäännön mukaisesti. Jos äännet menevät tasan, puheenjohtajan ääni ratkaisee. Tuomioistuimen päätöksistä määrätään myös tuomioistuimen perussäännön 35 artiklassa.

Artiklan 2 kohdassa määrätään eriävästä mielipiteestä. Kohdan mukaan kokoonpanon tuomari voi poikkeustapauksissa esittää eriävän mielipiteen erillään tuomioistuimen päätöksestä. Määräyksestä on tehtävissä johtopäätös, että eriävän mielipiteen liittäminen tuomioistuimen ratkaisuun olisi poikkeus pääsäännöstä. Määräyksestä ei ilmene, esitetäänkö eriävä mielipide muutoin osana tuomioistuimen ratkaisua, vai jätetäänkö mielipide kokonaan kirjamaatta ratkaisuasialkirjaan. Eriävästä mielipiteestä määrätään myös tuomioistuimen perussäännön 36

artiklassa. Artiklan mukaan tuomarin erillään esittämä eriävä mielipide on perusteltava ja annettava kirjallisesti.

Suomessa äänestämistä koskevat menettelysäännökset sisältyvät oikeudenkäymiskaaren 23 lukuun. Tuomioistuimen ratkaisulle asetetuista muotovaatimuksista sekä päätöksen julistamisesta tai antamisesta kansliassa säädetään oikeudenkäymiskaaren 24 luvussa. Myös eriävien mielipiteiden perustelemisesta ja liittämisestä tuomioon säädetään oikeudenkäymiskaaren 24 luvussa.

79 artikla. Sovintoratkaisu. Artiklassa määrätään sovinnosta. Asianosaiset voivat milloin tahansa oikeudenkäynnin aikana päättää asian käsittelyn tuomioistuimen päätöksellä vahvistetulla sovintoratkaisulla. Suomessa tuomioistuimen vahvistamasta sovinnosta säädetään oikeudenkäymiskaaren 20 luvussa.

Patenttia ei artiklan mukaan voida julistaa mitättömäksi tai rajoittaa sovintoratkaisulla. Tämä johtuu siitä, että mitättömäksi julistaminen tai rajoittaminen toimenä aina edellyttää viranomaisen tai tuomioistuimen ratkaisua. Suomessa patentin kumoamisesta ja rajoittamisesta säädetään patenttilain 7 luvussa.

80 artikla. Päätösten julkaiseminen. Artiklan mukaan tuomioistuin voi kantajan pyynnöstä ja loukkaajan kustannuksella määrätä asianmukaisia toimenpiteitä tuomioistuimen päätöstä koskevan tiedon levittämiseksi, mukaan lukien päätöksen esillä pitäminen ja sen julkaiseminen kokonaisuudessaan tai osittain yleisissä tiedotusvälineissä. Samantapainen säännös on sisällytetty patenttilain 6o a §:ään.

81 artikla. Uusi oikeudenkäynti. Artiklan määrätään lainvoimaisen tuomion purkamisesta ja uuden oikeudenkäynnin järjestämisestä.

Artiklan *1 kohdan* mukaan muutoksenhakutuomioistuin voi tuomioistuimen päätöksen saatua lainvoiman poikkeustapauksissa suostua hakemukseen uuden oikeudenkäynnin järjestämisestä. Kohta sisältää luettelon tilanteista, jolloin uuden oikeudenkäynnin järjestäminen olisi mahdollista. Uusi oikeudenkäynti voidaan *a alakohdan* mukaan järjestää, jos uutta käsittelyä pyytävä asianosainen on havainnut toiseikan, joka on luonteeltaan ratkaiseva ja joka ei ole ollut hänen tiedossa päätöksen antamishetkellä. Pyyntöön voidaan kuitenkin sanotun alakohdan perusteella suostua ainoastaan sellaisen teon perusteella, joka on kansallisen tuomioistuimen lopullisella päätöksellä todettu rikokseksi.

Lainvoimaisen ratkaisun purkaminen ja uuden oikeudenkäynnin järjestäminen on *b alakohdan* mukaan mahdollista myös olennaisen oikeudenkäyntivirheen perusteella, erityisesti jos poissaolevalle vastaajalle ei ole annettu haastehakemusta tai vastaavaa asiakirjaa tiedoksi niin hyvissä ajoin ja siten, että hän olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa.

Artiklan *2 kohdassa* säädetään purkuhakemuksen määräajasta. Uutta käsittelyä koskeva pyyntö on tehtävä kymmenen vuoden kuluessa päätöksen antamispäivästä, mutta viimeistään kahden kuukauden kuluessa uuden toiseikan tai oikeudenkäyntivirheen havaitsemisesta. Pyyntöillä ei ole lykkäävää vaikutusta, ellei muutoksenhakutuomioistuin päättä toisin.

Artiklan 3 kohdassa määrätään siitä, mitä tapahtuu, jos hakemus uuden oikeudenkäynnin järjestämisestä on perusteltu. Jos muutoksenhakutuomioistuimien hyväksyy pyynnön, purkaa se uudelleen tarkasteltavan päätöksen kokonaan tai osittain ja aloittaa uuteen oikeudenkäyntiin johtavan menettelyn työjärjestyksen mukaisesti. Vaikka asia ei määräyksestä ilmene, on todennäköistä, että muutoksenhakutuomioistuimien siirtää asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle uutta oikeudenkäyntiä varten.

Artiklan 4 kohdan mukaan uudelleen tarkasteltavan päätöksen kohteena olevaa patenttia hyödyntävien henkilöiden, jotka toimivat vilpittömässä mielessä, olisi saatava jatkaa tällaisen patentin hyödyntämistä.

Suomessa ylimääräisestä muutoksenhausta säädetään oikeudenkäymiskaaren 31 luvussa.

82 artikla. Päätösten ja määräysten täytäntöönpano. Artiklassa määrätään tuomioistuimien ratkaisujen täytäntöönpanosta.

Artiklan 1 kohdassa todetaan, että tuomioistuimen päätökset ja määräykset ovat täytäntöönpanokelpoisia kaikissa sopimusjäsenvaltioissa.

Yhdistetty patenttituomioistuin on kansainvälinen tuomioistuin, minkä vuoksi tuomioistuimen päätösten täytäntöönpanosta on aiheellista määrätä erikseen sopimuksessa. Ratkaisun täytäntöönpanokelpoisuuden vahvistaa tuomioistuin itse antamalla sitä koskevan täytäntöönpanomääräyksen.

Artiklan 2 kohdassa määrätään vakuuden tai vastaavan takuun asettamisvelvollisuudesta. Kohdan mukaan päätöksen täytäntöönpano saattaa tapauksen mukaan edellyttää, että asetetaan vakuus tai vastaava takuu mahdollisesti aiheutuneiden vahinkojen varalta suoritettavan vahingonkorvauksen turvaamiseksi, erityisesti kieltotuomioiden osalta. Määräys on laadittu passiivimuotoon. Siitä ei siksi suoraan ilmene, päättääkö tuomioistuin vai esimerkiksi täytäntöönpanoviranomainen vakuuden asettamisvelvollisuudesta ja vakuuden määrästä.

Artiklan 3 kohta sisältää tavanomaisen määräyksen siitä, että täytäntöönpanoon sovelletaan sen sopimusjäsenvaltion lakia, jonka alueella täytäntöönpano tapahtuu. Täytäntöönpanovaltion laki on kuitenkin toissijainen suhteessa sopimuksen ja perussäännön määräyksiin. Tuomioistuimen päätökset pannaan täytäntöön samoin edellytyksin kuin siinä valtiossa annetut päätökset, jossa täytäntöönpano tapahtuu.

Ottaen huomioon, että täytäntöönpano edellyttää yhdistetyn patenttituomioistuimen antamaa täytäntöönpanomääräystä, on mahdollista, että täytäntöönpanomääräyksessä määrätään myös vakuuksista ja vastaavista toimista.

Artiklan 4 kohdassa määrätään asianosaisen maksettavaksi tuomittavasta sakosta. Määräyksen mukaan tilanteessa, jossa asianosainen ei noudata tuomioistuimen antamaa määräystä, asianosaiselle voidaan määrätä seuraamukseksi tuomioistuimelle suoritettava uhkasakko. Kohdassa todetaan, että yksittäisen sakon on oltava suhteessa täytäntöön pantavan määräyksen merkitykseen, eikä se rajoita asianosaisen oikeutta vaatia vahingonkorvausta tai vakuutta.

Jos asianosainen ei noudata tuomioistuimen määräyksellä asettamaa veloitetta, asianosaiselle voidaan tuomioistuimen toimesta määrätä seuraamukseksi tuomioistuimelle suoritettavan toistuvan sakon. Määräyksen noudattamisen tärkeys ja seuraamuksen ankaruus on oltava suhteessa toisiinsa. Se, että tuomioistuin määrää niskoittelevalle asianosaiselle sakon, joka maksetaan tuomioistuimelle, ei rajoita asianosaisen oikeutta vaatia vahingonkorvausta tai vakuuden asettamista.

Osa IV – Siirtymämääräykset

Artiklaan 83 sisältyvä määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

83 artikla. Siirtymäjärjestely. Artiklassa määrätään siirtymäjärjestelyistä, jotka koskevat perinteisiä eurooppapatentteja. Artiklan *1 kohdan* mukaan kansallisilla tuomioistuimilla tai muilla toimivaltaisilla viranomaisilla säilyy rinnakkainen toimivalta käsitellä eurooppapatentteja ja niille myönnettyjä lisäsuojatodistuksia koskevia loukkaus- tai mitätöintikanteita sopimuksen voimaantulopäivää seuraavan seitsemän vuoden siirtymäkauden ajan. Artiklan *2 kohdan* mukaan siirtymäkauden päättyminen ei vaikuta kansallisessa tuomioistuimessa siirtymäkauden päättyessä vireillä oleviin kanteisiin.

Määräyksen mukaan yhdistetyllä patenttituomioistuimella ja kansallisilla tuomioistuimilla on rinnakkainen toimivalta käsitellä perinteisiä eurooppapatentteja koskevia riita-asioita koko siirtymäkauden ajan. Jos patentinhaltija haluaa varmistaa, että yhdistetyllä patenttituomioistuimella ei ole lainkaan toimivaltaa käsitellä patenttia koskevia riita-asioita, hänen tulee sulkea toimivalta pois 3 ja 4 kohdassa määrättyllä tavalla. Rinnakkainen toimivalta merkitsee, että patentinhaltija voi nostaa valintansa mukaan loukkauskanteen joko yhdistetyssä patenttituomioistuimessa tai kansallisessa tuomioistuimessa, jolloin tuomioistuimen ratkaisulla on oikeusvaikutus vain kyseisen sopimusjäsenvaltion alueella. Nykyisen valmistelutyön lähtökohtana on, että sama riitakysymys samojen asianosaisten kesken voidaan nostaa vain joko kansallisessa tuomioistuimessa tai yhdistetyssä patenttituomioistuimessa eli ei molemmissa yhtäaikaisesti. Tältä osin valmistelutyö on kuitenkin osaksi vielä kesken, minkä lisäksi on huomattava, että lopullinen patenttituomioistuinsovimuksen tulkintavalta tulee jäämään yhdistetylle patenttituomioistuimelle. Tässä vaiheessa ei siten ole mahdollista sanoa varmuudella, estääkö kansallisessa tuomioistuimessa nostettu loukkauskanne samaa patenttia koskevan mitättömyyskanteen nostamisen yhdistetyssä patenttituomioistuimessa samojen asianosaisten kesken.

Artiklan *3 ja 4 kohdassa* määrätään patentinhaltijan ja -hakijan mahdollisuudesta sulkea ennen siirtymäajan päättymistä myönnetty tai haettu eurooppapatentti ja sille myönnetty lisäsuojatodistus pois yhdistetyn patenttituomioistuimen toimivalta (opt-out) sekä peruuttaa poissulkeminen (opt back in). Poissulkemisen edellytyksenä on se, ettei kannetta ole vielä nostettu yhdistetyssä patenttituomioistuimessa ennen siirtymäkauden päättymistä. Patenttituomioistuimen yksinomaisen toimivallan pois sulkemisesta on ilmoitettava kirjaamoon viimeistään kuukautta ennen siirtymäkauden päättymistä ja astuu voimaan kirjaamon merkittyä sen sopimuksen 10 artiklassa mainittuun rekisteriin. Poissulkemisen voi kuitenkin peruuttaa milloin tahansa, jollei kannetta ole vielä nostettu kansallisessa tuomioistuimessa. Myös tästä on ilmoitettava kirjaamoon ja pois sulkeminen tulee voimaan, kun se on merkitty edellä mainittuun rekisteriin.

Nykyisen valmistelutyön lähtökohtana on, että patentinhaltijan tekemä valinta sulkea pois tuomioistuimen toimivalta tulee koskea patentin koko elinkaarta ja kaikkia maita, joissa patentti on saatettu kansallisesti voimaan. Tässä tilanteessa perinteistä eurooppapatenttia käsitellään yhtenä eikä erillisinä kansallisina patenteina. Tilanteessa, jossa patentilla on eri maissa eri haltijat tai useita haltijoita, tuomioistuimen toimivallan pois sulkemista ja palauttamista on haettava yhdessä. Yhdistetyllä patenttituomioistuimella ei ole siirtymäajan jälkeenkään toimivaltaa käsitellä kyseistä patenttia koskevia riita-asioita niin kauan kun patentti on voimassa, jollei patentinhaltija palauta toimivaltaa ilmoittamalla siitä tuomioistuimen kirjaamoon.

Sopimusta koskevissa neuvotteluissa ja tuomioistuimen toiminnan käynnistymistä valmistelevan valmistelukomitean piirissä on katsottu, että kanteen nostaminen siirtymäkaudella kansallisessa tuomioistuimessa sekä yhdistetyn patenttituomioistuimen toimivallan poissulkeminen vaikuttaa myös riitoihin sovellettavaan lainsäädäntöön. Näissä tilanteissa yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus ei tule sovellettavaksi vaan riita-asia ratkaistaan puhtaasti kunkin maan kansallisen lainsäädännön pohjalta ja ainoastaan kyseistä maata koskevin vaikutuksin.

Artiklan 5 kohdan mukaan tuomioistuimen hallintokomitea voi päättää jatkaa siirtymäkautta enintään seitsemällä vuodella. Päätöstä varten hallintokomitea toteuttaa patenttijärjestelmän käyttäjien laajan kuulemisen ja laatii selvityksen kuinka paljon kansallisissa tuomioistuimissa on 1 kohdan mukaisesti edelleen nostettu loukkaus- ja mitätöintikanteita sekä sen syistä ja vaikutuksista. Kuuleminen ja selvitys laaditaan, kun viisi vuotta on kulunut sopimuksen voimaantulosta. Hallintokomitea tekee päätöksensä kuulemisen ja tuomioistuimen lausunnon perusteella.

Siirtymäjärjestely vaikuttaa eurooppalaisessa patenttijärjestelmässä hyvin pitkään, koska opt-out mahdollisuus säilyy siirtymäkauden ajan myös sen aikana haettavilla perinteisillä eurooppapatenteilla ja niitä koskevilla lisäsuojatodistuksilla. Näin ollen siirtymäaikajärjestelyn vaikutus voi kestää jopa 39 vuotta yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen voimaantulosta.

Siirtymäjärjestelyjen osalta on erityisesti huomattava, että ne koskevat ainoastaan perinteisiä eurooppapatentteja ja niille myönnettyjä lisäsuojatodistuksia. Vaikutukseltaan yhtenäiset eurooppapatentit ovat alusta alkaen yhdistetyn patenttituomioistuimen yksinomaisessa toimivallassa.

Artiklan määräykset vaikuttavat ratkaisevasti siihen, milloin sopimukseen sisältyviä lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä sovelletaan. Näin myös artiklan on katsottava kuuluvan lainsäädännön alaan.

Osa V – Loppumääräykset

Osan 87 artiklaan sisältyvät määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

84 artikla. Allekirjoittaminen, ratifiointi ja liittyminen. Artiklassa määrätään sopimuksen allekirjoittamisesta, ratifioinnista ja liittymisestä. Sopimus on avoinna allekirjoittamista varten kaikille Euroopan unionin jäsenvaltioille 19 päivästä helmikuuta 2013 alkaen. Sopimuksen ovat tähän mennessä allekirjoittaneet Puolaa, Kroatiaa ja Espanjaa lukuun ottamatta kaikki unionin jäsenvaltiot.

Sopimus ratifioidaan kunkin jäsenvaltion valtiosäännön asettamisen vaatimusten mukaisesti ja ratifioimiskirjat talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristöön, joka toimii tallettajana. Tämän lisäksi jäsenvaltion tulee ilmoittaa ratifioinnista Euroopan komissiolle siten kun yhtenäistä patenttisuojaa koskevan aseuksen 18 artiklan 3 kohdassa on säädetty.

Sopimukseen voivat liittyä kaikki jäsenvaltiot ja liittymisasiakirjat talletetaan tallettajan eli Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön huostaan. Tämä tarkoittaa, että kaikki jäsenvaltiot voivat liittyä sopimukseen myös sen jälkeen kun se on tullut kansainvälisesti voimaan.

85 artikla. Tallettajan tehtävät. Artiklassa määrätään tallettajan tehtävistä. Tallettaja eli Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristö laatii sopimuksen oikeaksi todistetut jäljennökset ja toimittaa ne kaikkien sopimuksen allekirjoittaneiden tai siihen liittyneiden tai siihen liittyneiden jäsenvaltioiden hallituksille. Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus on myös julkaistu liitteineen ja allekirjoituksineen Euroopan unionin virallisessa lehdessä C 175, 20.6.2013.

Tallettaja antaa allekirjoittaneiden tai liittyneiden jäsenvaltioiden hallituksille tiedoksi a) kaikki allekirjoitukset, b) kaikkien ratifioimiskirjojen ja liittymiskirjojen tallettamiset ja c) sopimuksen voimaantulopäivän. Neuvoston pääsihteeristö tiedottaa ratifiointien edistymisestä sekä jäsenvaltioiden pysyvien edustustojen kautta että verkkosivuillaan.

Tallettaja rekisteröi yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen Yhdistyneiden kansakuntien sihteeristössä.

86 artikla. Sopimuksen kesto. Artiklassa määrätään siitä, että yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus on voimassa rajoittamattoman ajan.

87 artikla. Tarkistaminen. Artikla sisältää määräykset sopimuksen tarkistamisesta ja muuttamisesta. Artiklan mukaan tuomioistuimen hallintokomitea toteuttaa patenttijärjestelmän käyttäjien laajan kuulemisen, joka koskee tuomioistuimen toimintaa, tehokkuutta ja kustannustehokkuutta sekä patenttijärjestelmän käyttäjien luottamusta tuomioistuimen päätösten laatuun. Kuuleminen järjestetään joko seitsemän vuotta sopimuksen voimaantulon jälkeen tai sen jälkeen kun tuomioistuin on tehnyt päätöksen 2 000 loukkaustapauksessa ja sen jälkeen tarvittaessa säännöllisin väliajoin. Kyseisen kuulemisen ja tuomioistuimen lausunnon perusteella

hallintokomitea voi päättää tarkistaa sopimusta tuomioistuimen toiminnan parantamiseksi. Lisäksi hallintokomitea voi muuttaa sopimusta sen mukauttamiseksi patentteja koskevaan kansainväliseen sopimukseen tai unionin oikeuteen.

Tuomioistuimen hallintokomitea tekee päätöksen sopimuksen tarkastamisesta tai mukauttamisesta sopimuksen 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti kolmen neljännesosan enemmistöllä. Hallintokomitean päätös ei kuitenkaan astu voimaan, jos jokin sopimusjäsenvaltio ilmoittaa kahdentoista kuukauden kuluessa päätöksen tekemispäivästä, ettei se halua päätöksen sitovan sitä. Tässä tilanteessa kutsutaan koolle sopimusjäsenvaltioiden tarkistuskonferenssi. Näin ollen jokaisella sopimusjäsenvaltiolla on mahdollisuus estää sopimuksen tarkistamista ja mukauttamista koskevan päätöksen voimaantulo omien kansallisten päätöksentekomenettelyjen perusteella. Tarkistuskonferenssissa tehtävä päätökset vaativat kaikkien sopimusjäsenvaltioiden hyväksynnän.

Koska artikla sisältää määräykset sopimuksen muuttamisesta, jotka kattavat myös sopimukseen sisältyvät lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset, artiklan on katsottava kuuluvan lainsäädännön alaan.

88 artikla. Sopimuksen kielet. Artiklassa määrätään sopimuksen kielistä. Englannin-, ranskan- ja saksankieliset tekstit ovat todistusvoimaisia. Sopimuksen tekstit, jotka on laadittu muilla kielillä, pidetään virallisina teksteinä, jos tuomioistuimen hallintokomitea on hyväksynyt ne. Jos eri tekstien välillä on eroja, englannin-, ranskan- ja saksankieliset tekstit ovat ensisijaisia.

Euroopan unionin virallisessa lehdessä C 175, 20.6.2013 julkaistut kieliversiot eivät sopimuksen määräyksen mukaan ole virallisia tekstejä, koska hallintokomitea ei ole niitä hyväksynyt. Kieliversiot on kuitenkin valmisteltu Euroopan unionin neuvoston juristi-lingvistikomiteassa ennen sopimustekstin julkaisua virallisessa lehdessä. Tämän menettelyn voidaan katsoa mahdollistavan kieliversioiden hyväksymisen virallisiksi teksteiksi hallintokomiteassa, kun sen toiminta käynnistyy.

89 artikla. Voimaantulo. Artiklassa määrätään sopimuksen voimaantulosta. Sopimus tulee voimaan kolmannentoista ratifioimis- tai liittymiskirjan tallettamista seuraavan neljännen kuukauden ensimmäisenä päivänä, jos tallettajiin kuuluvat ne kolme jäsenvaltiota, joissa oli voimassa suurin määrä eurooppapatentteja sopimuksen allekirjoittamisvuotta edeltäneenä vuonna tai yhtenäistä patenttisuojaa koskevan asetuksen suhdetta tähän sopimukseen koskevien asetuksen muutosten voimaantulopäivää seuraavan neljännen kuukauden ensimmäisenä päivänä sen mukaan, mikä ajankohdista on myöhäisin. Artiklan 1 kohdassa mainittu aikaisin mahdollinen voimaantuloajankohta oli 1 päivä tammikuuta 2014 ja se ei ole voimaantulon kannalta enää merkityksellinen.

Käytännössä sopimuksen voimaantuloon vaaditaan Saksan, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan ratifioimiskirjan tallettaminen, koska näissä maissa oli sopimuksen allekirjoittamista edeltävänä vuonna, eli vuonna 2012, suurin määrä eurooppapatentteja voimassa. Lisäksi vaaditaan vähintään kymmenen muun sopimusjäsenvaltion ratifioimiskirjan tallettaminen.

Artiklan 2 kohdassa määrätään, että sopimuksen voimaantulon jälkeen tapahtuvat ratifiointit ja liittymiset tulevat voimaan ratifioimis- ja liittymiskirjan tallettamista seuraavan neljännen kuukauden ensimmäisenä päivänä.

LIITE I

YHDISTETYN PATENTTITUOMIOISTUIMEN PERUSSÄÄNTÖ

1 artikla. Perussäännön soveltamisala. Artiklassa määrätään, että perussääntöön sisältyvät tuomioistuinta koskevat institutionaaliset ja varainhoitoa koskevat järjestelyt. Perussäännön I luku sisältää tuomareita koskevat tarkentavat määräykset. Lisäksi I luku sisältää määräykset neuvoa-antavan komitean jäsenten nimittämisestä ja palkkojen vahvistamisesta.

I luku – Tuomarit

Luvun 2 - 4 ja 6 - 10 artikloihin sisältyvät määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

2 artikla. Tuomareiden kelpoisuus. Artiklassa määrätään tuomareiden kelpoisuudesta. Artiklan *1 kohdan* mukaan, kuka tahansa henkilö, joka on jonkin sopimusjäsenvaltion kansalainen ja täyttää sopimuksen 15 artiklassa ja perussäännössä asetetut vaatimukset, voidaan nimittää tuomariksi. Artiklan *2 kohdan* mukaan tuomareiden on osattava hyvin ainakin yhtä Euroopan patenttiviraston virallista kieltä. Artiklan *3 kohdassa* määrätään, että sopimuksen 15 artiklassa edellytetty patenttioikeudenkäyntejä koskeva kokemus, voidaan hankkia perussäännön 11 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisessa koulutuksessa, eli tuomioistuimen järjestämässä tuomariehdokkaiden ja uusien tuomareiden koulutuksessa.

Suomessa tuomioistuinten tuomareiden yleisistä kelpoisuusvaatimuksista säädetään tuomareiden nimittämisestä annetun lain (205/2000) 11 §:ssä. Tuomareiden kelpoisuusvaatimuksista on osin säädetty myös tuomioistuimia koskevissa erityislaeissa. Markkinaoikeudesta annetun lain 4 §:ssä säädetään markkinaoikeustuomareiden ja markkinaoikeusinsinöörien erityisistä kelpoisuusvaatimuksista.

3 artikla. Tuomareiden nimittäminen. Artiklassa määrätään tuomareiden nimittämisestä. Tuomarit nimitetään sopimuksen 16 artiklassa esitetyn menettelyn mukaisesti. Artiklan *2 kohdassa* määrätään, että avoinna olevista paikoista on ilmoitettava julkisesti, ja ilmoituksissa on esitettävä 2 artiklan mukaiset asiaankuuluvat kelpoisuusvaatimukset. Neuvoa-antava komitea antaa lausunnon hakijoiden soveltavuudesta tuomioistuimen tuomarin tehtävien hoitoon. Tarvittaessa neuvoa-antava komitea voi suositella, että tuomariehdokas saa ennen nimittämispäätöstä 11 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaista patenttioikeudenkäyntejä koskevaa koulutusta.

Artiklan *3 kohdassa* määrätään, että tuomioistuimen hallintokomitean on tuomareita nimittäessään varmistettava paras mahdollinen oikeudellinen ja tekninen asiantuntemus sekä tuomioistuimen tasapainoinen kokoonpano, joka pohjautuu mahdollisimman laajaan maantieteelliseen jakaumaan sopimusjäsenvaltioiden kansalaisten keskuudessa. Artiklan *4 kohdan* mukaan, nimitetään niin monta tuomaria

kuin on tarpeen tuomioistuimen moitteettoman toiminnan varmistamiseksi ja aluksi vähintään tarvittava määrä tuomareita yhden kokoonpanon muodostamiseksi kussakin ensimmäisen asteen tuomioistuimen jaostossa ja kahden kokoonpanon muodostamiseksi muutoksenhakutuomioistuimessa.

Artiklan 5 kohdan mukaan lainoppineiden tuomarien ja päätoimisten teknisen pätevyyden omaavien tuomarien nimittämistä koskevassa päätöksessä on mainittava se tuomioistuimen oikeusaste ja/tai se ensimmäisen asteen tuomioistuimen jaosto, johon kukin tuomari nimitetään, sekä yksi tai useampi teknologian ala, jonka osalta teknisen pätevyyden omaava tuomari nimitetään. Artiklan 6 kohdassa määrätään, että osa-aikaiset teknisen pätevyyden omaavat tuomarit nimitetään tuomioistuimen tuomareiksi ja otetaan tuomaripooliin heidän erityisen pätevyytensä ja kokemuksensa perusteella. Näiden tuomarien nimittämisessä on varmistettava, että kaikki teknologian alat ovat edustettuina.

Tuomareiden nimittämisestä säädetään Suomessa lailla. Kansallisten tuomioistuinten tuomareiden nimittämisestä säädetään perustuslain 102 §:ssä ja tuomareiden nimittämisestä annetussa laissa. Tuomareiden nimittämisestä voidaan säätää myös tuomioistuinta koskevissa laeissa. Markkinaoikeudesta annetun lain 4 §:ssä säädetään markkinaoikeustuomareiden ja markkinaoikeusinsinöörien nimittämisestä. Osa-aikaisten teknisen pätevyyden omaavien tuomareiden osalta perussäännön 3 artiklan määräyksiä voidaan myös verrata markkinaoikeuden sivutoimistien asiantuntijajäsenten nimittämiseen, jota säädellään markkinaoikeudesta annetun lain 6-8 §:ssä.

4 artikla. Tuomareiden toimikausi. Tuomarit nimitetään kuuden vuoden toimikaudeksi nimityskirjassa määrätystä päivästä. Jos nimityskirjassa ei ole määrätystä alkamispäivästä, toimikausi alkaa sinä päivänä, jona nimityskirja on päivätty. Tuomarit voidaan nimittää uudelleen.

Kansallisten tuomioistuinten tuomareiden nimittämisestä säädetään perustuslain 102 §:ssä ja tuomareiden nimittämisestä annetussa laissa. Tuomari voidaan nimittää vakinaiseksi tai, mikäli vakinaisen tuomarin virka on ilman hoitajaa vai vakinainen tuomari on estynyt tai vuosilomalla, määräajaksi. Määräaikaisista tuomareista säädetään tuomareiden nimittämisestä annetun lain 3 luvussa. Vakinaisista tuomareista säädetään tuomareiden nimittämisestä annetun lain 2 luvussa.

5 artikla. Neuvoo-antavan komitean jäsenten nimittäminen. Artiklassa määrätään, että kukin sopimusjäsenvaltio ehdottaa neuvoo-antavaan komiteaan jäsentä, joka täyttää sopimuksen 14 artiklan 2 kohdassa asetetut vaatimukset. Kohdassa edellytetään, että jäsenet ovat patenttistuomareita sekä patenttioikeuden alalla ja patenttioikeudenkäynneissä toimivia ammatinharjoittajia, joilla on korkein tunnustettu pätevyys. Tuomioistuimen hallintokomitea nimittää neuvoo-antavan komitean jäsenet yhteisestä sopimuksesta.

6 artikla. Vala. Artiklassa määrätään tuomareiden vannomasta valasta. Ennen tehtäviinsä ryhtymistä tuomarit vannovat julkisessa oikeuden istunnossa valan, jonka mukaan he suorittavat tehtävänsä puolueettomasti ja tunnollisesti sekä pitävät tuomioistuimen neuvottelut salassa.

Tuomareiden vannonasta valasta säädetään Suomessa oikeudenkäymiskaaren 1 luvun 6 ja 7 §:ssä.

7 artikla. Esteettömyys. Artiklassa määrätään tuomareiden esteettömyydestä ja se sisältää luettelon asioista, joissa tuomarit eivät saa osallistua käsittelyyn esteellisyyden johdosta. Artiklan 1 kohdan mukaan tuomarit allekirjoittavat heti valan vannottuaan, vakuutuksen, jossa he lupaavat toimikautensa aikana ja sen päätyttyä kunnioittaa tehtävästään johtuvia velvollisuuksia ja osoittaa kunniallisuutta ja pidättyvyyttä, kun heille toimikauden päätyttyä tarjotaan tiettyjä tehtäviä tai etuja.

Artiklan 2 kohdan mukaan tuomarit eivät saa osallistua käsittelyyn missään asiassa jossa 1) he ovat olleet neuvonantajina; 2) he ovat olleet asianosaisena tai toimineet jonkin asianosaisen puolesta; 3) heitä on pyydetty antamaan lausunto tuomioistuimen, valituslautakunnan, sovittelu- tai välityskokoonpanon tai tutkintalautakunnan jäsenenä tai muussa ominaisuudessa; 4) heillä on henkilökohtainen tai taloudellinen etu kyseessä olevassa asiassa tai suhteessa johonkin asianosaiseen; tai 5) he ovat johonkin asianosaiseen tai asianosaisten edustajaan sukulaisuussuhteessa.

Artiklan 3 ja 4 kohdissa määrätään menettelystä, jota noudatetaan tuomarin esteellisyyksymyksissä. Jos tuomari jostakin erityisestä syystä katsoo, että hänen ei tulisi osallistua tietyn asian ratkaisuun tai käsittelyyn, hänen on ilmoitettava siitä muutoksenhakutuomioistuimen presidentille tai, ensimmäisen asteen tuomioistuimen tuomarin kohdalla, ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentille. Jos asianomainen muutoksenhakutuomioistuimen presidentti tai ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentti jostakin erityisestä syystä katsoo, että tuomarin ei tulisi osallistua tietyn asian käsittelyyn tai ratkaisuun tietyssä asiassa, muutoksenhakutuomioistuimen presidentin tai ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentin on perusteltava tämä kirjallisesti ja ilmoitettava asiasta asianomaiselle tuomarille. Lisäksi kuka tahansa käsiteltävän asian asianosainen voi vastustaa tuomarin osallistumista käsittelyyn mistä tahansa artiklan 2 kohdassa mainitusta syystä tai jos tuomarin epäillään perustellusti olevan esteellinen.

Artiklan 5 kohdan nojalla artiklan soveltamiseen liittyvät ongelmat ratkaistaan työjärjestyksen mukaisesti puheenjohtajiston päätöksellä niin, että asianomaista tuomaria kuullaan, mutta hän ei osallistu asiaa koskeviin neuvotteluihin.

Suomessa tuomareiden esteellisyydestä säädetään oikeudenkäymiskaaren 13 luvussa. Varsinaiset esteellisyyserusteet sisältyvät luvun 4-7 §:n. Oikeudenkäymiskaaren ja yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen väliseksi eroavaisuudeksi voidaan katsoa, että sopimuksessa puhutaan tuomarin sukulaisuussuhteesta, kun taas oikeudenkäymiskaareissa puhutaan tuomarin läheisestä. Oikeudenkäymiskaaren 13 luvun 3 §:ssä on tarkasti määritelty mitä läheisellä tarkoitetaan. Määritelmä sisältää myös henkilöitä, jotka eivät suoraan sisälly sukulaisuussuhteen määritelmään: läheinen on myös tuomarille muuten erityisen läheinen henkilö. On epäselvää, mitä artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetaan sukulaisuussuhteella. Käsitettä ei ole määritelty sopimuksessa tai perussäännössä.

Menettelystä esteellisyyttä koskevassa kysymyksessä säädetään oikeudenkäymiskaaren 13 luvun 8 ja 9 §:ssä. Erotuksena yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen määräyksiin, oikeudenkäymiskaareissa säädetään myös, että esteelliseksi väitetty tuomari voi itse ratkaista väitteen esteellisyydestään, jos tuomioistuin ei ole ilman häntä päätösvaltainen eikä hänen tilalleen ole ilman huomattavaa viivytystä saatavissa esteetöntä tuomaria, tai jos väite on selvästi perusteeton.

8 artikla Tuomarien koskemattomuus. Artiklassa määrätään tuomareiden koskemattomuudesta. Artiklan 1 kohdan mukaan tuomareilla on lainkäytöllinen koskemattomuus ja heidän koskemattomuutensa jatkuu heidän toimikautensa päätyttyä heidän virassaan suorittamiensa toimien osalta. Artiklan 2 kohdan nojalla puheenjohtajisto voi poistaa koskemattomuuden. Artiklan 3 kohdassa määrätään, että jos koskemattomuus on poistettu ja tuomaria vastaan pannaan vireille rikosoikeudenkäynti, asian voi sopimusjäsenvaltiossa tutkia vain tuomioistuin, joka on toimivaltainen tuomitsemaan korkeimman kansallisen tuomioistuimen jäseniä.

Artiklan nojalla yhdistetyn patenttituomioistuimen tuomarit nauttivat artiklassa kuvatuin edellytyksin Suomessa koskemattomuutta, ellei tuomioistuimen puheenjohtajisto ole poistanut koskemattomuutta. Mikäli tuomaria vastaan pantaisiin vireille rikosoikeudenkäynti, artiklan 3 kohdan nojalla toimivaltainen tuomioistuin olisi Suomessa valtakunnanoikeus, jossa nostetaan perustuslain 101 §:n mukaan syyte korkeimman oikeuden tai korkeimman hallinto-oikeuden jäsentä vastaan lainvastaisesta menettelystä virkatoimessa. Valtakunnanoikeudesta ja ministerivastuuasioiden käsittelystä annetun lain (196/2000) 2 §:n 2 momentissa säädetään lisäksi, että jos Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen mukaan syyte velvoitteessa tarkoitettua henkilöä vastaan on käsiteltävä valtakunnanoikeudessa ja kansainvälisestä velvoitteesta ei muuta johdu, sovelletaan 3-5 luvun säännöksiä.

Koskemattomuudesta on Suomessa säädettävä lailla. Esimerkiksi laissa oikeudenkäyntiin ja esitutkintaan osallistuvien henkilöiden koskemattomuudesta eräissä tapauksissa annetussa laissa (11/1994) säädetään sellaisten henkilöiden koskemattomuudesta, jotka saapuvat Suomen viranomaisen kutsuta tai nimenomaisella suostumuksella toisesta valtiosta kuultavaksi.

Artiklan 4 kohdan mukaan tuomioistuimen tuomareihin sovelletaan Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tuomarien lainkäytöllistä koskemattomuutta koskevien tässä perussäännössä esitettyjen määräysten soveltamista. Määräyksessä mainittu pöytäkirja on Euroopan unionin perussopimukseen liitetty pöytäkirja (N:o 7) Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista. Määräys myöntää pöytäkirjassa määritellyt erioikeudet ja vapaudet vain yhdistetyn patenttituomioistuimen tuomareille, ei tuomioistuimen muulle henkilökunnalle. Pöytäkirjassa määritellyt tuomareihin sovellettavat erioikeudet ja vapaudet koskevat lähinnä verotusta, tullittomuutta ja maahantulohelpotuksia. Määräys erioikeuksista ja vapauksista kuuluu lainsäädännön alaan ja vaatii eduskunnan hyväksymisen (PeVL 38/2000 vp).

9 artikla. Tehtävien päätyminen. Artiklassa määrätään tuomarin tehtävien päätymisestä, erityisesti tuomarin erotessa tehtävästään. Lukuun ottamatta toimikauden päättymistä tai kuolintapauksia, tuomarin tehtävät päättyvät, kun hän eroaa tehtävästään. Erokirje osoitetaan muutoksenhakutuomioistuimen presidentille tai, kun on kyse ensimmäisen asteen tuomioistuimen tuomareista, ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentille toimitettavaksi edelleen tuomioistuimen hallintokomitean puheenjohtajalle. Tuomari jatkaa tehtävissään, kunnes hänen seuraajansa ryhtyy tehtäviinsä, paitsi jos sovelletaan 10 artiklaa. Avoinna oleva paikka täytetään nimittämällä uusi tuomari tämän edeltäjän toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

Suomessa tuomarin tehtävien päättymisestä säädetään valtion virkamieslaissa (750/1994).

10 artikla. Tehtävistä vapauttaminen. Artiklassa määrätään tuomarin tehtävistä vapauttamisesta. Tuomari voidaan vapauttaa tehtävästään tai häneltä voidaan evätä oikeus muihin etuihin. Näin voidaan toimia, jos puheenjohtajisto päättää, että hän ei enää täytä vaadittavia edellytyksiä tai tehtävistään johtuvia velvoitteita. Asianomaista tuomaria on kuultava asian käsittelyssä, mutta hän ei saa osallistua sitä koskeviin neuvotteluihin. Tuomioistuimen kirjaamo ilmoittaa tuomarin tehtävistä vapauttamisesta tai muiden etujen epäämisestä tuomioistuimen hallintokomitean puheenjohtajalle. Jos tuomari vapautetaan tehtävistään tällaisella päätöksellä, paikka tulee avoimeksi sitä koskevasta ilmoituksesta.

Suomessa tuomareiden riippumattomuus ja heidän oikeutensa pysyä tehtävässään on keskeinen osa perustuslain 3 §:ssä tarkoitettua tuomioistuinten riippumattomuutta ja liittyy tällaisena myös perustuslain 21 §:n oikeusturvatakeisiin. Tuomareiden virassapysymisoikeus on taattu perustuslain 103 §:ssä. Vakinaiseen virkaan nimitetyn tuomarin virassa pysymisen suoja on vahva. Hänet voidaan julistaa virkansa menettäneeksi ainoastaan tuomioistuimen tuomiolla. Jos tuomari on sairauden, vian tai vamman vuoksi menettänyt työkykynsä eikä hän itse hae eroa, tuomioistuim, jossa tuomari työskentelee, tai ylempi tuomioistuin voi vaatia eroa. Eron antamisesta päättää yleensä ylempi tuomioistuin. Asia on käsiteltävä lainkäyttöjärjestyksessä. Muutoksenhaku on järjestetty tuomioistuinlinjoittain.

Tuomarin virassapysymisoikeus on Suomen lainsäädännössä turvattu sopimusta paremmin. Virassapysymisoikeuden näkökulmasta tuomarin riippumattomuutta ei ole taattu sopimuksessa tavalla, joka täysin vastaisi Suomessa vallitsevaa käsitystä. Voidaan kuitenkin katsoa, että perussäännön määräykset toteuttavat tarvittavissa määrin tuomioistuimen riippumattomuutta, sillä tuomarin virasta vapauttamisesta päättää tuomioistuin, samoin kuin Suomessa, vaikkakin puheenjohtajiston päätöksellä.

11 artikla. Koulutus. Artiklassa määrätään tuomareille annettavasta koulutuksesta. Artiklan 1 kohdassa määrätään, että tuomareille annetaan asianmukaista ja säännöllistä koulutusta sopimuksen 19 artiklan mukaisen koulutusohjelman mukaisesti. Puheenjohtajisto hyväksyy koulutusta koskevat säännöt, joilla varmistetaan koulutusohjelman toteuttaminen ja yleinen johdonmukaisuus.

Artiklan 2 kohdan mukaan koulutusohjelman on toimittava foorumina asiantuntemuksen vaihdolle ja keskustelulle. Erityisesti koulutusohjelmassa järjestetään kursseja, konferensseja, seminaareja, työpajoja ja symposiumeja; tehdään yhteistyötä kansainvälisten organisaatioiden ja koulutuslaitosten kanssa teollis- ja tekijänoikeuksien alalla; sekä edistetään ja tuetaan ammatillista jatkokoulutusta. Artiklan 4 kohdassa määrätään lisäksi, että koulutusohjelmassa on varmistettava tuomioistuimen tuomariehdokkaiden ja uusien tuomarien asianmukainen koulutus sekä tuettava hankkeita, joiden tarkoituksena on helpottaa yhteistyötä edustajien, patenttiasiamiesten ja tuomioistuimen välillä.

Artiklan 3 kohdassa määrätään vuotuisen työohjelman ja koulutusta koskevien suuntaviivojen laatimisesta. Näihin on sisällyttävä kunkin tuomarin osalta vuotuinen koulutussuunnitelma, jossa määritetään hänen tärkeimmät koulutustarpeensa koulutusta koskevien sääntöjen mukaisesti.

12 artikla. Palkka. Artiklassa määrätään, että tuomioistuimen hallintokomitea vahvistaa muutoksenhakutuomioistuimen presidentin, ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentin, tuomarien, kirjaajan, apulaiskirjaajan ja henkilöstön palkat.

II luku – Organisaatiota koskevat määräykset

Luvun 15, 18, 19, 21 ja 22 artikloihin sisältyvät määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

1 jakso

Yhteiset määräykset

13 artikla. Muutoksenhakutuomioistuimen presidentti. Artiklassa määrätään muutoksenhakutuomioistuimen presidentin valinnasta ja tehtävistä. Muutoksenhakutuomioistuimen kaikki tuomarit valitsevat keskuudestaan muutoksenhakutuomioistuimen presidentin kolmen vuoden toimikaudeksi. Muutoksenhakutuomioistuimen presidentti voidaan valita kahdesti uudelleen. Muutoksenhakutuomioistuimen presidentti valitaan salaisella äänestyksellä. Valituksi tulee ehdottoman ääntenenemmistön saanut tuomari. Jos kukaan ei saa ehdotonta ääntenenemmistöä, pidetään toinen äänestyskierron, jolloin valituksi tulee eniten ääniä saanut tuomari.

Muutoksenhakutuomioistuimen presidentti johtaa muutoksenhakutuomioistuimen lainkäyttöä ja hallintoa sekä toimii täysistunnossa kokoontuvan muutoksenhakutuomioistuimen puheenjohtajana. Jos muutoksenhakutuomioistuimen presidentin tehtävä päättyy ennen hänen toimikautensa päättymistä, valitaan seuraaja jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

14 artikla. Ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentti. Artiklassa määrätään ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentin valinnasta ja tehtävistä.

Ensimmäisen asteen tuomioistuimen kaikki päätoimiset tuomarit valitsevat keskuudestaan ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentin kolmen vuoden toimikaudeksi. Ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentti voidaan valita kahdesti uudelleen. Ensimmäisen asteen tuomioistuimen ensimmäisen presidentin on oltava sen sopimusjäsenvaltion kansalainen, jonka alueella keskusjaoston toimipaikka sijaitsee. Sopimuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti keskusjaoston toimipaikka on Pariisissa. Ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentti johtaa ensimmäisen asteen tuomioistuimen lainkäyttöä ja hallintoa. Ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentin valintaan sovelletaan vastaavasti 13 artiklan 2 ja 4 kohtaa.

15 artikla. Puheenjohtajisto. Artiklassa määrätään tuomioistuimen puheenjohtajiston muodostumisesta, tehtävistä ja päätösvaltaisuudesta. Puheenjohtajisto muodotuu muutoksenhakutuomioistuimen presidentistä, joka toimii sen puheenjohtajana, ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentistä, kahdesta muutoksenhakutuomioistuimen tuomareiden keskuudesta valituista tuomareista, kolmesta ensimmäisen asteen tuomioistuimen tuomarien keskuudesta valituista tuomioistuimen päätoimisista tuomareista sekä kirjaajasta, joka on äänioikeudeton jäsen. Puheenjohtajisto koostuu näin ollen seitsemästä tuomarista ja kirjaajasta. Puheenjohtajisto voi tehdä päteviä päätöksiä ainoastaan kun sen kaikki jäsenet ovat läsnä tai asianmukaisesti edustettuna. Päätökset tehdään äänten enemmistöllä. Kirjaaja ei osallistu 7 (esteettömyys), 8 (tuomareiden koskemattomuus), 10 (tuomarin tehtävästä vapauttaminen) ja 22 (kirjaajan nimittäminen ja vapauttaminen tehtävistä) artiklassa tarkoitettujen puheenjohtajiston päätöksen tekemiseen.

Puheenjohtajisto hoitaa tehtäviään tämän perussäännön mukaisesti. Se voi siirtää tiettyjä tehtäviä yhdelle jäsenistään, sanotun kuitenkin rajoittamatta sen omaa vastuuta. Puheenjohtajisto on vastuussa tuomioistuimen hallinnoinnista ja erityisesti se a) laatii työjärjestyksen muuttamista koskevat sopimuksen 41 artiklan mukaiset ehdotukset ja tuomioistuimen varainhoitosääntöjä koskevat ehdotukset; b) valmistelee tuomioistuimen vuotuisen talousarvion, tilinpäätöksen ja vuosikertomuksen ja toimittaa ne budjettikomitealle; c) laatii tuomareiden koulutusohjelmaa koskevat suunta-aviivat ja valvoo niiden täytäntöönpanoa; d) tekee päätökset kirjaajan ja apulaiskirjaajan nimittämisestä ja vapauttamisesta tehtävistä; e) vahvistaa kirjaamoja ja alakirjaamoja koskevat säännöt; sekä f) antaa sopimuksen 83 artiklan 5 kohdan mukaisen lausunnon, joka koskee sopimukseen sisältyvän siirtymäkauden mahdollista jatkamista.

Puheenjohtajistoa koskevat määräykset liittyvät tuomarin tehtävästä vapauttamisen (10 artikla) kautta olennaisesti tuomioistuimen riippumattomuuteen. Yleisesti asioista, jotka liittyvät tuomioistuimen johtamiseen säädetään Suomessa lailla. Ottaen huomioon puheenjohtajiston toimivallan merkityksen, sitä koskevien määräysten on katsottava kuuluvan lainsäädännön alaan.

16 artikla. Henkilöstö. Artiklassa määrätään tuomioistuimen henkilöstöstä. Tuomioistuimen virkamiesten ja muiden työntekijöiden tehtävänä on avustaa muutoksenhakutuomioistuimen presidenttiä, ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidenttiä, tuomareita ja kirjaajaa. He ovat kirjaajan alaisia muutoksenhakutuomioistuimen

presidentin ja ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentin alaisuudessa. Tuomioistuimen hallintokomitea vahvistaa tuomioistuimen virkamiesten ja muiden työntekijöiden henkilöstösäännöt.

17 artikla. Lomakaudet. Artiklassa määrätään tuomioistuimen lomakausista. Muutoksenhakutuomioistuimen presidentti vahvistaa puheenjohtajistoa kuultuaan lomakausien keston ja virallisten vapaapäivien noudattamista koskevat säännöt. Lomakausien aikana muutoksenhakutuomioistuimen presidentin ja ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentin tehtäviä voi hoitaa kuka tahansa tuomari, jota kyseessä oleva presidentti pyytää niin tekemään. Kiireellisissä tapauksissa muutoksenhakutuomioistuimen presidentti voi kutsua tuomarit koolle. Muutoksenhakutuomioistuimen presidentti voi asianmukaisissa olosuhteissa myöntää virkavapaata muutoksenhakutuomioistuimen tuomareille ja ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentti ensimmäisen asteen tuomioistuimen tuomareille.

2 jakso

Ensimmäisen asteen tuomioistuin

18 artikla. Paikallis- tai aluejaoston perustaminen ja lakkauttaminen. Artiklassa määrätään paikallis- tai aluejaoston perustamisesta ja lakkauttamisesta. Paikallis- tai aluejaoston perustamiseksi esitettävä yhden tai useamman sopimusjäsenvaltion pyyntö osoitetaan yhdistetyn patenttituomioistuimen hallintokomitean puheenjohtajalle. Siinä on ilmoitettava paikallis- tai aluejaoston toimipaikka. Paikallis- tai aluejaoston perustamisesta tehtävässä hallintokomitean päätöksessä ilmoitetaan kyseisen jaoston tuomareiden lukumäärä, ja päätös on julkinen. Suomeen on tarkoitus perustaa yhdistetyn patenttituomioistuimen paikallisjaosto Helsinkiin. Asiasta on selostettu sopimuksen 7 artiklan yksityiskohtaisissa perusteluissa.

Tuomioistuimen hallintokomitea tekee päätöksen paikallis- tai aluejaoston lakkauttamisesta sen sopimusjäsenvaltion pyynnöstä, jossa paikallisjaosto sijaitsee tai aluejaostoon osallistuvien sopimusjäsenvaltioiden pyynnöstä. Päätöksessä on ilmoitettava päivämäärä, jonka jälkeen jaoston käsiteltäväksi ei voida enää antaa uusia asioita, ja jaoston lakkauttamispäivä. Paikallis- tai aluejaostoon määrätyt tuomarit määrätään keskusjaostoon kyseisen paikallis- tai aluejaoston lakkauttamispäivästä, ja jaostossa vielä vireillä olevat asiat sekä alakirjaamo ja kaikki sen asiakirjat siirretään keskusjaostoon.

Tuomioistuinten sijainti ja toimipaikat ovat asioita, joista Suomessa säädetään lailla. Esimerkiksi käräjäoikeuksien sijainneista säädetään käräjäoikeuslain 1 §:ssä ja käräjäoikeuksien istuntopaikoista ja osastoista säädetään käräjäoikeuslain 18 a §:ssä.

19 artikla. Kokoonpanot. Artiklassa määrätään tuomioistuimen kokoonpanoista. Tuomarien osoittamisesta ja asioiden jakamisesta jaostoissa sen kokoonpanoille määrätään työjärjestyksessä. Yksi kokoonpanon tuomareista nimitetään puheenjohtajana toimivaksi tuomariksi työjärjestyksen mukaisesti.

Kokoonpanot voivat työjärjestyksen mukaisesti siirtää tietyt tehtävät yhdelle tai useammalle tuomareistaan. Työjärjestyksen mukaisesti kuhunkin jaostoon voidaan nimetä pysyvä tuomari, joka käsittelee kiireelliset tapaukset. Tapauksissa, joissa asiaa käsittelee sopimuksen 8 artiklan 7 kohdan mukaisesti yksi tuomari tai pysyvä tuomarin tämän artiklan mukaisesti, kyseinen tuomari suorittaa kokoonpanon kaikki tehtävät. Yksi kokoonpanon tuomareista toimii työjärjestyksen mukaan esittelijänä.

Tuomioistuinten kokoonpanosta ja päätösvaltaisuudesta säädetään Suomessa lailla.

20 artikla. Tuomaripooli. Artiklassa määrätään tuomaripoolia koskevista käytännön järjestelyistä. Kirjaaja laatii luettelon, joissa ovat tuomaripoolin tuomareiden nimet. Kunkin tuomarin osalta luettelossa esitetään vähintään kyseessä olevan tuomarin kielitaito, teknologian ja kokemuksen ala sekä hänen aiemmin käsittelemänsä asiat. Ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentille osoitetussa pyynnössä osoittaa tuomaripoolista tuomari on esitettävä erityisesti asian kohde, kokoonpanon tuomareiden käyttämä Euroopan patenttiviraston virallinen kieli, oikeudenkäyntikieli ja vaadittu teknologian ala.

3 jakso

Muutoksenhakutuomioistuin

21 artikla. Kokoonpanot. Artiklassa määrätään muutoksenhakutuomioistuimen kokoonpanoista. Tuomareiden osoittamisesta ja asioiden jakamisesta kokoonpanoille määrätään työjärjestyksessä. Yksi kokoonpanon tuomareista nimitetään puheenjohtajana toimivaksi tuomariksi työjärjestyksen mukaisesti.

Muutoksenhakutuomioistuin voi puheenjohtajana toimivan tuomarin ehdotuksesta päättää saattaa asian täysistunnon käsiteltäväksi, jos asia on poikkeuksellisen tärkeä ja erityisesti, jos päätös voi vaikuttaa tuomioistuimen oikeuskäytännön yhtenäisyyteen ja johdonmukaisuuteen. Kokoonpanot voivat työjärjestyksen mukaisesti siirtää tietyt tehtävät yhdelle tai useammalle tuomareistaan. Yksi kokoonpanon tuomareista toimii työjärjestyksen mukaisesti esittelijänä.

Tuomioistuinten kokoonpanosta ja päätösvaltaisuudesta säädetään Suomessa lailla.

4 jakso

Kirjaamo

22 artikla. Kirjaajan nimittäminen ja vapauttaminen tehtävistä. Artiklassa määrätään kirjaajan nimittämisestä ja vapauttamisesta tehtävistä. Puheenjohtajisto nimittää tuomioistuimen kirjaajan kuuden vuoden toimikaudeksi. Kirjaaja voidaan nimittää uudeksi toimikaudeksi. Kaksi viikkoa ennen kirjaajan nimittämispäivää muutoksenhakutuomioistuimen presidentti antaa puheenjohtajistolle tiedoksi tointa varten

toimitetut hakemukset. Ennen tehtäviinsä ryhtymistä kirjaaja vannoo puheenjohtajistossa valan, jonka mukaan hän suorittaa kirjaajan tehtävät puolueettomasti ja tunnollisesti.

Kirjaaja voidaan vapauttaa tehtävästään vain, jos hän ei enää täytä tehtävistään johtuvia velvoitteita. Puheenjohtajisto tekee päätöksensä kirjaajaa kuultuaan. Jos kirjaajan toimi tulee avoimeksi ennen toimikauden päättymistä, puheenjohtajisto nimittää uuden kirjaajan kuuden vuoden toimikaudeksi. Kirjaajan ollessa poissa tai estynyt hoitamaan tehtäviään tai jos kirjaajan toimi on avoimena, muutoksenhakutuomioistuimen presidentti nimeää puheenjohtajistoa kuultuaan tuomioistuimen henkilöstöön kuuluvan hoitamaan kirjaajan tehtäviä.

Työ- tai virkasuhteen alkamisesta ja päättämisestä säädetään Suomessa vallitsevan käsityksen mukaan lailla. Yleiset säännökset virkasuhteesta sisältyvät valtion virkamieslakiin.

23 artikla. Kirjaajan tehtävät. Artiklassa määrätään kirjaajan tehtävistä. Kirjaaja avustaa tuomioistuinta, muutoksenhakutuomioistuimen presidenttiä, ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidenttiä ja tuomareita heidän tehtäviensä suorittamisessa. Kirjaaja on vastuussa kirjaamon toiminnan järjestämisestä ja toiminnasta muutoksenhakutuomioistuimen presidentin valvonnassa. Kirjaaja on vastuussa erityisesti seuraavista tehtävistä: a) rekisterin pitäminen, joka sisältää tiedot kaikista tuomioistuimen käsiteltävinä olevista asioista; b) sopimuksen 18 artiklan (tuomari-pooli), 48 artiklan 3 kohdan (tuomioistuimessa edustamaan oikeutettuja eurooppapatenttiasiamiehiä koskeva luettelo) ja 57 artiklan (tuomioistuimen asiantuntijoita koskeva luettelo) mukaisesti laadittujen luetteloiden pitäminen ja hallinnointi; c) luettelon pitäminen ja julkaiseminen sopimuksen 83 artiklan mukaisesti pois sulkemista (ns. opt-out) ja pois sulkemisen peruuttamista (ns. opt-in) koskevista ilmoituksista; d) tuomioistuimen päätösten julkaiseminen, jollei luottamuksellisten tietojen suojasta muuta johdu; e) vuosikertomusten julkaiseminen tilastotietoineen; sekä f) sen varmistaminen, että sopimuksen 83 artiklan mukaiset pois sulkemista koskevat tiedot ilmoitetaan Euroopan patenttivarastolle.

24 artikla. Rekisterin pitäminen. Artiklassa määrätään rekisterin pitämisestä. Yksityiskohtaiset säännöt tuomioistuimen rekisterin pitämisestä ovat puheenjohtajiston hyväksymissä kirjaamoa koskevissa säännöissä. Kirjaamon asiakirjojen saatavuutta koskevat säännöt vahvistetaan työjärjestyksessä.

25 artikla. Alakirjaamot ja apulaiskirjaaja. Artiklassa määrätään alakirjaamoista ja apulaiskirjaajasta sekä apulaiskirjaajan tehtävistä. Puheenjohtajisto nimittää apulaiskirjaajan kuuden vuoden toimikaudeksi. Apulaiskirjaaja voidaan nimittää uudeksi toimikaudeksi. Apulaiskirjaajan nimittämiseen ja tehtävistä vapauttamiseen sovelletaan 22 artiklan 2-6 kohtaa.

Apulaiskirjaaja on vastuussa alakirjaamojen toiminnan järjestämisestä ja toiminnasta kirjaajan ja ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentin valvonnassa. Apulaiskirjaaja hoitaa erityisesti seuraavia tehtäviä: a) pitää kirjaa kaikista ensimmäisen asteen tuomioistuimen käsiteltäviksi saatetuista asioista; ja b) ilmoittaa

kirjaamoon kaikki ensimmäisen asteen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetut asiat. Apulaiskirjaaja avustaa ensimmäisen asteen tuomioistuimen jaostoja myös hallinnollisissa ja toimistotehtävissä.

III luku - Varainhoitoa koskevat määräykset

Luvun artikloihin sisältyvät määräykset eivät kuulu lainsäädännön alaan.

26 artikla. Talousarvio. Artiklassa määrätään tuomioistuimen talousarviosta. Budjettikomitea hyväksyy talousarvion puheenjohtajiston ehdotuksesta. Talousarvio laaditaan varainhoitosäännöissä vahvistettujen yleisesti hyväksytyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaisesti, jotka on vahvistettu 33 artiklan mukaisesti. Puheenjohtajisto voi talousarvion puitteissa ja varainhoitosääntöjen mukaisesti siirtää varoja budjettikohdasta tai alakohdasta toiseen. Kirjaaja vastaa talousarvion täytäntöönpanosta. Kirjaajan on vuosittain annettava talousarvion täytäntöönpanoa koskeva edellisen varainhoitovuoden tilinpäätös, jonka puheenjohtajisto hyväksyy.

27 artikla. Menojen hyväksyminen. Artiklassa määrätään menojen hyväksymisestä. Talousarvioon otetut menot hyväksytään yhdeksi tilikaudeksi, jollei varainhoitosäännöissä toisin määrätä. Muut kuin henkilöstömenoihin liittyvät määrärahat, jotka ovat tilikauden lopulla käyttämättä, voidaan varainhoitosääntöjen mukaisesti siirtää, ei kuitenkaan tilikauden loppua kauemmaksi. Määrärahat jaetaan budjettikohtiin menotyyppin ja käyttötarkoituksen mukaan, ja budjettikohdat jaotellaan tarvittavissa määrin varainhoitosääntöjen mukaisesti.

28 artikla. Ennakoimattomia menoja koskevat määrärahat. Artiklassa määrätään ennakoimattomia menoja koskevista määrärahoista. Tuomioistuimen talousarvio voi sisältää määrärahoja ennakoimattomia menoja varten. Tuomioistuimen on saatava budjettikomitealta etukäteen lupa näiden määrärahojen käyttöön.

29 artikla. Tilikausi. Artiklassa määrätään tuomioistuimen tilikaudesta, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta ja päättyy 31 päivänä joulukuuta.

30 artikla. Talousarvion valmistelu. Artiklassa määrätään talousarvion valmistelusta. Puheenjohtajisto toimittaa talousarvioesityksen budjettikomitealle viimeistään varainhoitosäännöissä määrätynä ajankohtana.

31 artikla. Alustava talousarvio. Artiklassa määrätään alustavasta talousarviosta ja menettelystä, jota voidaan noudattaa, jos budjettikomitea ei ole hyväksynyt talousarviota tilikauden alkuun mennessä. Tällöin menoja voidaan suorittaa kuukausittain kunkin budjettikohdan tai muun talousarvion jaottelun mukaan ja varainhoitosääntöjen mukaisesti siten, että käytetään enintään yksi kahdestoistaosa edellisen tilinkauden talousarviomäärärahoista, edellyttäen kuitenkin, että puheenjohtajiston käyttöön näin asetetut määrärahat eivät ylitä yhtä kahdestoistaosaa talousarvioesityksen määrärahoista. Budjettikomitea voi määräyksiä noudattaen sallia menot, jotka ylittävät yhden kahdestoistaosan edellisen tilikauden talousarviomäärärahoista.

32 artikla. Tilintarkastus. Artiklassa määrätään tuomioistuimen tilintarkastuksesta. Riippumattomat tilintarkastajat tarkastavat tuomioistuimen vuotuisen tilinpäätöksen. Budjettikomitea nimeää tilintarkastajat ja tarvittaessa erottaa heidät. Tilintarkastuksella, joka on suoritettava ammattimaista tilintarkastusta koskevien standardien mukaisesti ja tarvittaessa paikan päällä, varmistetaan, että talousarvio on pantu täytäntöön laillisesti ja moitteettomasti sekä että tuomioistuimen taloushallinnossa on noudatettu taloudellisuuden ja moitteettoman varainhoidon periaatteita. Tilintarkastajien on laadittava kunkin tilikauden päätyttyä kertomus, joka sisältää allekirjoitetun tarkastuslausuman.

Yhdistetyn patenttituomioistuimen puheenjohtajisto toimittaa budjettikomitealle tuomioistuimen vuotuisen tilinpäätöksen, vuotuisen talousarvion täytäntöönpanoa koskevan kertomuksen edelliseltä tilikaudelta ja tilintarkastuskertomuksen. Budjettikomitea hyväksyy vuotuisen tilinpäätöksen ja tilintarkastuskertomuksen ja myöntää puheenjohtajistolle vastuuvapauden talousarvion täytäntöönpanosta.

33 artikla. Varainhoitosäännöt. Artiklassa määrätään varainhoitosäännöistä. Tuomioistuimen hallintokomitea hyväksyy varainhoitosäännöt ja muuttaa niitä tuomioistuimen ehdotuksesta. Varainhoitosäännöissä määrätään erityisesti seuraavista seikoista: a) talousarvion laadintaa ja täytäntöönpanoa sekä tilinpäätöstä ja tilintarkastusta koskevista järjestelyistä; b) menetelmistä ja menettelyistä, joilla makset ja rahoitusosuudet, mukaan lukien sopimuksen 37 artiklassa edellytetyt ensimmäiset rahoitusosuudet, asetetaan tuomioistuimen käyttöön; c) tulojen ja menojen hyväksyjien ja tilinpitäjien vastuuta koskevista säännöistä ja heidän valvontaansa koskevista järjestelyistä; sekä d) yleisesti hyväksytyistä kirjanpitoperiaatteista, joiden pohjalta talousarvio ja vuotuinen tilinpäätös on laadittava.

IV luku – Menettelyä koskevat määräykset

Luvun artikloihin sisältyvät määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan.

34 artikla. Päätösneuvottelujen luottamuksellisuus. Artiklassa määrätään päätösneuvottelujen luottamuksellisuudesta. Tuomioistuimen päätösneuvottelut ovat salaisia ja pysyvät sellaisina. Päätösneuvotteluiden luottamuksellisuudesta säädetään Suomessa oikeudenkäynnin julkisuudesta yleisissä tuomioistuimissa annetun lain 23 §:ssä.

35 artikla. Päätökset. Artiklassa määrätään muun muassa äänestämisestä. Äänestämisestä määrätään myös yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen 78 artiklassa. Artiklan 1 kohdan mukaan tilanteessa, jossa monijäsenisessä kokoonpanossa on parillinen luku tuomareita, tuomioistuimen päätökset tehdään kokoonpanon enemmistöllä. Jos äänet menevät tasan, puheenjohtajan ääni ratkaisee.

Artiklan 2 kohdan mukaan toisen kokoonpanon tuomari voidaan kutsua osallistumaan asian käsittelyyn työjärjestyksen mukaisesti, jos jonkin kokoonpanon tuomari on estynyt olemasta läsnä.

Artiklan 3 kohdassa määrätään äänestämisestä muutoksenhakutuomioistuimen täysistunnossa. Jos muutoksenhakutuomioistuimen on perussäännön nojalla tehtävä päätös täysistunnossa, päätös on pätevä vain, jos sen on tehnyt vähintään kolme neljäosan enemmistö täysistuntoon kuuluvista tuomareista.

Artiklan 4 kohdassa todetaan, että tuomioistuimen päätöksiin tulee sisällyttää päätöksen tehneiden tuomareiden nimet ja 5 kohdan mukaan päätöksen tehneet tuomarit, muutoksenhakutuomioistuimen päätösten osalta kirjaaja ja ensimmäisen asteen tuomioistuimen päätösten osalta apulaiskirjaaja allekirjoittavat päätökset. Päätökset luetaan julkisessa istunnossa.

Suomessa äänestämistä koskevat menettelysäännökset sisältyvät oikeudenkäymiskaaren 23 lukuun. Tuomioistuimen ratkaisulle asetetuista muotovaatimuksista sekä päätöksen julistamisesta tai antamisesta kansliassa säädetään oikeudenkäymiskaaren 24 luvussa.

36 artikla. *Eriävät mielipiteet.* Artiklassa määrätään eriäviä mielipiteistä koskevasta menettelystä. Kokoonpanon tuomarin sopimuksen 78 artiklan mukaisesti esittämä eriävä mielipide on perusteltava ja annettava kirjallisesti. Eriävän mielipiteen esittävän tuomarin on allekirjoitettava se. Eriävien mielipiteiden perustelemisesta ja liittämisestä tuomioon säädetään oikeudenkäymiskaaren 24 luvussa.

37 artikla. *Yksipuolinen tuomio.* Artiklassa määrätään yksipuolisesta tuomiosta. Käsiteltävän asian asianosaisen pyynnöstä asiassa voidaan antaa yksipuolinen tuomio, jos toinen asianosainen, jolle on haastehakemus tai vastaava asiakirja on annettu tiedoksi, ei anna kirjallista vastinetta tai ei saavu suulliseen käsittelyyn. Tällaiseen tuomioon voidaan hakea muutosta yhden kuukauden kuluessa sen antamisesta tiedoksi asianosaiselle, jota vastaan yksipuolinen tuomio on annettu. Muutoksenhaku ei lykkää tuomion täytäntöönpanoa, ellei tuomioistuimella ole päätä toisin.

Yksipuolisista tuomioista säädetään Suomessa lailla. Oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 13 §:n mukaan tuomioistuin voi dispositiivisessa riita-asiassa hyväksyä kanne yksipuolisella tuomiolla tilanteessa, jossa vastaaja, jota on kehoitettu vastaamaan kirjallisesti asiassa, ei ole antanut pyydettyä vastausta määräajassa tai hän ei ole esittänyt vastauksessaan kanteen vastustamiselle perustetta tai vetoaa ainoastaan sellaiseen perusteeseen, jolla selvästi ei ole vaikutusta asian ratkaisemiseen. Tuomioistuin voi antaa yksipuolisen tuomion, vaikka kantaja ei ole vaatinut sitä. Jos asianosainen on jäänyt pois istunnosta tai antanut häneltä pyydettyä kirjallista lausumaa, tuomioistuin voi vastapuolen pyynnöstä antaa asiassa yksipuolinen tuomio siten kuin oikeudenkäymiskaaren 12 luvussa säädetään. Sillä, jota vastaan yksipuolinen tuomio on annettu, on oikeus hakea takaisinsaantia siinä tuomioistuimessa, joka on antanut yksipuolisen tuomion. Takaisinsaantia on haettava 30 päivän kuluessa siitä, kun takaisinsaannin hakija on todisteellisesti saanut tiedon yksipuolisesta tuomiosta. Yksipuoliseen tuomioon ei saa hakea muutosta valittamalla. Ulosottokaaren 2 luvun 9 §:n mukaan yksipuolinen tuomio pannaan täytäntöön kuin lainvoimainen tuomio.

38 artikla. Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetut kysymykset. Artiklassa määrätään menettelystä ennakkoratkaisun pyytämisessä Euroopan unionin tuomioistuimelta. Artiklan *1 kohdan* mukaan yhdistetty patenttituomioistuin noudattaa Euroopan unionin tuomioistuimen vahvistamia menettelyjä ennakkoratkaisupyyntöjen tekemisestä Euroopan unionissa.

Artiklan *2 kohdassa* määrätään käsittelyn keskeyttämisestä ennakkoratkaisun pyytämisen yhteydessä. Jos ensimmäisen asteen tuomioistuin tai muutoksenhakutuomioistuin on päättänyt saattaa Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen tai Euroopan unionin toimielinten säädösten pätevyyttä tai tulkintaa koskevan kysymyksen, tuomioistuimen on keskeytettävä asian käsittelyn. Yhdistetyn patenttituomioistuimen velvollisuudesta pyytää ennakkoratkaisua unionin tuomioistuimelta määrätään yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen 21 artiklassa.

LIITE II

Sopimukseen liitteessä II määrätään asioiden jakautumisesta keskusjaoston toimipaikkojen välillä. Yhdistetystä patenttitoimioistuimesta tehdyn sopimuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti ensimmäisen asteen tuomioistuin muodostuu keskusjaostosta sekä paikallis- ja aluejaostoista. Saman artiklan 2 kohdan mukaan keskusjaoston toimipaikka on Pariisi ja sillä on toimipisteet Lontoossa ja Münchenissä. Keskusjaostossa käsiteltävät asiat jaetaan liitteen II mukaisesti ja liite on erottamaton osa sopimusta.

Keskusjaoston toimivalta määräytyy yhdistetystä patenttitoimioistuimesta tehdyn sopimuksen 33 artiklan mukaisesti. Merkittävin keskusjaoston toimivaltaan kuuluva asiaryhmä on suorat mitätöintikanteet eli kanteet, jotka koskevat patentin tai lisäsuojatodistuksen julistamista mitättömäksi.

Liitteessä II asioiden jakautuminen keskusjaostossa määrätään Maailman henkisen omaisuuden järjestön kansainväliseen patenttiluokitusjärjestelmää hyödyntäen. Lontoon toimipisteessä käsitellään kanteet, jotka koskevat patenteja luokissa (A) päivittäistavarat ja (C) kemia, metallurgia. Pariisin toimipaikassa käsitellään kanteet, jotka koskevat patenteja luokissa (B) operaatioiden toteuttaminen ja kuljetus, (D) tekstiilit ja paperi, (E) kiinteät rakenteet, (G) fysiikka ja (H) sähkö. Münchenin toimipisteessä käsitellään kanteet, jotka koskevat patenteja luokassa (F) konetekniikka, valaistus, lämmitys, aseet, räjäytystyöt.

2 Lakiehdotusten perustelut

2.1 Laki yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja sopimuksen soveltamisesta

1 §. Lain 1 § sisältää säännöksen, jolla saatetaan voimaan lailla ne sopimuksen määräykset, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan. Lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä on selvitetty yksityiskohtaisten perusteluiden 1 ja 4.2 jaksoissa.

2 §. Pykälän 1 momentin mukaan sopimuksen muiden kuin lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja lain voimaantulosta säädettäisiin valtioneuvoston asetuksella. Laki on tarkoitus saattaa voimaan samanaikaisesti kuin sopimus tulee Suomen osalta voimaan.

Pykälän 2 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää, että lakia sovelletaan väliaikaisesti ennen sopimuksen kansainvälistä voimaantuloa. Sopimuksen väliaikainen soveltaminen on tarpeen tuomioistuimen toiminnan järjestämiseksi, mutta sopimus itsessään ei sisällä määräystä, joka mahdollistaisi sopimuksen väliaikaisen soveltamisen. Valmistelukomitea on esittänyt, että sopimuksen väliaikaisesta soveltamisesta laadittaisiin erillinen pöytäkirja, jonka kukin sopimusjäsenvaltio voisi halutessaan allekirjoittaa ja hyväksyä kansallisten menettelyidensä mukaisesti. Mikäli eduskunta hyväksyy yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen, on Suomen tarkoitus hyväksyä myös väliaikaista soveltamista koskeva pöytäkirja. Asetuksella säädettäisiin, että voimaansaattamislakia sovellettaisiin väliaikaisesti niiden sopimusmääräysten osalta, jotka pöytäkirjassa mainitaan.

2.2 Laki patenttilain muuttamisesta

1 luku. Yleiset säännökset

3 §. Pykälässä säädetään patentin antaman yksinoikeuden sisällöstä ja rajoituksesta. Pykälä vastaisi pääasiallisesti voimassa olevan lain 3 §:ä. Pykälään ehdotetaan tehtäväksi joitakin muutoksia, jotta se vastaisi paremmin yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen aineellista patenttioikeutta koskevia 25–27 artikloita. Muutoksilla on jäljempänä esitetysti vaikutusta myös patentin antaman yksinoikeuden alaan.

Yhdistetty patenttituomioistuin soveltaa yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen 25–27 artikloja vaikutukseltaan yhtenäisiin eurooppapatentteihin sekä perinteisiin eurooppapatentteihin, joita koskeva asia tulee vireille tuomioistuimessa. Siirtymäajan aikana perinteisiin eurooppapatentteihin, joilla on Suomessa

oikeusvaikutus, sovellettaisiin joko sopimuksen artikloita tai patenttilakia, riippuen siitä, onko kanne nostettu yhdistetyssä patenttitoimioistuimessa vai markkinaoikeudessa. Siirtymäajan jälkeen ja kun kaikki tuomioistuimen toimivallan ulkopuolelle jätetyt perinteiset eurooppapatentit ovat lakanneet olemasta voimassa, sopimuksen 25-27 artikloja sovellettaisiin kaikkiin eurooppapatentteihin. Kansallisten patenttien antama suoja perustuisi aina jatkossakin patenttilakiin.

Patenttilain 3 § ja yhdistetystä patenttitoimioistuimesta tehdyn sopimuksen 25-27 määrittävät siis kumpikin omalla soveltamisalallaan sitä, mikä toiminta kuuluu patentin haltijan yksinoikeuden alaan. Patenttijärjestelmän oikeusvarmuuden, selkeyden ja ennustettavuuden kannalta olisi edullista, että nämä alat olisivat yhdenmukaiset. Mahdollisimman yhdenmukainen yksinoikeuden ala kaikille patenteille on tavoiteltava, koska se lisää patenttijärjestelmän ennustettavuutta sekä hakijoiden että kolmansien näkökulmasta. Perinteisiin eurooppapatentteihin sovellettavat säännökset riippuvat siirtymäaikana siitä, missä tuomioistuimessa asia on vireillä. Mikäli yksinoikeuden ala olisi erilainen patenttilaissa ja yhdistetystä patenttitoimioistuimesta tehdyssä sopimuksessa, patentin antama suoja muuttuisi sen mukaan, missä kantaja valitsee saattaa asian vireille. Tämä ei ole tavoiteltavaa.

Pykälän 1 momentin 2 kohdassa käytettäisiin tietoisuuden asteen kuvaamisessa yhdistetystä patenttitoimioistuimesta tehdyn sopimuksen muotoilua ”olisi pitänyt tietää”. Muutoksella on tarkoitus yhdenmukaistaa 2 kohdan säännös sopimuksen 25 artiklan b kohdan kanssa. Tarkoituksena ei kuitenkaan ole muuttaa tältä osin vallitsevaa oikeustilaa vaan selkeyden vuoksi varmistaa, että vilpillistä mieltä ei muotoilun eroavuuden vuoksi tulkittaisi kansallisissa tuomioistuimissa yhdistetystä patenttitoimioistuimesta tehdystä sopimuksesta poikkeavasti.

1 momentin 3 kohtaa muutettaisiin niin, että patentilla suojatun menetelmän suoja ulottuisi tuotteeseen silloin, kun tuote on aikaansaatu välittömästi suojatulla menetelmällä. Tarkoituksena on, että muutettu säännös vastaisi tarkemmin yhdistetystä patenttitoimioistuimesta tehdyn sopimuksen 25 artiklan c kohtaa, Euroopan patenttisopimuksen 64 artiklaa sekä TRIPS-sopimuksen 28 artiklaa. Yhdistetystä patenttitoimioistuimesta tehdyn sopimuksen suomenkielinen julkaistu käännös eroaa Euroopan patenttisopimuksen ja TRIPS-sopimuksen käännöksistä. Yhdistetystä patenttitoimioistuimesta tehdyn sopimuksen käännöksessä käytetään ilmaisua tuote, joka on saatu suoraan patentin kohteena olevalla menetelmällä. Euroopan patenttisopimuksen käännöksessä käytetään ilmaisua välittömästi tällä menetelmällä aikaansaatuihin tuotteisiin ja TRIPS-sopimus ilmaisua tuote, joka on välittömästi saatu aikaan tällä menetelmällä. Edellä mainittujen sopimusten englanninkielisissä todistusvoimaisissa laitoksissa käytetään kaikissa ilmaisua directly obtained. Pykälän 1 momentin 3 kohdassa ehdotetaan käytettäväksi ilmaisua välittömästi patentilla suojatulla menetelmällä.

Muutos kaventaa patentin antamaa suojaa nykyisestä, sillä tuote on aikaansaattava välittömästi suojatulla menetelmällä. Näin ollen esimerkiksi lopputuotteet, jotka muokataan tai valmistetaan suojatulla menetelmällä välittömästi aikaansaadusta

välituotteesta, eivät olisi menetelmän antaman suojan piirissä. Suoja siis rajoittuisi tässä tapauksessa ainoastaan välituotteeseen. Tässä yhteydessä on huomioitava se, että suojasta nauttivan tuotteen ei itsessään tarvitse olla uusi ja keksinnöllinen. Uusi ja keksinnöllinen tuote voi saada itsenäisen tuotesuojan.

Pykälän 1 momentin 1-3 kohdassa tehtäisiin lisäksi kielellinen muutos, jolla vanhahtava sana tahi korvattaisiin sanalla taikka.

Pykälän 2 momenttia, jossa säädetään välillisestä loukkauksesta, muutettaisiin osin. Pykälän 1 momentin 2 kohdan muutosta vastaavasti momentissa käytettäisiin tietoisuuden asteen kuvaamisessa yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen muotoilua ”olisi pitänyt tietää”. Muutoksella ei olisi edellä esitetysti tarkoitus muuttaa vallitsevaa oikeustilaa.

Momentti sisältää myös säännöksen siitä, että sen mukaisesti keksinnön hyväksikäyttöön oikeutettuna ei pidetä niitä, jotka käyttävät keksintöä hyväksi 3 momentin tiettyjen rajoitussäännösten nojalla. Tähän luetteloon lisättäisiin viittaus uuteen 3 momentin 6 kohtaan, jossa säädettäisiin biologisen materiaalin käytöstä jalostustarkoituksessa. Muutoksella on tarkoitus saattaa momentti vastaamaan yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen 26 artiklan 3 kohtaa.

Pykälän 3 momentti sisältää luettelon sellaisista tavoista hyväksikäyttää keksintöä, joita patentin antama yksinoikeus ei käsitä. Kyse on toisin sanoen yksinoikeuden rajoituksista. Pykälän 3 momentin 2 kohta sisältää patenttioikeuden alueellista sammumista koskevan säännöksen. Yksinoikeus ei kata sellaisen patentilla suojatun tuotteen hyväksikäyttöä, joka on saatettu markkinoille patentinhaltijan toimesta tai tämän suostumuksella. Kohtaan ehdotetaan lisättäväksi maininta siitä, että patentinhaltijalla voi kuitenkin olla oikeutettuja perusteita vastustaa tuotteen laajempaa saattamista markkinoille. Tarkoituksena ei ole kaventaa yksinoikeuden sammumista koskevaa rajoitusta, ja siten laajentaa patentin antamaa suojaa nykyisestä, vaan tuoda selventävästi esille, että patentinhaltijalla voi olla unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä hyväksytty peruste vastustaa tuotteen laajempaa saattamista markkinoille. Tällainen peruste voi muun muassa olla se, että markkinoille saattaminen on tapahtunut pakkoluvan perusteella (asia C-19/84, Pharmon v. Hoechst, ECR 2281). Ehdotettu lisäys ei muuttaisi voimassa olevaa oikeustilaa, vaan tarkoituksena on saattaa momentin sanamuoto vastaamaan yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen 29 artiklan sanamuotoa.

Momenttiin lisättäisiin uusi 6 kohta. Ehdotetun 6 kohdan on tarkoitus vastata yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen 27 artiklan c kohtaa, jossa määrätään, että patentin antama suoja ei kata biologisen materiaalin käyttöä muiden kasvilajikkeiden jalostamiseen tai löytämiseen ja kehittämiseen. Kyse on uudesta rajoitussäännöksestä, joka ei suoraan johdu bioteknologiadirektiivistä. Bioteknologiadirektiivi kuitenkin mahdollistaa tällaisen rajoituksen lisäämisen.

Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen mukaan rajoitusta tullaan siirtymäkauden jälkeen soveltamaan sekä vaikutukseltaan yhtenäisiin eurooppapatentteihin että perinteisiin eurooppapatentteihin. Edellä esitetysti eri

patenttien antaman yksinoikeuden alan tulisi olla yhdenmukainen. Lisäksi yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen 27 artiklan c kohdan sisällyttäminen patenttilakiin helpottaisi jalostusta harjoittavien yritysten rajat ylittävää toimintaa. Näillä perusteilla katsotaan tarkoituksenmukaiseksi lisätä kasvilajikkeiden jalostamista tarkoittava poikkeus myös patenttilakiin, vaikka rajoituksen lisääminen kaventaakin vastaavasti patentin antaman yksinoikeuden alaa.

Momenttiin lisättäisiin uusi 7 kohta. Ehdotetun 7 kohdan on tarkoitus vastata yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen 27 artiklan k kohtaa. Kyseisen määräyksen nojalla yksinoikeus ei käsitä neuvoston direktiivin 2009/24/EY (ohjelmistodirektiivin kodifioitu toisinto) 5 ja 6 artiklan nojalla sallittuja toimia ja saatujen tietojen käyttöä.

Ensimmäinen tietokoneohjelmien oikeudellisesta suojasta annettu neuvoston direktiivi (91/250/ETY), jäljempänä *ohjelmistodirektiivi*, sisältyi ETA-sopimukseen. Ohjelmistodirektiivi, mukaan lukien sen tietokoneohjelmia koskevat poikkeukset, on pantu Suomessa täytäntöön tekijänoikeuslakiin tehdyillä muutoksilla (418/1993 ja 419/1993). Ohjelmistodirektiivin täytäntöönpanon yhteydessä ei tehty muutoksia patenttilakiin. Ohjelmistodirektiivin 5 ja 6 artikloita vastaavat poikkeukset ovat voimassa olevan tekijänoikeuslain 25 j ja 25 k §:ssä.

Vaikka ohjelmistojen koodia suojataan tekijänoikeudella, tietokonesovelteiset keksinnöt (*computer implemented inventions*) voivat Euroopan patenttiviraston käytännön mukaan olla patentoitavissa. Tekijänoikeussuojan lisäksi tietokoneohjelma, joka sisältyy tietokonesovelteiseen keksintöön, voi saada suojaa myös patenttilain nojalla. Ilman ehdotettua rajoitusta on mahdollista, että jotkin tekijänoikeuslain perusteella sallittavat toimet eivät olisi sallittuja patenttilain perusteella. Tämä ei ole toivottavaa, sillä ehdotettujen rajoitusten tarkoituksena on edistää yhteentoimivuutta ja teknologian kehitystä. Lisäksi patentin antaman suojan ja sen rajoitusten yhdenmukaistaminen yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen mukaisiksi myös kansallisessa laissa edesauttaisi oikeusvarmuutta ja selkiyttäisi yritysten toimintamahdollisuuksia.

Ehdotetun 3 momentin 7 kohdan muotoilu eroaisi osin lakiteknisistä syistä sopimuksen 27 artiklan k kohdasta, jossa viitataan 5 ja 6 artiklan lisäksi erityisesti direktiivin analysointia ja yhteentoimivuutta koskeviin säännöksiin. Viittausta ei voida sellaisenaan sisällyttää patenttilakiin, vaan uudessa 7 kohdassa rajoitus tehtäisiin yksinkertaisesti viittaamalla direktiivin 5 ja 6 artikloihin. Säännöksen tarkoituksena on kuitenkin sopimuksen 27 artiklan k kohdan tavoin edesauttaa teknologian kehitystä ohjelmistojen analysointia ja yhteentoimivuuden saavuttamista helpottamalla.

5 §. Pykälässä säädetään ulkomaisia kulkuneuvoja koskevasta rajoituksesta patentin antamaan yksinoikeuteen. Voimassa olevan 2 momentin mukaan asetuksella voidaan säätää, että ilma-aluksen varaosia ja tarvikkeita voidaan patentin estämättä tuoda maahan ja käyttää täällä ulkomaisen ilma-aluksen korjaamiseen, mikäli ulkomaisen aluksen kotimaassa myönnetään vastaavat edut suomalaiselle ilma-alukselle. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että valtuus asetuksella

rajoittaa yksinoikeutta vastavuoroisuusehdoin poistetaan. Samalla säädettäisiin sanottu rajoitus yleisesti sovellettavaksi. Muutoksesta seuraa, että ilma-aluksen varaosia ja tarvikkeita voidaan Suomessa voimassa olevan patentin estämättä tuoda maahan ja käyttää täällä ulkomaisen ilma-aluksen korjaamiseen. Varaosia tai tarvikkeita ei kuitenkaan 2 momentin perusteella saisi myydä Suomessa tai viedä kaupallisessa tarkoituksessa toiseen valtioon.

2 luku. Kansallisen patenttihakemuksen käsittely ja väitemenettely

Luvun nimeä esitetään täsmennettäväksi lisäämällä sen alkuun sana kansallisen. Patenttilaissa säädetään sekä kansainvälisistä patenttihakemuksista että kansallisista patenttihakemuksista. Lain 2 luvussa säädetään kuitenkin yksinomaan kansallisen patenttihakemuksen käsittelystä ja väitemenettelystä kansallisessa patenttiviranomaisessa. Lisäys parantaisi lain luettavuutta ja selkeyttäisi sen sisäistä logiikkaa.

7 §. Pykälässä säädetään patenttihakemuksen tekemisestä ja patenttiviranomaisesta. Pykälän 1 momentista ehdotetaan poistettavaksi maininta siitä, että patenttihakemus voidaan tehdä myös toisen maan patenttiviranomaiselle tai kansainväliselle järjestölle. Patenttilain 2 luku käsittelee yksinomaan kansallisen patentin hakemusmenettelyä kansallisessa patenttiviranomaisessa. Pykälässä tehty viittaus muihin viranomaisiin ei ole yhdenmukainen luvun muun sisällön kanssa ja saattaa aiheuttaa sekaannuksia. Viittaukset muiden maiden patenttiviranomaisiin tai kansainvälisiin järjestöihin eivät myöskään ole tarpeen, sillä kansainvälisistä hakemuksista ja eurooppapatenttia koskevista hakemuksista säädetään erikseen 3 ja 9b luvuissa. Poistolla ei olisi vaikutusta oikeustilaan tai patenttiviranomaisen toimintaan. Muilta osin pykälä säilyisi ennallaan.

6 luku. Luovutus, käyttö- ja pakkolupa

44 §. Pykälässä säädetään luovutusta, käyttö lupaa, pakkolupaa ja panttausta koskevista patenttirekisterimerkinnöistä ja niiden oikeusvaikutuksesta. Pykälään tehtäisiin kielellisiä täsmennyksiä ja siihen lisättäisiin voimassa olevaan patenttiasetukseen sisältyvä säännös ulosmittauksen johdosta tehtävästä merkinnästä.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin voimassa olevaa 2 momenttia vastaavasti, että jos näytetään, että patenttirekisteriin merkitty käyttö lupa tai panttioikeus on lakannut olemasta voimassa, sitä koskeva merkintä on poistettava patenttirekisteristä. Voimassa olevan lain sanamuoto eroaa nyt esitetystä, sillä siinä viitataan patenttioikeuden lakkaamiseen. Hallituksen esityksen 101/1966 vp mukaan patenttilain 44 §:ään ehdotettiin lisättäväksi maininta patentin panttauksen mahdollisuudesta ja siitä pyynnöstä tehtävän merkinnän vaikutuksista. Kun otetaan huomioon lain esitöissä ilmaistu tarkoitus, voimassa olevan lain viittaus patenttioikeuden lakkaamiseen on tekninen virhe. Lisäksi momentissa käytettäisiin yleisemmän sanan rekisteri sijasta sanaa patenttirekisteri.

Pykälään lisättäisiin uusi 3 momentti, jossa säädettäisiin ulosmittausta koskevan merkinnän tekemisestä patenttirekisteriin. Ulosottokaaren 4 luvun 33 §:n mukaan ulosottomiehen tulee heti ilmoittaa patentin ulosmittauksesta asianomaiselle rekisteriviranomaiselle. Uuden 3 momentin mukaan patenttiviranomaisen olisi tehtävä ulosottomiehen ilmoituksen johdosta ulosmittauksesta merkintä patenttirekisteriin. Velvollisuus tehdä merkintä ulosmittauksesta kohdistuu patenttiviranomaiseen ja koskee kansallisia patenteja sekä eurooppapatenteja, joilla on oikeusvaikutus Suomessa 70 h §:n mukaisesti. Voimassa olevaan patenttilakiin ei sisälly säännöstä ulosmittauksen johdosta tehtävästä merkinnästä. Velvollisuus merkinnän tekemisestä perustuu patenttiasetuksen 42 §:n 2 momenttiin, ja se ehdotetaan nyt nostettavaksi lakitasolle. Vastaavasti patenttiasetuksen säännös tullaan kumoamaan myöhemmänä ajankohtana.

Voimassa oleva 3 momentti siirrettäisiin muuttumattomana uudeksi 4 momentiksi, voimassa 4 momentti siirrettäisiin muuttumattomana uudeksi 5 momentiksi ja voimassa oleva 5 momentti siirrettäisiin uudeksi 6 momentiksi. Uudessa 6 momentissa käytettäisiin yleisen rekisteri sanan sijasta tarkempaa termiä patenttirekisteri. Muilta osin momentti vastaisi voimassa olevaa 5 momenttia.

Muilta osin pykälä säilyisi ennallaan.

Pykälää sovellettaisiin tietyin edellytyksin myös vaikutukseltaan yhtenäisiin eurooppapatentteihin siten kuin uudessa 70 x §:ssä säädetään.

48 §. Pykälä sisältää säännöksen pakkoluvan myöntämisestä ennakkokäyttötilanteessa, joka rajautuu aikaan ennen patenttihakemuksen tuloa julkiseksi. Ennakkokäyttöoikeus koskee kansallisten patenttihakemusten lisäksi eurooppapatenttihakemuksia ja kansainvälisiä patenttihakemuksia. Kansallisen patenttihakemuksen julkiseksi tulosta on säädetty 22 §:ssä, eurooppapatenttihakemuksen julkiseksi tulosta on säädetty 70 m §:ssä ja kansainvälisen patenttihakemuksen julkiseksi tulosta 33 §:ssä.

Pykälään sisältyvä viittaus 22 §:ään ehdotetaan poistettavaksi. Viittaus vain kansallisen patenttihakemuksen julkiseksi tuloon on harhaanjohtava, sillä 48 §:ä sovelletaan myös eurooppapatenttihakemukseen ja kansainväliseen patenttihakemukseen. Poistolla ei muutettaisi oikeustilaa, vaan selkeytettäisiin säännöstä teknisesti. Muilta osin pykälä säilyisi ennallaan.

Pykälää sovellettaisiin myös vaikutukseltaan yhtenäisiin eurooppapatentteihin Suomen alueella siten kuin uudessa 70 x §:ssä säädetään.

9 luku. Vastuu, korvausvelvollisuus ja tuomioistuinmenettely

57 §. Patentin tuottaman yksinoikeuden loukkauksen johdosta määrättävistä rangaistuksista säädetään pykälän 2 momentissa. Säännöksen mukaan se, joka tahallisesti loukkaa patenttia, on tuomittava patenttirikkomuksesta sakkoon. Säännös on toissijainen. Jos teko on rangaistava rikoslain 49 luvun 2 §:ssä tarkoitettuna teollisuusrikoksena, tekijää ei voida tuomita myös patenttirikkomuksesta.

Yhdistetty patenttituomioistuin ei käsittele rikosasioita, eikä sopimus myöskään sisällä rikosvastuuta koskevia määräyksiä. Patenttia koskevat rikosasiat pysyvät vastaisuudessaakin kansallisten tuomioistuinten toimivallassa, myös vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin osalta, ja mahdollinen rikosvastuu ratkaistaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Toisin kuin kieltoistuomiossa, jossa loukkaajaa kielletään vastaisuudessa toistamatta loukkaavaa tekoa, koskee rikosvastuu tekoa, joka on jo tehty ja joka täyttää rikoksen tunnusmerkistön. Rikosoikeudellisen legaliteettiperiaatteen kannalta on oltava ennalta selvää, mikä menettely tai toiminta on rangaistavaa.

Jotta patentin tuottamaa yksinoikeutta voidaan tahallisesti loukata, on ennalta oltava selvää, mitä yksinoikeus kattaa. Suomessa patentin tuottamasta yksinoikeuden sisällöstä säädetään patenttilain 3 §:ssä. Säännöksen mukaan yksinoikeus estää patentin suojaaman keksinnön kaikenlaisen ammattimaisen hyväksikäytön ilman patentinhaltijan lupaa. Säännöstä sovelletaan myös eurooppapatentteihin, jotka on saatettu kansallisesti voimaan.

Eurooppapatentin tuottamasta suojasta määrätään yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen V luvussa. Luvun 25 ja 26 artiklan mukaan patentti antaa haltijalleen oikeuden kieltää kolmatta osapuolta ilman haltijan suostumusta hyödyntämästä patentin suojaamaa keksintöä välittömästi tai välillisesti. Patentinhaltijan oikeus kieltää patentin suojaaman keksinnön hyödyntämisen ei määritelmällisesti anna patentinhaltijalle sellaista patenttilain 3 §:ssä tarkoitettua yksinoikeutta, joka olisi loukattavissa ilman, että hyödyntämistä olisi kielletty. Käsitteellisesti kielto-oikeus ei siten vastaa yksinoikeutta, eikä oikeutta kieltää ole mahdollista loukata.

Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen englanninkielisessä laitoksessa, joka on yhdessä saksan- ja ranskankielisten versioiden kanssa todistusvoimainen, patentti antaa sen haltijalle oikeuden estää (*right to prevent*) kolmansiä hyödyntämästä patentin suojaamaa keksintöä. Oikeus estää hyödyntäminen ei ole ymmärrettävissä siten, että oikeus syntyisi vasta hyödyntämisen kieltämisen yhteydessä. Toisin kuin kielto-oikeus, oikeus estää hyödyntäminen toteaa yksinoikeuden.

Edellä todetun mukaisesti yhdistyneestä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen 25 ja 26 artikla antaa 27 artiklan rajoitukset huomioon ottaen oikeudenhaltijalle samanlaisen yksinoikeuden patentin hyödyntämiseen kuin patenttilain 3 §.

Esityksen keskeisiä tavoitteita on varmistaa, että kansalliset säännökset mahdollisimman pitkälle ovat sopusoinnussa uuden eurooppalaisen patenttijärjestelmän kanssa. Jotta sopimuksen soveltamisalaan kuuluva eurooppapatentti rikosvastuun osalta rinnastuisi kansalliseen patenttiin, patenttilain 57 §:n 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että myös sopimuksen soveltamisalaan kuuluvan eurooppapatentin tuottaman oikeuden tahallinen loukkaaminen olisi rangaistavaa patenttirikkomuksena.

Kuten edellä todetaan, on rikosoikeudellisen legaliteettiperiaatteen kannalta tärkeää, että rikosvastuuta sääntelevästä pykälästä riittävän selvästi käy ilmi, mikä

menettely tai toiminta on kiellettyä patenttiin kohdistuvan oikeuden loukkausta. Koska yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen 25 ja 26 artiklan kirjoitusasu ei suoraan vastaa patenttilain 3 §:n säännöstä, säädettäisiin selvyyden vuoksi erikseen rangaistavaksi myös sopimuksen soveltamisalaan kuuluvan eurooppapatentin tuottaman oikeuden loukkaaminen.

Teollisoikeusrikosta koskeva toissijaisuuslauseke siirrettäisiin lakiteknisistä syistä momentin loppuun.

64 §. Pykälänumeroinnin järjeistämiseksi nykyinen 65 § siirrettäisiin muuttumattomana 64 §:ksi.

64 a §. Nykyinen 65 a § siirrettäisiin muuttumattomana uudeksi 64 a §:ksi. Pykälä liittyy kiinteästi uuteen 64 §:n ja selkeyden vuoksi pykälän tulisi seurata sitä. Pykälän sisältämä viittaus 65 §:n 2 momenttiin muutettaisiin vastaamaan uutta pykälänumerointia 65 §:n siirtyessä 64 §:ksi.

65 §. Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen mukaan yhdistynyt patenttituomioistuin on yksin toimivaltainen käsittelemään sekä perinteisiä eurooppapatentteja että vaikutukseltaan yhtenäisiä eurooppapatentteja koskevia riitoja. Sopimuksen 83 artiklan mukaan kansalliset tuomioistuimet säilyttävät kuitenkin siirtymäkauden ajan toimivallan käsitellä perinteisiä eurooppapatentteja koskevia riitoja. Siirtymäkauden pituus on seitsemän vuotta, mutta sitä voidaan tarvittaessa tuomioistuimen hallintokomitean päätöksellä jatkaa. Lisäksi yksittäisillä oikeudenhaltijoilla on oikeus jättäytyä yhdistetyn patenttituomioistuimen toimivallan ulkopuolelle. Tällaista patenttia koskevaa riitaa käsiteltäisiin edelleen kansallisessa tuomioistuimessa.

Kansallisen tuomioistuimen ja yhdistetyn patenttituomioistuimen välinen toimivallanjako voidaan johtaa suoraan yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdystä sopimuksesta ja Bryssel I -asetuksesta. Sopimuksessa ja Bryssel I -asetuksessa on otettu huomioon myös siirtymäkauden tilanteet. Rinnakkaisesta toimivallasta ja vireilläolovaikutuksesta ei ole välttämätöntä säätää kansallisessa laissa. Selvyyden vuoksi patenttilain 65 §:ään ehdotetaan kuitenkin otettavaksi siirtymäkauden oikeustilaa kuvaava säännös.

Pykälän 1 momentissa todettaisiin, että markkinaoikeuden ohella myös yhdistetty patenttituomioistuin käsittelee perinteisiä eurooppapatentteja koskevia asioita siten kuin yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyssä sopimuksessa on määrätty.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin vireilläolosta ja toisiinsa liittyvistä kanteista markkinaoikeuden ja yhdistetyn patenttituomioistuimen välillä (*lis pendens*). Momentissa todettaisiin, että vireilläolovaikutuksiin sovelletaan Bryssel I -asetusta. Bryssel I -asetuksen 71 c artiklan mukaan 29–32 artiklaa sovelletaan yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen 83 artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden aikana kanteisiin, jotka on nostettu yhdistetyssä patenttituomioistuimessa ja sellaisen jäsenvaltion tuomioistuimessa, joka on yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen osapuoli.

Pykälän 3 momentissa todettaisiin, ettei markkinaoikeus saa ottaa käsiteltäväksi asiaa, joka yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen mukaan kuuluu yhdistetyn patenttituomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan.

Kun yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen 83 artiklassa tarkoitettu siirtymäkausi on päättynyt, ja vastaavasti sellaisia perinteisiä eurooppapatentteja, jotka eivät oikeudenhaltijan tahdonilmaisun perusteella kuulu yhdistetyn patenttituomioistuimen toimivaltaan, ei enää ole voimassa, markkinaoikeudella ei enää olisi toimivaltaa käsitellä perinteisiä eurooppapatentteja koskevia riitoja. Tällöin patenttilakia olisi muutettava vastaamaan uutta tilannetta.

66 §. Pykälässä säädetään toimivaltaisesta tuomioistuimesta teollisoikeusrikoksia ja patenttirikkomuksia koskevista asioista. Pykälän 1 momentin mukaan Helsingin käräjäoikeus on toimivaltainen käsittelemään edellä sanottuja rikosasioita. Pykälässä viitataan rikoslain 49 luvun 2 §:ään, jossa säädetään teollisoikeusrikoksista, ja vastaavasti patenttilain 57 §:n 2 momenttiin, jossa säädetään patenttirikkomuksesta. Lain 57 §:n 2 momenttia ehdotetaan tässä yhteydessä muutettavaksi siten, että siinä säädettäisiin rangaistavaksi patenttirikkomuksena myös sopimuksen soveltamisalaan kuuluvan eurooppapatentin loukkaaminen.

Pykälän 2 momentin viittaus 65 §:ään tarkistettaisiin siten, että momentissa viitattaisiin 64 §:ään. Tarkistus vastaisi muuttunutta pykälänumerointia. Säännöksen mukaan Helsingin käräjäoikeus voi rikossyytteen yhteydessä käsitellä myös sellaista rikokseen perustuvaa yksityisoikeudellista vaatimusta, jota markkinaoikeus olisi toimivaltainen käsittelemään. Helsingin käräjäoikeus voi näin ollen käsitellä 58 §:n mukaisen korvausvaatimuksen ja 59 §:n mukaisen vaatimuksen, jotka muutoin kuuluvat markkinaoikeuden yksinomaiseen toimivaltaan, sekä vaatimuksia, joiden osalta markkinaoikeudella ja yhdistetyllä patenttituomioistuimella on rinnakkainen toimivalta.

Pykälään lisättäisiin selvyuden vuoksi uusi 3 momentti, jossa todettaisiin, että rikokseen perustuvaa yksityisoikeudellista vaatimusta, joka kuuluu yhdistetyn patenttituomioistuimen yksinomaiseen toimivallan piiriin, ei voida käsitellä rikosasian yhteydessä. Rikosasiaa käsittelevällä Helsingin käräjäoikeudella ei voi olla sellaista toimivaltaa, jota markkinaoikeudella ei olisi siviiliasiaissa. Säännös on selventävä. Mahdollinen vireilläolovaikutus (*lis pendens*) määräytyy Bryssel I -asetuksen mukaan.

Rikosvastuusta ei määrätä yhdistettyä patenttituomioistuinta koskevassa sopimuksessa eikä yhdistetty patenttituomioistuin ole toimivaltainen käsittelemään rikosasioita. Tästä johtuu, että vaikutukseltaan yhtenäisiä eurooppapatentteja koskevia riita-asioita ei voida käsitellä rikosasiaa koskevan oikeudenkäynnin yhteydessä. Sama pätee yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen 83 artiklassa tarkoitettua siirtymäkauden päätyttyä ja kun sellaisia perinteisiä eurooppapatentteja, jotka eivät oikeudenhaltijan tahdonilmaisun perusteella kuulu yhdistetyn patenttituomioistuimen toimivaltaan, ei enää ole voimassa, myös perinteisiä eurooppapatentteja koskeviin riita-asioihin. Tulevaisuudessa eurooppapatentin

loukkausta koskevaa rikossyytettä ja samaan tekoon perustuvaa siviilioikeudellista vaatimusta ei siis voida enää käsitellä samassa oikeudenkäynnissä.

Nykyinen 3 momentti siirrettäisiin sisällöllisesti muuttumattomana uudeksi 4 momentiksi.

9 a luku. Lisäsuojatodistus

70 b §. Pykälä sisältää säännöksen lisäsuojatodistusta ja lääkkeiden lisäsuojatodistuksen voimassaoloajan jatkamista koskevan hakemuksen tekemisestä Patentti- ja rekisterihallitukselle. Lisäsuojatodistuksista säädetään lääkkeiden lisäsuojatodistuksesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 469/2009, jäljempänä lääkkeiden lisäsuojatodistuksista annettu asetusta, ja kasvinsuojeluaineiden lisäsuojatodistuksen käyttöön ottamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1610/96, jäljempänä *kasvinsuojeluaineiden lisäsuojatodistuksista annettu asetusta*. Lisäsuojatodistus voi perustua myös vaikutukseltaan yhtenäiseen eurooppapatenttiin, ja se myönnetään tällöinkin edellä mainittujen asetusten perusteella erikseen kussakin osallistuvassa jäsenmaassa. Pykälään ehdotetaan lisättävän maininta siitä, että Patentti- ja rekisterihallituksen myöntämällä lisäsuojatodistuksella on oikeusvaikutus Suomessa. Lisäys on selvennävä ja sillä korostetaan lisäsuojatodistuksen oikeusvaikutuksen rajoittumista Suomeen myös tilanteessa, jossa lisäsuojatodistuksen peruspatenttina on vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti. Vaikutukseltaan yhtenäiselle eurooppapatentille ei ole mahdollista hakea yhtenäistä lisäsuojatodistusta vaan lisäsuojatodistukset on haettava maittain erikseen.

70 d §. Pykälässä säädetään lisäsuojatodistuksen rinnastamisesta patenttiin. Pykälän sanamuotoa ehdotetaan muutettavaksi, jotta se olisi yhdenmukainen lääkkeiden lisäsuojatodistuksesta annetun asetuksen ja kasvinsuojeluaineiden lisäsuojatodistuksen annetun asetuksen kanssa. Uuden sanamuodon mukaan lisäsuojatodistus antaa samat oikeudet kuin patentti, ja sitä koskevat samat rajoitukset ja velvoitteet. Näin pykälä vastaisi myös yhdistetystä patenttitoimioistuksesta tehdyn sopimuksen 30 artiklaa.

9 b luku. Eurooppapatentti ja eurooppapatenttia koskeva hakemus

70 h §. Pykälä sisältää säännöksen niistä toimista, jotka patentinhaltijan on suoritettava, jotta eurooppapatentilla on oikeusvaikutus Suomessa. Näiden toimien suorittamista kutsutaan myös eurooppapatentin kansalliseksi voimaansaattamiseksi. Näitä toimia ei suoriteta oikeusvaikutuksen saamiseksi, jos eurooppapatentille on rekisteröity yhtenäinen vaikutus. Vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin oikeusvaikutus Suomessa perustuu asetukseen vaikutukseltaan yhtenäisestä eurooppapatentista.

Pykälään lisättäisiin uusi 2 momentti, joka mahdollistaisi sen, että toimet eurooppapatentin kansalliseksi voimaansaattamiseksi voidaan tehdä vielä, kun pyyntö yhtenäisen vaikutuksen rekisteröimiseksi on hylätty lopullisesti, vaikka määräaika

kansallista voimaan saattamista tarkoittavien toimien suorittamiseksi olisi umpeutunut. Jos eurooppapatentin haltija hakee eurooppapatentille yhtenäisten vaikutuksen rekisteröintiä, mutta Euroopan patenttivirasto hylkää pyynnön, eurooppapatentin haltijalla tulisi vielä olla mahdollisuus saattaa patenttinsa voimaan kansallisesti valitsemissaan maissa. Euroopan patenttiviraston päätöksestä on mahdollista valittaa. Valitusprosessin myötä kysymys yhtenäisen vaikutuksen rekisteröinnistä saattaa olla avoinna niin pitkään, ettei patentinhaltija ehdi suorittaa patentin voimaansaattamiseksi tarpeellisia toimia päätöksen ollessa hänelle kielteinen.

Patenttisuojan menettäminen koko vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin voimassaoloalueella on seurauksena niin vakava, että haltijalle katsotaan tarpeelliseksi antaa vielä mahdollisuus saattaa eurooppapatentti kansallisesti voimaan. Määräaikaa patentin voimaansaattamiseksi olisi siis jatkettava. Uuden 2 momentin mukaan toimet patentin kansalliseksi voimaansaattamiseksi olisi mahdollista suorittaa vielä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun Euroopan patenttivirasto tai yhdistetty patenttituomioistuin hylännyt pyynnön siten, ettei ratkaisuun enää voida hakea muutosta. Kolmen kuukauden lisämääräajalla pyritään saavuttamaan tasapaino patentinhaltijan ja toisaalta muiden toimijoiden oikeusvarmuuden välillä.

Pykälän 2-4 momentit siirrettäisiin muuttamattomina 3-5 momenteiksi. Pykälän 1 momentissa oleva viittaus 2 momenttiin muutettaisiin vastaavasti viittaukseksi uuteen 3 momenttiin.

70 i §. Pykälä sisältää säännöksen menetetyn määräajan palauttamisesta ja sen vaikutuksesta ennakkokäyttöoikeuteen. Pykälän 1 ja 2 momenttiin lisättäisiin viittaus uuteen 70 h §:n 2 momenttiin, joka koskee kansallisten voimaansaattamistoimenpiteiden suorittamista tilanteessa, jossa pyyntö yhtenäisen vaikutuksen rekisteröinnistä on hylätty eikä ratkaisuun voi enää hakea muutosta. Lisäyksen tavoitteena on, että 70 h §:n 2 momentin mukainen voimaan saattaminen rinnastuisi kaikilta osin eurooppapatentin voimaan saattamiseen ja 71 a §:n mukainen menetetyn määräajan palauttaminen soveltuu myös näihin tilanteisiin. Muilta osin pykälä säilyisi ennallaan.

70 l §. Pykälä sisältää säännökset eurooppapatentista suoritettavasta vuosimaksusta ja vuosimaksun erääntymisestä. Pykälän 2 momenttiin lisättäisiin säännös vuosimaksun erääntymisestä tilanteessa, jossa eurooppapatentin voimaan saattaminen tehdään 70 h §:n 2 momentin mukaisesti. Tässä tilanteessa ensimmäinen vuosimaksu erääntyisi maksettavaksi vasta sen kuukauden viimeisenä päivänä, joka on kolmen kuukauden kuluttua siitä päivästä, kun pyyntö yhtenäisen patenttisuojan rekisteröinnistä on hylätty eikä ratkaisuun voi enää hakea muutosta. Toisin sanoen ensimmäinen vuosimaksu erääntyisi vasta sen kuukauden viimeisenä päivänä, jolloin 70 h §:n 2 momentin lisämääräaika päättyy. Lisäyksen tavoitteena on, että 70 h §:n 2 momentin mukainen voimaan saattaminen rinnastuisi kaikilta osin eurooppapatentin voimaan saattamiseen. Muilta osin pykälä säilyisi ennallaan.

9 c luku. Vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti

Patenttilakiin lisättäisiin uusi 9 c luku. Luvussa säädettäisiin vaikutukseltaan yhtenäisestä eurooppapatentista. Nämä säännökset on selkeintä keskittää uuteen lukuun erotuksena kansalliseen patenttiin rinnastuvan perinteisen eurooppapatentin sääntelystä.

70 v §. Pykälässä säädettäisiin vaikutukseltaan yhtenäisestä eurooppapatentista. Pykälän 1 momentissa määriteltäisiin vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti ja viitattaisiin yhtenäisestä patenttisuojasta annettuun asetukseen ja yhtenäisen patenttisuojan käännösjärjestelyistä annettuun asetukseen. Mainituissa asetuksissa säädetään muun muassa vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin antamasta yhtenäisestä suojasta ja yhtenäisen vaikutuksen rekisteröinnistä, vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin voimaantulosta, vuosimaksuista ja rinnastamisesta kansalliseen patenttiin sekä vaikutukseltaan yhtenäiseen eurooppapatenttiin sovellettavista käännösjärjestelyistä. Säännös on informatiivinen.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin eurooppapatentin yhtenäisen vaikutuksen rekisteröinnistä. Yhtenäinen vaikutus rekisteröidään yhtenäistä patenttisuojaa koskevaan rekisteriin, jota hallinnoi Euroopan patenttivirus. Säännös on informatiivinen. Kyseinen rekisteri ja sen hallinnointi perustuvat asetuksen yhtenäisestä patenttisuojasta 9 artiklan 1 kohtaan, jonka mukaan osallistuvien jäsenvaltioiden on annettava Euroopan patenttivirusolle tehtäväksi yhtenäistä patenttisuojaa koskevan rekisterin sisällyttäminen Euroopan patenttirekisteriin ja tuon rekisterin hallinnointi. On huomattava, että vaikutukseltaan yhtenäistä patenttia koskevat merkinnät eivät sisältyisi Patentti- ja rekisterihallituksen ylläpitämään patenttirekisteriin vaikka patenteilla onkin oikeusvaikutus myös Suomessa.

Pykälän 3 momentissa todettaisiin, että vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin tuottamasta suojasta määrätään yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen V luvussa. Momentin tarkoituksena on tuoda esille, että vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin vaikutus ei määräydy patenttilain mukaan. Säännös on informatiivinen. Toistaiseksi myös perinteisten eurooppapatenttien suojasta on säädetty patenttilaissa, joten kaikkien Suomea koskevien patenttien tuottamasta suojasta ja sen rajoituksista on säädetty suoraan patenttilaissa. Uudistuksen myötä vaikutukseltaan yhtenäisten eurooppapatenttien ja sellaisten perinteisten eurooppapatenttien, joita koskeva asia tulee vireille yhdistettyyn patenttituomioistuimeen, suojasta määrättäisiin yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdystä sopimuksessa.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin, että patenttilain säännöksiä sovelletaan vaikutukseltaan yhtenäisiin eurooppapatentteihin vain, jos siitä säädetään erikseen patenttilaissa. Patenttilain säännökset eivät suurelta osin koske vaikutukseltaan yhtenäistä eurooppapatenttia vaan edellä esitetystä esimerkiksi suojan ala määritetty yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen nojalla.

70 x §. Pykälässä säädettäisiin vaikutukseltaan yhtenäisiin eurooppapatentteihin sovellettavista patenttilain pykälistä, lukuun ottamatta 57 §:ä, jossa säädetään

erikseen patenttirikkomuksesta vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin osalta.

Pykälän 1 momentissa lueteltaisiin ne patenttilain pykälät joita sovelletaan vaikutukseltaan yhtenäiseen eurooppapatenttiin Suomea koskevana. Lain 4 §:ä sovelletaan vaikutukseltaan yhtenäiseen eurooppapatenttiin yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen 28 artiklan nojalla. Artiklassa määrätään, että jos keksinnölle olisi myönnetty kansallinen patentti, henkilöllä jolla olisi ollut sopimusjäsenvaltiossa kyseisen keksinnön aiempaan käyttöön perustuva oikeus on tuossa sopimusjäsenvaltiossa samat oikeudet samaa keksintöä koskevan patentin osalta. Lain 4 §:n säännöstä aiempaan käyttöön perustuvasta oikeudesta sovelletaan siis Suomen alueella, vaikka kyse olisi vaikutukseltaan yhtenäisestä eurooppapatentista.

Lain 45, 46, 46a, 47 ja 48 §:ssä säädetään erilaisista pakkoluvan perusteista. Lain 49 §:ssä säädetään pakkoluvan yleisistä edellytyksistä ja lain 50 §:ssä pakkolupaa koskevasta menettelystä. Asetuksen yhtenäisestä patenttisuojasta johdanto-osan 10 perustelukappaleen mukaan vaikutukseltaan yhtenäisiä eurooppapatentteja koskevia pakkolupia olisi säänneltävä osallistuvien jäsenvaltioiden lainsäädännöllä, kun on kyse niiden alueista. Näitä pykäläiä sovelletaan siis pakkolupaan Suomen alueella silloinkin, kun on kyse vaikutukseltaan yhtenäisestä eurooppapatentista. Toisaalta yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen 28 artiklassa määrätään, että jos keksinnölle olisi myönnetty kansallinen patentti, henkilöllä jolla olisi ollut sopimusjäsenvaltiossa kyseisen keksinnön aiempaan käyttöön perustuva oikeus on tuossa sopimusjäsenvaltiossa samat oikeudet samaa keksintöä koskevan patentin osalta. Lain 48 §:n voidaan katsoa soveltuvan vaikutukseltaan yhtenäiseen eurooppapatenttiin myös tällä perusteella.

Lain 70 a, 70 b, 70 c ja 70 d §:ssä säädetään lisäsuojatodistuksista, joista säädetään lääkkeiden lisäsuojatodistuksista annetussa asetuksessa ja kasvinsuojeluvaikeuksien lisäsuojatodistuksista annetussa asetuksessa. Lisäsuojatodistus voi perustua myös vaikutukseltaan yhtenäiseen eurooppapatenttiin, ja ne myönnetään tällöinkin edellä mainittujen asetusten perusteella erikseen kussakin osallistuvassa jäsenmaassa.

Toisessa ryhmässä ovat pykälät, joita sovelletaan asetuksen yhtenäisestä patenttisuojasta 7 artiklan perusteella vaikutukseltaan yhtenäiseen eurooppapatenttiin, jota käsitellään omistusoikeuden kohteena Suomen kansallisena patenttina. Näiden soveltamisesta säädettäisiin pykälän 2 momentissa. Lain 43 ja 44 §:ssä säädetään käyttöluvista, patentin siirron, käyttöluvan, panttauksen ja ulosoton merkittämisestä patenttihakemusta sekä tällaisten rekisterimerkintöjen oikeusvaikutuksesta. Lain 52 §:n 5 momentissa ja 53 §:ssä säädetään kanteesta, joka perustuu siihen, että patentti on myönnetty toiselle kuin 1 §:n mukaan patenttiin oikeutetulle. Kaikissa näissä säännöksissä on kyse omistusoikeudellisista säännöksistä, jotka kuuluvat asetuksen yhtenäisestä patenttisuojasta 7 artiklan soveltamisalaan.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin siitä, että vaikutukseltaan yhtenäisiä eurooppapatentteja koskevat 44 §:ssä tarkoitetut merkinnät tehdään Euroopan

patenttiviraston hallinnoimaan yhtenäistä patenttisuojaa koskevaan rekisteriin. Vaikutukseltaan yhtenäisiä eurooppapatentteja ei merkitä Patentti- ja rekisterihallituksen pitämään patenttirekisteriin. Patenttilaissa ei myöskään voida säätää Euroopan patenttivirastolle velvollisuutta merkintöjen tekemiseen, vaan merkintöjä koskevat Euroopan patenttisopimuksen määräykset. Kyse onkin informatiivisesta säännöksestä, jossa tarkennetaan, että merkinnät, joista kansallisten patenttien ja perinteisten eurooppapatenttien osalta säädetään 44 §:ssä, voidaan vaikutukseltaan yhtenäisten eurooppapatenttien osalta tehdä yhtenäistä patenttisuojaa koskevaan rekisteriin.

Mahdollisten merkintöjen oikeusvaikutus määräytyy kuitenkin Suomen kansallisen lainsäädännön mukaan, mikäli vaikutukseltaan yhtenäistä eurooppapatenttia kohdellaan omistusoikeuden kohteena asetuksen yhtenäisestä patenttisuojasta 7 artiklan perusteella Suomen kansallisena patenttina. Patentti-informaation kannalta on myös huomattava, että tieto vaikutukseltaan yhtenäisistä eurooppapatenteista sekä niiden siirroista, käyttöluvista ja muista oikeuksista ei ilmene patenttirekisteristä.

70 y §. Lakiin lisättäisiin uusi 70 y §. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin, että patentinhaltijan 70 h §:n mukaisilla toimilla ei ole oikeusvaikutusta, kun eurooppapatentille on rekisteröity yhtenäinen vaikutus. Pykälän 1 momentti johtuu yhtenäisestä patenttisuojasta annetun asetuksen 4 artiklan 2 kohdasta. Kyseisen säännöksen mukaan osallistuvien jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että eurooppapatentin, jonka yhtenäinen vaikutus on rekisteröity ja ulottuu niiden alueelle, ei katsota tulleen voimaan kansallisena patenttina niiden alueella päivänä, jona eurooppapatentin myöntämispäätös julkaistaan Euroopan patenttilehdessä. Jos yhtenäinen vaikutus on rekisteröity, samaa eurooppapatenttia koskevat 70 h §:n mukaiset toimet ovat suoraan lain nojalla vailla oikeusvaikutusta.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin niistä toimista, jotka patenttiviranomaisen on suoritettava, jos eurooppapatentille rekisteröidään yhtenäinen vaikutus sen jälkeen, kun patentinhaltija on suorittanut 70 h §:n mukaiset toimet.

Jos patenttiviranomainen on kuuluttanut käännöksen antamisesta 70 h §:n 4 momentin mukaisesti, patenttiviranomaisen on kuulutettava siitä, että patentinhaltijan 70 h §:n mukaisilla toimilla ei ole oikeusvaikutusta. Patenttiviranomaisen on tehtävä patenttirekisteriin merkinnät, joista asiantila ilmenee. Patenttirekisteristä tulee käydä ilmi tehdyt toimenpiteet niin, että ne ovat myös jälkikäteen todennettävissä. Patenttiviranomaisen on poistettava mahdolliset 70 h §:n 5 momentin mukaisesti annetut käännökset yleisön saatavilta. Näitä koskevia julkaisumaksuja ei palauteta patentinhaltijalle. Jos patentinhaltija on 1 momentin mukaisessa tilanteessa jo maksanut vuosimaksun 70 l §:n mukaisesti, vuosimaksu palautetaan.

2.3 Laki oikeudenkäymiskaaren muuttamisesta

7 luku. Turvaamistoimista

4 §. Pykälän voimassa olevan 3 momentin mukaan, jos pääasiana on muun ohella markkinaoikeuden toimivaltaan patenttilaissa säädetty asia, markkinaoikeus on yksinomaisesti toimivaltainen päättämään turvaamistoimesta sekä siinä tapauksessa, että pääasiaa koskeva oikeudenkäynti ei ole vielä vireillä, että siinä tapauksessa, että pääasian oikeudenkäynti on vireillä markkinaoikeudessa. Markkinaoikeus on yksinomaisesti toimivaltainen päättämään turvaamistoimesta lisäksi siinä tapauksessa, että pääasian oikeudenkäynti markkinaoikeudessa on päättynyt eikä muutoksenhakua varten säädetty aika ole kulunut umpeen.

Yhdistettyä patenttituomioistuinsopimusta tehdyn sopimuksen mukaan mainitussa sopimuksessa tarkoitetun siirtymäkauden ajan patenttituomioistuimella ja kansallisella tuomioistuimella olisi lähtökohtaisesti rinnakkainen toimivalta käsitellä muun ohella perinteisiin eurooppapatentteihin liittyviä turvaamistoimiasioita. Tämän vuoksi pykälään ehdotetaan otettavaksi uusi 5 momentti, jonka mukaan myös yhdistetty patenttituomioistuin käsittelee eurooppapatentteihin liittyviä turvaamistoimiasioita siten kuin yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyssä sopimuksessa määrätään.

Edellä mainitun siirtymäkauden päätyttyä ja kun sellaisia perinteisiä eurooppapatentteja, jotka eivät oikeudenhaltijan tahdonilmaisun perusteella kuulu yhdistetyn patenttituomioistuimen toimivaltaan, ei enää ole voimassa puheena oleva pykälä tulisi muutettavaksi, sillä siirtymäkauden jälkeen patenttituomioistuin olisi yksinomaisesti toimivaltainen käsittelemään perinteisiin eurooppapatentteihin liittyviä turvaamisasioita.

Pykälän 6 momentiksi ehdotetaan edelleen otettavaksi säännös, jonka mukaan markkinaoikeus ei saa päättää turvaamistoimesta, jos turvaamistoimea koskeva asia tai sitä koskeva pääasia on vireillä yhdistetyssä patenttituomioistuimessa. Säännös koskee perinteisiä eurooppapatentteja, joiden osalta markkinaoikeudella ja yhdistetyllä patenttituomioistuimella on siirtymäaikana rinnakkainen toimivalta. Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus ei yksiselitteisesti sulje pois sitä mahdollisuutta, että kantaja voisi vielä saattaa turvaamistoimea koskevan asian vireille kansallisessa tuomioistuimessa sen jälkeen, kun pääasia on saatettu vireille yhdistetyssä patenttituomioistuimessa. Bryssel I -asetus soveltuu siirtymäaikana yhdistetyn patenttituomioistuimen ja markkinaoikeuden suhteeseen, mutta se ei sääntelee turvaamistoimiasioiden vireilläolovaikutuksia.

Prosessioikeudessa valitsevan yleisen periaatteen mukaan asian vireilläolosta yhdessä tuomioistuimessa seuraa, etteivät muut tuomioistuimet ole toimivaltaisia käsittelemään samaa asiaa. Sellaisissa tapauksissa, joissa pääasia on jo vireillä tietyssä tuomioistuimessa, tämän jälkeen vireille saatettava turvaamistoimea koskeva asia on luonnollista käsitellä samassa tuomioistuimessa. Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen siirtymäaikajärjestelyt jättävät tilaa erilaisille

forum-valinnoille, mikä voi johtaa monimutkaisiin rinnakkaisiin ja peräkkäisiin prosesseihin. Näillä perusteilla uudella säännöksellä suljettaisiin pois se mahdollisuus, että turvaamistoimiasia otettaisiin markkinaoikeudessa käsiteltäväksi, jos se tai pääasia on jo vireillä yhdistetyssä patenttitoimioistuimessa. Jos loukkausta koskeva pääasia on esimerkiksi vireillä yhdistetyssä patenttitoimioistuimessa, kantajan on saatettava myös mahdollinen väliaikaista kieltoa koskeva turvaamistoimi vireille yhdistetyssä patenttitoimioistuimessa. Kantajan ei olisi enää mahdollista pyytää väliaikaista kieltoa erikseen markkinaoikeudelta. On huomattava, että yhdistetyn patenttitoimioistuimen alkuvaiheessa on mahdollista, että markkinaoikeus olisi nopeampi forum täytäntöönpanon näkökulmasta. Monimutkaisten rinnakkaisten prosessien välttämiseksi katsotaan kuitenkin perustelluksi rajoittaa kantajan toimintamahdollisuuksia tällä tavoin.

Edellä mainitun lisäksi pykälän 6 momentissa ehdotetaan säädettäväksi selvästi, että markkinaoikeus ei olisi toimivaltainen päättämään turvaamistoimesta, jos pääasia kuuluu yhdistetyn patenttitoimioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan. Tuomioistuimen yksinomaisesta toimivallasta määrätään yhdistetystä patenttitoimioistuimesta tehdyn sopimuksen 32 artiklassa.

Pykälän voimassa oleva 5 momentti siirrettäisiin muuttamattomana pykälän 7 momentiksi.

2.4 Laki todistelun turvaamisesta teollis- ja tekijänoikeuksia koskevassa asiassa koskevan lain muuttamisesta

7 b §. Oikeuspaikka. Pykälän voimassa olevan 1 momentin mukaan riita-asiassa, joka perustuu muun ohella patenttilaissa säädetyn oikeuden loukkaukseen, markkinaoikeus on yksinomaisesti toimivaltainen päättämään turvaamistoimesta ja lain 7 a §:n mukaisesta tiedoksisaantia koskevasta määräyksestä sekä siinä tapauksessa, että pääasiaa koskeva oikeudenkäynti ei ole vielä vireillä, että siinä tapauksessa, että pääasian oikeudenkäynti on vireillä markkinaoikeudessa. Markkinaoikeus on yksinomaisesti toimivaltainen päättämään turvaamistoimesta ja mainitusta 7 a §:n mukaisesta tiedoksisaantia koskevasta määräyksestä lisäksi siinä tapauksessa, että pääasian oikeudenkäynti markkinaoikeudessa on päättynyt eikä muutoksenhakua varten säädetty aika ole kulunut umpeen.

Yhdistettyä patenttitoimioistuinsopimusta tehdyn sopimuksen mukaan mainitussa sopimuksessa tarkoitetun siirtymäkauden ajan patenttitoimioistuimella ja kansallisella tuomioistuimella olisi lähtökohtaisesti rinnakkainen toimivalta käsitellä muun ohella perinteisiin eurooppapatentteihin liittyviä turvaamistoimiasioita. Tämän vuoksi pykälään ehdotetaan otettavaksi uusi 2 momentti, jonka mukaan myös yhdistetty patenttitoimioistuin voi päättää eurooppapatentteihin liittyvistä toimista siten kuin yhdistetystä patenttitoimioistuimesta tehdyssä sopimuksessa määrätään.

Edellä mainitun siirtymäkauden päätyttyä ja kun sellaisia perinteisiä eurooppapatentteja, jotka eivät oikeudenhaltijan tahdonilmaisun perusteella kuulu yhdistetyn patenttituomioistuimen toimivaltaan, ei enää ole voimassa puheena oleva pykälä tulisi muutettavaksi, sillä siirtymäkauden jälkeen patenttituomioistuin olisi yksinomaisesti toimivaltainen käsittelemään perinteisiin eurooppapatentteihin liittyviä turvaamisasioita.

Pykälän 3 momentiksi ehdotetaan edelleen otettavaksi säännös, jonka mukaan markkinaoikeus ei saa päättää turvaamistoimesta, jos turvaamistoimea koskeva asia tai sitä koskeva pääasia on vireillä yhdistetyssä patenttituomioistuimessa. Säännös koskee perinteisiä eurooppapatentteja, joiden osalta markkinaoikeudella ja yhdistetyllä patenttituomioistuimella on siirtymäaikana rinnakkainen toimivalta.

Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus ei yksiselitteisesti sulje pois sitä mahdollisuutta, että kantaja voisi vielä saattaa turvaamistoimea koskevan asian vireille kansallisessa tuomioistuimessa sen jälkeen, kun pääasia on saatettu vireille yhdistetyssä patenttituomioistuimessa. Bryssel I -asetus soveltuu siirtymäaikana yhdistetyn patenttituomioistuimen ja markkinaoikeuden suhteeseen, mutta se ei sääntelee turvaamistoimiasioiden vireilläolovaikutuksia.

Prosessioikeudessa valitsevan yleisen periaatteen mukaan asian vireilläolosta yhdessä tuomioistuimessa seuraa, etteivät muut tuomioistuimet ole toimivaltaisia käsittelemään samaa asiaa. Sellaisissa tapauksissa, joissa pääasia on jo vireillä tietyssä tuomioistuimessa, tämän jälkeen vireille saatettava turvaamistoimea koskeva asia on luonnollista käsitellä samassa tuomioistuimessa. Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen siirtymäaikajärjestelyt jättävät tilaa erilaisille forum-valinnoille, mikä voi johtaa monimutkaisiin rinnakkaisiin ja peräkkäisiin prosesseihin. Näillä perusteilla uudella säännöksellä suljettaisiin pois se mahdollisuus, että turvaamistoimiasia otettaisiin markkinaoikeudessa käsiteltäväksi, jos se tai pääasia on jo vireillä yhdistetyssä patenttituomioistuimessa. Jos loukkausta koskeva pääasia on esimerkiksi vireillä yhdistetyssä patenttituomioistuimessa, kantajan on saatettava myös mahdollinen todistelun turvaamista koskeva hakemus vireille yhdistetyssä patenttituomioistuimessa. Kantajan ei olisi enää mahdollista pyytää takavarikkoa tai muuta tarpeellisesta toimenpidettä erikseen markkinaoikeudelta. On huomattava, että yhdistetyn patenttituomioistuimen alkuvaiheessa on mahdollista, että markkinaoikeus olisi nopeampi forum täytäntöönpanon näkökulmasta. Monimutkaisten rinnakkaisten prosessien välttämiseksi katsotaan kuitenkin perustelluksi rajoittaa kantajan toimintamahdollisuuksia tällä tavoin.

Edellä mainitun lisäksi pykälän 3 momentissa ehdotetaan säädettäväksi selvästi, että markkinaoikeus ei saa päättää turvaamistoimiasista, joka yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen mukaan kuuluu yhdistetyn patenttituomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan. Näin esimerkiksi vaikutukseltaan yhtenäiseen eurooppapatenttiin liittyvät turvaamistoimiasiat eivät voisi tulla käsiteltäviksi markkinaoikeudessa.

Pykälän voimassa oleva 2 momentti siirrettäisiin pykälän 4 momentiksi sellaise-
naan.

2.5 Laki ulosottokaaren muuttamisesta

1 luku. Soveltamisala ja määritelmiä

2 §. *Suhde muuhun lainsäädäntöön.* Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että yhdistetyn patenttituomioistuimen antamat tuomiot voitaisiin panna täytäntöön noudattaen ulosottokaaren mukaista menettelyä, jollei yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdystä sopimuksesta muuta johdu. Pykälään ehdotetaan siksi sisällytettäväksi viittaus Suomea sitovaan kansainväliseen sopimukseen. Johdonmukaisuussyistä säännöksessä viitattaisiin myös Euroopan unionin lainsäädäntöön.

Euroopan unionin lainsäädännössä, kuten ei myöskään Suomea sitovissa kansainvälisissä sopimuksissa, ei säädetä Suomen ulosottokaaren soveltamisesta vieraan valtion tuomioistuimen antaman tuomion täytäntöönpanossa. Tuomioiden rajat ylittävää täytäntöönpanoa koskeva unionin lainsäädäntö ja vastaavasti kansainväliset sopimukset mukaan tuomiot pannaan yleensä täytäntöön noudattaen täytäntöönpanovaltion tuomioiden täytäntöönpanoa koskevaa lakia. Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen 82 artiklan 3 kohdan mukaan täytäntöönpanomenettelyihin sovelletaan sen sopimusjäsenvaltion lakia, jonka alueella täytäntöönpano tapahtuu, sanotun kuitenkin rajoittamatta sopimuksen ja perussäännön soveltamista. Kun sopimus tulee voimaan Suomessa, tulevat myös sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset lakina voimaan. Vaikka sopimuksessa ei näin ollen viitata suoraan Suomen ulosottokaaren soveltamiseen, seuraa viittauksesta kansalliseen tuomioiden täytäntöönpanoa koskevaan lainsäädäntöön, että Suomessa tapahtuvassa täytäntöönpanossa noudatetaan soveltuvin osin ulosottokaaren säännöksiä.

Pykälän voimassa olevan 4 kohdan mukaan ulosottokaaren täytäntöönpanomenettelyä noudatetaan pantaessa täytäntöön ulkomailla annettua tuomiota, välitystuomiota tai muuta ulosottoperustetta. Viittaus ulkomailla annettuun tuomioon sulkee Suomessa sijaitsevan tuomioistuimen antaman tuomion säännöksen soveltamisalan ulkopuolelle. Koska Suomen on tarkoitus esittää, että Helsinkiin perustettaisiin yhdistetyn patenttituomioistuimen paikallisjaosto, olisi kohtaa tarkistettava siten, että myös Suomessa sijaitsevan kansainvälisen tuomioistuimen tuomio olisi kohdassa tarkoitettu ulosottoperuste. Kohtaa ehdotetaan tämän vuoksi muutettavaksi siten, että siinä mainittaisiin erikseen kansainvälisen tuomioistuimen antama tuomio. Tällöin kansainvälisen tuomioistuimen sijaintipaikka ei enää vaikuttaisi ulosottokaaren sovellettavaksi tulemiseen.

Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen 35 artiklan 2 kohdan mukaan sopimuksella perustettavan sovittelu- ja välimieskeskuksen palveluja hyödyntäen aikaansaadut ratkaisut ovat täytäntöönpanokelpoisia sopimusjäsenvaltioissa siten kuin sopimuksen 82 artiklassa säädetään. Koska sovittelu- ja

välityskeskukseen toimipisteet sijaitsisivat Lissabonissa ja Ljubljanassa, olisivat keskuksen toimintaan liittyvässä välimiesmenettelyssä annetut välitystuomiot sekä keskuksen sovittelijoiden avustuksella aikaansaadut sovinnot ulkomailla annettuja eivätkä niiden täytäntöönpanokelpoisuus edellyttä 4 kohdan muuttamista.

2.6 Laki rikoslain muuttamisesta

15 luku. Rikoksista oikeudenkäyttöä vastaan

12 §. *Ulkomailla tai kansainvälisessä tuomioistuimessa tehty perätön lausuma.* Rikoslain 15 luvun 12 §:ssä säädetään perättömän lausuman tekemisestä ulkomailla. Eriytyssäännöstä on pidetty tarpeellisena, koska perätöntä lausumaa koskevat 15 luvun säännökset ovat lähtökohtaisesti kansallisesti rajoittuneita.

Perättömän lausuman tekeminen ulkomailla on 12 §:ssä säädetty rangaistavaksi silloin, kun lausuma on annettu eräissä kansainvälisissä tuomioistuimissa taikka Euroopan unionin jäsenvaltion tai Pohjoismaan tuomioistuimessa. Lisäksi muun ulkomaan tuomioistuimessa tapahtuvaan perättömään lausumaan sovelletaan Suomen voimassa olevia säännöksiä silloin, kun rikos on tehty ulkomaisen tuomioistumen antaessa virka-apua Suomen tuomioistuimelle.

Esityksessä ehdotetaan, että myös yhdistetty patenttituomioistuin kuuluisi niihin tuomioistuihin, joissa perättömän lausuman antaminen olisi rangaistava teko. Perätöntä lausumaa koskevaa laajennusta on aikanaan perusteltu kansainvälisillä velvoitteilla sekä pohjoismaisella ja unionin jäsenvaltioiden välisellä oikeudellisella yhteistyöllä. Samoista syistä on perusteltua säätää rangaistavaksi perättömän lausuman tekeminen yhdistetyssä patenttituomioistuimessa.

Yhdistetty patenttituomioistuimella tulee olemaan enemmän kuin yksi toimipaikka. Tarkoitus on, että Suomi esittää pyynnön paikallisjaoston perustamiseksi Helsinkiin. Jos paikallisjaosto perustetaan, on mahdollista, että perätön lausuma tehdään kansainvälisessä tuomioistuimessa Suomessa. Voimassa oleva säännös ei kata tällaista tilannetta, koska siinä pykälän otsikon mukaisesti säädetään vain ulkomailla tehdystä perättömästä lausumasta. Pykälän otsikkoa ehdotetaan tämän vuoksi muutettavaksi siten, että siinä erikseen mainittaisiin kansainvälisessä tuomioistuimessa tehty perätön lausuma. Tällöin säännös tulisi sovellettavaksi, vaikka perätön lausuma olisikin tehty Suomessa. Vastaavasti yhdistetty patenttituomioistuin lisättäisiin pykälän sisältämään luetteloon niistä tuomioistuimista, jotka perätöntä lausumaa koskevia säännöksiä sovellettaessa rinnastettaisiin kansallisiin tuomioistuihin.

Ehdotetut muutokset eivät vaikuttaisi Suomen rikosoikeuden soveltamisalaa koskevien säännösten soveltamiseen. Rikosoikeuden soveltamisalasta säädetään rikoslain 1 luvussa.

49 luku. Eräiden aineettomien oikeuksien loukkaamisesta

2 §. Teollisoikeusrikos. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 2 momentti, jolla sopimuksen soveltamisalaan kuuluvaan eurooppapatenttiin kohdistunut tahallinen loukkaus säädetään rangaistavaksi teollisoikeusrikoksena. Rikosvastuuta koskeva säännös ehdotetaan sijoitettavaksi omaan momenttiin, koska yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen 25 ja 26 artiklan kirjoitusasu ei suoraan vastaa patenttilain 3 §:n muotoilua.

Säännöksen mukaan teollisoikeusrikoksesta tuomittaisiin myös se, joka yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen määräysten vastaisesti ja siten, että teko on omiaan aiheuttamaan huomattavaa taloudellista vahinkoa loukatun oikeuden haltijalle, loukkaa sopimuksen soveltamisalaan kuuluvan eurooppapatentin tuottamaa oikeutta.

Ehdotuksen sisältöä on selostettu edellä patenttilain 57 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa.

3 Voimaantulo

Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus ei ole vielä kansainvälisesti voimassa. Sopimus tulee voimaan kolmannentoista ratifioimis- tai liittymiskirjan tallettamista seuraavan neljännen kuukauden ensimmäisenä päivänä, jos tallettajiin kuuluvat ne kolme jäsenvaltiota, joissa oli voimassa suurin määrä eurooppapatentteja sopimuksen allekirjoittamisvuotta edeltäneenä vuonna. Ratifioimiskirjat talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristöön, joka toimii sopimuksen mukaisesti tallettajana.

Käytännössä tämä tarkoittaa, että sopimuksen voimaantuloon vaaditaan Saksan, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan ratifioimiskirjan tallettaminen, koska näissä maissa oli sopimuksen allekirjoittamista edeltävänä vuonna, eli vuonna 2012, suurin määrä eurooppapatentteja voimassa. Tämän lisäksi tarvitaan vähintään kymmenen muun sopimusjäsenvaltion ratifioimiskirjan tallettaminen. Toukokuun 2015 loppuun mennessä ratifioimiskirjan olivat tallettaneet Itävalta, Ranska, Ruotsi, Belgia, Tanska, Malta ja Luxemburg.

Sopimuksen voimaantulon jälkeen tapahtuvat ratifoinnit tai liittymiset tulevat voimaan ratifioimis- tai liittymiskirjan tallettamista seuraavan neljännen kuukauden ensimmäisenä päivänä.

Lait ehdotetaan tulemaan voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana samana ajankohtana kuin sopimus tulee voimaan.

Sopimusta on tarkoitus soveltaa väliaikaisesti, jotta tuomioistuimen toiminnalle olennaiset päätökset voidaan tehdä tuomioistuimen hallintokomiteassa ennen kuin tuomioistuin varsinaisesti aloittaa toimintansa. Mikäli eduskunta hyväksyy yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen, on Suomen tarkoitus hyväksyä myös väliaikaista soveltamista koskeva pöytäkirja. Väliaikaisen soveltamisen mahdollistamiseksi hallituksen esitykseen sisältyvään voimaansaattamislakiehdotukseen on lisätty asetuksenantovaltuus, jossa säädetään, että valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää lain soveltamisesta väliaikaisesti ennen sopimuksen kansainvälistä voimaantuloa.

Sopimus ei sisällä määräyksiä, jotka kuuluisivat Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) 18 §:n mukaan Ahvenanmaan maakunnan lainsäädäntövaltaan. Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus sisältää patenttilainsäädäntöä ja lainkäyttöä koskevaan lainsäädäntöä koskevia määräyksiä, jotka kuuluvat Ahvenanmaan itsehallintolain 27 §:n 10 ja 23 kohdan nojalla valtakunnan lainsäädäntövaltaan. Esitykseen liittyvän voimaansaattamislain voimaantulolle Ahvenanmaan maakunnassa ei siten ole tarpeen saada itsehallintolain 59 § 1 momentin mukaista Ahvenanmaan maakuntapäivien suostumusta.

Väliaikainen soveltaminen

Sopimus ei sisällä määräystä, joka mahdollistaisi sopimuksen väliaikaisen soveltamisen ennen sen kansainvälistä voimaantuloa. Väliaikaista soveltamista kuitenkin pohditaan parhaillaan sopimusjäsenvaltioiden perustamassa valmistelukomiteassa. Sopimuksen väliaikainen soveltaminen olisi tarpeen tuomioistuimen toiminnan järjestämiseksi. Sopimuksen määräysten mukaisesti tuomioistuimen on aloitettava toimintansa samana päivänä kuin sopimus tulee voimaan. Tämä aiheuttaa haasteen, sillä tuomioistuimen toiminnan valmistelua koskeviin päätöksiin voidaan ryhtyä vasta kun sopimus on voimassa. Päätösten tulisi kuitenkin olla tehtynä sinä päivänä, kun sopimus tulee voimaan, jotta tuomioistuin olisi tuolloin toimintakykyinen. Tällaiset päätökset koskevat muun muassa tuomareiden nimittämistä, tuomioistuinmaksuja sekä tuomioistuimen ja sen komiteoiden työjärjestysten hyväksymistä.

Sopimuksen väliaikainen soveltaminen olisi siten tarpeen, jotta tuomioistuimen toiminnalle olennaiset päätökset voitaisiin tehdä tuomioistuimen hallintokomiteassa ennen kuin tuomioistuin varsinaisesti aloittaisi toimintansa. Tämän vuoksi valmistelukomitea on esittänyt, että sopimuksen väliaikaisesta soveltamisesta laaditaisiin erillinen pöytäkirja. Pöytäkirja olisi valtiosopimus, jonka kukin sopimusjäsenvaltio voisi halutessaan allekirjoittaa ja hyväksyä kansallisten menettelyidensä mukaisesti. Mikäli eduskunta hyväksyy yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen, on Suomen tarkoitus hyväksyä myös väliaikaista soveltamista koskeva pöytäkirja. Tarkoitus on sitä kautta varmistaa, että Suomi on mukana järjestelmän valmistelussa heti sen alusta alkaen. Pöytäkirjan laatiminen valmistelukomiteassa on vielä kesken. Tällä hetkellä pöytäkirjan luonnoksessa ehdotetaan väliaikaisesti sovellettavaksi sopimuksen 2, 4 - 5, 6(1), 7, 10 - 19, 36 - 41 ja 71(3) artiklaa sekä tuomioistuimen perussäännön 1 - 7(1), 7(5) - 18, 20(1), 22 - 28, 30, 32 ja 33 artiklaa. Väliaikaisen soveltamisen mahdollistamiseksi hallituksen esitykseen sisältyvään voimaansaattamislakiehdotukseen on lisätty asetuksenantovaltuus, jossa säädetään, että valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää lain soveltamisesta väliaikaisesti ennen sopimuksen kansainvälistä voimaantuloa. Asetuksella säädettäisiin, että voimaansaattamislakia sovellettaisiin väliaikaisesti niiden sopimusmääräysten osalta, joista pöytäkirjassa on sovittu.

4 Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus ja käsittelyjärjestys

4.1 Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus on valtiosopimus, jolla perustetaan uusi kansainvälinen tuomioistuin. Sopimuksen osapuolina voivat olla vain Euroopan unionin jäsenvaltiot. Vaikka sopimuksen määräyksillä on kiinteä yhteys unionin puitteissa tehtävään yhteistyöhön ja Euroopan unionin lainsäädäntöön (vrt. esimerkiksi PeVL 24/2011 vp, s. 2/1), sopimuksen aineellinen sisältö, eli patenttiriitoja koskevan tuomioistuinjärjestelmän perustaminen, on kokonaan jäsenvaltioiden toimivallassa. Sopimuksen voimaantulo edellyttää kansallisia ratifioimistoimenpiteitä kunkin jäsenvaltion valtiosäännön asettamien vaatimusten mukaisesti. Suomen valtiosääntöoikeudellisesta näkökulmasta kyse on siten sopimuksesta, jonka tekeminen on kokonaisuudessaan Suomen toimivallassa.

Perustuslain 94 §:n mukaan eduskunta hyväksyy sellaiset valtiosopimukset ja muut kansainväliset velvoitteet, jotka sisältävät lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä tai ovat muutoin merkitykseltään huomattavia taikka vaativat perustuslain mukaan muusta syystä eduskunnan hyväksymisen. Eduskunnan perustuslakivaliokunnan tulkintakäytännön mukaan perustuslaissa tarkoitettu eduskunnan hyväksymistoimivalta kattaa kaikki aineelliselta luonteeltaan lain alaan kuuluvat kansainvälisen velvoitteen määräykset. Sopimuksen määräys on luettava lainsäädännön alaan kuuluvaksi 1) jos määräys koskee jonkin perustuslaissa turvatun perusoikeuden käyttämistä tai rajoittamista, 2) jos määräys muutoin koskee yksilön oikeuksien tai velvollisuuksien perusteita, 3) jos määräyksen tarkoittamasta asiasta on perustuslain mukaan määrättävä lailla, 4) jos tarkoitettusta asiasta on jo voimassa lain säännöksiä tai 5) siitä on Suomessa vallitsevan käsityksen mukaan säädettävä lailla. Kysymykseen ei vaikuta se, onko jokin määräys ristiriidassa vai sopusoinnussa Suomessa lailla annetun säännöksen kanssa (esim. PeVL 11/2000 vp ja 12/2000 vp).

Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen määräykset kuuluvat lähes kaikki *lainsäädännön alaan*. Lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä ja määräysten suhdetta Suomen lainsäädäntöön on selvitetty edellä yksityiskohtaisten perustelujen 1 jaksossa. Eduskunnan suostumusta edellytetään kaikille sopimuksen määräyksille lukuun ottamatta 19, 37, 38, 39, 84, 85, 86, 88 ja 89 artiklaa. Lisäksi sopimukseen erottamattomana osana kuuluva yhdistetyn patenttituomioistuimen perussääntö sisältää lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä. Lainsäädännön alaan kuuluvat perussäännön 2 artikla (tuomarien kelpoisuus), 3 artikla (tuomarien nimittäminen), 4 artikla (tuomarien toimikausi), 6 artikla (vala), 7 artikla (esteettömyys), 8 artikla (tuomarien koskemattomuus), 9 artikla (tehtävien päättyminen), 10 artikla (tehtävistä vapauttaminen), 15 artikla (puheenjohtajisto), 18

artikla (paikallis- tai aluejaoston perustaminen ja lakkauttaminen), 19 artikla (ensimmäisen asteen tuomioistuimen kokoonpanot), 21 artikla (muutoksenhakutuomioistuimen kokoonpanot), 22 artikla (kirjaamo), 34 artikla (päätosneuvottelujen luottamuksellisuus), 35 artikla (päätökset), 36 artikla (eriävät mielipiteet), 37 artikla (yksipuolinen tuomio) sekä 38 artikla (Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetut kysymykset).

Perustuslain 94 §:n mukaan eduskunta hyväksyy myös sellaiset valtiosopimuksen määräykset, jotka vaativat perustuslain mukaan *muusta syystä* eduskunnan hyväksymisen. Muusta syystä eduskunnan hyväksymistä edellyttäviä määräyksiä ovat muun muassa eduskunnan *budjettivaltaa sitovat* kansainväliset velvoitteet (HE 1/1998 vp, s. 149/l). Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus aiheuttaa Suomelle kustannuksia. Siirtymäkauden ajan tuomioistuimen toiminta rahoitetaan pääosin sopimusjäsenvaltioiden rahoitusosuuksilla. Suomen rahoitusosuus on Suomessa vuonna 2012 voimaansaattettujen eurooppapatenttien määrän perusteella laskettuna noin 1 – 2 prosenttia tuomioistuimen kokonaisbudjetista. Kokonaisbudjetin arvioitu määrä on noin 13,5 miljoonaa euroa. Suomen rahoitusosuus on siksi arvioitu olevan aluksi noin 135 000 euroa kasvaen mahdollisesti noin 400 000 euroon ennen kuin tuomioistuimen toiminta siirtymäkauden päätyttyä muuttuu omarahoitteiseksi. Tuomioistuimen varainhoitoa koskevat määräykset sisältyvät sopimuksen II osaan. Niitä ovat sopimuksen 36 artikla (tuomioistuimen talousarvio), 37 artikla (tuomioistuimen rahoitus), 38 artikla (tuomareiden koulutusohjelman rahoitus) ja 39 artikla (keskuksen rahoitus). Lisäksi tarkoitus on, että Suomeen esitetään perustettavaksi paikallisjaosto. Paikallisjaoston perustamista on määrätty sopimuksen 7 artiklan 3 kohdassa sekä perussäännön 18 artiklassa. Paikallisjaostosta aiheutuu valtiolle toistuvia kustannuksia. Kustannukset muodostuisivat muun muassa tilakuluista ja aluksi myös hallintohenkilöstön palkoista. Näiden kustannusten vuosittainen määrä on arvioitu olevan noin 200 000 euroa. Tuomioistuimen varainhoitoa ja paikallisjaoston perustamista koskevien määräysten hyväksyminen vaatii siten eduskunnan suostumusta myös budjettivallan sitomisen vuoksi.

4.2 Käsittelyjärjestys

Käsittelyjärjestyksen kannalta merkityksellisiä ovat sopimuksen määräykset, joilla on liittymäkohtia Suomen täysivaltaisuutta koskeviin perustuslain säännöksiin ja perusoikeuksien suojaan.

Täysivaltaisuus

Perustuslain 94 §:n 2 momentin ja 95 §:n 2 momentin säännösten mukaan Suomen täysivaltaisuuden kannalta *merkittävän toimivallan siirrosta* Euroopan unionille, kansainväliselle järjestölle tai kansainväliselle toimielimelle päätetään kahden kolmasosan enemmistöllä. Sen sijaan tavallisella ääntenenemmistöllä voidaan päättää *muuta kuin merkittävää toimivallan siirtoa* koskevien kansainvälisten velvoitteiden

hyväksymisestä ja voimaansaattamisesta (HE 60/2010 vp). Täysivaltaisuuden kannalta keskeistä sopimuksessa on toimivallan siirto yhdistetylle patenttitoimioistuimelle ja sopimuksetekovallan delegointi, joita käsitellään seuraavaksi.

Toimivallan siirto yhdistetylle patenttitoimioistuimelle

Sopimuksella luodaan yhdistetylle patenttitoimioistuimelle *yksinomainen toimivalta* käsitellä riita-asioita, jotka koskevat Suomessa voimassa olevia vaikutukseltaan yhtenäisiä eurooppapatentteja sekä siirtymäkauden jälkeen perinteisiä eurooppapatentteja. Tällä hetkellä toimivalta käsitellä perinteisiä eurooppapatentteja koskevia riita-asioita on Suomessa markkinaoikeudella ja rikosasian yhteydessä Helsingin käräjäoikeudella. Sopimus antaa näin ollen Suomen oikeudenkäyttöpiiriin kuuluvaa tuomiovaltaa yhdistetylle patenttitoimioistuimelle, mikä sinänsä merkitsee puuttumista perustuslain 1 §:n 1 momentin mukaiseen täysivaltaisuuteen. Tässä yhteydessä on kuitenkin kiinnitettävä huomiota myös perustuslain 1 §:n 3 momenttiin, jossa on säädetty, että Suomi osallistuu kansainväliseen yhteistyöhön rauhan ja ihmisoikeuksien turvaamiseksi ja *yhteiskunnan kehittämiseksi* ja jossa todetaan, että Suomi on Euroopan unionin jäsen. Lähtökohtana siten on, että sellaiset kansainväliset velvoitteet, jotka ovat *tavanomaisia* nykyaikaisessa yhteiskunnassa, ja jotka vain vähäisissä määrin vaikuttavat valtion täysivaltaisuuteen, eivät sellaisinaan ole ristiriidassa täysivaltaisuussääntelyn kanssa (HE 60/2010 vp, s. 44; PeVL 19/2010; HE 1/1998 vp, s. 73/II; PeVL 45/2000 vp).

Hallituksen käsityksen mukaan tuomioistuimen toimivallan siirrossa yhdistetylle patenttitoimioistuimelle on kyse perustuslain 1 §:n 3 momentissa tarkoitusta kansainvälisestä yhteistyöstä yhteiskunnan kehittämiseksi, erityisesti patenttioikeuden alalla. Sopimuksessa on myös kyse velvoitteesta, joka on edellä mainitulla tavalla tavanomainen nykyaikaisessa yhteiskunnassa. Sopimus yhdistetystä patenttitoimioistuimesta on luonnollinen seuraus Suomen aiemmista kansainvälisistä velvoitteista eurooppapatenttien alalla sekä Suomen jäsenyydestä Euroopan unionissa.

Nykyinen Euroopan alueellinen patenttijärjestelmä perustuu Euroopan patenttisopimukseen, jonka osapuolena Suomi on ollut jo vuodesta 1996 lukien. Sopimus mahdollistaa sen, että Euroopan patenttivirastolla (EPO) on toimivalta myöntää eurooppapatentti koskemaan 38 sopimusvaltiota. Tuloksena ei kuitenkaan ole yksi patentti, vaan joukko kansallisia patentteja, joista maksetaan erikseen käännomaksuja ja/tai vuosimaksuja kansallisille viranomaisille. Nykyisin myös patentteja koskevat oikeudenkäynnit käydään pääasiallisesti erikseen kunkin maan kansallisessa tuomioistuimessa. Voimassa oleva järjestelmä luo siis tilanteita, joissa samaan eurooppapatenttiin perustuvaa kansallisesti voimaansaatettua eurooppapatenttia koskevat loukkaus- ja mitätöintikanteet voidaan ratkaista eri tavoin eri tuomioistuimissa, mikä aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta toimijoille.

Nyt ehdotettu yhdistetystä patenttitoimioistuimesta tehty sopimus ja yhtenäisestä patenttisuojasta annettu asetus, jota aletaan soveltaa samana päivänä kun

tuomioistuinsopimus tulee voimaan, luovat yhtenäisen patenttisuojan. Yhdellä hakemuksella olisi mahdollista saada kaikkien osallistuvien sopimusjäsenvaltioiden alueen kattava yksi patentti, jolla olisi yhtenäinen patenttisuojaja ja josta maksettaisiin vain yhtä vuosimaksua. Samoin kaikki vaikutukseltaan yhtenäistä eurooppapatenttia sekä kansallisesti voimaansaatettua eurooppapatenttia koskevat riita-asiat käsiteltäisiin jatkossa vain yhdessä tuomioistuimessa. Yhdistetty patenttituomioistuin, johon riidat keskitetään, parantaisi siten oikeusvarmuutta ja vähentäisi käyttäjille aiheutuvia kustannuksia. Näin ollen asian luonne – tavoite tehokkaamasta patenttisuojasta ja riitojen keskittämisestä yhteen tuomioistuimeen – luovat perusteen siirtää toimivalta kansainväliselle tuomioistuimelle.

Suomeen on tarkoitus perustaa yhdistetyn patenttituomioistuimen paikallisjaosto yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen 6 artiklassa ja perussäännön 18 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen. Tarkoituksena on, että paikallisjaosto sijaitisi Helsingissä markkinaoikeuden yhteydessä. Paikallisjaoston perustamisesta ja siellä käytettävistä oikeudenkäyntikielistä (suomi, ruotsi, englanti) on tarkoitus säätää lailla ja asiaa koskeva lakiehdotus annettaisiin eduskunnalle tuomioistuimen hallintokomitean päätöksen jälkeen.

Kansallisen tuomioistuimen toimivallan siirtoa yhdistetylle patenttituomioistuimelle ei voida pitää merkittävänä. Toimivallan siirron merkittävyyttä tarkasteltaessa on otettava huomioon perustuslakivaliokunnan uudempi tulkintakäytäntö, jonka mukaan toimivaltajärjestelyjen vaikutusta on arvioitava aiempaa joustavammin ja väljemmin etenkin antamalla muodollisten seikkojen asemesta enemmän painoa siirrettävän toimivallan aineelliselle merkitykselle (PeVM 9/2010 vp s. 13; PeVL 19/2010 vp, s. 5/1). Käsillä olevassa tapauksessa toimivallan siirron seurauksena yhdistetylle patenttituomioistuimelle annettaisiin toimivalta käsitellä yksittäisiä patenttiriitoja. Tällaisella toimivallan siirrolla ei hallituksen näkemyksen mukaan ole laajaa yhteiskunnallista merkitystä.

Perustuslakivaliokunnan aiemmasta ratkaisukäytännöstä löytyy myös muita esimerkkejä tilanteista, joissa on katsottu, ettei toimivallan siirto suomalaisilta tuomioistuimilta kansainväliselle tuomioistuimelle ole siinä määrin merkittävää, että se olisi ristiriidassa perustuslain täysivaltaisuussäännösten kanssa (Kansainvälistä rikostuomioistuinta koskeva lausunto PeVL 45/2000 vp. Ks. myös PeVL 37/2012 vp).

Edellä esitetyistä syistä johtuen hallitus ei pidä toimivallan siirtoa yhdistetylle patenttituomioistuimelle perustuslain 94 §:n 2 momentissa ja 95 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla merkittävänä, vaan katsoo, että sopimuksen hyväksymisestä voidaan päättää äänen enemmistöllä ja ehdotus voimaansaattamislainsäädännön avulla käsitellä tavallisen lain säätämisjärjestyksessä.

Sopimuksentekovallan delegointi

Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus sisältää määräyksiä, joissa delegoidaan sopimuksentekotoimivaltaa sopimuksella perustettavalle *yhdistetyn patenttituomioistuimen hallintokomitealle*.

Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn *sopimuksen tarkistamisesta ja muuttamisesta* määrätään sopimuksen 87 artiklassa. Sopimusjäsenvaltioiden edustajista koostuvalla tuomioistuimen hallintokomitealla on oikeus tarkistaa sopimusta tuomioistuimen toiminnan parantamiseksi sekä muuttaa sopimusta sen mukauttamiseksi patenteja koskevaan kansainväliseen sopimukseen tai unionin oikeuteen. Hallintokomitea tekee päätökset kolmen neljäsosan enemmistöllä. Hallintokomitean päätös ei tule voimaan, jos jokin sopimusjäsenvaltio ilmoittaa määräajassa asiaan liittyvien sisäisten päätöksentekomenettelyjen johdosta, ettei se halua päätöksen sitovan sitä. Tässä tapauksessa kutsutaan koolle sopimusjäsenvaltioiden tarkistuskonferenssi.

Tuomioistuimen hallintokomitealla on toimivalta muuttaa sopimusta kaikilta osiltaan. Näin ollen muuttamistoimivalta koskee myös sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä, jotka perustuslain mukaan edellyttävät eduskunnan myötävaikutusta (PeVL 13/2008, PeVL 36/2006). Otettaessa kuitenkin huomioon, että Suomessa on mahdollisuus ilmoittaa kahdentoista kuukauden kuluessa päätöksen jälkeen, ettei se halua hallintokomitean päätöksen sitovan sitä ja estää näin sopimuksen muuttaminen päätöksellä, hallitus katsoo, ettei määräys ole ristiriidassa Suomen täysivaltaisuuden kanssa eikä muutosmenettely vaikuta sopimuksen tai voimaansaattamislakiehdotuksen käsittelyjärjestykseen.

Sopimuksen 40 artikla koskee tuomioistuimen *perussääntöä*, joka on sopimuksen I liite ja erottamaton osa sopimusta. Perussäännössä määrätään tuomioistuimen organisaatiota ja toimintaa koskevat yksityiskohdat. Sopimuksen 40 artiklan 2 kohdan mukaan perussääntöä voidaan muuttaa tuomioistuimen hallintokomitean päätöksellä tuomioistuimen tai sopimusjäsenvaltion ehdotuksen perusteella, jonka jäsenvaltio on tehnyt tuomioistuinta kuultuaan. Edelleen 40 artiklan 2 kohdan mukaan tällaiset muutokset eivät kuitenkaan saa olla ristiriidassa sopimuksen kanssa tai muuttaa sitä. Hallintokomitea tekee päätökset kolmen neljäsosan enemmistöllä. Edellä eduskunnan suostumuksen tarpeellisuutta käsittelevässä jaksossa on todettu, että useat perussäännön määräyksistä kuuluvat lainsäädännön alaan. Lähtökohtaisesti lainsäädännön alaan kuuluvat muutokset olisi saatettava eduskunnan hyväksyttäväksi. Toimivallan siirron merkittävyyttä tarkasteltaessa on kuitenkin otettava huomioon myös perustuslakivaliokunnan uudempi tulkintakäytäntö, jonka mukaan sopimuksentekotoimivallan siirtoa koskeva tulkintalinja on jäänyt jossain määrin jäykäksi ja muodolliseksi. Siksi näiden toimivaltajärjestelyjen vaikutusta täysivaltaisuuteen olisi arvioitava uudelleen antamalla enemmän arvoa siirrettävän toimivallan aineelliselle merkitykselle eikä niinkään pelkästään sille seikalle, kuuluuko jokin määräys lainsäädännön alaan (PeVM 9/2010 vp s. 13; PeVL 19/2010 vp, s. 5/1). Useimmista perussäännössä määräytyistä asioista on määräyksiä myös itse pääsopimuksen puolelta. Tuomioistuimen hallintokomitean mahdollisuutta tehdä muutoksia, samoin kuin muutosten sisältöä, rajoittaa edellä mainittu yhdenmukaisuusvaatimus (muutokset eivät saa olla ristiriidassa sopimuksen kanssa tai muuttaa sitä). Tästä syystä delegoinnin aineellinen merkitys ei hallituksen näkemyksen

mukaan ole suuri. Nämä seikat huomioon ottaen kokonaisuutena voidaan arvioida, ettei hallintokomitealle annettava toimivalta perussäännön muuttamisesta määränemmistöllä vaikuta Suomen sopimuksentekotoimivaltaan kuin vähäisissä määrin eikä näin ollen ole ristiriidassa Suomen täysivaltaisuuden kanssa.

Tuomioistuimen hallintokomitea hyväksyy sopimuksen 41 artiklan mukaisesti yhdistetyn patenttituomioistuimen *työjärjestyksen*, jossa määrätään tuomioistuin-käsittelyn yksityiskohdat. Työjärjestyksen tulee olla sopimuksen ja perussäännön mukainen (41 artiklan 1 kohta). Työjärjestyksestä voidaan muuttaa hallintokomitean päätöksellä, mutta muutokset eivät saa olla ristiriidassa sopimuksen tai perussäännön kanssa tai muuttaa niitä. Työjärjestys ja siihen tehtävät muutokset hyväksytään hallintokomiteassa kolmen neljäsosan enemmistöllä. Yhdenmukaisuusvaatimuksen tarkoituksena on varmistaa se, ettei työjärjestykseen voida sisällyttää poikkeuksia sopimuksen ja perussäännön määräyksistä. Ottaen huomioon sopimuksen III osaan sisältyvien oikeudenkäyntimenettelyä koskevien määräysten yleispiirteisyyden, tuomioistuin-käsittelyä koskeva työjärjestys tulee välttämättä sisältämään sääntelyä, jonka voidaan katsoa kuuluvan lainsäädännön alaan. Työjärjestyksen sisältöä rajoittavat kuitenkin sopimuksen sisältämät menettelymääräykset ja edellä mainittu yhdenmukaisuusvaatimus. Työjärjestyksessä olevien määräysten voidaankin olettaa sisältävän lähinnä sellaisia pääsopimusta täydentäviä ja täsmentäviä sääntöjä, jotka ovat välttämättömiä tuomioistuimen käytännön toiminnan kannalta (ks. HE 161/2000 vp, ja siihen liittyvä PeVL 45/2000 vp). Työjärjestyksessä ei ole näin ollen kyse sopimukseen verrattuna itsenäisistä sopimusvelvoitteesta vaan se sisältää sopimukselle alisteisia tarkennuksia (PeVL 45/2000 vp, s. 7/I). Hallitus katsoo, ettei yhdistetyn patenttituomioistuimen hallintokomitealle siirrettävä toimivalta vaikuta voimaansaattamislakiehdotuksen käsittelyjärjestykseen.

Kielelliset oikeudet

Perustuslain 17 § sisältää säännökset suomen ja ruotsin kielen asemasta kansalliskielenä ja siinä turvataan jokaisen oikeus käyttää omaa kieltään tuomioistuimessa ja muussa viranomaisessa sekä oikeus saada omalla kielellään toimituskirjansa. Yleiset säännökset kansalliskielten käyttöä koskevien oikeuksien turvaamisesta on annettu kielilailalla (423/2003). Kielilaista mahdollisesti poikkeavan sääntelyn tarpeellisuus on erikseen perusteltava (PeVL 50/2010).

Yhdistetty patenttituomioistuin on kansainvälinen tuomioistuin, jossa käytettävistä oikeudenkäyntikielistä määrätään yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen 49 - 51 artiklassa. Yhdistetty patenttituomioistuin muodostuu hajautetusta ensimmäisen asteen tuomioistuimesta ja keskitetystä muutoksenhaku-tuomioistuimesta. Ensimmäisen asteen tuomioistuimen muodostavat keskusjaosto, aluejaostot ja paikallisjaostot sijaitsevat eri jäsenvaltioissa. Jaostojen päätöksillä on oikeusvaikutus kaikissa yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen ratifioineissa sopimusvaltioissa, joissa patentilla on oikeusvaikutus. Jaostojen kaikki

ratkaisukokoonpanot ovat monikansallisia ja niihin kuuluu tuomareita vähintään kahdesta sopimusjäsenvaltiosta.

Alue- ja paikallisjaostoja isännöivät sopimusjäsenvaltiot voivat sopimuksen määräysten mukaisesti määritellä ne kielet, joita voidaan käyttää oikeudenkäyntikielinä kyseisessä jaostossa. Näitä kieliä voivat olla jaoston sijaintipaikan virallinen kieli tai kielet taikka aluejaostoon kuuluvien jäsenvaltioiden viralliset kielet tai jokin niistä kielistä. Lisäksi jaosto voi määritellä yhden tai useamman Euroopan patenttiviraston virallisista kielistä jaoston oikeudenkäyntikieleksi, joko sijaintipaikan virallisten kielten lisäksi tai niiden sijaan. Euroopan patenttiviraston viralliset kielet ovat saksa, englanti ja ranska. Suomeen perustettavan paikallisjaoston oikeudenkäyntikieliksi ollaan määrittelemässä suomea, ruotsia ja englantia.

Jaoston toimivalta määräytyy yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti joko patenttiloukkauksen tai uhkaavan patentinloukkauksen tapahtumapaikan tai vastaajan kotipaikan mukaan. Kantaja voi lähtökohtaisesti valita, missä toimivaltaisessa alue- tai paikallisjaostossa nostaa kanteen. Valinnallaan kantaja voi vaikuttaa siihen, miten kanteen oikeudenkäyntikieli määräytyy. Sopimuksen 33 artiklan 4 kohdan mukaisesti keskusjaosto on toimivaltainen käsittelemään suoria mitätöintikanteita. Keskusjaostossa oikeudenkäyntikieli on aina Euroopan patenttiviraston virallinen kieli, jolla patentti on myönnetty.

Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus sisältää määräyksiä, joilla pyritään turvaamaan oikeudenkäynnin osapuolten kielellisiä oikeuksia kansainvälisessä tuomioistuimessa. Riidan osapuolet voivat sopia, että oikeudenkäyntikielenä käytetään kieltä, jolla patentti on myönnetty. Lisäksi toimivaltainen jaosto voi käytännöllisyys ja oikeudenmukaisuussyistä päättää, että oikeudenkäyntikielenä käytetään kieltä, jolla patentti on myönnetty. Tämän lisäksi ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentti voi käytännöllisyys- ja oikeudenmukaisuussyistä ja ottaen huomioon kaikki asiaan vaikuttavat seikat päättää patentin kielen käytöstä ja arvioida tarvitaanko tilanteessa erityisiä käännös- ja tulkkausjärjestelyjä. Ensimmäisen asteen tuomioistuimen jaostojen ja muutoksenhakutuomioistuimen on lisäksi osapuolen pyynnöstä ja siinä määrin kuin se katsotaan asianmukaiseksi järjestettävä tulkkaus suullisessa käsittelyssä. Osapuolten on sopimuksen 48 artiklan mukaisesti käytettävä oikeudenkäynnissä edustajaa.

Yhdistetty patenttituomioistuin on toimivaltainen käsittelemään yksityisten välisiä riita-asioita. Merkittävin osa riitojen osapuolista on yrityksiä, jotka toimivat patentoitua teknologiaa hyödyntävillä sektoreilla ja jotka toimivat jo nykyisin Euroopan markkinoilla tai pyrkivät laajentamaan toimintaansa niille. Erityistä huomiota on kiinnitettävä niihin yrityksiin, jotka toimivat ainoastaan kotimarkkinoilla ja voivat tietämättään loukata Suomessa voimassa olevaa perinteistä eurooppapatenttia tai vaikutukseltaan yhtenäistä eurooppapatenttia. Tilanteessa, jossa väitetty patentinloukkaus on tapahtunut ainoastaan Suomessa, kanne on nostettava Helsinkiin perustettavassa paikallisjaostossa, elleivät osapuolet ole sopineet kanteen nostosta jossain toisessa jaostossa.

Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus ei muuta niitä patenttilain säännöksiä, joiden perusteella Suomessa voimassa olevan perinteisen eurooppapatentin suoja-ala määräytyy eri kieliversioista. Tällaiset säännökset sisältyvät patenttilain 9 b lukuun. Sopimus ei myöskään muuta vaikutukseltaan yhtenäisiä eurooppapatentteja koskevaa kielisääntelyä, jota koskee yhtenäisen patenttisuojan käännösjärjestelyistä annettu asetus.

Vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin suoja-ala määräytyy seuraavasti. Euroopan patenttivirasto myöntää ja julkaisee eurooppapatentin yhdellä viraston virallisista kielistä, minkä lisäksi patenttivaatimukset käännetään kahdelle muulle viraston virallisista kielistä. Jos eurooppapatentille rekisteröidään yhtenäinen vaikutus, patentin suoja-ala määräytyy myöntämiskielen perusteella kaikissa osallistuvissa jäsenvaltioissa. Tämän lisäksi järjestelmässä hyödynnetään konekäännöksiä, joiden tarkoituksena on patentti-informaation levittäminen kaikilla unionin virallisilla kielillä.

Asetuksen 4 artikla sisältää säännökset vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin käännöksistä riita-asioissa. Patentinhaltija on velvollinen toimittamaan väitetyn patentinloukkaajan pyynnöstä ja valinnan mukaisesti täydellisen käännöksen vaikutukseltaan yhtenäisestä eurooppapatentista joko sen jäsenvaltion viralliselle kielelle, jossa väitetty loukkaus on tapahtunut tai väitetyn patentinloukkaajan kotipaikan viralliselle kielelle. Tämän lisäksi asetuksen 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti toimivaltainen tuomioistuin eli yhdistetty patenttituomioistuin on velvollinen arvioimaan ja ottamaan huomioon, onko väitetty patentinloukkaaja toiminut tietämättään tai ilman, että hän on perustellusti voinut tietää loukkaavansa patenttia ennen kuin edellä mainittu käännös on hänelle toimitettu, kun se määrää vahingonkorvauksia. Arviota tehdessään tuomioistuimen on erityisesti kiinnitettävä huomiota tähän seikkaan, jos väitetty patentinloukkaaja on pieni tai keskisuuri yritys, luonnollinen henkilö taikka voittoa tavoittelematon järjestö, yliopisto tai julkinen tutkimuslaitos. Vaikutukseltaan yhtenäistä eurooppapatenttia koskeva kielisääntely vastaa tältä osin perustuslakivaliokunnan edellyttämiä vaatimuksia (PeVL 46/2000 vp. s. 2).

Yhdistystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen oikeudenkäyntikieliä koskevia määräyksiä tulee tarkastella kokonaisuutena ja huomioiden niin monikansallisen tuomioistuimen käytännön toimintaan liittyvät kysymykset kuin riita-asian osapuolten asema. Riita-asian osapuolet ovat suurelta osin kansainvälisesti toimivia yrityksiä, jotka käyttävät patentinhakuprosessissa ja toiminnassaan muitakin kuin kansalliskieliä ja hankkivat toiminnassaan tarvitsemiaan kielipalveluita kohdemarkkina-alueiltaan. Tästä näkökulmasta yhdistetyn patenttituomioistuimen toiminta eroaa kansainvälisen rikostuomioistuimen toiminnasta, jossa on kysymys yksilöä koskevasta rikosoikeudenkäynnistä (PeVL 45/2000 vp s. 7-8). Eri-tisasemassa ovat puhtaasti kotimarkkinoilla toimivat yritykset ja yksittäiset keksijät, joita varten sopimus antaa tuomioistuimelle mahdollisuuden määrätä tulkkauspalveluita arvioidessaan sen osapuolen kannalta tarpeelliseksi. Lisäksi kokonaisuutta arvioitaessa on kiinnitettävä huomiota siihen, että riita-asian osapuolilla

tulee tuomioistuimessa olla asiamies. Hallitus katsoo, että kielelliset oikeudet toteutuvat perustuslain edellyttämässä laajuudessa ja sopimuksen määräyksillä ei tältä osin ole vaikutusta käsittelyjärjestykseen.

Oikeusturva

Perustuslain 21 §:n 1 momentin nojalla jokaisella on oikeus saada asiansa käsiteltyksi asianmukaisesti ja ilman aiheetonta viivytystä lain mukaan toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa sekä oikeus saada oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan koskeva päätös tuomioistuimen tai muun riippumattoman lainkäyttöelimen käsiteltäväksi. Oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin takeet, kuten käsittelyn julkisuus, oikeus tulla kuulluksi, saada perusteltu päätös ja hakea muutosta, turvataan pykälän 2 momentin mukaan lailla. Perustuslaki ei estä säätämästä lailla vähäisiä poikkeuksia oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin takeisiin, kunhan tällaiset poikkeukset eivät muuta oikeusturvatakeiden asemaa pääsääntönä eivätkä vaaranna yksilön oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin.

Vastaavasti Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklassa määrätään oikeudesta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin. Artiklan 1 kappale sisältää perussäännöt. Sen mukaan jokaisella on oikeus kohtuullisen ajan kuluessa oikeudenmukaiseen ja julkiseen oikeudenkäyntiin laillisesti perustetussa riippumattomassa tuomioistuimessa silloin, kun päätetään hänen oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan tai häntä vastaan nostetusta rikossyytteestä. Myös Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa säädetään oikeudesta tehokkaihin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen. Jokaisella, jonka unionin oikeudessa taattu oikeuksia ja vapauksia on loukattu, on artiklan mukaan oltava käytettävissään tehokkaat oikeussuojakeinot tuomioistuimessa. Jokaisella on oikeus kohtuullisen ajan kuluessa oikeudenmukaiseen ja julkiseen oikeudenkäyntiin riippumattomassa ja puolueettomassa tuomioistuimessa, joka on etukäteen laillisesti perustettu. Jokaisella on myös oltava mahdollisuus saada neuvoja ja antaa toisen henkilön puolustaa ja edustaa itseään. Maksutonta oikeusapua annetaan niille, joilla ei ole riittäviä varoja, jos tällainen apu on tarpeen, jotta asianomainen voisi tehokkaasti käyttää oikeutta saatua asiansa tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehty sopimus ja tuomioistuimen perussääntö sisältää oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin turvaavia määräyksiä. Sopimuksen 42 artikla sisältää yleisen määräyksen oikeudenmukaisesta oikeudenkäynnistä.

Tuomioistuimen velvollisuudesta johtaa prosessia ja näin varmistaa käsittelyn asianmukaisuuden ja joutuisuuden määrätään sopimuksen 43 artiklassa. Oikeutta saada asiansa tuomioistuimen käsiteltäväksi turvaa myös 71 artiklan määräys oikeudesta oikeudenapuun. Sopimus sisältää myös määräykset menettelyn vastavuoroisuudesta, oikeudesta tulla kuulluksi sekä oikeudesta hakea muutosta yhdistetyn patenttituomioistuimen ensimmäisen oikeusasteen ratkaisuun. Tuomioistuimen velvollisuudesta perustella ratkaisunsa määrätään sopimuksen 77 artiklassa.

Sopimuksen 45 artiklassa määrätään käsittelyn julkisuudesta. Artiklan mukaan oikeudenkäynnit ovat avoimia yleisölle, jollei tuomioistuimien päätä pitää niitä tarvittavilta osin luottamuksellisina jonkin osapuolen tai muiden henkilöiden, joita asia koskee, edun vuoksi taikka yleisen oikeudenkäyttöä koskevan edun tai yleisen järjestyksen vuoksi. Määräys jättää oikeudenkäynnin julkisuuden osalta enemmän harkintaa tuomioistuimelle kuin esimerkiksi Suomen perustuslaki ja perustuslain nojalla säädetty laki oikeudenkäynnin julkisuudesta yleisissä tuomioistuimissa, jota sovelletaan myös oikeudenkäyntiin markkinaoikeudessa. Vaikka määräys onkin avoimempi kuin Suomen kansallinen lainsäädäntö, on yhdistetyn patenttituomioistuimen sovellettava oikeudenkäynnin julkisuutta koskevaa määräystä ihmisoikeussopimusta ja Euroopan unionin perusoikeuskirjaa noudattaen. Näin ollen voidaan katsoa, että sopimus asianmukaisesti turvaa myös oikeuden julkiseen oikeudenkäyntiin.

Tuomareiden erottamattomuudesta määrätään perussäännön 10 artiklassa. Tuomarin erottamattomuus turvaa osaltaan tuomioistuimen riippumattomuutta ja se on siksi keskeinen määräys. Määräyksen mukaan tuomari voidaan vapauttaa tehtävästään yhdistetyn patenttituomioistuimen puheenjohtajiston enemmistöpäätöksellä. Suomessa tuomarin erottaminen edellyttää tuomioistuimen päätöstä. Vaikka puheenjohtajisto on ensisijaisesti hallinnollinen elin, on se kokoonpanonsa vuoksi rinnastettavissa tuomioistuimen vahvennettuun kokoonpanoon. Puheenjohtajisto ratkaisee erottamista koskevan asian kokoonpanossa, joka muodostuu muutoksenhakutuomioistuimen presidentistä, joka toimii sen puheenjohtajana, ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentistä, kahdesta muutoksenhakutuomioistuimen tuomarien keskuudesta valitusta tuomarista sekä kolmesta ensimmäisen asteen tuomioistuimen tuomarien keskuudesta valitusta tuomioistuimen päätoimisesta tuomarista. Koska puheenjohtajiston päätös on rinnastettavissa tuomioistuimen ratkaisuun, voidaan katsoa, että perussääntö asianmukaisella tavalla turvaa tuomarin erottamattomuuden ja siten myös hänen riippumattomuutensa ratkaisutoiminnassaan.

Edellä todettuun viitaten hallitus katsoo, että yhdistetystä patenttituomioistuksesta tehty sopimus ja siihen liitetty tuomioistuimen perussääntö täyttää perustuslain 21 §:n vaatimukset oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin takeista.

Esitykseen sisältyvien muiden lakiehdotusten sisältöön ei liity käsittelyjärjestyksen kannalta merkityksellisiä seikkoja.

Hallituksen näkemyksen mukaan sopimus voidaan hyväksyä äänten enemmistöllä ja ehdotukset voimaansaattamislainsäädännön ja laeiksi patenttilain ja muiden siihen liittyvien lakien muuttamiseksi voidaan hyväksyä tavallisen lain säätämisen järjestyksessä. Hallitus pitää kuitenkin perustuslain täysivaltaisuutta, kielellisiä oikeuksia ja oikeusturvaa koskevien säännösten vuoksi perusteltuna, että esityksestä pyydetäisiin perustuslakivaliokunnan lausunto.

Edellä olevan perusteella ja perustuslain 94 § mukaisesti esitetään, että

eduskunta hyväksyisi yhdistetystä patenttitoimioistuimesta Brysselissä 19 päivänä helmikuuta 2013 tehdyn sopimuksen.

Koska sopimus sisältää määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja sopimuksen soveltamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Yhdistetystä patenttituomioistuimesta Brysselissä 19 päivänä helmikuuta 2013 tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §

Sopimuksen muiden määräysten voimaansaattamisesta ja tämän lain voimaantuloa säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää, että tätä lakia sovelletaan ennen sopimuksen kansainvälistä voimaantuloa.

2.

Laki patenttilain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan patenttilain (550/1967) 65 a §, sellaisena kuin se on laissa 1695/1995, *muutetaan* 3 ja 5 §, 2 luvun otsikko, 7, 44, 48, 57, 65, 66, 70 b, 70 d ja 70 h § sellaisina kuin niistä ovat 3 § laissa 407/1980, 2 luvun otsikko laissa 243/1997, 7, 70 b ja 70 h § laissa 743/2011, 57 § laeissa 717/1995 ja 478/2011, 65 ja 66 § laissa 101/2013 ja 70 d § laissa 593/1994, sekä *lisätään* 64 ja 64 a § ja 9 c luku seuraavasti:

3 §

Patentilla saavutettu yksinoikeus sisältää jäljempänä säädetyn poikkeuksin sen, ettei muu kuin patentinhaltija ilman tämän lupaa saa käyttää hyväksi keksintöä:

- 1) valmistamalla, tarjoamalla, saattamalla vaihdantaan tai käyttämällä patentoitua tuotetta taikka tuomalla maahan tai pitämällä hallussaan tällaista tuotetta edellä sanottua tarkoitusta varten;
- 2) käyttämällä patentoitua menetelmää taikka, jos hän tietää tai olisi pitänyt tietää, ettei menetelmää saa käyttää ilman patentinhaltijan lupaa, tarjoamalla tällaista menetelmää käytettäväksi tässä maassa; eikä
- 3) tarjoamalla, saattamalla vaihdantaan tai käyttämällä välittömästi patentilla suojatulla menetelmällä aikaansaatu tuotetta, taikka tuomalla maahan tai pitämällä hallussaan tällaista tuotetta edellä sanottua tarkoitusta varten.

Yksinoikeus sisältää myös sen, ettei muu kuin patentinhaltija ilman tämän lupaa saa käyttää hyväksi keksintöä tarjoamalla tai toimittamalla jollekin, jolla ei ole oikeutta keksinnön hyväksikäyttöön, sellaista välinettä keksinnön käyttämiseksi tässä maassa, joka liittyy johonkin olennaiseen keksinnössä, jos se, joka tarjoaa tai toimittaa välineen, tietää tai olisi pitänyt tietää, että väline soveltuu ja on tarkoitettu keksinnön käyttämiseen. Jos väline on yleisesti kaupan oleva tavara, sovelletaan mitä edellä on säädetty vain, jos se, joka tarjoaa tai toimittaa välineen, pyrkii vaikuttamaan vastaanottajaan, jotta tämä ryhtyisi 1 momentissa tarkoitettuun tekoon. Sovellettaessa tämän momentin säännöksiä ei keksinnön hyväksikäyttöön oikeutettuna pidetä sitä, joka käyttää keksintöä hyväksi 3 momentin 1, 3, 4 tai 6 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

Yksinoikeus ei käsitä:

- 1) hyväksikäyttöä, joka ei tapahdu ammattimaisesti;

- 2) sellaisen patentilla suojatun tuotteen hyväksikäyttöä, joka Euroopan talousalueella on saatettu vaihdantaan patentinhaltijan toimesta tai tämän suostumuksella, ellei patentinhaltijalla ole oikeutettuja perusteita vastustaa tuotteen laajempaa saatamista markkinoille;
- 3) keksinnön käyttöä kokeissa, jotka koskevat itse keksintöä;
- 4) lääkevalmisteen myyntilupahakemusta varten tarvittavia tutkimuksia, kokeita tai käytännön vaatimuksista aiheutuvia toimia, jotka koskevat kyseiseen lääkevalmisteseen kohdistuvaa keksintöä;
- 5) lääkeaineen valmistusta apteekissa lääkärin määräyksen mukaisesti yksittäistapauksissa tai toimenpiteitä täten valmistetuilla lääkeaineilla;
- 6) biologisen materiaalin käyttöä muiden kasvilajikkeiden jalostamiseen tai löytämiseen ja kehittämiseen; eikä
- 7) neuvoston direktiivin 2009/24/EY 5 ja 6 artiklan nojalla sallittuja toimia ja saatujen tietojen käyttöä.

5 §

Patentin estämättä keksintöä voidaan käyttää hyväksi ulkomaisessa aluksessa, ilma-aluksessa tai muussa kulkuneuvossa niiden tarpeisiin, kun sellainen kulkuneuvo tilapäisesti, säännöllisessä liikenteessä tai muutoin tulee Suomeen.

Ilma-aluksen varaosia ja tarvikkeita voidaan patentin estämättä tuoda maahan ja käyttää täällä ulkomaisen ilma-aluksen korjaamiseen.

2 luku

Kansallisen patenttihakemuksen käsittely ja väitemenettely

7 §

Patenttihakemus tehdään kirjallisesti patenttiviranomaiselle. Patenttiviranomainen pitää päiväkirjaa saapuneista patenttihakemuksista.

Patenttiviranomaisella tarkoitetaan tässä laissa Suomen patenttiviranomaista, jollei toisin säädetä. Suomen patenttiviranomaisena on Patentti- ja rekisterihallitus sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään.

44 §

Milloin patentti on siirtynyt toiselle tai sen käyttöluva luovutettu, siitä on pyynnöstä tehtävä merkintä patenttirekisteriin. Sama koskee patentin panttausta.

Jos näytetään, että patenttirekisteriin merkitty käyttöluva tai panttioikeus on lakanut olemasta voimassa, sitä koskeva merkintä on poistettava patenttirekisteristä. Jos patentti on ulosmitattu, patenttinviranomaisen on ulosottomiehen ilmoituksesta tehtävä siitä merkintä patenttirekisteriin.

Mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty käyttöluvan luovuttamisesta ja lakkaamisesta, koskee myös pakkolupaa ja 53 §:n 2 momentissa tarkoitettua oikeutta.

Patenttia koskevassa riita- tai muussa asiassa katsotaan patentinhaltijaksi se, joka patentinhaltijana on viimeksi merkitty patenttirekisteriin.

Milloin joku on pyytänyt patenttinviranomaiselta patenttirekisteriin merkittäväksi, että patentti on luovutettu hänelle tai että hän on saanut käyttöluvan tai panttioikeuden, ja jos hän silloin oli oikeuteensa katsoen vilpittömässä mielessä, ei patentin tai patenttia koskevan oikeuden aikaisempi luovutus toiselle ole voimassa häntä vastaan, jos toinen ei sitä ennen ollut pyytänyt saantonsa merkitsemistä patenttirekisteriin.

48 §

Sillä, joka patenttihakemusta koskevien asiakirjojen tullessa julkisiksi tässä maassa ammattimaisesti käytti hyväkseen keksintöä, johon patenttia on haettu, on oikeus, jos hakemus johtaa patenttiin, saada pakkolupa keksinnön hyväksikäyttöön, mikäli siihen on erityisiä syitä ja mikäli hän ei ollut tietoinen hakemuksesta eikä myöskään kohtuudella voida katsoa että hän olisi voinut saada siitä tietoa. Vastaavilla edellytyksillä saa sellaisen pakkoluvan myös se, joka on ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin keksinnön ammattimaiseen hyväksikäyttämiseen tässä maassa. Pakkolupa voi kohdistua myös aikaan ennen patentin myöntämistä.

57 §

Jos joku loukkaa patentin tuottamaa yksinoikeutta (patentinloukkaus), tuomioistuin voi kieltää häntä jatkamasta tai toistamasta tekoa.

Jos patenttinloukkaus tehdään tahallisesti, tekijä on tuomittava patenttirikkomuksesta sakkoon. Patenttirikkomuksesta tuomitaan myös se, joka yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen (SopS /20) määräysten vastaisesti tahallaan loukkaa sopimuksen soveltamisalaan kuuluvan eurooppapatentin tuottamaa oikeutta. Patenttirikkomuksesta ei tuomita, jos teko on rangaistava rikoslain 49 luvun 2 §:ssä tarkoitettuna teollisoikeusrikoksena.

Syyttäjä ei saa nostaa syytettä patenttirikkomuksesta, ellei asianomistaja ole ilmoittanut sitä syytteeseen pantavaksi.

64 §

Tähän lakiin perustuvat riita- ja hakemusasiat käsitellään markkinaoikeudessa.

Markkinaoikeudessa käsitellään myös asiat, jotka koskevat oikeutta keksintöön, johon on haettu Euroopan patenttisopimuksessa (SopS 8/1996) tarkoitettua eurooppapatenttia. Edellytyksenä tällaisen asian käsittelylle markkinaoikeudessa on, että vastaajalla on kotipaikka Suomessa tai että kantajalla on kotipaikka Suomessa eikä vastaajalla ole kotipaikkaa Euroopan patenttisopimukseen kuuluvassa valtiossa. Asia käsitellään markkinaoikeudessa myös, jos riidan osapuolet ovat sopineet, että markkinaoikeus on toimivaltainen tuomioistuin asiassa.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua riitaa ei saa ottaa käsiteltäväksi markkinaoikeudessa, jos sama riitakysymys samojen osapuolten välillä on vireillä toisen Euroopan patenttisopimuksen jäsenvaltion tuomioistuimessa. Jos tämän ulkomaisen tuomioistuimen toimivalta on kiistetty, markkinaoikeuden on lykättävä asian käsittelyä, kunnes kysymys toimivallasta on ulkomaisessa tuomioistuimessa lainvoimaisesti ratkaistu.

Markkinaoikeuden kansainvälisestä toimivallasta säädetään tai määrätään muutoin erikseen.

Riita- ja hakemusasioiden käsittelystä markkinaoikeudessa säädetään oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annetussa laissa.

64 a §

Euroopan patenttisopimuksen jäsenvaltion tuomioistuimessa 64 §:n 2 momentissa tarkoitettua riidassa annettu lainvoimainen tuomio on Suomessa täytäntöönpantavissa. Tuomio, joka kohdistuu eurooppapatentin hakijaan, ei kuitenkaan ole täytäntöönpantavissa Suomessa, jos haasteasiakirjaa ei ole annettu hänelle asianmukaisesti tiedoksi tai jos hänellä ei ole ollut riittävästi aikaa valmistautua tuomioistuinkäsittelyyn.

65 §

Markkinaoikeuden ohella myös yhdistetty patenttituomioistuin käsittelee tässä laissa tarkoitettua eurooppapatenttia koskevia asioita siten kuin yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyssä sopimuksessa on määrätty.

Vireilläoloon ja toisiinsa liittyviin kanteisiin markkinaoikeuden ja yhdistetyn patenttitoimioistuimen välillä sovelletaan tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1215/2012.

Markkinaoikeus ei saa ottaa käsiteltäväksi asiaa, joka yhdistetystä patenttitoimioistuimesta tehdyn sopimuksen mukaan kuuluu yhdistetyn patenttitoimioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan.

66 §

Syyte rikoslain (39/1889) 49 luvun 2 §:ssä tarkoitetusta patentin tuottamaa yksinoikeutta loukkaavasta teollisoikeusrikoksesta sekä tämän lain 57 §:n 2 momentissa tarkoitetusta patenttirikkomuksesta ja 62 §:ssä tarkoitetusta rikoksesta käsitellään Helsingin käräjäoikeudessa.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun syyteasian yhteydessä voidaan käsitellä syytteessä tarkoitetusta rikoksesta johtuva 58 §:n mukainen korvausvaatimus ja 59 §:n mukainen vaatimus sen estämättä, mitä 64 §:ssä säädetään.

Jos yhdistetyllä patenttitoimioistuimella on yhdistetystä patenttitoimioistuimesta tehdyn sopimuksen mukaan yksinomainen toimivalta käsitellä rikoksesta johtuvaa yksityisoikeudellista vaatimusta, sitä ei voida käsitellä rikosasian yhteydessä.

Tuomioistuin pysyy toimivaltaisena tutkimaan 2 momentissa tarkoitetun vaatimuksen, vaikka toimivallan perustaneissa olosuhteissa tapahtuu muutos vaatimuksen esittämisen jälkeen.

70 b §

Lisäsuojatodistusta ja lääkkeiden lisäsuojatodistuksen voimassaoloajan jatkamista koskeva hakemus tehdään Patentti- ja rekisterihallitukselle. Patentti- ja rekisterihallituksen myöntämällä lisäsuojatodistuksella on oikeusvaikutus Suomessa.

70 d §

Lisäsuojatodistus antaa samat oikeudet kuin patentti, ja sitä koskevat samat rajoitukset ja velvoitteet.

70 h §

Eurooppapatentilla ei ole oikeusvaikutusta Suomessa, jollei patentinhaltija kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona Euroopan patenttivirusasto kuulutti eurooppapatentin myöntämisestä, ole antanut patenttivirusanomaiselle 3 momentissa tarkoitettua käännöstä mainitusta eurooppapatentista ja suorittanut vahvistettua käännöksen julkaisumaksua. Jos Euroopan patenttivirusasto on päättänyt, että eurooppapatentti pidetään voimassa muutetussa muodossa, koskee edellä sanottu myös asiakirjoja muutetussa muodossa.

Edellä 1 momentissa asetetusta määräajasta riippumatta eurooppapatentilla on oikeusvaikutus Suomessa, jos 1 momentissa tarkoitettut toimet tehdään kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun pyyntö yhtenäisen patenttisuojan rekisteröimiseksi on hylätty siten, että ratkaisuun ei voida enää hakea muutosta.

Patenttivaatimuksista on annettava käännös suomeksi. Jos patentti on myönnetty saksaksi tai ranskaksi, tulee patentin selityksestä mahdollisine piirustuksineen antaa käännös suomeksi tai englanniksi. Patentin selityksestä mahdollisine piirustuksineen voidaan aina toimittaa suomenkielinen käännös. Jos patentinhaltijan oma kieli on ruotsi, edellä mainitut käännökset voivat olla ruotsinkielisiä.

Käännös on julkinen edellyttäen, että Euroopan patenttivirusasto on julkaissut eurooppapatenttia koskevan hakemuksen tai kuuluttanut patentin myöntämisestä.

Jos käännös on annettu ja käännöksen julkaisumaksu suoritettu määräajassa ja Euroopan patenttivirusasto on kuuluttanut patentin myöntämisestä tai päätöksestä pitää patentti voimassa muutetussa muodossa, patenttivirusanomaisen tulee kuuluttaa tästä viipymättä suomen ja ruotsin kielellä. Patenttivirusanomaisen tulee niin pian kuin mahdollista saattaa käännös yleisön saataville. Patenttivirusanomaisen on huolehdittava siitä, että eurooppapatentin patenttivaatimukset ovat tarvittaessa saatavilla suomen ja ruotsin kielellä.

70 i §

Käännöksen antamiseen 70 h §:n 1 tai 2 momentin mukaisesti ja käännöstä koskevan julkaisumaksun suorittamiseen on sovellettava vastaavasti 71 a §:n 1 momenttia. Jos 71 a §:n 1 momentin nojalla päätetään, että toimenpide on katsottava suoritetuksi määräajassa, patenttivirusanomaisen on kuulutettava tästä viipymättä suomen ja ruotsin kielellä.

Jos joku 70 h §:n 1 tai 2 momentin mukaisen määräajan jälkeen mutta ennen edellä 1 momentin mukaisen kuulutuksen julkaisemista on hyvässä uskossa alkanut käyttää

tässä maassa ammattimaisesti hyväksi keksintöä tai ryhtynyt oleellisiin toimenpiteisiin tätä varten, hän saa 71 c §:n 2 ja 3 momentin mukaisen oikeuden.

70 l §

Eurooppapatentista on suoritettava vahvistettu vuosimaksu jokaiselta maksuvuodelta sen vuoden jälkeen, jonka kuluessa Euroopan patenttivirasto on kuuluttanut patentin myöntämisestä.

Jollei vuosimaksua eurooppapatentista suoriteta 1 momentin ja 41 §:n mukaisesti, sovelletaan vastaavasti 51 §:n säännöksiä. Ensimmäinen vuosimaksu eräännyy kuitenkin maksettavaksi vasta patentin myöntämiskuukautta seuraavan kolmannen kuukauden viimeisenä päivänä. Lisäksi sovellettaessa 70 h §:n 2 momenttia ensimmäinen vuosimaksu eräännyy maksettavaksi vasta sen kuukauden viimeisenä päivänä, joka on kolmen kuukauden kuluttua siitä päivästä, kun ratkaisuun yhtenäisen patenttisuojan rekisteröinnin hylkäämisestä ei voida enää hakea muutosta.

9 c luku

Vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti

70 v §

Vaikutukseltaan yhtenäisellä eurooppapatentilla tarkoitetaan tässä laissa patenttia, jonka Euroopan patenttivirasto on myöntänyt Euroopan patenttisopimuksen mukaisesti ja jolla on yhtenäinen vaikutus yhtenäisen patenttisuojan luomiseksi toteutettavasta tiiviimmästä yhteistyöstä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1257/2012 ja yhtenäisen patenttisuojan luomiseksi toteutettavan tiiviimmän yhteistyön täytäntöönpanoon sovellettavista kielijärjestelyistä annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1260/2012 nojalla.

Eurooppapatentin yhtenäinen vaikutus rekisteröidään yhtenäistä patenttisuojaa koskevaan rekisteriin, jota hallinnoi Euroopan patenttivirasto.

Vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin tuottamasta suojasta määrätään yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen V luvussa.

Tämän lain säännöksiä sovelletaan vaikutukseltaan yhtenäiseen eurooppapatenttiin vain, jos siitä säädetään erikseen tässä laissa.

70 x §

Vaikutukseltaan yhtenäiseen eurooppapatenttiin sovelletaan 4 §:n mukaisia ennakkokäyttöoikeutta koskevia säännöksiä, 45 - 50 §:n mukaisia pakkolupaa koskevia säännöksiä sekä 70 a - 70 d §:n mukaisia lisäsuojatodistuksia koskevia säännöksiä Suomea koskevana.

Vaikutukseltaan yhtenäiseen eurooppapatenttiin, jota yhtenäisestä patenttisuojasta annetun asetuksen 7 artiklan mukaan käsitellään omistusoikeuden kohteena suomalaisena kansallisena patenttina sen koko voimassaoloalueella, sovelletaan 43 ja 44 §:n mukaisia luovutus- ja käyttöilupaa sekä panttausta koskevia säännöksiä ja 52 §:n 5 momentin sekä 53 §:n säännöksiä.

Edellä 44 §:ssä tarkoitettut vaikutukseltaan yhtenäistä eurooppapatenttia koskevat merkinnät tehdään Euroopan patenttinviraston hallinnoimaan yhtenäistä patenttisuojaa koskevaan rekisteriin.

70 y §

Kun eurooppapatentille on rekisteröity yhtenäinen vaikutus, patentinhaltijan 70 h §:n mukaisilla toimilla ei ole oikeusvaikutusta.

Jos patenttinviranomainen on kuuluttanut käännöksen antamisesta 70 h §:n 5 momentin mukaisesti, patenttinviranomaisen on 1 momentin tarkoittamassa tilanteessa viipymättä kuulutettava siitä, että patentinhaltijan 70 h §:n mukaisilla toimilla ei ole oikeusvaikutusta. Patenttinviranomaisen on tehtävä tätä koskevat merkinnät patenttirekisteriin sekä poistettava mahdolliset 70 h §:n 5 momentin mukaisesti annetut käännökset yleisön saatavilta.

Laki oikeudenkäymiskaaren muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 4 §, sellaisena kuin se on laissa 119/2013,
seuraavasti:

7 luku Turvaamistoimista

4 §

Tässä luvussa tarkoitetusta turvaamistoimesta päättää yleinen tuomioistuin hakemuksesta. Turvaamistointa koskevan asian käsittelee se tuomioistuin, jossa hakijan vaatimusta tai oikeutta koskevan pääasian oikeudenkäynti on vireillä. Jos pääasian käsittely on päätynyt eikä muutoksenhakua varten säädetty aika ole kulunut umpeen, turvaamistointa koskevan asian käsittelee pääasiaa viimeksi käsitellyt tuomioistuin. Jos oikeudenkäyntiä ei ole vireillä, toimivaltainen tuomioistuin määräytyy 10 luvun säännösten perusteella.

Jos yleinen tuomioistuin ei ole toimivaltainen käsittelemään 1 momentissa tarkoitettua pääasiaa, turvaamistoimesta päättää sen paikkakunnan käräjäoikeus, missä vastapuolella on kotipaikka taikka missä kyseinen omaisuus tai huomattava osa siitä sijaitsee tai missä turvaamistoimen tarkoitus voi muutoin toteutua.

Turvaamistoimesta päättää 1 ja 2 momentissa säädetyn sijasta markkinaoikeus, jos pääasia on oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annetun lain (100/2013) 1 luvun 4 §:n 1 momentin 1-10, 13 tai 15 kohdassa taikka 2 momentissa mainitussa laissa markkinaoikeuden toimivaltaan kuuluvaksi säädetty riita-asia taikka mainitun lain 1 luvun 6 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettu asia ja pääasian oikeudenkäynti on vireillä markkinaoikeudessa tai sen käsittely markkinaoikeudessa on päätynyt eikä muutoksenhakua varten säädetty aika ole kulunut umpeen. Markkinaoikeus päättää turvaamistoimesta myös, jos mainittua pääasiaa koskeva oikeudenkäynti ei ole vielä vireillä.

Edellä 1 ja 2 momentissa säädetyn sijasta markkinaoikeus päättää turvaamistoimesta myös, jos pääasia on oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annetun lain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettu riita-asia ja pääasian oikeudenkäynti on vireillä markkinaoikeudessa tai sen käsittely markkinaoikeudessa on päätynyt eikä muutoksenhakua varten säädetty aika ole kulunut umpeen.

Markkinaoikeuden ohella myös yhdistetty patenttitoimioistuin käsittelee eurooppapatentteihin liittyviä turvaamistoimiasioita siten kuin yhdistetystä patenttitoimioistuimesta tehdyssä sopimuksessa määrätään.

Markkinaoikeus ei saa päättää turvaamistoimesta, jos turvaamistoimea koskeva asia tai sitä koskeva pääasia on vireillä yhdistetyssä patenttitoimioistuimessa. Markkinaoikeus ei myöskään saa päättää turvaamistoimesta, joka yhdistetystä patenttitoimioistuimesta tehdyn sopimuksen mukaan kuuluu yhdistetyn patenttitoimioistui-
men yksinomaiseen toimivaltaan.

Aluksen takavarikosta sekä toimivaltaisesta tuomioistuimesta eräissä tapauksissa säädetään merilain (674/1994) 4 ja 21 luvussa.

4.

Laki todistelun turvaamisesta teollis- ja tekijänoikeuksia koskevissa riita- asioissa annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan todistelun turvaamisesta teollis- ja tekijänoikeuksia koskevassa asiassa
annetun lain (344/2000) 7 b §, sellaisena kuin se on laissa 120/2013, seuraavasti:

7 b § Oikeuspaikka

Edellä 1 §:n 1 momentissa ja 1 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa
tässä laissa tarkoitetusta turvaamistoimesta sekä 7 a §:n mukaisesta tiedoksisaan-
tia koskevasta määräyksestä päättää markkinaoikeus, jos pääasian oikeudenkäynti
on vireillä markkinaoikeudessa tai sen käsittely markkinaoikeudessa on päättynyt
eikä muutoksenhakua varten säädetty aika ole kulunut umpeen. Markkinaoikeus
päättää turvaamistoimesta ja 7 a §:n mukaisesta tiedoksisaantia koskevasta määrä-
yksestä myös, jos pääasiaa koskeva oikeudenkäynti ei ole vielä vireillä.

Markkinaoikeuden ohella myös yhdistetty patenttituomioistuimien voi päättää euroop-
papatentteihin liittyvistä toimista siten kuin yhdistetystä patenttituomioistuimesta
tehdyssä sopimuksessa määrätään.

Markkinaoikeus ei saa päättää turvaamistoimesta, jos turvaamistoimea koskeva
asia tai sitä koskeva pääasia on vireillä yhdistetyssä patenttituomioistuimessa.
Markkinaoikeus ei myöskään saa päättää turvaamistoimiasiasta, joka yhdistetystä
patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen mukaan kuuluu yhdistetyn patentti-
tuomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan.

Muutoin tässä laissa tarkoitetusta turvaamistoimesta ja 7 a §:n mukaisesta tiedok-
sisaantia koskevasta määräyksestä päättää oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 4 §:n 1
momentin mukaan toimivaltainen tuomioistuin.

5.

Laki ulosottokaaren muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan ulosottokaaren (705/2007) 1 luvun 2 § seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

Soveltamisala ja määritelmät

2 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön

Sen mukaan kuin siitä säädetään muussa laissa tai Euroopan unionin lainsäädännössä taikka määrätään Suomea sitovassa kansainvälisessä sopimuksessa, tämän lain mukaista menettelyä noudatetaan myös täytäntöönpanossa, joka koskee:

- 1) veroja, julkisia maksuja ja muita julkisoikeudellisia tai niihin rinnastettavia saatavia;
- 2) sakkoja sekä eräitä rikosoikeudellisia seuraamuksia ja valtiolle tuomittuja korvauksia;
- 3) lapsen huoltoa tai luovuttamista huoltajalleen ja tapaamisoikeutta;
- 4) ulkomailla tai kansainvälisessä tuomioistuimessa annettua tuomiota, välitystuomiota tai muuta ulosottooperustetta;
- 5) Euroopan unionin eräiden toimielinten tuomioita ja päätöksiä;
- 6) osamaksukaupalla myytyä irtainta esinettä;
- 7) muuta kuin oikeudenkäymiskaaren 7 luvussa tarkoitettua turvaamistointa.

Laki rikoslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rikoslain (39/1889) 15 luvun 12 § ja 49 luvun 2 §, sellaisina kuin ne ovat
 15 luvun 12 § laissa 563/1998 ja 49 luvun 2 § laissa 1281/2009, seuraavasti:

15 luku

Rikoksista oikeudenkäyttöä vastaan

12 §

Ulkomailla tai kansainvälisessä tuomioistuimessa tehty perätön lausuma

Perätöntä lausumaa koskevia säännöksiä sovellettaessa tuomioistuimella tarkoitetaan myös Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjalla perustettua Kansainvälistä tuomioistuinta ja muuta mainitun järjestön asettamaa tuomioistuinta, Islannin ja Norjan sekä Euroopan unionin ja Euroopan unionin jäsenmaan tuomioistuinta, yhdistettyä patenttituomioistuinta sekä muunkin ulkomaan tuomioistuinta, kun se antaa Suomen tuomioistuimelle virka-apua.

49 luku

Eräiden aineettomien oikeuksien loukkaamisesta

2 §

Teollisoikeusrikos

Joka tavaramerkkilain (7/1964), patenttilain (550/1967), mallioikeuslain (221/1971), yksinoikeudesta integroidun piirin piirimalliin annetun lain (32/1991), hyödyllisyysmallioikeudesta annetun lain (800/1991) tai kasvinjalostajanoikeudesta annetun lain (1279/2009) säännösten vastaisesti ja siten, että teko on omiaan aiheuttamaan huomattavaa taloudellista vahinkoa loukatun oikeuden haltijalle, loukkaa,

- 1) oikeutta tavaran tunnusmerkkiin,
- 2) patentin tuottamaa yksinoikeutta,
- 3) mallioikeutta,
- 4) oikeutta piirimalliin,
- 5) hyödyllisyysmallioikeutta tai
- 6) kasvinjalostajanoikeutta,

on tuomittava teollisoikeusrikoksesta sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi. Teollisoikeusrikoksesta tuomitaan myös se, joka yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen (SopS / 20) määräysten vastaisesti ja siten, että teko on omiaan aiheuttamaan huomattavaa taloudellista vahinkoa loukatun oikeuden haltijalle, loukkaa sopimuksen soveltamisalaan kuuluvan eurooppapatentin tuottamaa oikeutta.

(käännös)

SOPIMUS YHDISTETYSTÄ PATENTTI-TUOMIOISTUIMESTA (2013/C 175/01)

Sopimusjäsenvaltiot, jotka katsovat, että Euroopan unionin jäsenvaltioiden välinen patenttialan yhteistyö edistää merkittävästi Euroopan yhdentymisprosessia, erityisesti sellaisten sisämarkkinoiden luomista Euroopan unionissa, joille on ominaista tavaroiden ja palvelujen vapaa liikkuvuus, sekä sellaisen järjestelmän luomista, jolla varmistetaan, ettei kilpailu sisämarkkinoilla vääristy;

katsovat, että pirstoutuneet patenttialueet ja merkittävät vaihtelut kansallisten tuomioistuinjärjestelmien välillä haittaavat innovointia erityisesti pienissä ja keskiuurissa yrityksissä, joilla on vaikeuksia pitää huolta patenttiansa suojasta ja puolustaa itseään perusteettomia vaatimuksia ja sellaisia patenteja koskevia vaatimuksia vastaan, jotka olisi julistettava mitättömiksi;

ottavat huomioon, että Euroopan patenttisopimuksessa, jonka kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat ratifioineet, määrätään yhtenäisestä menettelystä, jossa Euroopan patenttivirasto myöntää eurooppapatenteja;

ottavat huomioon, että asetuksen (EU) N:o 1257/2012 nojalla patentinhaltijat voivat pyytää eurooppapatenteilleen yhtenäistä vaikutusta saadakseen yhtenäisen patenttisuojan tiiviimpään yhteistyöhön osallistuvissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa;

haluavat edistää patenttisuojaa sekä puolustautumista perusteettomia vaatimuksia ja sellaisia patenteja vastaan, jotka olisi julistettava mitättömiksi, sekä parantaa oikeusvarmuutta perustamalla yhdistetty patenttituomioistuin patenttien loukkausta ja pätevyyttä koskevia oikeudenkäyntejä varten;

katsovat, että yhdistetty patenttituomioistuin olisi saatava sellaiseksi, että varmistetaan ratkaisujen joutuisuus ja korkea laatu

AGREEMENT ON A UNIFIED PATENT COURT (2013/C 175/01)

The contracting member states, considering that cooperation amongst the Member States of the European Union in the field of patents contributes significantly to the integration process in Europe, in particular to the establishment of an internal market within the European Union characterised by the free movement of goods and services and the creation of a system ensuring that competition in the internal market is not distorted;

considering that the fragmented market for patents and the significant variations between national court systems are detrimental for innovation, in particular for small and medium-sized enterprises which have difficulties to enforce their patents and to defend themselves against unfounded claims and claims relating to patents which should be revoked;

considering that the European Patent Convention ('EPC') which has been ratified by all Member States of the European Union provides for a single procedure for granting European patents by the European Patent Office;

considering that by virtue of Regulation (EU) No 1257/2012, patent proprietors can request unitary effect of their European patents so as to obtain unitary patent protection in the Member States of the European Union participating in the enhanced cooperation;

wishing to improve the enforcement of patents and the defence against unfounded claims and patents which should be revoked and to enhance legal certainty by setting up a Unified Patent Court for litigation relating to the infringement and validity of patents;

considering that the Unified Patent Court should be devised to ensure expeditious and high quality decisions, striking a fair balance

samalla kun saadaan aikaan oikeudenmukainen tasapaino oikeudenhaltijoiden ja muiden osapuolten etujen välillä sekä otetaan huomioon suhteellisuuden ja joustavuuden tarve;

katsovat, että yhdistetyn patenttitoimioistuimen olisi oltava sopimusjäsenvaltioiden yhteinen tuomioistuin ja siten osa niiden oikeudellista järjestelmää; sille olisi annettava yksinomainen toimivalta vaikutukseltaan yhtenäisten eurooppapatenttien ja Euroopan patenttisopimuksen nojalla myönnettyjen eurooppapatenttien osalta;

katsovat, että Euroopan unionin tuomioistuimen on varmistettava unionin oikeusjärjestyksen yhtenäisyys ja Euroopan unionin oikeuden ensisijaisuus; FI 20.6.2013 Euroopan unionin virallinen lehti C 175/1

palauttavat mieliin sopimusjäsenvaltioiden Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) mukaiset velvoitteet, mukaan lukien SEU 4 artiklan 3 kohdassa esitetty vilpittömän yhteistyön velvoite sekä velvoite taata yhdistetyn patenttitoimioistuimen avulla unionin oikeuden täysimääräinen soveltaminen ja noudattaminen alueellaan sekä yksityisille oikeussubjekteille tuon oikeuden mukaan kuuluvien oikeuksien suoja;

katsovat, että yhdistetyn patenttitoimioistuimen on kansallisten tuomioistuinten tavoin noudatettava ja sovellettava unionin oikeutta sekä yhteistyössä unionin oikeuden valvojana toimivan Euroopan unionin tuomioistuimen kanssa varmistettava sen asianmukainen soveltaminen ja yhdenmukainen tulkinta; yhdistetyn patenttitoimioistuimen on tehtävä yhteistyötä Euroopan unionin tuomioistuimen kanssa erityisesti unionin oikeuden asianmukaisessa tulkinnassa käyttämällä perustana viimeksi mainitun oikeuskäytäntöä ja pyytämällä ennakkoratkaisuja SEUT 267 artiklan mukaisesti;

katsovat, että sopimusjäsenvaltioiden olisi Euroopan unionin tuomioistuimen sopimus-suhteen ulkopuolista vastuuta koskevan oikeuskäytännön mukaisesti oltava vastuussa yhdistetyn patenttitoimioistuimen tekemien unionin oikeuden loukkauksen aiheuttamista vahingoista, mukaan lukien Euroopan unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisujen pyytämättä jättäminen;

between the interests of right holders and other parties and taking into account the need for proportionality and flexibility;

considering that the Unified Patent Court should be a court common to the Contracting Member States and thus part of their judicial system, with exclusive competence in respect of European patents with unitary effect and European patents granted under the provisions of the EPC;

considering that the Court of Justice of the European Union is to ensure the uniformity of the Union legal order and the primacy of European Union law;

recalling the obligations of the Contracting Member States under the Treaty on European Union (TEU) and the Treaty on the Functioning of the European Union (TFEU), including the obligation of sincere cooperation as set out in Article 4(3) TEU and the obligation to ensure through the Unified Patent Court the full application of, and respect for, Union law in their respective territories and the judicial protection of an individual's rights under that law;

considering that, as any national court, the Unified Patent Court must respect and apply Union law and, in collaboration with the Court of Justice of the European Union as guardian of Union law, ensure its correct application and uniform interpretation; the Unified Patent Court must in particular cooperate with the Court of Justice of the European Union in properly interpreting Union law by relying on the latter's case law and by requesting preliminary rulings in accordance with Article 267 TFEU;

considering that the Contracting Member States should, in line with the case law of the Court of Justice of the European Union on non-contractual liability, be liable for damages caused by infringements of Union law by the Unified Patent Court, including the failure to request preliminary rulings from the Court of Justice of the European Union;

katsovat, että yhdistetyn patenttituomioistuimen tekemät unionin oikeuden loukkaukset, mukaan lukien Euroopan unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisujen pyytämättä jättäminen, ovat suoraan sopimusjäsenvaltioiden vastuulla, ja loukkauksanteita voidaan näin ollen nostaa SEUT 258, 259 ja 260 artiklan nojalla mitä tahansa sopimusjäsenvaltiota vastaan, jotta varmistetaan unionin oikeuden ensisijaisuuden kunnioittaminen ja asianmukainen soveltaminen;

palauttavat mieleen unionin oikeuden ensisijaisuuden; unionin oikeuteen kuuluvat SEU, SEUT, Euroopan unionin perusoikeuskirja, unionin oikeuden yleiset periaatteet sellaisina kuin Euroopan unionin tuomioistuin on niitä kehittänyt ja erityisesti oikeus tehokkaisuuteen oikeussuojakeinoihin sekä oikeudenmukaiseen ja julkiseen oikeudenkäyntiin kohtuullisen ajan kuluessa riippumattomassa ja puolueettomassa tuomioistuimessa, Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö ja unionin johdettu oikeus;

katsovat, että kaikkien Euroopan unionin jäsenvaltioiden olisi voitava liittyä tähän sopimukseen; jäsenvaltiot, jotka ovat päättäneet olla osallistumatta yhtenäisen patenttisuojan luomiseksi toteutettavaan tiiviimpään yhteistyöhön, voivat osallistua tähän sopimukseen alueilleen myönnettyjen eurooppapatenttien osalta;

katsovat, että tämän sopimuksen olisi tultava voimaan 1 päivänä tammikuuta 2014 tai kolmattatoista talletusta seuraavan neljännen kuukauden ensimmäisenä päivänä, edellyttäen, että sopimusjäsenvaltioihin, jotka ovat tallettaneet ratifioimis- tai liittymiskirjansa, sisältyvät ne kolme valtiota, joissa oli voimassa suurin määrä eurooppapatentteja sitä vuotta edeltävänä vuonna, jona sopimus allekirjoitetaan, tai asetuksen (EU) N:o 1215/2012 suhdetta tähän sopimukseen koskevien, tuon asetuksen muutosten voimaantuloapäivää seuraavan neljännen kuukauden ensimmäisenä päivänä sen mukaan, mikä näistä päivämääristä on myöhäisin,

ovat sopineet seuraavaa:

considering that infringements of Union law by the Unified Patent Court, including the failure to request preliminary rulings from the Court of Justice of the European Union, are directly attributable to the Contracting Member States and infringement proceedings can therefore be brought under Article 258, 259 and 260 TFEU against any Contracting Member State to ensure the respect of the primacy and proper application of Union law;

recalling the primacy of Union law, which includes the TEU, the TFEU, the Charter of Fundamental Rights of the European Union, the general principles of Union law as developed by the Court of Justice of the European Union, and in particular the right to an effective remedy before a tribunal and a fair and public hearing within a reasonable time by an independent and impartial tribunal, the case law of the Court of Justice of the European Union and secondary Union law;

considering that this Agreement should be open to accession by any Member State of the European Union; Member States which have decided not to participate in the enhanced cooperation in the area of the creation of unitary patent protection may participate in this Agreement in respect of European patents granted for their respective territory;

considering that this Agreement should enter into force on 1 January 2014 or on the first day of the fourth month after the 13th deposit, provided that the Contracting Member States that will have deposited their instruments of ratification or accession include the three States in which the highest number of European patents was in force in the year preceding the year in which the signature of the Agreement takes place, or on the first day of the fourth month after the date of entry into force of the amendments to Regulation (EU) No 1215/2012¹ concerning its relationship with this Agreement, whichever is the latest,

have agreed as follows:

¹ Regulation (EU) No 1215/2012 of the European Parliament and of the Council of 12 December 2012 on jurisdiction and the recognition and enforcement of judgments in civil and commercial matters (OJ L 351, 20.12.2012, p. 1) including any subsequent amendments.

I OSA

YLEISET JA INSTITUTIONAALISET MÄÄRÄYKSET

ILUKU

Yleiset määräykset

1 artikla

Yhdistetty patenttituomioistuin

Perustetaan yhdistetty patenttituomioistuin eurooppapatentteja ja vaikutukseltaan yhte-näisiä eurooppapatentteja koskevien riitojen ratkaisemista varten.

Yhdistetty patenttituomioistuin on sopi-musjäsenvaltioiden yhteinen tuomioistuin ja siten siihen sovelletaan samoja unionin oi-keuden mukaisia velvoitteita kuin sopimus-jäsenvaltioiden kansallisiin tuomioistuihin.

2 artikla

Määritelmät

Tätä sopimusta sovellettaessa

a) 'Tuomioistuimella' tarkoitetaan tällä so-pimuksella luotua yhdistettyä patenttituomio-istuinta.

b) 'Jäsenvaltiolla' tarkoitetaan Euroopan unionin jäsenvaltiota.

c) 'Sopimusjäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, joka on tämän sopimuksen osapuoli. FI C 175/2 Euroopan unionin virallinen lehti 20.6.2013

d) 'Euroopan patenttisopimuksella' tarkoi-tetaan eurooppapatenttien myöntämisestä 5 päivänä lokakuuta 1973 tehtyä yleissopimusta ja sen myöhempiä muutoksia.

e) 'Eurooppapatentilla' tarkoitetaan Euroo-pan patenttisopimuksen määräysten nojalla myönnettyä patenttia, jolla ei ole yhtenäistä vaikutusta asetuksen (EU) N:o 1257/2012 nojalla.

f) 'Vaikutukseltaan yhtenäisellä eurooppa-patentilla' tarkoitetaan Euroopan patenttiso-pimuksen määräysten nojalla myönnettyä pa-tenttia, jolla on yhtenäinen vaikutus asetuk-sen (EU) N:o 1257/2012 nojalla.

PART I

GENERAL AND INSTITUTIONAL PROVISIONS

CHAPTER I

General provisions

Article 1

Unified Patent Court

A Unified Patent Court for the settlement of disputes relating to European patents and European patents with unitary effect is here-by established.

The Unified Patent Court shall be a court common to the Contracting Member States and thus subject to the same obligations under Union law as any national court of the Contracting Member States.

Article 2

Definitions

For the purposes of this Agreement:

a) 'Court' means the Unified Patent Court created by this Agreement.

b) 'Member State' means a Member State of the European Union.

c) 'Contracting Member State' means a Member State party to this Agreement.

d) 'EPC' means the Convention on the Grant of European Patents of 5 October 1973, including any subsequent amendments.

e) 'European patent' means a patent grant-ed under the provisions of the EPC, which does not benefit from unitary effect by virtue of Regulation (EU) No 1257/2012.

f) 'European patent with unitary effect' means a patent granted under the provisions of the EPC which benefits from unitary effect by virtue of Regulation (EU) No 1257/2012.

g) 'Patentilla' tarkoitetaan eurooppapatenttia ja/tai vaikutukseltaan yhtenäistä eurooppapatenttia.

h) 'Lisäsuojatodistuksella' tarkoitetaan ase-
tuksen (EY) N:o 469/2009 tai asetuksen (EY)
N:o 1610/96 nojalla myönnettyä lisäsuojato-
distusta.

i) 'Perussäännöllä' tarkoitetaan tuomiois-
tuimen perussääntöä sellaisena kuin se on
esitettyä liitteessä I, joka on erottamaton osa
tätä sopimusta.

j) 'Työjärjestyksellä' tarkoitetaan tuomiois-
tuimen työjärjestyksestä sellaisena kuin se laadi-
taan 41 artiklan mukaisesti.

3 artikla

Soveltamisala

Tätä sopimusta sovelletaan:

a) vaikutukseltaan yhtenäisiin eurooppapa-
tentteihin;

b) patentin suojaamille tuotteille myönnet-
tyihin lisäsuojatodistuksiin;

c) eurooppapatentteihin, jotka eivät ole vie-
lä rauenneet tämän sopimuksen voimaantu-
loppäivänä tai jotka on myönnetty tuon päivän
jälkeen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 83
artiklan soveltamista; sekä

d) eurooppapatenttihakemuksiin, jotka ovat
vireillä tämän sopimuksen voimaantulo-
päivänä tai jotka on tehty tuon päivän jäl-
keen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 83
artiklan soveltamista.

4 artikla

Oikeudellinen asema

1. Tuomioistuimella on kussakin sopimus-
jäsenvaltiossa oikeushenkilön asema ja sillä
on laajin asianomaisen valtion kansallisen
oikeuden mukaan oikeushenkilöllä oleva oi-
keuskelpoisuus.

2. Tuomioistuinta edustaa muutoksenhaku-
tuomioistuimen presidentti, joka valitaan pe-
russäännön mukaisesti.

5 artikla

Vastuu

g) 'Patent' means a European patent and/or
a European patent with unitary effect.

h) 'Supplementary protection certificate'
means a supplementary protection certificate
granted under Regulation (EC) No 469/2009
or under Regulation (EC) No 1610/96.

i) 'Statute' means the Statute of the Court
as set out in Annex I, which shall be an inte-
gral part of this Agreement.

j) 'Rules of Procedure' means the Rules of
Procedure of the Court, as established in ac-
cordance with Article 41.

Article 3

Scope of application

This Agreement shall apply to any:

a) European patent with unitary effect;

b) supplementary protection certificate is-
sued for a product protected by a patent;

c) European patent which has not yet
lapsed at the date of entry into force of this
Agreement or was granted after that date,
without prejudice to Article 83; and

d) European patent application which is
pending at the date of entry into force of this
Agreement or which is filed after that date,
without prejudice to Article 83.

Article 4

Legal status

1. The Court shall have legal personality in
each Contracting Member State and shall en-
joy the most extensive legal capacity accord-
ed to legal persons under the national law of
that State.

2. The Court shall be represented by the
President of the Court of Appeal who shall
be elected in accordance with the Statute.

1

Article 5

Liability

1. Sopimussuhteeseen perustuva tuomioistuimen vastuu määräytyy kyseiseen sopimukseen sovellettavan lainsäädännön mukaan asetuksen (EY) N:o 593/2008 (Rooma I) mukaisesti, jos se on sovellettavissa, tai muussa tapauksessa sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jonka tuomioistuimessa asia on vireillä.

2. Sopimussuhteen ulkopuolinen tuomioistuimen vastuu sen itsensä tai henkilöstönsä tehtäviensä suorittamisen yhteydessä aiheut-taman vahingon osalta, siltä osin kun asia ei kuulu siviili- ja kauppaoikeuden alaan ase-tuksessa (EY) N:o 864/2007 (Rooma II) tar-koitetuin tavoin, määräytyy sen sopimus-jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jossa vahinko tapahtui. Tämä määräys ei rajoita 22 artiklan soveltamista.

3. Tuomioistuin, jolla on toimivalta ratkais-ta 2 kohdassa tarkoitettut riidat, on sen sopi-musjäsenvaltion tuomioistuin, jossa vahinko tapahtui.

II LUKU

Institutionaaliset määräykset

6 artikla

Tuomioistuin

1. Tuomioistuin muodostuu ensimmäisen asteen tuomioistuimesta, muutoksenhaku-tuomioistuimesta ja kirjaamosta.

2. Tuomioistuin suorittaa sille tässä sopi-muksessa asetetut tehtävät.

7 artikla

Ensimmäisen asteen tuomioistuin

1. Ensimmäisen asteen tuomioistuin muo-dostuu keskusjaostosta sekä paikallis- ja aluejaostoista. FI 20.6.2013 Euroopan unionin virallinen lehti C 175/3

2. Keskusjaoston toimipaikka on Pariisissa ja sillä on toimipisteet Lontoossa ja Mün-chenissä Keskusjaostossa käsiteltävät asiat jaetaan liitteen II mukaisesti, ja tämä liite on erottamaton osa tätä sopimusta.

3. Sopimusjäsenvaltioon perustetaan pai-

1. The contractual liability of the Court shall be governed by the law applicable to the contract in question in accordance with Regulation (EC) No 593/2008 (Rome I), where applicable, or failing that in accord-ance with the law of the Member State of the court seized.

2. The non-contractual liability of the Court in respect of any damage caused by it or its staff in the performance of their duties, to the extent that it is not a civil and commercial matter within the meaning of Regulation (EC) No 864/2007 (Rome II), shall be gov-erned by the law of the Contracting Member State in which the damage occurred. This provision is without prejudice to the applica-tion of Article 22.

3. The court with jurisdiction to settle dis-putes under paragraph 2 shall be a court of the Contracting Member State in which the damage occurred.

CHAPTER II

Institutional provisions

Article 6

The Court

1. The Court shall comprise a Court of First Instance, a Court of Appeal and a Registry.

2. The Court shall perform the functions assigned to it by this Agreement.

Article 7

The Court of First Instance

1. The Court of First Instance shall com-prise a central division as well as local and regional divisions.

2. The central division shall have its seat in Paris, with sections in London and Munich. The cases before the central division shall be distributed in accordance with Annex II, which shall form an integral part of this Agreement.

3. A local division shall be set up in a Con-

kallisjaosto asianomaisen valtion perussäännön mukaisesti esittämästä pyynnöstä. Sopimusjäsenvaltio, johon on perustettu paikallisjaosto, nimeää sen toimipaikan.

4. Sopimusjäsenvaltioon perustetaan sen pyynnöstä uusi paikallisjaosto kutakin kalenterivuotta kohden laskettua sellaista sataa patenttiasiaa kohden, jotka on pantu vireille kyseisessä sopimusjäsenvaltiossa kolmen peräkkäisen vuoden aikana ennen tämän sopimuksen voimaantulopäivää tai sen jälkeen. Paikallisjaostojen enimmäismäärä sopimusjäsenvaltiota kohden on neljä.

5. Kahta tai useampaa sopimusjäsenvaltiota varten perustetaan aluejaosto niiden perussäännön mukaisesti esittämästä pyynnöstä. Nämä sopimusjäsenvaltiot nimeävät kyseessä olevan jaoston toimipaikan. Aluejaosto voi pitää istuntoja myös muualla kuin toimipai-
kassaan.

8 artikla

Ensimmäisen asteen tuomioistuimen kokoonpanot

1. Ensimmäisen asteen tuomioistuimen kokoonpanojen on oltava monikansallisia. Kokoonpanossa on kolme tuomaria, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 5 kohdan ja 33 artiklan 3 kohdan a alakohdan soveltamista.

2. Sellaisen sopimusjäsenvaltion paikallisjaoston kokoonpanojen, jossa kolmen peräkkäisen vuoden aikana ennen tämän sopimuksen voimaantuloa tai sen jälkeen on pantu vireille keskimäärin alle 50 patenttiasiaa kalenterivuotta kohden, kokoonpanossa on oltava yksi lainoppinut tuomari, joka on sen sopimusjäsenvaltion kansalainen, jossa kyseessä oleva paikallisjaosto sijaitsee, ja kaksi lainoppinutta tuomaria, jotka eivät ole kyseessä olevan sopimusjäsenvaltion kansalaisia ja jotka osoitetaan tuomaripoolista 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti tapauskohtaisesti.

3. Sen estämättä mitä 2 kohdassa määrätään, sellaisessa sopimusjäsenvaltiossa olevan paikallisjaoston kokoonpanoissa, jossa kolmen peräkkäisen vuoden aikana ennen tämän sopimuksen voimaantuloa tai sen jäl-

tracting Member State upon its request in accordance with the Statute. A Contracting Member State hosting a local division shall designate its seat.

4. An additional local division shall be set up in a Contracting Member State upon its request for every one hundred patent cases per calendar year that have been commenced in that Contracting Member State during three successive years prior to or subsequent to the date of entry into force of this Agreement. The number of local divisions in one Contracting Member State shall not exceed four.

5. A regional division shall be set up for two or more Contracting Member States, upon their request in accordance with the Statute. Such Contracting Member States shall designate the seat of the division concerned. The regional division may hear cases in multiple locations.

Article 8

Composition of the panels of the Court of First Instance

1. Any panel of the Court of First Instance shall have a multinational composition. Without prejudice to paragraph 5 of this Article and to Article 33(3)(a), it shall sit in a composition of three judges.

2. Any panel of a local division in a Contracting Member State where, during a period of three successive years prior or subsequent to the entry into force of this Agreement, less than fifty patent cases per calendar year on average have been commenced shall sit in a composition of one legally qualified judge who is a national of the Contracting Member State hosting the local division concerned and two legally qualified judges who are not nationals of the Contracting Member State concerned and are allocated from the Pool of Judges in accordance with Article 18(3) on a case by case basis.

3. Notwithstanding paragraph 2, any panel of a local division in a Contracting Member State where, during a period of three successive years prior or subsequent to the entry into force of this Agreement, fifty or more pa-

keen on pantu vireille keskimäärin vähintään 50 patenttiasiaa kalenterivuotta kohden, on oltava kaksi lainoppinutta tuomaria, jotka ovat sen sopimusjäsenvaltion kansalaisia, jossa kyseessä oleva paikallisjaosto sijaitsee, ja yksi lainoppinut tuomari, joka ei ole kyseessä olevan sopimusjäsenvaltion kansalainen ja joka on osoitettu tuomaripoolista 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Tällainen kolmas tuomari toimii paikallisjaostossa pitkäaikaisesti, jos se on tarpeen sellaisten jaostojen tehokkaan toiminnan kannalta, joiden työkuorma on suuri.

4. Aluejaoston kokoonpanoissa on oltava kaksi lainoppinutta alueellisesta tuomariluetelosta valittua tuomaria, jotka ovat kyseessä olevien sopimusjäsenvaltioiden kansalaisia, ja yksi lainoppinut tuomari, joka ei ole kyseessä olevien sopimusjäsenvaltioiden kansalainen ja joka osoitetaan tuomaripoolista 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

5. Jonkin osapuolen pyynnöstä paikallistai aluejaoston kokoonpano pyytää ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidenttiä osoittamaan tuomaripoolista 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti ylimääräisen teknisen pätevyyden omaavan tuomarin, jolla on pätevyys ja kokemusta kyseessä olevalla teknologian alalla. Lisäksi paikallistai aluejaoston kokoonpano voi osapuolia kuultuaan esittää tällaisen pyynnön omasta aloitteestaan, jos se katsoo sen asianmukaiseksi.

Jos tällainen teknisen pätevyyden omaava tuomari osoitetaan, muuta teknisen pätevyyden omaavaa tuomaria ei voida osoittaa 33 artiklan 3 kohdan alakohdan nojalla.

6. Keskusjaoston kokoonpanoissa on kaksi lainoppinutta tuomaria, jotka ovat eri sopimusjäsenvaltioiden kansalaisia, ja yksi sellainen tuomaripoolista 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti osoitettu teknisen pätevyyden omaava tuomari, jolla on pätevyys ja kokemusta kyseessä olevalla teknologian alalla. Niissä keskusjaoston kokoonpanoissa, jotka käsittelevät 32 artiklan 1 kohdan i alakohdan mukaisia kanteita, on kuitenkin oltava kolme lainoppinutta tuomaria, jotka ovat eri sopimusjäsenvaltioiden kansalaisia.

7. Sen estämättä, mitä 1—6 kohdassa määrätään ja työjärjestyksen mukaisesti osapuo-

lent cases per calendar year on average have been commenced, shall sit in a composition of two legally qualified judges who are nationals of the Contracting Member State hosting the local division concerned and one legally qualified judge who is not a national of the Contracting Member State concerned and is allocated from the Pool of Judges in accordance with Article 18(3). Such third judge shall serve at the local division on a long term basis, where this is necessary for the efficient functioning of divisions with a high work load.

4. Any panel of a regional division shall sit in a composition of two legally qualified judges chosen from a regional list of judges, who shall be nationals of the Contracting Member States concerned, and one legally qualified judge who shall not be a national of the Contracting Member States concerned and who shall be allocated from the Pool of Judges in accordance with Article 18(3).

5. Upon request by one of the parties, any panel of a local or regional division shall request the President of the Court of First Instance to allocate from the Pool of Judges in accordance with Article 18(3) an additional technically qualified judge with qualifications and experience in the field of technology concerned. Moreover, any panel of a local or regional division may, after having heard the parties, submit such request on its own initiative, where it deems this appropriate.

In cases where such a technically qualified judge is allocated, no further technically qualified judge may be allocated under Article 33(3)(a).

6. Any panel of the central division shall sit in a composition of two legally qualified judges who are nationals of different Contracting Member States and one technically qualified judge allocated from the Pool of Judges in accordance with Article 18(3) with qualifications and experience in the field of technology concerned. However, any panel of the central division dealing with actions under Article 32(1)(i) shall sit in a composition of three legally qualified judges who are nationals of different Contracting Member States.

7. Notwithstanding paragraphs 1 to 6 and in accordance with the Rules of Procedure,

let voivat sopia siitä, että yksi ainoa lainop-
pinut tuomari käsittelee heidän asiansa.

8. Kaikkien ensimmäisen asteen tuomiois-
tuimen kokoonpanojen puheenjohtajana on
lainoppinut tuomari.

9 artikla

Muutoksenhakutuomioistuin

1. Muutoksenhakutuomioistuimen kokoon-
panojen on oltava monikansallisia, ja niissä
on viisi tuomaria. Muutoksenhakutuomiois-
tuimen kokoonpanossa on kolme lainoppi-
nutta tuomaria, jotka ovat eri sopimusjäsen-
valtioiden kansalaisia, ja kaksi teknisen päte-
vyyden omaavaa tuomaria, joilla on pätevyys
ja kokemusta kyseessä olevalla teknologian
alalla. Muutoksenhakutuomioistuimen presi-
denti nimeää kokoonpanoon nämä teknisen
pätevyyden omaavat tuomarit 18 artiklan
mukaisesti tuomaripoolista. FI C 175/4 Eu-
roopan unionin virallinen lehti 20.6.2013

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa määrä-
tään, on 32 artiklan 1 kohdan i alakohdan
mukaisia kanteita käsittelevässä ratkaisuko-
koonpanossa kuitenkin oltava kolme lainop-
pinutta tuomaria, jotka ovat eri sopimus-
jäsenvaltioiden kansalaisia.

3. Kaikkien muutoksenhakutuomioistuimen
kokoonpanojen puheenjohtajana on lainoppi-
nut tuomari.

4. Muutoksenhakutuomioistuimen kokoon-
panot muodostetaan perussäännön mukaises-
ti.

5. Muutoksenhakutuomioistuimen toimi-
paikka on Luxemburg.

10 artikla

Kirjaamo

1. Muutoksenhakutuomioistuimen toimi-
paikkaan perustetaan kirjaamo. Sitä hallinnoi
kirjaaja ja se suorittaa sille perussäännön
mukaisesti asetetut tehtävät. Kirjaamon pitä-
mä rekisteri on julkinen, jollei tässä sopi-
muksessa ja työjärjestyksessä esitetyistä eh-
doista muuta johdu.

2. Ensimmäisen asteen tuomioistuimen
kaikkiin jaostoihin perustetaan alakirjaamot.

3. Kirjaamo pitää rekisteriä kaikista tuo-

parties may agree to have their case heard by
a single legally qualified judge.

8. Any panel of the Court of First Instance
shall be chaired by a legally qualified judge.

Article 9

The Court of Appeal

1. Any panel of the Court of Appeal shall
sit in a multinational composition of five
judges. It shall sit in a composition of three
legally qualified judges who are nationals of
different Contracting Member States and two
technically qualified judges with qualifica-
tions and experience in the field of technolo-
gy concerned. Those technically qualified
judges shall be assigned to the panel by the
President of the Court of Appeal from the
pool of judges in accordance with Article 18.

2. Notwithstanding paragraph 1, a panel
dealing with actions under Article 32(1)(i)
shall sit in a composition of three legally
qualified judges who are nationals of differ-
ent Contracting Member States.

3. Any panel of the Court of Appeal shall
be chaired by a legally qualified judge.

4. The panels of the Court of Appeal shall
be set up in accordance with the Statute.

5. The Court of Appeal shall have its seat
in Luxembourg.

Article 10

The Registry

1. A Registry shall be set up at the seat of
the Court of Appeal. It shall be managed by
the Registrar and perform the functions as-
signed to it in accordance with the Statute.
Subject to conditions set out in this Agree-
ment and the Rules of Procedure, the register
kept by the Registry shall be public.

2. Sub-registries shall be set up at all divi-
sions of the Court of First Instance.

3. The Registry shall keep records of all

mioistuimessa käsiteltävinä olevista asioista. Sen jälkeen kun asia on toimitettu käsiteltäväksi, kyseessä oleva alakirjaamo ilmoittaa jokaisen asian kirjaamolle.

4. Tuomioistuin nimittää kirjaajan perussäännön 22 artiklan mukaisesti ja antaa kirjaajan tehtävää koskevat säännöt.

11 artikla

Komiteat

Perustetaan hallintokomitea, budjettikomitea ja neuvoo-antava komitea tämän sopimuksen tehokkaan täytäntöönpanon ja toiminnan varmistamiseksi. Niiden on suoritettava erityisesti tässä sopimuksessa ja perussäännössä esitetyt tehtävät.

12 artikla

Hallintokomitea

1. Hallintokomitea muodostuu yhdestä kunkin sopimusjäsenvaltion edustajasta. Euroopan komissio on edustettuna hallintokomitean kokouksissa tarkkailijana.

2. Kullakin sopimusjäsenvaltiolla on yksi ääni.

3. Hallintokomitea tekee päätöksensä edustettuina olevien ja äänestykseen osallistuvien sopimusjäsenvaltioiden kolmen neljännesosan enemmistöllä, paitsi jos tässä sopimuksessa tai perussäännössä toisin määrätään.

4. Hallintokomitea hyväksyy työjärjestyksensä.

5. Hallintokomitea valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan kolmen vuoden toimikaudeksi. Toimikausi voidaan uusia.

13 artikla

Budjettikomitea

1. Budjettikomitea muodostuu yhdestä kunkin sopimusjäsenvaltion edustajasta.

cases before the Court. Upon filing, the sub-registry concerned shall notify every case to the Registry.

4. The Court shall appoint the Registrar in accordance with Article 22 of the Statute and lay down the rules governing the Registrar's service.

Article 11

Committees

An Administrative Committee, a Budget Committee and an Advisory Committee shall be set up in order to ensure the effective implementation and operation of this Agreement. They shall in particular exercise the duties foreseen by this Agreement and the Statute.

Article 12

The Administrative Committee

1. The Administrative Committee shall be composed of one representative of each Contracting Member State. The European Commission shall be represented at the meetings of the Administrative Committee as observer.

2. Each Contracting Member State shall have one vote.

3. The Administrative Committee shall adopt its decisions by a majority of three quarters of the Contracting Member States represented and voting, except where this Agreement or the Statute provides otherwise.

4. The Administrative Committee shall adopt its rules of procedure.

5. The Administrative Committee shall elect a chairperson from among its members for a term of three years. That term shall be renewable.

Article 13

The Budget Committee

1. The Budget Committee shall be composed of one representative of each Contracting Member State.

2. Kullakin sopimusjäsenvaltiolla on yksi ääni.

3. Budjettikomitea tekee päätöksensä sopimusjäsenvaltioiden edustajien yksinkertaisella enemmistöllä. Talousarvion hyväksyminen edellyttää kuitenkin sopimusjäsenvaltioiden edustajien kolmen neljäsosan enemmistöä.

4. Budjettikomitea hyväksyy työjärjestyksensä.

5. Budjettikomitea valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan kolmen vuoden toimikaudeksi. Toimikausi voidaan uusia.

14 artikla

Neuvoa-antava komitea

1. Neuvoa-antava komitea:

a) avustaa hallintokomiteaa tuomioistuimen tuomarien nimittämisen valmistelussa;

b) tekee perussäännön 15 artiklassa tarkoitetulle puheenjohtajistolle ehdotuksia 19 artiklassa tarkoitettua tuomareiden koulutusohjelmaa koskeviksi suuntaviivoiksi; sekä

c) antaa hallintokomitealle lausuntoja 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista pätevyysvaatimuksista.

2. Neuvoa-antava komitea muodostuu patenttituomareista sekä patenttioikeuden alalla ja patenttioikeudenkäynneissä toimivista ammatinharjoittajista, joilla on korkein tunnustettu pätevyys. Heidät nimitetään perussäännössä määrätyn menettelyn mukaisesti kuuden vuoden toimikaudeksi. Toimikausi voidaan uusia. FI 20.6.2013 Euroopan unionin virallinen lehti C 175/5

3. Neuvoa-antavan komitean kokoonpanos-
sa on varmistettava alan laaja asiantuntemus sekä kunkin sopimusjäsenvaltion edustus. Neuvoa-antavan komitean jäsenet ovat täysin riippumattomia hoitaessaan tehtäviään, eivätkä heitä sido mitkään ohjeet.

4. Neuvoa-antava komitea hyväksyy työjärjestyksensä.

5. Neuvoa-antava komitea valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan kolmen

2. Each Contracting Member State shall have one vote.

3. The Budget Committee shall take its decisions by a simple majority of the representatives of the Contracting Member States. However, a majority of three-quarters of the representatives of Contracting Member States shall be required for the adoption of the budget.

4. The Budget Committee shall adopt its rules of procedure.

5. The Budget Committee shall elect a chairperson from among its members for a term of three years. That term shall be renewable.

Article 14

The Advisory Committee

1. The Advisory Committee shall:

a) assist the Administrative Committee in the preparation of the appointment of judges of the Court;

b) make proposals to the Presidium referred to in Article 15 of the Statute on the guidelines for the training framework for judges referred to in Article 19; and

c) deliver opinions to the Administrative Committee concerning the requirements for qualifications referred to in Article 48(2).

2. The Advisory Committee shall comprise patent judges and practitioners in patent law and patent litigation with the highest recognised competence. They shall be appointed, in accordance with the procedure laid down in the Statute, for a term of six years. That term shall be renewable.

3. The composition of the Advisory Committee shall ensure a broad range of relevant expertise and the representation of each of the Contracting Member States. The members of the Advisory Committee shall be completely independent in the performance of their duties and shall not be bound by any instructions.

4. The Advisory Committee shall adopt its rules of procedure.

5. The Advisory Committee shall elect a chairperson from among its members for a

vuoden toimikaudeksi. Toimikausi voidaan uusua.

term of three years. That term shall be renewable.

III LUKU

CHAPTER III

Tuomioistuimen tuomarit

Judges of the Court

15 artikla

Article 15

Tuomarien nimittämistä koskevat kelpoisuusvaatimukset

Eligibility criteria for the appointment of judges

1. Tuomioistuimessa on sekä lainoppineita tuomareita että teknisen pätevyyden omaavia tuomareita. Tuomarien on täytettävä korkeimmat pätevyysvaatimukset, ja heillä on oltava osoitettua kokemusta patenttioikeudenkäyntien alalta.

1. The Court shall comprise both legally qualified judges and technically qualified judges. Judges shall ensure the highest standards of competence and shall have proven experience in the field of patent litigation.

2. Lainoppineilla tuomareilla on oltava pätevyys, joka vaaditaan tuomarinvirkoihin nimittämiseen sopimusjäsenvaltiossa.

2. Legally qualified judges shall possess the qualifications required for appointment to judicial offices in a Contracting Member State.

3. Teknisen pätevyyden omaavilla tuomareilla on oltava yliopistotutkinto ja jonkin teknologian alan osoitettua asiantuntemusta. Heillä on myös oltava sellaista osoitettua tietämystä yksityisoikeudesta ja riita-asioiden oikeudenkäynnistä, jolla on merkitystä patenttioikeudenkäyntien kannalta.

3. Technically qualified judges shall have a university degree and proven expertise in a field of technology. They shall also have proven knowledge of civil law and procedure relevant in patent litigation.

16 artikla

Article 16

Nimitysmenettely

Appointment procedure

1. Neuvoa-antava komitea laatii luettelon sopivimmista ehdokkaista, jotka voidaan nimittää tuomioistuimen tuomareiksi perussäännön mukaisesti.

1. The Advisory Committee shall establish a list of the most suitable candidates to be appointed as judges of the Court, in accordance with the Statute.

2. Hallintokomitea nimittää tämän luettelon perusteella tuomioistuimen tuomarit yhteisestä sopimuksesta.

2. On the basis of that list, the Administrative Committee shall appoint the judges of the Court acting by common accord.

3. Tuomareiden nimittämistä koskevat täytäntöönpanomääräykset ovat perussäännössä.

3. The implementing provisions for the appointment of judges are set out in the Statute.

17 artikla

Article 17

Oikeudellinen riippumattomuus ja puolueettomuus

Judicial independence and impartiality

1. Tuomioistuimen, sen tuomarien ja kirjaajan on oltava oikeudellisesti riippumatto-

1. The Court, its judges and the Registrar shall enjoy judicial independence. In the per-

mia. Tuomareita eivät sido mitkään ohjeet heidän hoitaessaan tehtäviään.

2. Lainoppineet tuomarit ja ne teknisen pätevyyden omaavat tuomarit, jotka ovat tuomioistuimen päätoimisia tuomareita, eivät saa harjoittaa muuta ammattitoimintaa, olipa se ansiotoimintaa tai ei, ellei hallintokomitea myönnä poikkeusta.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa määrätään, tuomarien tehtävien suorittaminen ei sulje pois muiden oikeudellisten tehtävien suorittamista kansallisella tasolla.

4. Teknisen pätevyyden omaavien tuomarien, jotka ovat tuomioistuimen osa-aikaisia tuomareita, tehtävien suorittaminen ei sulje pois muiden tehtävien suorittamista edellyttäen, ettei tämä aiheuta esteellisyyttä.

5. Asianomainen esteellinen tuomari ei saa osallistua menettelyyn. Esteellisyyttä koskevat säännöt ovat perussäännössä.

18 artikla

Tuomaripooli

1. Tuomaripooli muodostetaan perussäännön mukaisesti.

2. Tuomaripooli muodostuu ensimmäisen asteen tuomioistuimen kaikista lainoppineista tuomareista ja teknisen pätevyyden omaavista tuomareista, jotka ovat tuomioistuimen päätoimisia tai osa-aikaisia tuomareita. Tuomaripoolissa on kutakin teknologian alaa kohden oltava vähintään yksi sellainen teknisen pätevyyden omaava tuomari, jolla on asiaankuuluva pätevyys ja kokemus. Tuomaripooliin kuuluvien teknisen pätevyyden omaavien tuomareiden on oltava myös muutoksenhakutuomioistuimen käytettävissä.

3. Jos tässä sopimuksessa tai perussäännössä niin määrätään, ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentti osoittaa tuomarit tuomaripoolista kyseessä olevaan jaostoon. Tuomarien osoittamisen on perustuttava heidän oikeudelliseen tai tekniseen asiantuntemukseensa, kielitaitoonsa ja asiaankuuluvaan kokemukseensa. Tuomarien osoittamisella on taattava sama työn korkea laatu ja sama oikeudellinen ja teknisen asiantuntemuksen korkea taso ensimmäisen asteen tuomioistuimen kaikissa kokoonpanoissa.

formance of their duties, the judges shall not be bound by any instructions.

2. Legally qualified judges, as well as technically qualified judges who are full-time judges of the Court, may not engage in any other occupation, whether gainful or not, unless an exception is granted by the Administrative Committee.

3. Notwithstanding paragraph 2, the exercise of the office of judges shall not exclude the exercise of other judicial functions at national level.

4. The exercise of the office of technically qualified judges who are part-time judges of the Court shall not exclude the exercise of other functions provided there is no conflict of interest.

5. In case of a conflict of interest, the judge concerned shall not take part in proceedings. Rules governing conflicts of interest are set out in the Statute.

Article 18

Pool of Judges

1. A Pool of Judges shall be established in accordance with the Statute.

2. The Pool of Judges shall be composed of all legally qualified judges and technically qualified judges from the Court of First Instance who are full-time or part-time judges of the Court. The Pool of Judges shall include at least one technically qualified judge per field of technology with the relevant qualifications and experience. The technically qualified judges from the Pool of Judges shall also be available to the Court of Appeal.

3. Where so provided by this Agreement or the Statute, the judges from the Pool of Judges shall be allocated to the division concerned by the President of the Court of First Instance. The allocation of judges shall be based on their legal or technical expertise, linguistic skills and relevant experience. The allocation of judges shall guarantee the same high quality of work and the same high level of legal and technical expertise in all panels of the Court of First Instance.

19 artikla

Koulutusohjelma

1. Perustetaan tuomareiden koulutusohjelma, jonka yksityiskohdat ovat perussäännössä, jotta saatavilla olevaa patenttioikeudenkäyntien alan asiantuntemusta voidaan parantaa ja lisätä sekä varmistaa tällaisen erityistietämyksen ja -kokemuksen laaja maantieteellinen jakautuma. Tämän koulutusohjelman tarvitsemat tilat ja palvelut sijaitsevat Budapestissa.

2. Koulutusohjelmassa on keskityttävä erityisesti:

a) työharjoitteluihin sellaisissa kansallisissa patenttituomioistuimissa tai ensimmäisen asteen tuomioistuimen jaostoissa, joissa patenttioikeudenkäyntejä on huomattava määrä; FI C 175/6 Euroopan unionin virallinen lehti 20.6.2013

b) kielitaidon parantamiseen;

c) patenttioikeuden teknisiin näkökohtiin;

d) riita-asioiden oikeudenkäyntiä koskevan teknisen pätevyyden omaaville tuomareille;

e) tuomariehdokkaiden valmentamiseen.

3. Koulutusohjelma tarjoaa jatkuvaa koulutusta. Kaikkien tuomioistuimen tuomareiden kesken järjestetään säännöllisiä kokouksia, joiden tarkoituksena on käsitellä patenttioikeuden kehityssuuntia ja varmistaa tuomioistuimen oikeuskäytännön johdonmukaisuus.

Article 19

Training framework

1. A training framework for judges, the details of which are set out in the Statute, shall be set up in order to improve and increase available patent litigation expertise and to ensure a broad geographic distribution of such specific knowledge and experience. The facilities for that framework shall be situated in Budapest.

2. The training framework shall in particular focus on:

a) internships in national patent courts or divisions of the Court of First Instance hearing a substantial number of patent litigation cases;

b) improvement of linguistic skills;

c) technical aspects of patent law;

d) the dissemination of knowledge and experience in civil procedure for technically qualified judges;

e) the preparation of candidate-judges.

3. The training framework shall provide for continuous training. Regular meetings shall be organised between all judges of the Court in order to discuss developments in patent law and to ensure the consistency of the Court's case law.

IV LUKU

Unionin oikeuden ensisijaisuus, sopimusjäsenvaltioiden korvausvastuu ja vastuu

20 artikla

Unionin oikeuden ensisijaisuus ja unionin oikeuden noudattaminen

Tuomioistuin soveltaa unionin oikeutta

CHAPTER IV

The primacy of Union law, liability and responsibility of the Contracting Member States

Article 20

Primacy of and respect for Union law

The Court shall apply Union law in its en-

kaikilta osiltaan ja kunnioittaa sen ensisijaisuutta.

21 artikla

Ennakkoratkaisupyyntö

Sopimusjäsenvaltioiden yhteisenä tuomioistuimenä ja niiden oikeusjärjestelmän osana tuomioistuimen on kaikkien kansallisten tuomioistuinten tavoin tehtävä erityisesti SEUT 267 artiklan mukaisesti yhteistyötä Euroopan unionin tuomioistuimen kanssa unionin oikeuden asianmukaisen soveltamisen ja yhdenmukaisen tulkinnan varmistamiseksi. Euroopan unionin tuomioistuimen päätökset sitovat tuomioistuinta.

22 artikla

Unionin oikeuden rikkomisen aiheuttamaa vahinkoa koskeva korvausvastuu

1. Sopimusjäsenvaltiot ovat yhteisvastuussa muutoksenhakuistuimen tekemien unionin oikeuden loukkausten aiheuttamasta vahingosta sen unionin oikeuden mukaisesti, joka koskee sopimussuhteen ulkopuolista jäsenvaltioiden vastuuta vahingosta, joita niiden kansalliset tuomioistuimet aiheuttavat unionin oikeutta rikkoessaan.

2. Tällaisia vahinkoja koskeva kanne on nostettava sitä sopimusjäsenvaltiota vastaan, jossa kantajalla on kotipaikkansa tai päätoimipaikkansa taikka, jollei kotipaikkaa tai päätoimipaikkaa ole, toimipaikkansa, kyseisen sopimusjäsenvaltion toimivaltaisessa viranomaisessa. Jos kantajalla ei ole kotipaikkaansa tai päätoimipaikkaansa taikka, jollei kotipaikkaa tai päätoimipaikkaa ole, toimipaikkaansa sopimusjäsenvaltiossa, kantaja voi nostaa tällaisen kanteen sitä sopimusjäsenvaltiota vastaan, jossa muutoksenhakuistuimen toimipaikka sijaitsee, kyseisen sopimusjäsenvaltion toimivaltaisessa viranomaisessa.

Toimivaltaisen viranomaisen on sovellettava tuomioistuinvallion lakia, lukuun ottamatta sen kansainvälistä yksityisoikeutta, kaikkiin niihin kysymyksiin, joita ei säännellä unionin oikeudessa tai tässä sopimuksessa.

and shall respect its primacy.

Article 21

Requests for preliminary rulings

As a court common to the Contracting Member States and as part of their judicial system, the Court shall cooperate with the Court of Justice of the European Union to ensure the correct application and uniform interpretation of Union law, as any national court, in accordance with Article 267 TFEU in particular. Decisions of the Court of Justice of the European Union shall be binding on the Court.

Article 22

Liability for damage caused by infringements of Union law

1. The Contracting Member States are jointly and severally liable for damage resulting from an infringement of Union law by the Court of Appeal, in accordance with Union law concerning non-contractual liability of Member States for damage caused by their national courts breaching Union law.

2. An action for such damages shall be brought against the Contracting Member State where the claimant has its residence or principal place of business or, in the absence of residence or principal place of business, before the competent authority of that Contracting Member State. Where the claimant does not have its residence, or principal place of business or, in the absence of residence or principal place of business, place of business in a Contracting Member State, the claimant may bring such an action against the Contracting Member State where the Court of Appeal has its seat, before the competent authority of that Contracting Member State.

The competent authority shall apply the *lex fori*, with the exception of its private international law, to all questions not regulated by Union law or by this Agreement. The claimant shall be entitled to obtain the entire

Kantajalla on oikeus saada sen sopimusjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen myöntämän vahingonkorvauksen koko määrä, jota vastaan kanne on nostettu.

3. Sopimusjäsenvaltiolla, joka on maksanut vahingonkorvausta, on oikeus saada 37 artiklan 3 ja 4 kohdassa määrätyn menetelmän mukaisesti vahvistettu suhteellinen maksuosuus muilta sopimusjäsenvaltioilta. Hallintokomitea määrittää tämän kohdan mukaisia sopimusjäsenvaltioiden maksuosuuksia koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

23 artikla

Sopimusjäsenvaltioiden vastuu

Tuomioistuimen toimista ovat välittömässä vastuussa kukin sopimusjäsenvaltio erikseen, myös SEUT 258, 259 ja 260 artiklan soveltamiseksi, ja kaikki sopimusjäsenvaltiot yhdessä.

V LUKU

Oikeuslähteet ja aineellinen oikeus

24 artikla

Oikeuslähteet

1. Käsitellessään tämän sopimuksen mukaisesti käsiteltäväkseen saatettuja asioita tuomioistuimen on noudatettava täysin 20 artiklaa ja sen päätösten on perustuttava:

a) unionin oikeuteen, mukaan lukien asetus (EU) N:o 1257/2012 ja asetus (EU) N:o 1260/2012;

b) tähän sopimukseen;

c) Euroopan patenttisopimukseen;

d) muihin kansainvälisiin sopimuksiin, joita sovelletaan patenteihin ja jotka sitovat kaikkia sopimusjäsenvaltioita; sekä

e) kansalliseen lainsäädäntöön. FI 20.6.2013 Euroopan unionin virallinen lehti C 175/7

2. Niiltä osin kuin tuomioistuin perustaa päätöksensä kansalliseen lainsäädäntöön, mukaan lukien tarvittaessa muiden kuin so-

amount of damages awarded by the competent authority from the Contracting Member State against which the action was brought.

3. The Contracting Member State that has paid damages is entitled to obtain proportional contribution, established in accordance with the method laid down in Article 37(3) and (4), from the other Contracting Member States. The detailed rules governing the Contracting Member States' contribution under this paragraph shall be determined by the Administrative Committee.

Article 23

Responsibility of the Contracting Member States

Actions of the Court are directly attributable to each Contracting Member State individually, including for the purposes of Articles 258, 259 and 260 TFEU, and to all Contracting Member States collectively.

CHAPTER V

Sources of law and substantive law

Article 24

Sources of law

1. In full compliance with Article 20, when hearing a case brought before it under this Agreement, the Court shall base its decisions on:

a) Union law, including Regulation (EU) No 1257/2012 and Regulation (EU) No 1260/2012;

b) this Agreement;

c) the EPC;

d) other international agreements applicable to patents and binding on all the Contracting Member States; and

e) national law.

2. To the extent that the Court shall base its decisions on national law, including where relevant the law of non-contracting States,

pimusvaltioiden lainsäädäntö, sovellettava oikeus määritetään seuraavien mukaisesti:

a) välittömästi sovellettavien, kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjä sisältävän unionin oikeuden säännösten perusteella; tai

b) jos välittömästi sovellettavia unionin oikeuden säännöksiä ei ole tai jos ne eivät ole soveltuvia, kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjä sisältävien kansainvälisten sopimusten perusteella; tai

c) jos edellä a ja b alakohdassa tarkoitettuja säännöksiä tai määräyksiä ei ole, tuomioistuimen määrittämien kansainvälistä yksityisoikeutta koskevien kansallisten säännösten perusteella.

3. Muiden kuin sopimusvaltioiden lainsäädäntöä sovelletaan, kun tämä on osoitettu soveltamalla 2 kohdassa tarkoitettuja sääntöjä, erityisesti 25–28 artiklan, 54, 55, 64, 68 ja 72 artiklan osalta.

25 artikla

Oikeus kieltää keksinnön suora hyödyntäminen

Patentti antaa haltijalleen oikeuden kieltää kolmansia osapuolia toteuttamasta ilman haltijan suostumusta seuraavia toimenpiteitä:

a) valmistamasta, tarjoamasta, saattamasta markkinoille tai käyttämästä patentin kohteena olevaa tuotetta tai tuomasta maahan tai säilyttämästä tuotetta näitä tarkoituksia varten;

b) käyttämästä patentin kohteena olevaa menetelmää tai, jos kolmas osapuoli on tietoinen tai sen olisi pitänyt olla tietoinen siitä, että menetelmän käyttö on kielletty ilman patentinhaltijan suostumusta, tarjoamasta menetelmää käyttöön niiden sopimusjäsenvaltioiden alueella, joissa patentilla on vaikutus;

c) tarjoamasta, saattamasta markkinoille, käyttämästä taikka tuomasta maahan tai säilyttämästä näitä tarkoituksia varten tuotetta, joka on saatu suoraan patentin kohteena olevalla menetelmällä.

26 artikla

Oikeus kieltää keksinnön välillinen hyödyn-

the applicable law shall be determined:

a) by directly applicable provisions of Union law containing private international law rules, or

b) in the absence of directly applicable provisions of Union law or where the latter do not apply, by international instruments containing private international law rules; or

c) in the absence of provisions referred to in points (a) and (b), by national provisions on private international law as determined by the Court.

3. The law of non-contracting States shall apply when designated by application of the rules referred to in paragraph 2, in particular in relation to Articles 25 to 28, 54, 55, 64, 68 and 72.

Article 25

Right to prevent the direct use of the invention

A patent shall confer on its proprietor the right to prevent any third party not having the proprietor's consent from the following:

a) making, offering, placing on the market or using a product which is the subject-matter of the patent, or importing or storing the product for those purposes;

b) using a process which is the subject-matter of the patent or, where the third party knows, or should have known, that the use of the process is prohibited without the consent of the patent proprietor, offering the process for use within the territory of the Contracting Member States in which that patent has effect;

c) offering, placing on the market, using, or importing or storing for those purposes a product obtained directly by a process which is the subject-matter of the patent.

Article 26

Right to prevent the indirect use of the inven-

1. Patentti antaa haltijalleen oikeuden kieltää ilman haltijan suostumusta toimivia kolmansia osapuolia toimittamasta tai tarjoutumasta toimittamaan niiden sopimusjäsenvaltioiden alueella, joissa patentilla on vaikutus, kyseisen keksinnön olennaiseen osaan liittyviä hyödyntämisvälineitä muulle kuin sellaiselle henkilölle, joka on patentoidun keksinnön hyödyntämiseen oikeutettu osapuoli, jos tämä kolmas osapuoli on tietoinen tai sen olisi pitänyt olla tietoinen siitä, että nämä välineet soveltuvat ja ne on tarkoitettu asianomaisen keksinnön hyödyntämiseen.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta, kun hyödyntämisvälineet ovat yleisesti kaupan olevia tuotteita, lukuun ottamatta tilannetta, jossa kolmas yllyttää henkilöä, jolle toimitus on osoitettu, toteuttamaan jonkin 25 artiklassa kielletyn toimenpiteen.

3. Jäljempänä olevan 27 artiklan a–d kohdassa tarkoitettuja toimia suorittavia henkilöitä ei pidetä 1 kohdassa tarkoitettuina osapuolina, joilla on oikeus hyödyntää keksintöä.

27 artikla

Patentin vaikutusten rajoitukset

Patentin antamat oikeudet eivät käsitä seuraavia:

a) toimet, jotka suoritetaan yksityisluottosidesti muissa kuin kaupallisissa tarkoituksissa;

b) kokeelliset toimet, jotka liittyvät patentoidun keksinnön kohteeseen;

c) biologisen materiaalin käyttö muiden kasvilajikkeiden jalostamiseen tai löytämiseen ja kehittämiseen;

d) direktiivin 2001/82/EY 13 artiklan 6 kohdan tai direktiivin 2001/83/EY 10 artiklan 6 kohdan nojalla sallitut toimet, jotka liittyvät johonkin patenttiin, joka koskee jommassakummassa direktiivissä tarkoitettua tuotetta;

e) lääkkeiden satunnaisten valmistamisten apteekissa yksittäistapauksissa lääkemääräyksen perusteella ja näin valmistettuja lääkkeitä koskevat toimet;

f) patentoidun keksinnön käyttö teollisuuden suojelemista koskevan kansainvälisen

1. A patent shall confer on its proprietor the right to prevent any third party not having the proprietor's consent from supplying or offering to supply, within the territory of the Contracting Member States in which that patent has effect, any person other than a party entitled to exploit the patented invention, with means, relating to an essential element of that invention, for putting it into effect therein, when the third party knows, or should have known, that those means are suitable and intended for putting that invention into effect.

2. Paragraph 1 shall not apply when the means are staple commercial products, except where the third party induces the person supplied to perform any of the acts prohibited by Article 25.

3. Persons performing the acts referred to in Article 27(a) to (e) shall not be considered to be parties entitled to exploit the invention within the meaning of paragraph 1.

Article 27

Limitations of the effects of a patent

The rights conferred by a patent shall not extend to any of the following:

a) acts done privately and for non-commercial purposes;

b) acts done for experimental purposes relating to the subject-matter of the patented invention;

c) the use of biological material for the purpose of breeding, or discovering and developing other plant varieties;

d) the acts allowed pursuant to Article 13(6) of Directive 2001/82/EC or Article 10(6) of Directive 2001/83/EC in respect of any patent covering the product within the meaning of either of those Directives;

e) the extemporaneous preparation by a pharmacy, for individual cases, of a medicine in accordance with a medical prescription or acts concerning the medicine so prepared;

f) the use of the patented invention on

liiton (Pariisin liitto) maiden tai Maailman kauppajärjestön jäsenten, jotka eivät ole niitä sopimusjäsenvaltioita, joissa kyseisellä patentilla on vaikutus, aluksissa, tällaisten alusten rungossa, koneistossa, varusteissa, laitteissa ja muissa tarvikkeissa, silloin kun tällainen alus saapuu väliaikaisesti tai tahattomasti sellaisen sopimusjäsenvaltion alueelle, jossa kyseisellä patentilla on vaikutus, sillä edellytyksellä, että keksintöä käytetään siellä yksinomaan aluksen tarpeisiin; FI C 175/8 Euroopan unionin virallinen lehti 20.6.2013

g) patentoidun keksinnön käyttö teollisuuden suojelemista koskevan kansainvälisen liiton (Pariisin liitto) maiden tai Maailman kauppajärjestön jäsenten, jotka eivät ole niitä sopimusjäsenvaltioita, joissa kyseisellä patentilla on vaikutus, ilma-alusten tai maalla kulkevien ajoneuvojen tai muiden liikennevälineiden taikka tällaisten ilma-alusten tai maalla kulkevien ajoneuvojen osien rakentamisessa tai toiminnassa, silloin kun tällainen liikenneväline saapuu väliaikaisesti tai tahattomasti sellaisen sopimusjäsenvaltion alueelle, jossa kyseisellä patentilla on vaikutus;

h) kansainvälisestä siviili-ilmailusta 7 päivänä joulukuuta 1944 tehdyn yleissopimuksen (1) 27 artiklan mukaiset toimet, silloin kun nämä toimet koskevat tuon yleissopimuksen osapuolena olevan sellaisen maan ilma-aluksia, joka ei ole sopimusjäsenvaltio, jossa kyseisellä patentilla on vaikutus;

i) se, että viljelijä käyttää viljelmiensä tuotteita lisäykseen tai moninkertaistamiseen omalla tilallaan, edellyttäen, että kasvinlisäysaineisto on myyty tai muutoin toimitettu viljelijälle maatalouskäyttöön patentinhaltijan toimesta tai hänen suostumuksellaan. Tämän käytön laajuus ja sitä koskevat edellytykset vastaavat asetuksen (EY) N:o 2100/94 (2) 14 artiklassa säädettyjä;

j) se, että viljelijä käyttää suojattua karjaa maataloustarkoituksiin, edellyttäen, että siitoseläimet tai muu eläinlisäysaineisto on myyty tai muutoin toimitettu viljelijälle patentinhaltijan toimesta tai hänen suostumuksellaan. Tällaiseen käyttöön sisältyy eläinten tai muun eläinlisäysaineiston toimittaminen viljelijälle tämän maatalouskäyttöön, mutta ei

board vessels of countries of the International Union for the Protection of Industrial Property (Paris Union) or members of the World Trade Organisation, other than those Contracting Member States in which that patent has effect, in the body of such vessel, in the machinery, tackle, gear and other accessories, when such vessels temporarily or accidentally enter the waters of a Contracting Member State in which that patent has effect, provided that the invention is used there exclusively for the needs of the vessel;

g) the use of the patented invention in the construction or operation of aircraft or land vehicles or other means of transport of countries of the International Union for the Protection of Industrial Property (Paris Union) or members of the World Trade Organisation, other than those Contracting Member States in which that patent has effect, or of accessories to such aircraft or land vehicles, when these temporarily or accidentally enter the territory of a Contracting Member State in which that patent has effect;

h) the acts specified in Article 27 of the Convention on International Civil Aviation of 7 December 1944 (1), where these acts concern the aircraft of a country party to that Convention other than a Contracting Member State in which that patent has effect;

i) the use by a farmer of the product of his harvest for propagation or multiplication by him on his own holding, provided that the plant propagating material was sold or otherwise commercialised to the farmer by or with the consent of the patent proprietor for agricultural use. The extent and the conditions for this use correspond to those under Article 14 of Regulation (EC) No 2100/94 (2);

j) the use by a farmer of protected livestock for an agricultural purpose, provided that the breeding stock or other animal reproductive material were sold or otherwise commercialised to the farmer by or with the consent of the patent proprietor. Such use includes making the animal or other animal reproductive material available for the purposes of

myynti osana kaupallista lisäystoimintaa tai tällaista toimintaa varten;

k) neuvoston direktiivin 2009/24/EY (3) 5 ja 6 artiklan, erityisesti sen analysointia ja yhteentoimivuutta koskevien säännösten, nojalla sallitut toimet ja saatujen tietojen käyttö; sekä

l) direktiivin 98/44/EY (4) 10 artiklan nojalla sallitut toimet.

28 artikla

Keksinnön aiempaan käyttöön perustuva oikeus

Jos keksinnölle olisi myönnetty kansallinen patentti, henkilöllä, jolla olisi ollut sopimusjäsenvaltiossa kyseisen keksinnön aiempaan käyttöön perustuva oikeus tai kyseisen keksinnön henkilökohtaista omistamista koskeva oikeus, on tuossa sopimusjäsenvaltiossa samat oikeudet samaa keksintöä koskevan patentin osalta.

29 artikla

Eurooppapatentin antamien oikeuksien samminen

Eurooppapatentin antamat oikeudet eivät kata toimia, jotka koskevat kyseisellä patentilla suojattua tuotetta sen jälkeen kun patentinhaltija on laskenut tuotteen Euroopan unionin markkinoille tai näin on tehty hänen suostumuksellaan, ellei patentinhaltijalla ole oikeutettuja perusteita vastustaa tuotteen laajempaa saattamista markkinoille.

30 artikla

Lisäsuojatodistusten vaikutukset

Lisäsuojatodistus antaa samat oikeudet kuin patentti ja sitä koskevat samat rajoitukset ja velvoitteet.

pursuing the farmer's agricultural activity, but not the sale thereof within the framework of, or for the purpose of, a commercial reproductive activity;

k) the acts and the use of the obtained information as allowed under Articles 5 and 6 of Directive 2009/24/EC (3), in particular, by its provisions on decompilation and interoperability; and

l) the acts allowed pursuant to Article 10 of Directive 98/44/EC (4).

Article 28

Right based on prior use of the invention

Any person, who, if a national patent had been granted in respect of an invention, would have had, in a Contracting Member State, a right based on prior use of that invention or a right of personal possession of that invention, shall enjoy, in that Contracting Member State, the same rights in respect of a patent for the same invention.

Article 29

Exhaustion of the rights conferred by a European patent

The rights conferred by a European patent shall not extend to acts concerning a product covered by that patent after that product has been placed on the market in the European Union by, or with the consent of, the patent proprietor, unless there are legitimate grounds for the patent proprietor to oppose further commercialisation of the product.

Article 30

Effects of supplementary protection certificates

A supplementary protection certificate shall confer the same rights as conferred by the patent and shall be subject to the same limitations and the same obligations.

VI LUKU

Kansainvälinen toimivalta ja toimivalta

31 artikla

Kansainvälinen toimivalta

Tuomioistuimen kansainvälinen toimivalta on asetuksen (EU) N:o 1215/2012 tai tarvittaessa tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla tehdyn yleissopimuksen (Luganon yleissopimus) (5) mukainen.

32 artikla

Tuomioistuimen toimivalta

1. Tuomioistuimella on yksinomainen toimivalta seuraavissa asioissa:

a) kanteet, jotka koskevat patenttien ja lisäsuojatodistusten toteutunutta tai uhkaavaa loukkausta, ja niihin liittyvät väitteet, mukaan lukien käyttöluhia koskevat vastakanteet;

b) kanteet sen vahvistamiseksi, ettei patenttien ja lisäsuojatodistusten loukkausta ole tapahtunut; FI 20.6.2013 Euroopan unionin virallinen lehti C 175/9

c) kanteet, jotka koskevat väliaikaisia toimenpiteitä ja turvaamistoimia sekä kieltoja;

d) kanteet, jotka koskevat patenttien mitättömäksi julistamista ja lisäsuojatodistusten mitättömäksi julistamista;

e) vastakanteet, jotka koskevat patenttien mitättömäksi julistamista ja lisäsuojatodistusten mitättömäksi julistamista;

f) kanteet, jotka koskevat vahingonkorvausta tai vastikkeita ja jotka perustuvat julkaistun eurooppapatenttihakemuksen antamaan väliaikaiseen suojaan;

g) kanteet, jotka koskevat keksinnön käyttöä ennen patentin myöntämistä tai keksinnön aiempaan käyttöön perustuvaa oikeutta;

h) kanteet, jotka koskevat käyttöluhia koskevia vastikkeita asetuksen (EU) N:o 1257/2012 8 artiklan perusteella; sekä

i) kanteet, jotka koskevat Euroopan patenttiviraston päätöksiä sen suorittaessa asetuksen (EU) N:o 1257/2012 9 artiklassa tarkoi-

CHAPTER VI

International jurisdiction and competence

Article 31

International jurisdiction

The international jurisdiction of the Court shall be established in accordance with Regulation (EU) No 1215/2012 or, where applicable, on the basis of the Convention on jurisdiction and the recognition and enforcement of judgments in civil and commercial matters (Lugano Convention) (5).

Article 32

Competence of the Court

1. The Court shall have exclusive competence in respect of:

a) actions for actual or threatened infringements of patents and supplementary protection certificates and related defences, including counterclaims concerning licences;

b) actions for declarations of non-infringement of patents and supplementary protection certificates;

c) actions for provisional and protective measures and injunctions;

d) actions for revocation of patents and for declaration of invalidity of supplementary protection certificates;

e) counterclaims for revocation of patents and for declaration of invalidity of supplementary protection certificates;

f) actions for damages or compensation derived from the provisional protection conferred by a published European patent application;

g) actions relating to the use of the invention prior to the granting of the patent or to the right based on prior use of the invention;

h) actions for compensation for licences on the basis of Article 8 of Regulation (EU) No 1257/2012; and

i) actions concerning decisions of the European Patent Office in carrying out the tasks referred to in Article 9 of Regulation (EU)

tettuja tehtäviä.

2. Sopimusjäsenvaltioiden kansallisilla tuomioistuimilla on edelleen toimivalta sellaisten patenteja ja lisäsuojatodistuksia koskevien kanteiden osalta, jotka eivät kuulu tuomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan.

33 artikla

Ensimmäisen asteen tuomioistuimen jaostojen toimivalta

1. Tämän artiklan 7 kohdan soveltamista rajoittamatta 32 artiklan 1 kohdan a, c, f ja g alakohdassa tarkoitettut kanteet nostetaan

a) siinä sopimusjäsenvaltiossa sijaitsevassa paikallisjaostossa, jossa toteutunut tai uhkaava loukkaus on tapahtunut tai saattaa tapahtua, tai siinä aluejaostossa, johon kyseinen sopimusjäsenvaltio osallistuu; tai

b) siinä sopimusjäsenvaltiossa sijaitsevassa paikallisjaostossa, jossa vastaajan, tai jos vastaajia on useita, yhden vastaajan kotipaikka tai päätoimipaikka taikka, jos kotipaikkaa tai päätoimipaikkaa ei ole, toimipaikka sijaitsee, tai siinä aluejaostossa, johon tällainen sopimusjäsenvaltio osallistuu. Useita vastaajia vastaan voidaan nostaa kanne ainoastaan, jos vastaajien välillä on kaupallinen suhde ja jos kanne koskee samaa väitettyä loukkausta.

Edellä 32 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettut kanteet nostetaan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisessa paikallis- tai aluejaostossa.

Kanteet sellaisia vastaajia kohtaan, joiden kotipaikka tai päätoimipaikka taikka, jos kotipaikkaa tai päätoimipaikkaa ei ole, toimipaikka sijaitsee sopimusjäsenvaltioiden alueen ulkopuolella, nostetaan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisessa paikallis- tai aluejaostossa taikka keskusjaostossa.

Jos kyseessä olevassa sopimusjäsenvaltiossa ei ole paikallisjaostoa eikä se osallistu aluejaostoon, kanteet nostetaan keskusjaos-

No 1257/2012.

2. The national courts of the Contracting Member States shall remain competent for actions relating to patents and supplementary protection certificates which do not come within the exclusive competence of the Court.

Article 33

Competence of the divisions of the Court of First Instance

1. Without prejudice to paragraph 7 of this Article, actions referred to in Article 32(1)(a), (c), (f) and (g) shall be brought before:

a) the local division hosted by the Contracting Member State where the actual or threatened infringement has occurred or may occur, or the regional division in which that Contracting Member State participates; or

b) the local division hosted by the Contracting Member State where the defendant or, in the case of multiple defendants, one of the defendants has its residence, or principal place of business, or in the absence of residence or principal place of business, its place of business, or the regional division in which that Contracting Member State participates. An action may be brought against multiple defendants only where the defendants have a commercial relationship and where the action relates to the same alleged infringement.

Actions referred to in Article 32(1)(h) shall be brought before the local or regional division in accordance with point (b) of the first subparagraph.

Actions against defendants having their residence, or principal place of business or, in the absence of residence or principal place of business, their place of business, outside the territory of the Contracting Member States shall be brought before the local or regional division in accordance with point (a) of the first subparagraph or before the central division.

If the Contracting Member State concerned does not host a local division and does not participate in a regional division, actions

tossa.

2. Jos 32 artiklan 1 kohdan a, c, f, g tai h alakohdassa tarkoitettu kanne on vireillä ensimmäisen asteen tuomioistuimen jaostossa, ei mitään 32 artiklan 1 kohdan a, c, f, g tai h alakohdassa tarkoitettua kannetta saa nostaa samojen osapuolten kesken saman patentin osalta muussa jaostossa.

Jos 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu kanne on vireillä aluejaostossa ja loukkaus on tapahtunut kolmen tai useamman aluejaoston alueella, asianomainen aluejaosto siirtää asian vastaajan pyynnöstä keskusjaoston käsiteltäväksi.

Jos samojen osapuolten välillä on nostettu samaa patenttia koskeva kanne useassa eri jaostossa, on se jaosto, jossa kanne on ensin nostettu, toimivaltainen koko asian osalta ja jaostojen, joissa kanne on nostettu myöhemmin, on jätettävä kanne tutkimatta työjärjestyksen mukaisesti.

3. Edellä 32 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettu mitättömäksi julistamista koskeva vastakanne voidaan nostaa, jos on nostettu 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu loukkauskanne. Kyseinen paikallista aluejaosto voi osapuolia kuultuaan

a) jatkaa sekä loukkauskanteen että mitättömäksi julistamista koskevan vastakanteen käsittelyä ja pyytää ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidenttiä osoittamaan 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti tuomaripoolista teknisen pätevyyden omaavan tuomarin, jolla on pätevyys ja kokemusta kyseessä olevalla teknologian alalla;

b) siirtää mitättömäksi julistamista koskevan vastakanteen keskusjaoston päätettäväksi ja keskeyttää loukkauskanteen käsittelyn tai jatkaa sitä; tai

c) osapuolten suostumuksella siirtää asian keskusjaoston päätettäväksi. FI C 175/10 Euroopan unionin virallinen lehti 20.6.2013

4. Edellä 32 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdassa tarkoitettujen kanteiden nostetaan keskusjaostossa. Jos samojen osapuolten välillä on kuitenkin nostettu 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu samaa patenttia koskeva loukkauskanne paikallis- tai aluejaostossa, nämä kanteet voidaan nostaa ainoastaan samassa paikallis- tai aluejaostossa.

shall be brought before the central division.

2. If an action referred to in Article 32(1)(a), (c), (f), (g) or (h) is pending before a division of the Court of First Instance, any action referred to in Article 32(1)(a), (c), (f), (g) or (h) between the same parties on the same patent may not be brought before any other division.

If an action referred to in Article 32(1)(a) is pending before a regional division and the infringement has occurred in the territories of three or more regional divisions, the regional division concerned shall, at the request of the defendant, refer the case to the central division.

In case an action between the same parties on the same patent is brought before several different divisions, the division first seized shall be competent for the whole case and any division seized later shall declare the action inadmissible in accordance with the Rules of Procedure.

3. A counterclaim for revocation as referred to in Article 32(1)(e) may be brought in the case of an action for infringement as referred to in Article 32(1)(a). The local or regional division concerned shall, after having heard the parties, have the discretion either to:

a) proceed with both the action for infringement and with the counterclaim for revocation and request the President of the Court of First Instance to allocate from the Pool of Judges in accordance with Article 18(3) a technically qualified judge with qualifications and experience in the field of technology concerned.

b) refer the counterclaim for revocation for decision to the central division and suspend or proceed with the action for infringement; or

c) with the agreement of the parties, refer the case for decision to the central division.

4. Actions referred to in Article 32(1)(b) and (d) shall be brought before the central division. If, however, an action for infringement as referred to in Article 32(1)(a) between the same parties relating to the same patent has been brought before a local or a regional division, these actions may only be brought before the same local or regional di-

5. Jos 32 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettu mitättömäksi julistamista koskeva kanne on vireillä keskusjaostossa, 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu samojen osapuolten välinen samaa patenttia koskeva loukkauskanne voidaan nostaa missä tahansa jaostossa tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti tai keskusjaostossa. Kyseessä olevan paikallis- tai aluejaoston on harkintansa mukaan toimittava tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.

6. Keskusjaostossa sen vahvistamiseksi, ettei loukkausta ole tapahtunut, vireillä olevan 32 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua kanteen käsittelyä on keskeytettävä, jos paikallis- tai aluejaostossa on nostettu samojen osapuolten välinen tai yksinomaisen käyttöluvan haltijan ja sen vahvistamista, että loukkausta ei ole tapahtunut, pyytävän osapuolen välinen samaa patenttia koskeva 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu loukkauskanne kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun kanne oli nostettu keskusjaostossa.

7. Osapuolet voivat sopia 32 artiklan 1 kohdan a–h alakohdassa tarkoitettujen kanteiden nostamisesta valitsemassaan jaostossa, myös keskusjaostossa.

8. Edellä olevan 32 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettuja kanteita voidaan nostaa ilman, että kantajan on tehtävä väitettä Euroopan patenttivirastossa.

9. Edellä 32 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettuja kanteita nostetaan keskusjaostossa.

10. Osapuolen on ilmoitettava tuomioistuimelle mahdollisista Euroopan patenttivirastossa vireillä olevista kumoamis-, rajoittamis- tai väitemenettelyistä ja pyynnöistä, jotka koskevat nopeutettua menettelyä Euroopan patenttivirastossa. Tuomioistuin voi keskeyttää asian käsittelyn, jos Euroopan patenttivirastolta voidaan odottaa pikaista päätöstä.

34 artikla

Päätösten alueellinen soveltamisala

Tuomioistuimen päätösten soveltamisalaan kuuluu eurooppapatentin osalta niiden sopijajäsenvaltioiden alue, joiden osalta eu-

vision.

5. If an action for revocation as referred to in Article 32(1)(d) is pending before the central division, an action for infringement as referred to in Article 32(1)(a) between the same parties relating to the same patent may be brought before any division in accordance with paragraph 1 of this Article or before the central division. The local or regional division concerned shall have the discretion to proceed in accordance with paragraph 3 of this Article.

6. An action for declaration of non-infringement as referred to in Article 32(1)(b) pending before the central division shall be stayed once an infringement action as referred to in Article 32(1)(a) between the same parties or between the holder of an exclusive licence and the party requesting a declaration of non-infringement relating to the same patent is brought before a local or regional division within three months of the date on which the action was initiated before the central division.

7. Parties may agree to bring actions referred to in Article 32(1)(a) to (h) before the division of their choice, including the central division.

8. Actions referred to in Article 32(1)(d) and (e) can be brought without the applicant having to file notice of opposition with the European Patent Office.

9. Actions referred to in Article 32(1)(i) shall be brought before the central division.

10. A party shall inform the Court of any pending revocation, limitation or opposition proceedings before the European Patent Office, and of any request for accelerated processing before the European Patent Office. The Court may stay its proceedings when a rapid decision may be expected from the European Patent Office.

Article 34

Territorial scope of decisions

Decisions of the Court shall cover, in the case of a European patent, the territory of those Contracting Member States for which

rooppapatentilla on vaikutus.

the European patent has effect.

VII LUKU

Patentteja koskeva sovittelu- ja välimiesmenettely

35 artikla

Patentteja koskeva sovittelu- ja välityskeskus

1. Perustetaan patentteja koskeva sovittelu- ja välityskeskus, jäljempänä 'keskus'. Sen toimipisteet sijaitsevat Ljubljanassa ja Lissabonissa.

2. Keskus tarjoaa puitteet ja välineet tämän sopimuksen piiriin kuuluvien patenttiriitojen sovittelu- ja välitysmenettelylle. Jäljempänä olevaa 82 artiklaa sovelletaan tarpeellisin muutoksin kaikkiin keskuksen puitteita ja välineitä käyttäen, muun muassa sovittelumenettelyn avulla, aikaansaatuihin riidanratkaisuihin. Patenttia ei kuitenkaan voida sovittelu- ja välitysmenettelyssä kumota tai julistaa mitättömäksi taikka rajoittaa.

3. Keskus vahvistaa sovittelu- ja välitysmenettelyä koskevat säännöt.

4. Keskus laatii luettelon sovittelijoista ja välimiehistä, jotka avustavat osapuolia näiden riidan ratkaisemisessa.

II OSA

VARAINHOITOA KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

36 artikla

Tuomioistuimen talousarvio

1. Tuomioistuimen talousarvio rahoitetaan tuomioistuimen omista tuloista sekä tarvittaessa ainakin 83 artiklassa tarkoitettuna siirtymäkautena sopimusjäsenvaltioiden rahoitusosuuksista. Talousarvion on oltava tasapainossa.

2. Tuomioistuimen omat tulot muodostuvat tuomioistuinmaksuista ja muista tuloista.

3. Hallintokomitea vahvistaa tuomioistuinmaksut. Ne koostuvat kiinteästä maksusta

CHAPTER VII

Patent mediation and arbitration

Article 35

Patent mediation and arbitration centre

1. A patent mediation and arbitration centre ('the Centre') is hereby established. It shall have its seats in Ljubljana and Lisbon.

2. The Centre shall provide facilities for mediation and arbitration of patent disputes falling within the scope of this Agreement. Article 82 shall apply mutatis mutandis to any settlement reached through the use of the facilities of the Centre, including through mediation. However, a patent may not be revoked or limited in mediation or arbitration proceedings.

3. The Centre shall establish Mediation and Arbitration Rules.

4. The Centre shall draw up a list of mediators and arbitrators to assist the parties in the settlement of their dispute.

PART II

FINANCIAL PROVISIONS

Article 36

Budget of the Court

1. The budget of the Court shall be financed by the Court's own financial revenues and, at least in the transitional period referred to in Article 83 as necessary, by contributions from the Contracting Member States. The budget shall be balanced.

2. The Court's own financial revenues shall comprise court fees and other revenues.

3. Court fees shall be fixed by the Administrative Committee. They shall consist of a

ja arvoon perustuvasta maksusta, jota sovelletaan ennalta määritellyn ylärajan ylittävältä osin. Tuomioistuinnmaksut on vahvistettava sellaiselle tasolle, jolla varmistetaan, että oikeuden tasapuolisen saatavuuden periaate, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten ja mikroyhteisöjen, luonnollisten henkilöiden, voittoja tavoittelemattomien järjestöjen, yliopistojen ja julkisten tutkimusorganisaatioiden osalta, ja tuomioistuimelle aiheutuvista kustannuksista osapuolten maksettavaksi tuleva asianmukainen määrä ovat oikeassa suhteessa toisiinsa, ottaen huomioon kyseessä olevien osapuolten taloudelliset edut sekä tavoite, jonka mukaan tuomioistuin rahoittaa itsensä ja että sen talous on tasapainossa. Hallintokomitea tarkistaa määräajoin tuomioistuinnmaksujen tason. Pienille ja keskisuurille yrityksille ja mikroyhteisöille osoitettavia tukitoimia voidaan harkita.

4. Jos tuomioistuin ei kykene tasapainottamaan talousarviotaan omista varoistaan, sopimusjäsenvaltiot maksavat sille erityisrahoitusosuuksia. FI 20.6.2013 Euroopan unionin virallinen lehti C 175/11

37 artikla

Tuomioistuimen rahoitus

1. Tuomioistuimen toimintakustannukset rahoitetaan tuomioistuimen talousarviosta perussäännön mukaisesti.

Sopimusjäsenvaltion, joka perustaa paikallisjaoston, on järjestettävä tähän tarvittavat tilat. Sopimusjäsenvaltioiden, jotka jakavat aluejaoston, on järjestettävä yhdessä tähän tarvittavat tilat. Sopimusjäsenvaltioiden, jossa keskusjaosto, sen toimipisteet tai muutoksenhakutuomioistuin sijaitsevat, on järjestettävä tähän tarvittavat tilat. Tämän sopimuksen voimaantulosta alkavan ensimmäisen seitsemän vuoden siirtymäkauden aikana asianomaiset sopimusjäsenvaltiot huolehtivat myös hallinnollisesta tukihenkilöstöstä, millä ei kuitenkaan ole vaikutusta tuota henkilöstöä koskevan perussäännön soveltamiseen.

2. Tämän sopimuksen voimaantulopäivänä sopimusjäsenvaltiot suorittavat ensimmäiset rahoitusosuudet, jotka ovat tarpeen tuomioistuimen perustamiseksi.

fixed fee, combined with a value-based fee above a pre-defined ceiling. The Court fees shall be fixed at such a level as to ensure a right balance between the principle of fair access to justice, in particular for small and medium-sized enterprises, micro-entities, natural persons, non-profit organisations, universities and public research organisations and an adequate contribution of the parties for the costs incurred by the Court, recognising the economic benefits to the parties involved, and the objective of a self-financing Court with balanced finances. The level of the Court fees shall be reviewed periodically by the Administrative Committee. Targeted support measures for small and medium-sized enterprises and micro entities may be considered.

4. If the Court is unable to balance its budget out of its own resources, the Contracting Member States shall remit to it special financial contributions.

Article 37

Financing of the Court

1. The operating costs of the Court shall be covered by the budget of the Court, in accordance with the Statute.

Contracting Member States setting up a local division shall provide the facilities necessary for that purpose. Contracting Member States sharing a regional division shall provide jointly the facilities necessary for that purpose. Contracting Member States hosting the central division, its sections or the Court of Appeal shall provide the facilities necessary for that purpose. During an initial transitional period of seven years starting from the date of the entry into force of this Agreement, the Contracting Member States concerned shall also provide administrative support staff, without prejudice to the Statute of that staff.

2. On the date of entry into force of this Agreement, the Contracting Member States shall provide the initial financial contributions necessary for the setting up of the

3. Tämän sopimuksen voimaantulosta alkavan ensimmäisen seitsemän vuoden siirtymäkauden aikana kunkin sopimusjäsenvaltion, joka on ratifioinut sopimuksen tai liittynyt siihen ennen sen voimaantuloa, rahoitusosuus lasketaan sen perusteella, kuinka monta eurooppapatenttia kyseisen valtion alueella on voimassa tämän sopimuksen voimaantuloapäivänä ja kuinka monen eurooppapatentin osalta on nostettu kyseisen valtion kansallisissa tuomioistuimissa loukkausta tai mitättömäksi julistamista koskeva kanne tämän sopimuksen voimaantuloa edeltäneinä kolmena vuotena.

Tämän saman ensimmäisen seitsemän vuoden siirtymäkauden aikana niiden sopimusjäsenvaltioiden, jotka ratifioivat sopimuksen tai liittyvät siihen sen voimaantulon jälkeen, rahoitusosuudet lasketaan sen perusteella, kuinka monta eurooppapatenttia ratifioivan tai liittyvän jäsenvaltion alueella on voimassa tämän sopimuksen ratifiointi- tai siihen liittymispäivänä ja kuinka monen eurooppapatentin osalta on nostettu ratifioivan tai liittyvän valtion kansallisissa tuomioistuimissa loukkausta tai mitättömäksi julistamista koskeva kanne tämän sopimuksen ratifiointia tai siihen liittymistä edeltäneinä kolmena vuotena.

4. Jos ensimmäisen seitsemän vuoden siirtymäkauden päätyttyä, mihin mennessä tuomioistuimen odotetaan voivan rahoittaa itsensä, tarvitaan sopimusjäsenvaltioiden rahoitusosuuksia, ne määrittellään vaikutukseltaan yhtenäisistä eurooppapatenteista kertyvien vuosimaksujen jakoperusteiden mukaisesti, sellaisina kuin niitä sovelletaan ajan-kohtana, jona rahoitusosuudet tulevat tarpeelliseksi.

38 artikla

Tuomareiden koulutusohjelman rahoitus

Tuomareiden koulutusohjelma rahoitetaan tuomioistuimen talousarviosta.

39 artikla

Court.

3. During the initial transitional period of seven years, starting from the date of the entry into force of this Agreement, the contribution by each Contracting Member State having ratified or acceded to the Agreement before the entry into force thereof shall be calculated on the basis of the number of European patents having effect in the territory of that State on the date of entry into force of this Agreement and the number of European patents with respect to which actions for infringement or for revocation have been brought before the national courts of that State in the three years preceding entry into force of this Agreement.

During the same initial transitional period of seven years, for Member States which ratify, or accede to, this Agreement after the entry into force thereof, the contributions shall be calculated on the basis of the number of European patents having effect in the territory of the ratifying or acceding Member State on the date of the ratification or accession and the number of European patents with respect to which actions for infringement or for revocation have been brought before the national courts of the ratifying or acceding Member State in the three years preceding the ratification or accession.

4. After the end of the initial transitional period of seven years, by which the Court is expected to have become self-financing, should contributions by the Contracting Member States become necessary, they shall be determined in accordance with the scale for the distribution of annual renewal fees for European patents with unitary effect applicable at the time the contribution becomes necessary.

Article 38

Financing of the training framework for judges

The training framework for judges shall be financed by the budget of the Court.

Article 39

Keskuksen rahoitus

Keskuksen toimintamenot rahoitetaan tuomioistuimen talousarviosta.

Financing of the Centre

The operating costs of the Centre shall be financed by the budget of the Court.

III OSA

**ORGANISAATIOTA JA MENETTELYÄ
KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET**

PART III

**ORGANISATION AND PROCEDURAL
PROVISIONS**

I LUKU

Yleiset määräykset

40 artikla

Perussääntö

1. Perussäännössä määrätään tuomioistuimen organisaatiota ja toimintaa koskevat yksityiskohdat.

2. Perussääntö on liitetty tähän sopimukseen. Perussääntöä voidaan muuttaa hallintokomitean päätöksellä tuomioistuimen tai sopimusjäsenvaltion ehdotuksen perusteella, jonka jäsenvaltio on tehnyt tuomioistuinta kuultuaan. Tällaiset muutokset eivät kuitenkaan saa olla ristiriidassa tämän sopimuksen kanssa tai muuttaa sitä.

3. Perussäännössä on varmistettava, että tuomioistuimen toiminta organisoidaan mahdollisimman tehokkaalla ja kustannustehokkaalla tavalla, ja siinä on taattava oikeussuojan tasapuolinen saatavuus.

41 artikla

Työjärjestys

1. Työjärjestyksessä määrätään tuomioistuintenkäsittelyjen yksityiskohdat. Sen on oltava tämän sopimuksen ja perussäännön mukainen.

2. Hallintokomitea hyväksyy työjärjestyksen sidosryhmien laajan kuulemisen pohjalta. Euroopan komissiolta on pyydettävä sitä ennen lausunto työjärjestyksen yhteensopivuudesta unionin oikeuden kanssa.

CHAPTER I

General provisions

Article 40

Statute

1. The Statute shall lay down the details of the organisation and functioning of the Court.

2. The Statute is annexed to this Agreement. The Statute may be amended by decision of the Administrative Committee, on the basis of a proposal of the Court or a proposal of a Contracting Member State after consultation with the Court. However, such amendments shall not contradict or alter this Agreement.

3. The Statute shall guarantee that the functioning of the Court is organised in the most efficient and cost-effective manner and shall ensure equitable access to justice.

Article 41

Rules of Procedure

1. The Rules of Procedure shall lay down the details of the proceedings before the Court. They shall comply with this Agreement and the Statute.

2. The Rules of Procedure shall be adopted by the Administrative Committee on the basis of broad consultations with stakeholders. The prior opinion of the European Commission on the compatibility of the Rules of Procedure with Union law shall be requested.

Työjärjestystä voidaan muuttaa hallintokomitean päätöksellä tuomioistuimen ehdotuksen perusteella ja sen jälkeen kun Euroopan komissiota on kuultu. Tällaiset muutokset eivät kuitenkaan saa olla ristiriidassa tämän sopimuksen tai perussäännön kanssa tai muuttaa niitä.

3. Työjärjestyksessä on varmistettava, että tuomioistuimen päätökset ovat mahdollisimman korkealaatuisia ja että menettelyt organisoidaan niin tehokkaalla ja kustannustehokkaalla tavalla kuin mahdollista. Siinä on varmistettava asianmukainen tasapaino kaikkien osapuolten oikeutettujen etujen välillä. Siinä on määrättävä tuomarien tarpeellisesta harkintavallasta heikentämättä kuitenkaan menettelyjen ennakoitavuutta osapuolten kannalta.

42 artikla

Suhteellisuus ja oikeudenmukaisuus

1. Tuomioistuin käsittelee riita-asioita tavalla, joka on oikeassa suhteessa niiden merkitykseen ja monitahoisuuteen.

2. Tuomioistuin varmistaa, että tässä sopimuksessa ja perussäännössä vahvistettuja sääntöjä, menettelyjä ja oikeussuojakeinoja sovelletaan oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti ja että ne eivät vääristä kilpailua.

43 artikla

Käsiteltävien asioiden hallinnointi

Tuomioistuin hallinnoi käsiteltäväkseen saatettuja asioita aktiivisesti ja työjärjestystä noudattaen heikentämättä osapuolten vapautta määrittää asiansa kohde ja sen tueksi esitettävä todistusaineisto.

44 artikla

Sähköiset menettelyt

Tuomioistuin hyödyntää sähköisiä menettelyjä, kuten osapuolten lausumien ja todisteiden esittämistä sähköisesti, sekä videoneuvotteluita, parhaalla mahdollisella tavalla ja työjärjestystä noudattaen.

The Rules of Procedure may be amended by a decision of the Administrative Committee, on the basis of a proposal from the Court and after consultation with the European Commission. However, such amendments shall not contradict or alter this Agreement or the Statute.

3. The Rules of Procedure shall guarantee that the decisions of the Court are of the highest quality and that proceedings are organised in the most efficient and cost effective manner. They shall ensure a fair balance between the legitimate interests of all parties. They shall provide for the required level of discretion of judges without impairing the predictability of proceedings for the parties.

Article 42

Proportionality and fairness

1. The Court shall deal with litigation in ways which are proportionate to the importance and complexity thereof.

2. The Court shall ensure that the rules, procedures and remedies provided for in this Agreement and in the Statute are used in a fair and equitable manner and do not distort competition.

Article 43

Case management

The Court shall actively manage the cases before it in accordance with the Rules of Procedure without impairing the freedom of the parties to determine the subject-matter of, and the supporting evidence for, their case.

Article 44

Electronic procedures

The Court shall make best use of electronic procedures, such as the electronic filing of submissions of the parties and stating of evidence in electronic form, as well as video conferencing, in accordance with the Rules of Procedure.

45 artikla

Julkinen käsittely

Oikeudenkäynnit ovat avoimia yleisölle, jollei tuomioistuin päättä pitää niitä tarvittavilta osin luottamuksellisina jonkin osapuolen tai muiden henkilöiden, joita asia koskee, edun vuoksi taikka yleisen oikeudenkäyttöä koskevan edun tai yleisen järjestyksen vuoksi.

46 artikla

Oikeuskelpoisuus

Kuka tahansa luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö tai kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti kanteen nostamiseen oikeutettua oikeushenkilöä vastaava taho voi olla osapuolena tuomioistuimessa.

47 artikla

Osapuolet

1. Patentinhaltijalla on oikeus nostaa kanne tuomioistuimessa.

2. Jollei käyttöluvasopimuksessa toisin määrätä, yksinomaisen käyttöluvan haltijalla on oikeus nostaa kanne tuomioistuimessa samalla tavoin kuin patentinhaltijalla, edellyttäen että patentinhaltijalle on ilmoitettu asiasta etukäteen.

3. Muun kuin yksinomaisen käyttöluvan haltijalla ei ole oikeutta nostaa kannetta tuomioistuimessa, ellei patentinhaltijalle ole ilmoitettu asiasta etukäteen ja kanteen nostamista ole nimenomaisesti sallittu käyttöluvasopimuksessa.

4. Patentinhaltijalla on oikeus liittyä kaikkiin käyttöluvan haltijoiden tuomioistuimessa nostamiin kanteisiin.

5. Patentin pätevyyttä ei voida riitauttaa käyttöluvan haltijan vireille paneman loukkauksen käsittelyssä, jos patentinhaltija ei osallistu menettelyyn. Loukkauksen käsittelyn osapuolen, joka haluaa kiistää patentin pätevyyden, on nostettava kanne patentinhaltijaa vastaan.

Article 45

Public proceedings

The proceedings shall be open to the public unless the Court decides to make them confidential, to the extent necessary, in the interest of one of the parties or other affected persons, or in the general interest of justice or public order.

Article 46

Legal capacity

Any natural or legal person, or anybody equivalent to a legal person entitled to initiate proceedings in accordance with its national law, shall have the capacity to be a party to the proceedings before the Court.

Article 47

Parties

1. The patent proprietor shall be entitled to bring actions before the Court.

2. Unless the licensing agreement provides otherwise, the holder of an exclusive licence in respect of a patent shall be entitled to bring actions before the Court under the same circumstances as the patent proprietor, provided that the patent proprietor is given prior notice.

3. The holder of a non-exclusive licence shall not be entitled to bring actions before the Court, unless the patent proprietor is given prior notice and in so far as expressly permitted by the licence agreement.

4. In actions brought by a licence holder, the patent proprietor shall be entitled to join the action before the Court.

5. The validity of a patent cannot be contested in an action for infringement brought by the holder of a licence where the patent proprietor does not take part in the proceedings. The party in an action for infringement wanting to contest the validity of a patent shall have to bring actions against the patent

6. Kuka tahansa muu sellainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö tai kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti kanteen nostamiseen oikeutettu taho, jota patentti koskee, voi nostaa kanteen työjärjestyksen mukaisesti.

7. Kuka tahansa sellainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö tai kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti kanteen nostamiseen oikeutettu taho, jota Euroopan patenttiviraston asetuksen (EU) N:o 1257/2012 9 artiklassa tarkoitettuja tehtäviä suorittaessaan tekemä päätös koskee, voi nostaa 32 artiklan 1 kohdan i alakohdan mukaisen kanteen.

48 artikla

Edustaminen

1. Osapuolten edustajien on oltava lakimiehiä, joilla on oikeus esiintyä sopimusjäsenvaltion tuomioistuimessa.

2. Osapuolia voivat vaihtoehtoisesti edustaa eurooppapatenttiasiamiehet, joilla on oikeus toimia ammatillisina edustajina Euroopan patenttivirastossa Euroopan patenttisopimuksen 134 artiklan mukaisesti ja joilla on asianmukainen pätevyys, kuten todistus eurooppapatentteja koskevan oikeudenkäyntimenettelyn tuntemuksesta.

3. Hallintokomitea vahvistaa 2 kohdan mukaiset pätevyysvaatimukset. Kirjaaja pitää luetteloja eurooppapatenttiasiamiehistä, joilla on oikeus edustaa osapuolia tuomioistuimessa.

4. Osapuolten edustajilla voi olla mukanaan patenttiasiamiehiä, joilla on oikeus esittää puheenvuoroja tuomioistuimen suullisissa käsittelyissä työjärjestyksen mukaisesti.

5. Osapuolten edustajalla on oltava ne oikeudet ja vapaudet, jotka ovat tarpeen, jotta hän voi hoitaa tehtäviään riippumattomasti, mukaan lukien oikeus olla työjärjestyksessä määrättyin edellytyksin ilmoittamatta tuomioistuimessa tapahtuvassa asian käsittelyssä tietoja edustajan ja osapuolen tai muun henkilön välisestä yhteydenpidosta, jollei kyseessä oleva osapuoli nimenomaisesti luovu tällaisesta oikeudesta.

6. Osapuolten edustajat eivät saa tietoisesti tai siten, että heillä on ollut syytä olla tästä

proprietor.

6. Any other natural or legal person, or anybody entitled to bring actions in accordance with its national law, who is concerned by a patent, may bring actions in accordance with the Rules of Procedure.

7. Any natural or legal person, or anybody entitled to bring actions in accordance with its national law and who is affected by a decision of the European Patent Office in carrying out the tasks referred to in Article 9 of Regulation (EU) No 1257/2012 is entitled to bring actions under Article 32(1)(i).

Article 48

Representation

1. Parties shall be represented by lawyers authorised to practise before a court of a Contracting Member State.

2. Parties may alternatively be represented by European Patent Attorneys who are entitled to act as professional representatives before the European Patent Office pursuant to Article 134 of the EPC and who have appropriate qualifications such as a European Patent Litigation Certificate.

3. The requirements for qualifications pursuant to paragraph 2 shall be established by the Administrative Committee. A list of European Patent Attorneys entitled to represent parties before the Court shall be kept by the Registrar.

4. Representatives of the parties may be assisted by patent attorneys, who shall be allowed to speak at hearings of the Court in accordance with the Rules of Procedure.

5. Representatives of the parties shall enjoy the rights and immunities necessary for the independent exercise of their duties, including the privilege from disclosure in proceedings before the Court in respect of communications between a representative and the party or any other person, under the conditions laid down in the Rules of Procedure, unless such privilege is expressly waived by the party concerned.

6. Representatives of the parties shall be obliged not to misrepresent cases or facts be-

tietoisia, vääristää tuomioistuimessa käsiteltäviä asioita ja tosiasioita.

7. Edellä olevan 1 ja 2 kohdan mukainen edustaminen ei ole pakollista 32 artiklan 1 kohdan i alakohdan mukaisissa menettelyissä.

II LUKU

Oikeudenkäyntikieliet

49 artikla

Oikeudenkäyntikieli ensimmäisen asteen tuomioistuimessa

1. Paikallis- tai aluejaoston oikeudenkäyntikieli on jokin Euroopan unionin virallinen kieli, joka on kyseessä olevan jaoston sijaintivaltiona toimivan sopimusjäsenvaltion virallinen kieli tai jokin näistä kielistä taikka aluejaoston jakavien sopimusjäsenvaltioiden nimeämä yksi tai useampi virallinen kieli.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa määrätään, sopimusjäsenvaltiot voivat nimetä yhden tai useamman Euroopan patenttiviraston virallisen kielen paikallis- tai aluejaostonsa oikeudenkäyntikieliksi.

3. Osapuolet voivat sopia, että oikeudenkäyntikielenä käytetään kieltä, jolla patentti on myönnetty, edellyttäen että toimivaltainen kokoonpano hyväksyy sen. Jos kokoonpano ei hyväksy näin valittua kieltä, osapuolet voivat pyytää, että asia siirretään keskusjaoston käsiteltäväksi.

4. Osapuolten suostumuksella toimivaltainen kokoonpano voi käytännöllisyys- ja oikeudenmukaisuussyistä päättää, että oikeudenkäyntikielenä käytetään kieltä, jolla patentti on myönnetty.

5. Jonkun osapuolen pyynnöstä sekä muita osapuolia ja toimivaltaista kokoonpanoa kuultuaan ensimmäisen asteen tuomioistuinten presidentti voi käytännöllisyys- ja oikeudenmukaisuussyistä ja ottaen huomioon kaikki asiaan vaikuttavat seikat, mukaan lukien osapuolten ja erityisesti vastaajan kanta, päättää, että oikeudenkäyntikielenä käytetään kieltä, jolla patentti on myönnetty. Tässä tapauksessa ensimmäisen asteen tuomioistui-

fore the Court either knowingly or with good reasons to know.

7. Representation in accordance with paragraphs 1 and 2 of this Article shall not be required in proceedings under Article 32(1)(i).

CHAPTER II

Language of proceedings

Article 49

Language of proceedings at the Court of First Instance

1. The language of proceedings before any local or regional division shall be an official European Union language which is the official language or one of the official languages of the Contracting Member State hosting the relevant division, or the official language(s) designated by Contracting Member States sharing a regional division.

2. Notwithstanding paragraph 1, Contracting Member States may designate one or more of the official languages of the European Patent Office as the language of proceedings of their local or regional division.

3. The parties may agree on the use of the language in which the patent was granted as the language of proceedings, subject to approval by the competent panel. If the panel does not approve their choice, the parties may request that the case be referred to the central division.

4. With the agreement of the parties the competent panel may, on grounds of convenience and fairness, decide on the use of the language in which the patent was granted as the language of proceedings.

5. At the request of one of the parties and after having heard the other parties and the competent panel, the President of the Court of First Instance may, on grounds of fairness and taking into account all relevant circumstances, including the position of parties, in particular the position of the defendant, decide on the use of the language in which the patent was granted as language of proceedings. In this case the President of the Court of

men presidentti arvioi, tarvitaanko erityisiä käännös- ja tulkkausjärjestelyjä.

6. Keskusjaostossa oikeudenkäyntikielenä on kieli, jolla asianomainen patentti on myönnetty.

50 artikla

Oikeudenkäyntikieli muutoksenhakutuomioistuimissa

1. Muutoksenhakutuomioistuimen oikeudenkäyntikielenä on ensimmäisen asteen tuomioistuimissa käytetty oikeudenkäyntikieli.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa määrätään, osapuolet voivat sopia, että oikeudenkäyntikielenä käytetään kieltä, jolla patentti on myönnetty.

3. Muutoksenhakutuomioistuin voi poikkeustapauksissa ja sikäli kuin se katsotaan asianmukaiseksi, luopua käännösvaatimuksista.

51 artikla

Muut kielijärjestelyt

1. Ensimmäisen asteen tuomioistuimen kokoonpanot ja muutoksenhakutuomioistuin voivat, sikäli kuin se katsotaan asianmukaiseksi, luopua käännösvaatimuksista.

2. Ensimmäisen asteen tuomioistuimen jaostojen ja muutoksenhakutuomioistuimen on jonkun osapuolen pyynnöstä ja siinä määrin kuin se katsotaan asianmukaiseksi, järjestettävä asianomaisille osapuolille tulkkaus suullisessa käsittelyssä.

3. Sen estämättä, mitä 49 artiklan 6 kohdassa määrätään, vastaajalla, jolla on kotipaikka, päätoimipaikka tai toimipaikka jäsenvaltiossa, on keskusjaostossa nostettujen loukkauskanteiden osalta oikeus saada pyynnöstä asiaankuuluvien asiakirjojen käännöksiä sen jäsenvaltion viralliselle kielelle, jossa vastaajalla on kotipaikka, päätoimipaikka tai, jollei kotipaikkaa tai päätoimipaikkaa ole, toimipaikka, seuraavissa tapauksissa:

First Instance shall assess the need for specific translation and interpretation arrangements.

6. The language of proceedings at the central division shall be the language in which the patent concerned was granted.

Article 50

Language of proceedings at the Court of Appeal

1. The language of proceedings before the Court of Appeal shall be the language of proceedings before the Court of First Instance.

2. Notwithstanding paragraph 1 the parties may agree on the use of the language in which the patent was granted as the language of proceedings.

3. In exceptional cases and to the extent deemed appropriate, the Court of Appeal may decide on another official language of a Contracting Member State as the language of proceedings for the whole or part of the proceedings, subject to agreement by the parties.

Article 51

Other language arrangements

1. Any panel of the Court of First Instance and the Court of Appeal may, to the extent deemed appropriate, dispense with translation requirements.

2. At the request of one of the parties, and to the extent deemed appropriate, any division of the Court of First Instance and the Court of Appeal shall provide interpretation facilities to assist the parties concerned at oral proceedings.

3. Notwithstanding Article 49(6), in cases where an action for infringement is brought before the central division, a defendant having its residence, principal place of business or place of business in a Member State shall have the right to obtain, upon request, translations of relevant documents in the language of the Member State of residence, principal place of business or, in the absence of residence or principal place of business, place of

a) keskusjaostolla on toimivalta 33 artiklan 1 kohdan kolmannen tai neljännen alakohdan mukaisesti, ja

b) keskusjaostossa on oikeudenkäyntikieleinä kieli, joka ei ole sen jäsenvaltion virallinen kieli, jossa vastaajalla on kotipaikka, päätoimipaikka tai, jollei kotipaikkaa tai päätoimipaikkaa ole, toimipaikka, ja

c) vastaajalla ei ole käsittelyssä käytetyn kielen asianmukaista taitoa.

III LUKU

Tuomioistuinkäsittely

52 artikla

Kirjallinen menettely, välikäsittely ja suullinen menettely

1. Tuomioistuinkäsittely muodostuu työjärjestyksen mukaisesti kirjallisesta menettelystä, välikäsittelystä ja suullisesta menettelystä. Kaikki menettelyt on järjestettävä joustavalla ja tasapainoisella tavalla.

2. Välikäsittelyssä, joka suoritetaan tarvittaessa kirjallisen menettelyn jälkeen, esittelijänä toimivan tuomarin, joka on koko kokoonpanon valtuuttama, tehtävänä on järjestää suullinen välikäsittely. Tämä tuomari tarkastelee osapuolten kanssa erityisesti mahdollisuuksia päästä ratkaisuun muun muassa sovittelu- ja/tai välitysmenettelyn avulla 35 artiklassa tarkoitettuja keskuksen tarjoamia puitteita ja välineitä käyttäen.

3. Suullisessa menettelyssä osapuolille on annettava tilaisuus esittää vaatimustensa perusteet asianmukaisesti. Tuomioistuin voi osapuolten suostumuksella luopua suullisesta menettelystä.

53 artikla

Todistelukeinot

1. Tuomioistuinkäsittelyssä yhteydessä voidaan todisteita esittää tai hankkia erityi-

business, in the following circumstances:

a) jurisdiction is entrusted to the central division in accordance with Article 33(1) third or fourth subparagraph, and

b) the language of proceedings at the central division is a language which is not an official language of the Member State where the defendant has its residence, principal place of business or, in the absence of residence or principal place of business, place of business, and

c) the defendant does not have proper knowledge of the language of the proceedings.

CHAPTER III

Proceedings before the Court

Article 52

Written, interim and oral procedures

1. The proceedings before the Court shall consist of a written, an interim and an oral procedure, in accordance with the Rules of Procedure. All procedures shall be organized in a flexible and balanced manner.

2. In the interim procedure, after the written procedure and if appropriate, the judge acting as Rapporteur, subject to a mandate of the full panel, shall be responsible for convening an interim hearing. That judge shall in particular explore with the parties the possibility for a settlement, including through mediation, and/or arbitration, by using the facilities of the Centre referred to in Article 35.

3. The oral procedure shall give parties the opportunity to explain properly their arguments. The Court may, with the agreement of the parties, dispense with the oral hearing.

Article 53

Means of evidence

1. In proceedings before the Court, the means of giving or obtaining evidence shall

sesti seuraavilla tavoilla:

- a) osapuolten kuuleminen,
- b) tietojen pyytäminen,
- c) asiakirjojen esittäminen,
- d) todistajien kuuleminen,
- e) asiantuntijalausunnat,
- f) katselmus,
- g) vertailutestit tai -kokeet,
- h) kirjalliset valaehoitiset todistukset.

2. Työjärjestyksessä säännellään tällaisessa todistelussa sovellettava menettely. Todistajien ja asiantuntijoiden kuulemisen on tapahduttava tuomioistuimen valvonnassa, ja sen on rajoitettava siihen, mikä on tarpeen.

54 artikla

Todistustaakka

Todistustaakka on tosiasioiden osalta sillä osapuolella, joka vetoaa kyseisiin tosiasioihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 24 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamista.

55 artikla

Käännetty todistustaakka

1. Jos patentti on myönnetty uuden tuotteen valmistusmenetelmälle, pidetään ilman patentinhaltijan suostumusta valmistettua identtistä tuotetta patentoidulla menetelmällä valmistettuna, jollei toisin todisteta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 24 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamista.

2. Edellä 1 kohdassa esitetty periaate koskee myös tapauksia, joissa on huomattavan todennäköistä, että identtinen tuote on valmistettu patentoitua menetelmää käyttäen eikä patentinhaltija ole kyennyt kohtuullisista yrityksistä huolimatta määrittelemään, mitä menetelmää todellisuudessa on käytetty tällaisen identtisen tuotteen valmistamiseen.

3. Vastanäyttöä esitettäessä on otettava huomioon vastaajan oikeutettu etu valmistus- ja liikesalaisuuksiensa suojelemiseen.

IV LUKU

include in particular the following:

- a) hearing the parties;
- b) requests for information;
- c) production of documents;
- d) hearing witnesses;
- e) opinions by experts;
- f) inspection;
- g) comparative tests or experiments;
- h) sworn statements in writing (affidavits).

2. The Rules of Procedure shall govern the procedure for taking such evidence. Questioning of witnesses and experts shall be under the control of the Court and be limited to what is necessary.

Article 54

Burden of proof

Without prejudice to Article 24(2) and (3), the burden of the proof of facts shall be on the party relying on those facts.

Article 55

Reversal of burden of proof

1. Without prejudice to Article 24(2) and (3), if the subject-matter of a patent is a process for obtaining a new product, the identical product when produced without the consent of the patent proprietor shall, in the absence of proof to the contrary, be deemed to have been obtained by the patented process.

2. The principle set out in paragraph 1 shall also apply where there is a substantial likelihood that the identical product was made by the patented process and the patent proprietor has been unable, despite reasonable efforts, to determine the process actually used for such identical product.

3. In the adduction of proof to the contrary, the legitimate interests of the defendant in protecting its manufacturing and trade secrets shall be taken into account.

CHAPTER IV

Tuomioistuimen toimivalta

56 artikla

Tuomioistuimen yleinen toimivalta

1. Tuomioistuin voi työjärjestyksen mukaisesti määrätä tässä sopimuksessa määrättyjä toimenpiteitä, menettelyjä ja oikeussuojakeinoja ja asettaa määräyksilleen ehtoja.

2. Tuomioistuimen on otettava asianmukaisesti huomioon osapuolten etu, ja sen on ennen määräyksen antamista annettava osapuolille tilaisuus tulla kuulluksi, jollei tämä ole ristiriidassa kyseisen määräyksen tehokkaan täytäntöönpanon kanssa.

57 artikla

Tuomioistuimen asiantuntijat

1. Tuomioistuin voi milloin tahansa nimitää tuomioistuimen asiantuntijoita esittämään asiantuntijalausuntoja asian tietyistä näkökohdista, sanotun kuitenkin rajoittamatta osapuolten mahdollisuutta esittää asiantuntijanäyttöä. Tuomioistuin antaa tällaiselle asiantuntijalle kaikki tiedot, joita tämä tarvitsee asiantuntijalausuntonsa antamiseksi.

2. Tätä varten tuomioistuin laatii työjärjestyksen mukaisesti ohjeellisen luettelon asiantuntijoista työjärjestyksen mukaisesti. Kirjaaa ja pitää yllä tätä luetteloa.

3. Tuomioistuimen asiantuntijoiden on taatava riippumattomuus ja puolueettomuus. Tuomareihin sovellettavia perussäännön 7 artiklassa esitettyjä esteellisyyssääntöjä sovelletaan vastaavasti tuomioistuimen asiantuntijoihin. FI 20.6.2013 Euroopan unionin virallinen lehti C 175/15

4. Asiantuntijoiden tuomioistuimelle antamat asiantuntijalausunnat on saatettava osapuolten saataville, ja näillä on oltava mahdollisuus esittää näkemyksensä annetuista lausunnoista.

58 artikla

Luottamuksellisten tietojen suoja

Käsittelyn osapuolen tai kolmannen osa-

Powers of the Court

Article 56

The general powers of the Court

1. The Court may impose such measures, procedures and remedies as are laid down in this Agreement and may make its orders subject to conditions, in accordance with the Rules of Procedure.

2. The Court shall take due account of the interest of the parties and shall, before making an order, give any party the opportunity to be heard, unless this is incompatible with the effective enforcement of such order.

Article 57

Court experts

1. Without prejudice to the possibility for the parties to produce expert evidence, the Court may at any time appoint court experts in order to provide expertise for specific aspects of the case. The Court shall provide such expert with all information necessary for the provision of the expert advice.

2. To this end, an indicative list of experts shall be drawn up by the Court in accordance with the Rules of Procedure. That list shall be kept by the Registrar.

3. The court experts shall guarantee independence and impartiality. Rules governing conflicts of interest applicable to judges set out in Article 7 of the Statute shall by analogy apply to court experts.

4. Expert advice given to the Court by court experts shall be made available to the parties which shall have the possibility to comment on it.

Article 58

Protection of confidential information

To protect the trade secrets, personal data

puolen liikesalaisuuksien, henkilötietojen tai muiden luottamuksellisten tietojen suojaamiseksi taikka todisteiden väärinkäytön estämiseksi tuomioistuin voi määrätä, että todisteiden keräämistä ja käyttöä tuomioistuimessa suoritettavissa menettelyissä rajoitetaan tai että se kielletään tai että tällaisiin todisteisiin saavat tutustua vain tietyt henkilöt.

59 artikla

Todisteiden esittämistä koskeva määräys

1. Sellaisen osapuolen pyynnöstä, joka on esittänyt kohtuullisesti saatavissa olevia ja riittäviä todisteita väitteidensä tueksi ja on väitteitään kehitellessään yksilöinyt sellaisia todisteita, jotka ovat vastapuolen tai kolmannen osapuolen hallinnassa, tuomioistuin voi määrätä, että vastapuolen tai kolmannen osapuolen on esitettävä nämä todisteet, jollei luottamuksellisten tietojen suojasta muuta johdu. Tällainen määräys ei saa johtaa velvoitteeseen saattaa itsensä syytteen vaaraan.

2. Tuomioistuin voi osapuolen pyynnöstä ja samoilla ehdoilla kuin 1 kohdassa on esitetty antaa määräyksen esittää vastapuolen hallussa olevat pankki-, rahoitus- tai kaupalliset asiakirjat, jollei luottamuksellisten tietojen suojasta muuta johdu.

60 artikla

Todisteiden säilyttämistä ja toimitiloissa suoritettavaa katselmusta koskeva määräys

1. Sellaisen hakijan pyynnöstä, joka on esittänyt kohtuullisesti saatavissa olevat todisteet tukeakseen väitettä siitä, että patenttia on loukattu tai aiotaan loukata, tuomioistuin voi jo ennen pääasiakäsittelyn alkua määrätä toteutettavaksi nopeita ja tehokkaita väliaikaistoimenpiteitä väitetyn loukkauksen kannalta olennaisen todistusaineiston säilyttämiseksi, jollei luottamuksellisten tietojen suojasta muuta johdu.

2. Nämä toimenpiteet voivat sisältää loukkaavien tuotteiden yksityiskohtaisen kuvauksen ja mahdollisen näytteiden oton tätä varten, tai loukkaavien tuotteiden ja soveltuviissa tapauksissa näiden tuotteiden valmistuksessa ja/tai jakelussa käytettyjen materiaalien ja vä-

or other confidential information of a party to the proceedings or of a third party, or to prevent an abuse of evidence, the Court may order that the collection and use of evidence in proceedings before it be restricted or prohibited or that access to such evidence be restricted to specific persons.

Article 59

Order to produce evidence

1. At the request of a party which has presented reasonably available evidence sufficient to support its claims and has, in substantiating those claims, specified evidence which lies in the control of the opposing party or a third party, the Court may order the opposing party or a third party to present such evidence, subject to the protection of confidential information. Such order shall not result in an obligation of self-incrimination.

2. At the request of a party the Court may order, under the same conditions as specified in paragraph 1, the communication of banking, financial or commercial documents under the control of the opposing party, subject to the protection of confidential information.

Article 60

Order to preserve evidence and to inspect premises

1. At the request of the applicant which has presented reasonably available evidence to support the claim that the patent has been infringed or is about to be infringed the Court may, even before the commencement of proceedings on the merits of the case, order prompt and effective provisional measures to preserve relevant evidence in respect of the alleged infringement, subject to the protection of confidential information.

2. Such measures may include the detailed description, with or without the taking of samples, or the physical seizure of the infringing products, and, in appropriate cases, the materials and implements used in the production and/or distribution of those prod-

lineiden sekä tuotteisiin liittyvien asiakirjojen haltuun oton.

3. Sellaisen hakijan pyynnöstä, joka on esittänyt kohtuullisesti saatavissa olleet todisteet tukeakseen väitettä siitä, että patenttia on loukattu tai aiotaan loukata, tuomioistuimien voi jo ennen pääasiakäsittelyn alkua määrätä toimitilojen katselmuksen. Toimitilojen katselmuksen suorittajan on oltava henkilö, jonka tuomioistuimien on nimittänyt työjärjestyksen mukaisesti.

4. Toimitilojen katselmusta hakenut ei saa olla itse mukana katselmuksessa, mutta sitä voi edustaa riippumaton ammattilainen, jonka nimi on mainittava tuomioistuimen määräyksessä.

5. Toimenpiteitä on määrättävä, tarvittaessa toista osapuolta kuulematta, erityisesti silloin kun mahdollisesta viiveestä voi koitua korvaamatonta haittaa patentinhaltijalle tai jos todisteiden hävittämisen vaara on ilmeinen.

6. Jos todisteiden suojaamista tai toimitilojen katselmusta koskevat toimenpiteet on määrätty toista osapuolta kuulematta, on osapuolille, joita asia koskee, ilmoitettava asiasta viipymättä ja viimeistään välittömästi toimenpiteiden täytäntöönpanon jälkeen. Niiden osapuolten vaatimuksesta, joita asia koskee, on järjestettävä asian uudelleen tarkastelu, johon kuuluu oikeus tulla kuulluksi, jotta voidaan kohtuullisessa ajassa toimenpiteestä ilmoittamisen jälkeen päättää, muutetaanko vai kumotaanko toimenpide vai pidetäänkö se voimassa.

7. Todisteiden suojaamistoimenpiteiden edellytyksenä voi olla, että hakija asettaa vakuuden tai vastaavan takuun korvauksen varmistamiseksi vastaajalle mahdollisesti aiheutuneiden vahinkojen varalta 9 kohdan mukaisesti.

8. Tuomioistuimien on varmistettava, että todisteiden suojaamistoimenpiteet kumotaan tai ne raukeavat muutoin vastaajan pyynnöstä, sanotun kuitenkin rajoittamatta mahdollisia vahinkoja koskevia vaateita, jos hakija ei nosta 31 kalenteripäivän tai 20 työpäivän kuluessa, sen mukaan, kumpi ajanjakso on pidempi, tuomioistuimessa kannetta, joka johtaa pääasiaratkaisuuksiin.

9. Jos todisteiden suojaamistoimenpiteet

ucts and the documents relating thereto.

3. The Court may, even before the commencement of proceedings on the merits of the case, at the request of the applicant who has presented evidence to support the claim that the patent has been infringed or is about to be infringed, order the inspection of premises. Such inspection of premises shall be conducted by a person appointed by the Court in accordance with the Rules of Procedure.

4. At the inspection of the premises the applicant shall not be present himself but may be represented by an independent professional practitioner whose name has to be specified in the Court's order.

5. Measures shall be ordered, if necessary without the other party having been heard, in particular where any delay is likely to cause irreparable harm to the proprietor of the patent, or where there is a demonstrable risk of evidence being destroyed.

6. Where measures to preserve evidence or inspect premises are ordered without the other party in the case having been heard, the parties affected shall be given notice, without delay and at the latest immediately after the execution of the measures. A review, including a right to be heard, shall take place upon request of the parties affected with a view to deciding, within a reasonable period after the notification of the measures, whether the measures are to be modified, revoked or confirmed.

7. The measures to preserve evidence may be subject to the lodging by the applicant of adequate security or an equivalent assurance intended to ensure compensation for any prejudice suffered by the defendant as provided for in paragraph 9.

8. The Court shall ensure that the measures to preserve evidence are revoked or otherwise cease to have effect, at the defendant's request, without prejudice to the damages which may be claimed, if the applicant does not bring, within a period not exceeding 31 calendar days or 20 working days, whichever is the longer, action leading to a decision on the merits of the case before the Court.

9. Where the measures to preserve evi-

kumotaan tai jos ne raukeavat kantajan toiminnan tai laiminlyönnin takia tai jos myöhemmin todetaan, ettei patenttia ole loukattu tai loukkauksen uhkaa ei ole ollut, tuomioistuimien voi vastaajan pyynnöstä määrätä hakijan suorittamaan vastaajalle asianmukaisen korvauksen näiden toimenpiteiden aiheuttamista vahingoista.

61 artikla

Jäädättämismääräykset

1. Sellaisen hakijan pyynnöstä, joka on esittänyt kohtuullisesti saatavissa olleet todisteet tukeakseen väitettä siitä, että patenttia on loukattu tai aiotaan loukata, tuomioistuin voi jo ennen pääasiakäsittelyn alkua määrätä, ettei osapuoli saa viedä varoja tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvalla alueelta tai käsitellä varoja riippumatta siitä, sijaitsevatko ne tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvalla alueella.

2. Tässä artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin sovelletaan vastaavasti 60 artiklan 5—9 kohtaa.

62 artikla

Väliaikaiset toimenpiteet ja turvaamistoimet

1. Tuomioistuin voi määrätä väitettyä patentinloukkaajaa vastaan tai sellaista välittäjää vastaan, jonka palveluja väitetty patentinloukkaaja käyttää, kielloja, joiden tarkoituksena on estää mahdollinen välitön loukkaus, kieltää väitetyt loukkauksen jatkaminen väliaikaisesti ja tarvittaessa uhkasakon asettaen tai asettaa tällaisen jatkamisen edellytykseksi vakuuksien asettaminen, jotta voidaan varmistaa korvauksen maksaminen oikeudenhaltijalle.

2. Tuomioistuin voi punnita osapuolten edut ja ottaa erityisesti huomioon jommallekummalle osapuolelle mahdollisesti aiheutuvan haitan, joka johtuu kiellon määrittämisestä tai epäämisestä.

3. Tuomioistuin voi myös määrätä takavarikoitaviksi tai luovutettaviksi sellaiset tuotteet, joiden epäillään loukkaavan patenttia, jotta estetään niiden saattaminen jakelu-

dence are revoked, or where they lapse due to any act or omission by the applicant, or where it is subsequently found that there has been no infringement or threat of infringement of the patent, the Court may order the applicant, at the defendant's request, to provide the defendant with appropriate compensation for any damage suffered as a result of those measures.

Article 61

Freezing orders

1. At the request of the applicant which has presented reasonably available evidence to support the claim that the patent has been infringed or is about to be infringed the Court may, even before the commencement of proceedings on the merits of the case, order a party not to remove from its jurisdiction any assets located therein, or not to deal in any assets, whether located within its jurisdiction or not.

2. Article 60(5) to (9) shall apply by analogy to the measures referred to in this Article.

Article 62

Provisional and protective measures

1. The Court may, by way of order, grant injunctions against an alleged infringer or against an intermediary whose services are used by the alleged infringer, intended to prevent any imminent infringement, to prohibit, on a provisional basis and subject, where appropriate, to a recurring penalty payment, the continuation of the alleged infringement or to make such continuation subject to the lodging of guarantees intended to ensure the compensation of the right holder.

2. The Court shall have the discretion to weigh up the interests of the parties and in particular to take into account the potential harm for either of the parties resulting from the granting or the refusal of the injunction.

3. The Court may also order the seizure or delivery up of the products suspected of infringing a patent so as to prevent their entry into, or movement, within the channels of

kanavien piiriin tai levittäminen jakelukanavia pitkin. Jos hakija näyttää toteen seikkoja, jotka todennäköisesti vaarantavat vahingonkorvauksen perimisen, tuomioistuin voi määrätä turvaamistoimenpiteenä väitetyin patentinloukkaajan irtaimen ja kiinteän omaisuuden takavarikoinnin, mukaan lukien tämän pankkitilien ja muiden varojen jäädyttämisen.

4. Tuomioistuin voi 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden osalta vaatia hakijaa toimittamaan mitkä hyvänsä kohtuulliset todisteet, jotta se voi riittävän varmasti vakuuttaa siitä, että hakija on oikeudenhaltija ja että hakijan oikeutta loukataan tai että tällaisen loukkauksen uhka on välitön.

5. Tässä artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin sovelletaan vastaavasti 60 artiklan 5—9 kohtaa.

63 artikla

Pysyvät kiellot

1. Jos tehdään päätös, jossa patenttia todeetaan loukatun, tuomioistuin voi määrätä patentinloukkaajaa vastaan kiellon, jonka tarkoituksena on kieltää loukkauksen jatkuminen. Tuomioistuin voi määrätä tällaisen kiellon myös sellaista välittäjää kohtaan, jonka palveluja kolmas osapuoli käyttää patentin loukkaukseen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kiellon noudattamatta jättämiseen sovelletaan tarvittaessa tuomioistuimelle suoritettavaa uhkasakkoa.

64 artikla

Korjaavat toimenpiteet patentin loukkausta koskevilla menettelyissä

1. Tuomioistuin voi kantajan pyynnöstä antaa määräyksen asianmukaisten toimenpiteiden toteuttamisesta ilman minkäänlaista korvausta sellaisten tuotteiden osalta, joiden on todettu loukkaavan patenttia, ja soveltuissa tapauksissa kyseisten tuotteiden luomisessa tai valmistuksessa pääasiassa käytettyjen materiaalien ja välineiden osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta loukatulle osapuolelle

commerce. If the applicant demonstrates circumstances likely to endanger the recovery of damages, the Court may order the precautionary seizure of the movable and immovable property of the alleged infringer, including the blocking of the bank accounts and of other assets of the alleged infringer.

4. The Court may, in respect of the measures referred to in paragraphs 1 and 3, require the applicant to provide any reasonable evidence in order to satisfy itself with a sufficient degree of certainty that the applicant is the right holder and that the applicant's right is being infringed, or that such infringement is imminent.

5. Article 60(5) to (9) shall apply by analogy to the measures referred to in this Article.

Article 63

Permanent injunctions

1. Where a decision is taken finding an infringement of a patent, the Court may grant an injunction against the infringer aimed at prohibiting the continuation of the infringement. The Court may also grant such injunction against an intermediary whose services are being used by a third party to infringe a patent.

2. Where appropriate, non-compliance with the injunction referred to in paragraph 1 shall be subject to a recurring penalty payment payable to the Court.

Article 64

Corrective measures in infringement proceedings

1. Without prejudice to any damages due to the injured party by reason of the infringement, and without compensation of any sort, the Court may order, at the request of the applicant, that appropriate measures be taken with regard to products found to be infringing a patent and, in appropriate cases, with regard to materials and implements principally used in the creation or manufacture of

loukkauksen johdosta kuuluvaa vahingonkorvausta.

2. Tällaisiin toimenpiteisiin kuuluvat seuraavat:

- a) sen vahvistaminen, että loukkaus on tapahtunut;
- b) tuotteiden takaisin vetäminen jakelukanavista;
- c) loukkaavan ominaisuuden poistaminen tuotteesta;
- d) tuotteiden lopullinen poistaminen jakelukanavista; tai
- e) kyseisten tuotteiden ja/tai materiaalien ja välineiden hävittäminen.

3. Tuomioistuimen on määrättävä, että nämä toimenpiteet toteutetaan patentinloukkaajan kustannuksella, jolle esitetä erityisiä syitä toimia toisin.

4. Tarkasteltaessa tämän artiklan mukaisia korjaavia toimenpiteitä koskevaa pyyntöä tuomioistuimen on otettava huomioon tarve suhteellisuuden loukkauksen vakavuuden ja määrättävien oikeussuojakeinojen välillä, patentinloukkaajan halukkuus muuntaa materiaalit loukkaamattomiksi sekä kolmansien osapuolten edut.

65 artikla

Patentin pätevyttä koskeva päätös

1. Tuomioistuin tekee päätöksen patentin pätevydestä mitättömäksi julistamista koskevan kanteen tai vastakanteen perusteella.

2. Tuomioistuin voi julistaa sen mitättömäksi joko kokonaan tai osittain ainoastaan Euroopan patenttisopimuksen 138 artiklan 1 kappaleessa ja 139 artiklan 2 kappaleessa tarkoitetuin perustein.

3. Jos mitättömyysperusteet koskevat patenttia ainoastaan osittain, patenttia rajoitetaan vaatimusten vastaavalla muutoksella ja se julistetaan osittain mitättömäksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan patenttisopimuksen 138 artiklan 3 kappaleen soveltamista.

4. Niiltä osin kuin patentti on julistettu mitättömäksi, katsotaan, että sillä ei ole ollut alun perinkään Euroopan patenttisopimuksen 64 ja 67 artiklassa määrättyjä vaikutuksia.

5. Jos tuomioistuin julistaa sen mitättömäksi lopullisella päätöksellä joko kokonaan tai

those products.

2. Such measures shall include:

- a) a declaration of infringement;
- b) recalling the products from the channels of commerce;
- c) depriving the product of its infringing property;
- d) definitively removing the products from the channels of commerce; or
- e) the destruction of the products and/or of the materials and implements concerned.

3. The Court shall order that those measures be carried out at the expense of the infringer, unless particular reasons are invoked for not doing so.

4. In considering a request for corrective measures pursuant to this Article, the Court shall take into account the need for proportionality between the seriousness of the infringement and the remedies to be ordered, the willingness of the infringer to convert the materials into a non-infringing state, as well as the interests of third parties.

Article 65

Decision on the validity of a patent

1. The Court shall decide on the validity of a patent on the basis of an action for revocation or a counterclaim for revocation.

2. The Court may revoke a patent, either entirely or partly, only on the grounds referred to in Articles 138(1) and 139(2) of the EPC.

3. Without prejudice to Article 138(3) of the EPC, if the grounds for revocation affect the patent only in part, the patent shall be limited by a corresponding amendment of the claims and revoked in part.

4. To the extent that a patent has been revoked it shall be deemed not to have had, from the outset, the effects specified in Articles 64 and 67 of the EPC.

5. Where the Court, in a final decision, revokes a patent, either entirely or partly, it

osittain, sen on toimitettava päätöksestä jäljennös Euroopan patenttivirastolle ja eurooppapatentin osalta kyseessä olevien sopimusjäsenvaltioiden kansalliselle patenttivirastolle.

66 artikla

Euroopan patenttiviraston päätöksiä koskeva tuomioistuimen toimivalta

1. Edellä olevan 32 artiklan 1 kohdan i alakohdan nojalla nostettujen kanteiden osalta tuomioistuin voi käyttää kaikkea toimivaltaa, joka Euroopan patenttivirastolle on annettu asetuksen (EU) N:o 1257/2012 9 artiklan mukaisesti, mukaan luettuna yhtenäistä patenttisuojaa koskevan rekisterin oikaiseminen.

2. Edellä olevan 32 artiklan 1 kohdan i alakohdan nojalla nostettujen kanteiden osalta osapuolet maksavat 69 artiklasta poiketen omat kulunsa.

67 artikla

Toimivalta määrätä toimittamaan tietoja

1. Tuomioistuin voi hakijan perustellusta ja oikeasuhteisesta pyynnöstä ja työjärjestyksen mukaisesti määrätä patentinloukkaajan antamaan hakijalle seuraavat tiedot:

a) loukkaavien tuotteiden tai menetelmien alkuperä ja jakelukanavat;

b) tuotettujen, valmistettujen, toimitettujen, vastaanotettujen tai tilattujen tavaroiden määrä sekä loukkaavista tuotteista saatu hinta; sekä

c) niiden kolmansien tahojen henkilöllisyys, jotka ovat osallistuneet loukkaavien tuotteiden tuottamiseen tai jakeluun tai loukkaavan menetelmän käyttöön.

2. Tuomioistuin voi työjärjestyksen mukaisesti määrätä myös kenen tahansa kolmannen osapuolen,

a) jonka on todettu pitäneen hallussaan loukkaavia tuotteita kaupallisessa laajuudessa tai käyttäneen loukkaavaa menetelmää kaupallisessa laajuudessa;

b) jonka on todettu tarjonneen loukkaavissa

shall send a copy of the decision to the European Patent Office and, with respect to a European patent, to the national patent office of any Contracting Member State concerned.

Article 66

Powers of the Court concerning decisions of the European Patent Office

1. In actions brought under Article 32(1)(i), the Court may exercise any power entrusted on the European Patent Office in accordance with Article 9 of Regulation (EU) No 1257/2012, including the rectification of the Register for unitary patent protection.

2. In actions brought under Article 32(1)(i) the parties shall, by way of derogation from Article 69, bear their own costs.

Article 67

Power to order the communication of information

1. The Court may, in response to a justified and proportionate request of the applicant and in accordance with the Rules of Procedure, order an infringer to inform the applicant of:

a) the origin and distribution channels of the infringing products or processes;

b) the quantities produced, manufactured, delivered, received or ordered, as well as the price obtained for the infringing products; and

c) the identity of any third person involved in the production or distribution of the infringing products or in the use of the infringing process.

2. The Court may, in accordance with the Rules of Procedure, also order any third party who:

a) was found in the possession of the infringing products on a commercial scale or to be using an infringing process on a commercial scale;

b) was found to be providing on a commer-

toimissa käytettyjä palveluja kaupallisessa laajuudessa; tai

c) jonka a tai b alakohdassa tarkoitettu henkilö on osoittanut osallistuneen loukkaavien tuotteiden tai menetelmien tuottamiseen, valmistukseen tai jakeluun tai palvelujen tarjoamiseen kaupallisessa laajuudessa,

antamaan hakijalle 1 kohdassa tarkoitettut tiedot.

68 artikla

Vahingonkorvauksen määrääminen

1. Tuomioistuin määrää loukatun osapuolen pyynnöstä patentinloukkaajan, joka on loukannut patenttia tietoisesti tai niin, että hänen olisi perustellusti pitänyt tietää loukkaavansa patenttia, maksamaan loukatulle osapuolelle vahingonkorvauksen, joka on asianmukaisessa suhteessa kyseisen osapuolen loukkauksen johdosta tosiasiallisesti kärsimään vahinkoon.

2. Loukattu osapuoli on siinä määrin kuin mahdollista saatettava asemaan, jossa se olisi ollut, jos loukkausta ei olisi tapahtunut. Patentinloukkaaja ei saa hyötyä loukkauksesta. Vahingonkorvaus ei kuitenkaan saa olla rangaistuksen luonteinen.

3. Kun tuomioistuin vahvistaa vahingonkorvauksen:

a) sen on otettava huomioon kaikki asianmukaiset näkökohdat, kuten loukatulle osapuolelle aiheutuneet kielteiset taloudelliset seuraukset, saamatta jäänyt voitto mukaan lukien, patentinloukkaajan sama perusteeton hyöty ja soveltuviissa tapauksissa muita kuin taloudellisia tekijöitä, kuten loukatulle osapuolelle loukkauksen johdosta aiheutunut moraalinen vahinko; tai

b) vaihtoehtona a alakohdalle se voi soveltuviissa tapauksissa määrittää vahingonkorvauksen kiinteänä määränä esimerkiksi vähintään niiden rojaltien tai maksujen määrän perusteella, jotka patentinloukkaaja olisi joutunut suorittamaan, jos hän olisi pyytänyt lupaa käyttää kyseistä patenttia.

4. Jos patentinloukkaaja ei ole loukannut patenttia tietoisesti tai niin, että hänen olisi perustellusti pitänyt tietää loukkaavansa patenttia, tuomioistuin voi määrätä korvaamaan hyödyn tai maksamaan korvauksen.

cial scale services used in infringing activities; or

c) was indicated by the person referred to in points (a) or (b) as being involved in the production, manufacture or distribution of the infringing products or processes or in the provision of the services,

to provide the applicant with the information referred to in paragraph 1.

Article 68

Award of damages

1. The Court shall, at the request of the injured party, order the infringer who knowingly, or with reasonable grounds to know, engaged in a patent infringing activity, to pay the injured party damages appropriate to the harm actually suffered by that party as a result of the infringement.

2. The injured party shall, to the extent possible, be placed in the position it would have been in if no infringement had taken place. The infringer shall not benefit from the infringement. However, damages shall not be punitive.

3. When the Court sets the damages:

a) it shall take into account all appropriate aspects, such as the negative economic consequences, including lost profits, which the injured party has suffered, any unfair profits made by the infringer and, in appropriate cases, elements other than economic factors, such as the moral prejudice caused to the injured party by the infringement; or

b) as an alternative to point (a), it may, in appropriate cases, set the damages as a lump sum on the basis of elements such as at least the amount of the royalties or fees which would have been due if the infringer had requested authorisation to use the patent in question.

4. Where the infringer did not knowingly, or with reasonable grounds to know, engage in the infringing activity, the Court may order the recovery of profits or the payment of compensation.

69 artikla

Oikeudenkäyntikulut

1. Oikeudenkäynnin hävinneen osapuolen on pääsääntöisesti korvattava kohtuulliset ja oikeasuhteiset oikeudenkäyntikulut ja muut oikeudenkäynnin voittaneelle osapuolelle aiheutuneet kulut työjärjestyksen mukaiseen enimmäismäärään saakka, jollei se ole kohtuutonta.

2. Jos osapuoli voittaa oikeudenkäynnin ainoastaan osittain tai jos olosuhteet ovat poikkeukselliset, tuomioistuin voi määrätä, että kulut jaetaan tasapuolisesti tai että osapuolet saavat pitää kulunsa vahinkonaan.

3. Osapuolen olisi korvattava kaikki tarpeettomat kulut, jotka se on aiheuttanut tuomioistuimelle tai toiselle osapuolelle.

4. Tuomioistuin voi vastaajan pyynnöstä määrätä kantajan asettamaan riittävän vakuuden niitä vastaajalle aiheutuvia oikeudenkäyntikuluja ja muita kustannuksia varten, jotka kantaja saattaa joutua maksamaan, erityisesti 59, 60, 61 ja 62 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa.

70 artikla

Tuomioistuinmaksut

1. Tuomioistuimessa käsiteltävänä olevan oikeudenkäynnin osapuolten on suoritettava tuomioistuinmaksuja.

2. Tuomioistuinmaksut on maksettava etukäteen, jollei työjärjestyksessä toisin määrätä. Osapuolelta, joka ei ole maksanut määrättyä tuomioistuinmaksua, voidaan evätä osallistuminen asian jatkokäsittelyyn.

71 artikla

Oikeusapu

1. Osapuoli, joka on luonnollinen henkilö ja joka ei kykene suorittamaan oikeudenkäynnistä aiheutuvia kuluja kokonaan tai osaksi, voi milloin tahansa pyytää oikeusapua. Oikeusavun myöntämistä koskevat edellytykset määritetään työjärjestyksessä.

2. Tuomioistuin päättää työjärjestyksen

Article 69

Legal costs

1. Reasonable and proportionate legal costs and other expenses incurred by the successful party shall, as a general rule, be borne by the unsuccessful party, unless equity requires otherwise, up to a ceiling set in accordance with the Rules of Procedure.

2. Where a party succeeds only in part or in exceptional circumstances, the Court may order that costs be apportioned equitably or that the parties bear their own costs.

3. A party should bear any unnecessary costs it has caused the Court or another party.

4. At the request of the defendant, the Court may order the applicant to provide adequate security for the legal costs and other expenses incurred by the defendant which the applicant may be liable to bear, in particular in the cases referred to in Articles 59 to 62.

Article 70

Court fees

1. Parties to proceedings before the Court shall pay court fees.

2. Court fees shall be paid in advance, unless the Rules of Procedure provide otherwise. Any party which has not paid a prescribed court fee may be excluded from further participation in the proceedings.

Article 71

Legal aid

1. A party who is a natural person and who is unable to meet the costs of the proceedings, either wholly or in part, may at any time apply for legal aid. The conditions for granting of legal aid shall be laid down in the Rules of Procedure.

2. The Court shall decide whether legal aid

mukaisesti, onko oikeusapua myönnettävä kokonaan tai osittain vai onko oikeusapu evättävä.

3. Hallintokomitea vahvistaa tuomioistuinten ehdotuksesta oikeusavun tason ja sen kustannusten maksamista koskevat säännöt.

72 artikla

Vanhentumisaika

Kaikkia taloudellisen korvauksen muotoja koskevat kanteet voidaan nostaa enintään viisi vuotta sen ajankohdan jälkeen, jona kantaja on saanut tai kantajan olisi perustellusti pitänyt saada tietää viimeisen kanteeseen oikeuttaneen tosiseikan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 24 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamista.

V LUKU

Muutoksenhaku

73 artikla

Muutoksenhaku

1. Oikeudenkäynnin kokonaan tai osittain hävinnyt osapuoli voi hakea muutoksenhaku-tuomioistuimessa muutosta ensimmäisen asteen tuomioistuimen päätökseen kahden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksiantopäivästä.

2. Hakemuksensa yhteydessä esittämiensä vaatimusten osalta kokonaan tai osittain hävinnyt osapuoli voi hakea muutoksenhaku-tuomioistuimessa muutosta ensimmäisen asteen tuomioistuimen määräykseen:

a) 49 artiklan 5 kohdassa, 59—62 ja 67 artiklassa tarkoitettujen määräysten osalta 15 kalenteripäivän kuluessa määräyksen antamisesta hakijalle tiedoksi;

b) muiden kuin a alakohdassa tarkoitettujen määräysten osalta

i) päätökseen kohdistuvan muutoksenhaun yhteydessä, tai

ii) jos tuomioistuin antaa luvan muutoksenhakuun, 15 päivän kuluessa tuomioistuimen tätä koskevan päätöksen tiedoksiannos-

should be granted in full or in part, or whether it should be refused, in accordance with the Rules of Procedure.

3. On a proposal from the Court, the Administrative Committee shall set the level of legal aid and the rules on bearing the costs thereof.

Article 72

Period of limitation

Without prejudice to Article 24(2) and (3), actions relating to all forms of financial compensation may not be brought more than five years after the date on which the applicant became aware, or had reasonable grounds to become aware, of the last fact justifying the action.

CHAPTER V

Appeals

Article 73

Appeal

1. An appeal against a decision of the Court of First Instance may be brought before the Court of Appeal by any party which has been unsuccessful, in whole or in part, in its submissions, within two months of the date of the notification of the decision.

2. An appeal against an order of the Court of First Instance may be brought before the Court of Appeal by any party which has been unsuccessful, in whole or in part, in its submissions:

a) for the orders referred to in Articles 49(5), 59 to 62 and 67 within 15 calendar days of the notification of the order to the applicant;

b) for other orders than the orders referred to in point (a):

i) together with the appeal against the decision, or

ii) where the Court grants leave to appeal, within 15 days of the notification of the Court's decision to that effect.

ta.

3. Muutoksenhaku ensimmäisen asteen tuomioistuimen päätökseen tai määräykseen voi perustua oikeuskysymyksiin ja tosiasiakysymyksiin.

4. Uusia tosiseikkoja ja todisteita voidaan tuoda esiin työjärjestyksen mukaisesti ja vain, jos asianomaisen osapuolen ei voitu kohtuudella edellyttää esittävän niitä ensimmäisen asteen tuomioistuimen käsittelyssä.

74 artikla

Muutoksenhaun vaikutukset

1. Muutoksenhaualla ei ole lykkäävää vaikutusta, jollei muutoksenhakutuomioistuin jonkun osapuolen perustellusta pyynnöstä päättä toisin. Työjärjestyksessä on taattava, että tällainen päätös tehdään viipymättä.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa määrätään, mitättömäksi julistamista koskevan kannan tai vastakanteen johdosta annettua päätöstä ja 32 artiklan 1 kohdan i alakohtaan perustuvaa kannetta koskevalla muutoksenhaualla on aina lykkäävä vaikutus.

3. Edellä 49 artiklan 5 kohdassa, 59—62 tai 67 artiklassa tarkoitettua määräystä koskeva muutoksenhaku ei estä pääasian käsittelyn jatkamista. Ensimmäisen asteen tuomioistuin ei kuitenkaan saa antaa päätöstä pääasiassa ennen kuin muutoksenhakutuomioistuimen päätös muutoksenhaun kohteena olevan määräyksen johdosta on annettu.

75 artikla

Muutoksenhaun johdosta annettava päätös ja asian palauttaminen

1. Jos 73 artiklan mukainen muutoksenhaku on aiheellinen, muutoksenhakutuomioistuin kumoaa ensimmäisen asteen tuomioistuimen päätöksen ja antaa lopullisen päätöksen. Muutoksenhakutuomioistuin voi poikkeustapauksissa ja työjärjestyksen mukaisesti palauttaa asian ensimmäisen asteen tuomioistuimen ratkaistavaksi.

2. Kun asia on palautettu 1 kohdan mukaisesti, muutoksenhakutuomioistuimen oikeus-

3. The appeal against a decision or an order of the Court of First Instance may be based on points of law and matters of fact.

4. New facts and new evidence may only be introduced in accordance with the Rules of Procedure and where the submission thereof by the party concerned could not reasonably have been expected during proceedings before the Court of First Instance.

Article 74

Effects of an appeal

1. An appeal shall not have suspensive effect unless the Court of Appeal decides otherwise at the motivated request of one of the parties. The Rules of Procedure shall guarantee that such a decision is taken without delay.

2. Notwithstanding paragraph 1, an appeal against a decision on actions or counterclaims for revocation and on actions based on Article 32(1)(i) shall always have suspensive effect.

3. An appeal against an order referred to in Articles 49(5), 59 to 62 or 67 shall not prevent the continuation of the main proceedings. However, the Court of First Instance shall not give a decision in the main proceedings before the decision of the Court of Appeal concerning an appealed order has been given.

Article 75

Decision on appeal and referral back

1. If an appeal pursuant to Article 73 is well-founded, the Court of Appeal shall revoke the decision of the Court of First Instance and give a final decision. The Court of Appeal may in exceptional cases and in accordance with the Rules of Procedure refer the case back to the Court of First Instance for decision.

2. Where a case is referred back to the Court of First Instance pursuant to paragraph

kysymyksiä koskeva päätös sitoo ensimmäisen asteen tuomioistuinta.

1, the Court of First Instance shall be bound by the decision of the Court of Appeal on points of law.

VI LUKU

CHAPTER VI

Päätökset

Decisions

76 artikla

Article 76

Päätösten perusteet ja oikeus tulla kuulluksi

Basis for decisions and right to be heard

1. Tuomioistuin tekee päätöksen osapuolten esittämien vaatimusten pohjalta. Se ei määrää enemmästä kuin on pyydetty.

1. The Court shall decide in accordance with the requests submitted by the parties and shall not award more than is requested.

2. Pääasialratkaisut voivat perustua ainoastaan sellaisiin osapuolten esittämiin tai tuomioistuimen määräyksestä käsittelyyn otettuihin perusteisiin, tosiseikkoihin ja todisteisiin, joihin osapuolet ovat voineet ottaa kantaa.

2. Decisions on the merits may only be based on grounds, facts and evidence, which were submitted by the parties or introduced into the procedure by an order of the Court and on which the parties have had an opportunity to present their comments.

3. Tuomioistuin arvioi todisteet vapaasti ja riippumattomasti.

3. The Court shall evaluate evidence freely and independently.

77 artikla

Article 77

Muodolliset vaatimukset

Formal requirements

1. Tuomioistuimen päätökset ja määräykset on perusteltava, ja ne annetaan kirjallisina työjärjestyksen mukaisesti.

1. Decisions and orders of the Court shall be reasoned and shall be given in writing in accordance with the Rules of Procedure.

2. Tuomioistuimen päätökset ja määräykset annetaan oikeudenkäyntikielellä.

2. Decisions and orders of the Court shall be delivered in the language of proceedings.

78 artikla

Article 78

Tuomioistuimen päätökset ja eriävät mielipiteet

Decisions of the Court and dissenting opinions

1. Tuomioistuimen päätökset ja määräykset tehdään kokoonpanon enemmistöllä perussäännön mukaisesti. Jos äänet menevät tasan, puheenjohtajan ääni ratkaisee.

1. Decisions and orders of the Court shall be taken by a majority of the panel, in accordance with the Statute. In case of equal votes, the vote of the presiding judge shall prevail.

2. Kuka tahansa kokoonpanon tuomari voi poikkeustapauksissa esittää eriävän mielipiteen erillään tuomioistuimen päätöksestä.

2. In exceptional circumstances, any judge of the panel may express a dissenting opinion separately from the decision of the Court.

79 artikla

Article 79

Sovintoratkaisu

Osapuolet voivat milloin tahansa oikeudenkäynnin aikana päättää asian käsittelyn tuomioistuimen päätöksellä vahvistetulla sovintoratkaisulla. Patenttia ei voida julistaa mitättömäksi tai rajoittaa sovintoratkaisulla.

80 artikla

Päätösten julkaiseminen

Tuomioistuin voi kantajan pyynnöstä ja loukkaajan kustannuksella määrätä asianmukaisia toimenpiteitä tuomioistuimen päätöstä koskevan tiedon levittämiseksi, mukaan lukien päätöksen esillä pitäminen ja sen julkaiseminen kokonaisuudessaan tai osittain yleisissä tiedotusvälineissä.

81 artikla

Uusi oikeudenkäynti

1. Tuomioistuimen päätöksen saatua lainvoiman muutoksenhakutuomioistuin voi poikkeustapauksissa suostua hakemukseen uuden oikeudenkäynnin järjestämisestä seuraavissa tilanteissa:

a) jos uutta käsittelyä pyytävä osapuoli havaitsee tosiseikan, joka on luonteeltaan ratkaiseva ja joka ei ollut uutta käsittelyä pyytävän osapuolen tiedossa päätöksen antamishetkellä; tällaiseen pyyntöön voidaan suostua ainoastaan sellaisen teon perusteella, joka on kansallisen tuomioistuimen lopullisella päätöksellä todettu rikokseksi, tai

b) kun on kyse olennaisesta oikeudenkäyntivirheestä, erityisesti jos poissaolevalle vastaajalle ei ole annettu haastehakemusta tai vastaavaa asiakirjaa tiedoksi niin hyvissä ajoin ja siten, että hän olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa.

2. Uutta käsittelyä koskeva pyyntö on tehtävä kymmenen vuoden kuluessa päätöksen antamispäivästä, mutta viimeistään kahden kuukauden kuluessa uuden tosiseikan tai oikeudenkäyntivirheen havaitsemisesta. Pyyntöllä ei ole lykkäävää vaikutusta, ellei muu-

Settlement

The parties may, at any time in the course of proceedings, conclude their case by way of settlement, which shall be confirmed by a decision of the Court. A patent may not be revoked or limited by way of settlement.

Article 80

Publication of decisions

The Court may order, at the request of the applicant and at the expense of the infringer, appropriate measures for the dissemination of information concerning the Court's decision, including displaying the decision and publishing it in full or in part in public media.

Article 81

Rehearing

1. A request for rehearing after a final decision of the Court may exceptionally be granted by the Court of Appeal in the following circumstances:

a) on discovery of a fact by the party requesting the rehearing, which is of such a nature as to be a decisive factor and which, when the decision was given, was unknown to the party requesting the rehearing; such request may only be granted on the basis of an act which was held, by a final decision of a national court, to constitute a criminal offence; or

b) in the event of a fundamental procedural defect, in particular when a defendant who did not appear before the Court was not served with the document initiating the proceedings or an equivalent document in sufficient time and in such a way as to enable him to arrange for the defence.

2. A request for a rehearing shall be filed within 10 years of the date of the decision but not later than two months from the date of the discovery of the new fact or of the procedural defect. Such request shall not have suspensive effect unless the Court of Appeal

toksenhakutuomioistuimien päätää toisin.

3. Jos uutta käsiteltävää koskeva pyyntö on aiheellinen, muutoksenhakutuomioistuimien purkaa uudelleen tarkasteltavan päätöksen kokonaan tai osittain ja aloittaa uuteen oikeudenkäyntiin ja päätökseen johtavan menettelyn työjärjestyksen mukaisesti.

4. Uudelleen tarkasteltavan päätöksen kohteena olevaa patenttia hyödyntävien henkilöiden, jotka toimivat vilpittömässä mielessä, olisi saatava jatkaa tällaisen patentin hyödyntämistä.

82 artikla

Päätösten ja määräysten täytäntöönpano

1. Tuomioistuimien päätökset ja määräykset ovat täytäntöönpanokelpoisia kaikissa sopimusjäsenvaltioissa. Tuomioistuimien päätökseen liitetään päätöstä koskeva täytäntöönpanomääräys.

2. Päätöksen täytäntöönpano saattaa tapausten mukaan edellyttää, että asetetaan vakuus tai vastaava takuu mahdollisesti aiheutuneiden vahinkojen varalta suoritettavan vahingonkorvauksen turvaamiseksi, erityisesti kieltotuomioiden osalta.

3. Täytäntöönpanomenettelyihin sovelletaan sen sopimusjäsenvaltion lakia, jonka alueella täytäntöönpano tapahtuu, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän sopimuksen ja perussäännön soveltamista. Tuomioistuimien päätökset pannaan täytäntöön samoin edellytyksin kuin siinä sopimusjäsenvaltiossa annetut päätökset, jossa täytäntöönpano tapahtuu.

4. Jos osapuoli ei noudata tuomioistuimien määräystä, sille voidaan määrätä seuraamukseksi tuomioistuimelle suoritettava uhkasakko. Yksittäisen sakon on oltava suhteessa täytäntöön pantavan määräyksen merkitykseen, eikä se rajoita osapuolen oikeutta vaatia vahingonkorvausta tai vakuutta.

IV OSA

SIIRTYMÄMÄÄRÄYKSET

83 artikla

decides otherwise.

3. If the request for a rehearing is well-founded, the Court of Appeal shall set aside, in whole or in part, the decision under review and re-open the proceedings for a new trial and decision, in accordance with the Rules of Procedure.

4. Persons using patents which are the subject-matter of a decision under review and who act in good faith should be allowed to continue using such patents.

Article 82

Enforcement of decisions and orders

1. Decisions and orders of the Court shall be enforceable in any Contracting Member State. An order for the enforcement of a decision shall be appended to the decision by the Court.

2. Where appropriate, the enforcement of a decision may be subject to the provision of security or an equivalent assurance to ensure compensation for any damage suffered, in particular in the case of injunctions.

3. Without prejudice to this Agreement and the Statute, enforcement procedures shall be governed by the law of the Contracting Member State where the enforcement takes place. Any decision of the Court shall be enforced under the same conditions as a decision given in the Contracting Member State where the enforcement takes place.

4. If a party does not comply with the terms of an order of the Court, that party may be sanctioned with a recurring penalty payment payable to the Court. The individual penalty shall be proportionate to the importance of the order to be enforced and shall be without prejudice to the party's right to claim damages or security.

PART IV

TRANSITIONAL PROVISIONS

Article 83

1. Tämän sopimuksen voimaantulopäivää seuraavan seitsemän vuoden siirtymäkauden aikana eurooppapatentin loukkausta tai sen mitättömäksi julistamista koskeva kanne taikka eurooppapatentin suojaamille tuotteille myönnetyn lisäsuojatodistuksen loukkausta tai sen mitättömäksi julistamista koskeva kanne voidaan edelleen nostaa kansallisissa tuomioistuimissa tai muissa toimivaltaisissa kansallisissa viranomaisissa.

2. Tämän siirtymäkauden päättymisen ei vaikutakaan kansallisessa tuomioistuimessa siirtymäkauden päättyessä vireillä oleviin kanneisiin.

3. Jollei kannetta ole vielä nostettu tuomioistuimessa, ennen 1 kohdan ja soveltuviissa tapauksissa 5 kohdan mukaisen siirtymäkauden päättymistä myönnettyjen tai haettujen eurooppapatenttien haltijoilla tai hakijoilla sekä eurooppapatentin suojaamille tuotteille myönnettyjen lisäsuojatodistusten haltijoilla on mahdollisuus olla sulkea pois tuomioistuimen yksinomainen toimivalta. Tätä varten niiden on ilmoitettava pois sulkemisensa kirjaamoon viimeistään kuukautta ennen siirtymäkauden päättymistä. Pois sulkeminen tulee voimaan, kun se on merkitty rekisteriin.

4. Jollei kannetta ole vielä nostettu kansallisessa tuomioistuimessa, 3 kohdan mukaista mahdollisuutta pois sulkemiseen käyttäneet eurooppapatenttien haltijat tai hakijat taikka eurooppapatentin suojaamille tuotteille myönnettyjen lisäsuojatodistusten haltijat voivat milloin hyvänsä peruuttaa pois sulkemisen. Niiden on ilmoitettava tästä kirjaamoon. Pois sulkemisen peruuttaminen tulee voimaan, kun se on merkitty rekisteriin.

5. Viisi vuotta tämän sopimuksen voimaantulon jälkeen hallintokomitea toteuttaa patenttijärjestelmän käyttäjien laajan kuulemisen ja laatii selvityksen niiden eurooppapatenttien ja eurooppapatentin suojaamille tuotteille myönnettyjen lisäsuojatodistusten määrästä, joiden osalta kansallisissa tuomioistuimissa on edelleen nostettu 1 kohdan mukaisesti loukkausta tai mitättömäksi julista-

1. During a transitional period of seven years after the date of entry into force of this Agreement, an action for infringement or for revocation of a European patent or an action for infringement or for declaration of invalidity of a supplementary protection certificate issued for a product protected by a European patent may still be brought before national courts or other competent national authorities.

2. An action pending before a national court at the end of the transitional period shall not be affected by the expiry of this period.

3. Unless an action has already been brought before the Court, a proprietor or of an applicant for a European patent granted or applied for prior to the end of the transitional period under paragraph 1 and, where applicable, paragraph 5, as well as a holder of a supplementary protection certificate issued for a product protected by a European patent, shall have the possibility to opt out from the exclusive competence of the Court. To this end they shall notify their opt-out to the Registry by the latest one month before expiry of the transitional period. The opt-out shall take effect upon its entry into the register.

4. Unless an action has already been brought before a national court, proprietors of or applicants for European patents or holders of supplementary protection certificates issued for a product protected by a European patent who made use of the opt-out in accordance with paragraph 3 shall be entitled to withdraw their opt-out at any moment. In this event they shall notify the Registry accordingly. The withdrawal of the opt-out shall take effect upon its entry into the register.

5. Five years after the entry into force of this Agreement, the Administrative Committee shall carry out a broad consultation with the users of the patent system and a survey on the number of European patents and supplementary protection certificates issued for products protected by European patents with respect to which actions for infringement or for revocation or declaration of invalidity are

mista koskevia kanteita, sekä tämän syistä ja vaikutuksista. Tämän kuulemisen ja tuomioistuimen lausunnon perusteella hallintokomitea voi päättää jatkaa siirtymäkautta enintään seitsemällä vuodella.

V OSA

LOPPUMÄÄRÄYKSET

84 artikla

Allekirjoittaminen, ratifiointi ja liittyminen

1. Tämä sopimus on avoinna allekirjoittamista varten kaikille jäsenvaltioille 19 päivänä helmikuuta 2013.

2. Tämä sopimus ratifioidaan kunkin jäsenvaltion valtiosäännön asettamien vaatimusten mukaisesti. Ratifioimiskirjat talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön, jäljempänä 'tallettaja', huostaan.

3. Kukin tämän sopimuksen allekirjoittanut jäsenvaltio ilmoittaa sopimuksen ratifioinnista Euroopan komissiolle ratifioimiskirjansa tallettamisen yhteydessä siten kuin asetuksen (EU) N:o 1257/2012 18 artiklan 3 kohdassa on säädetty.

4. Tähän sopimukseen voivat liittyä kaikki jäsenvaltiot. Liittymisasiakirjat talletetaan tallettajan huostaan.

85 artikla

Tallettajan tehtävät

1. Tallettaja laatii tämän sopimuksen oikeaksi todistetut jäljennökset ja toimittaa ne kaikkien sopimuksen allekirjoittaneiden tai siihen liittyneiden jäsenvaltioiden hallituksille.

2. Tallettaja antaa allekirjoittaneiden tai liittyneiden jäsenvaltioiden hallituksille tiedoksi

- a) kaikki allekirjoittamiset;
- b) kaikkien ratifioimiskirjojen tai liittymis-

still brought before the national courts pursuant to paragraph 1, the reasons for this and the implications thereof. On the basis of this consultation and an opinion of the Court, the Administrative Committee may decide to prolong the transitional period by up to seven years.

PART V

FINAL PROVISIONS

Article 84

Signature, ratification and accession

1. This Agreement shall be open for signature by any Member State on 19 February 2013.

2. This Agreement shall be subject to ratification in accordance with the respective constitutional requirements of the Member States. Instruments of ratification shall be deposited with the General Secretariat of the Council of the European Union (hereinafter referred to as 'the depositary').

3. Each Member State having signed this Agreement shall notify the European Commission of its ratification of the Agreement at the time of the deposit of its ratification instrument pursuant to Article 18(3) of Regulation (EU) No 1257/2012.

4. This Agreement shall be open to accession by any Member State. Instruments of accession shall be deposited with the depositary.

Article 85

Functions of the depositary

1. The depositary shall draw up certified true copies of this Agreement and shall transmit them to the governments of all signatory or acceding Member States.

2. The depositary shall notify the governments of the signatory or acceding Member States of:

- a) any signature;
- b) the deposit of any instrument of ratifica-

kirjojen tallettamiset;
c) tämän sopimuksen voimaantulopäivän.

3. Tallettaja rekisteröi tämän sopimuksen Yhdistyneiden kansakuntien sihteeristössä.

86 artikla

Sopimuksen kesto

Tämä sopimus on voimassa rajoittamattoman ajan.

87 artikla

Tarkistaminen

1. Joko seitsemän vuotta tämän sopimuksen voimaantulon jälkeen tai sen jälkeen kun tuomioistuin on tehnyt päätöksen 2 000 loukkaustapauksessa, sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi, ja sen jälkeen tarvittaessa säännöllisin väliajoin hallintokomitea toteuttaa patenttijärjestelmän käyttäjien laajan kuulemisen, joka koskee tuomioistuimen toimintaa, tehokkuutta ja kustannustehokkuutta sekä patenttijärjestelmän käyttäjien luottamusta tuomioistuimen päätösten laatuun. Tämän kuulemisen ja tuomioistuimen lausunnon perusteella hallintokomitea voi päättää tarkistaa tätä sopimusta tuomioistuimen toiminnan parantamiseksi.

2. Hallintokomitea voi muuttaa tätä sopimusta sen mukauttamiseksi patenteja koskevaan kansainväliseen sopimukseen tai unionin oikeuteen.

3. Hallintokomitean 1 ja 2 kohdan perusteella tekemä päätös ei tule voimaan, jos jokin sopimusjäsenvaltio ilmoittaa kahdentoista kuukauden kuluessa päätöksen tekemispäivästä ja asiaan liittyvien sisäisten päätöksentekomenettelyjensä perusteella, ettei se halua päätöksen sitovan sitä. Tässä tapauksessa kutsutaan koolle sopimusjäsenvaltioiden tarkistuskonferenssi.

88 artikla

tion or accession;
c) the date of entry into force of this Agreement.

3. The depositary shall register this Agreement with the Secretariat of the United Nations.

Article 86

Duration of the Agreement

This Agreement shall be of unlimited duration.

Article 87

Revision

1. Either seven years after the entry into force of this Agreement or once 2 000 infringement cases have been decided by the Court, whichever is the later point in time, and if necessary at regular intervals thereafter, a broad consultation with the users of the patent system shall be carried out by the Administrative Committee on the functioning, efficiency and cost-effectiveness of the Court and on the trust and confidence of users of the patent system in the quality of the Court's decisions. On the basis of this consultation and an opinion of the Court, the Administrative Committee may decide to revise this Agreement with a view to improving the functioning of the Court.

2. The Administrative Committee may amend this Agreement to bring it into line with an international treaty relating to patents or Union law.

3. A decision of the Administrative Committee taken on the basis of paragraphs 1 and 2 shall not take effect if a Contracting Member State declares within twelve months of the date of the decision, on the basis of its relevant internal decision-making procedures, that it does not wish to be bound by the decision. In this case, a Review Conference of the Contracting Member States shall be convened.

Article 88

Sopimuksen kielet

1. Tämä sopimus on laadittu yhtenä kappaleena englannin, ranskan ja saksan kielellä, ja kukin teksti on yhtä todistusvoimainen.

2. Tämän sopimuksen tekstejä, jotka on laadittu muilla kuin 1 kohdassa mainituilla sopimusjäsenvaltioiden virallisilla kielillä, pidetään virallisina teksteinä, jos hallintokomitea on hyväksynyt ne. Jos eri tekstien välillä on eroja, 1 kohdassa tarkoitetut tekstit ovat ensisijaisia.

89 artikla

Voimaantulo

1. Tämä sopimus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2014 tai kolmannentoista ratifioimis- tai liittymiskirjan 84 artiklan mukaista tallettamista seuraavan neljännen kuukauden ensimmäisenä päivänä, jos tallettajiin kuuluvat ne kolme jäsenvaltiota, joissa oli voimassa suurin määrä eurooppapatentteja sopimuksen allekirjoittamisvuotta edeltäneenä vuonna, tai asetuksen (EU) N:o 1215/2012 suhdetta tähän sopimukseen koskevien kyseisen asetuksen muutosten voimaantulopäivää seuraavan neljännen kuukauden ensimmäisenä päivänä sen mukaan, mikä näistä ajankohdista on myöhäisin.

2. Tämän sopimuksen voimaantulon jälkeen tapahtuvat ratifioinnit tai liittymiset tulevat voimaan ratifioimis- tai liittymiskirjan tallettamista seuraavan neljännen kuukauden ensimmäisenä päivänä.

Tämän vakuudeksi asianmukaisesti valtuutetut allekirjoittajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Brysselissä 19 päivänä helmikuuta vuonna 2013 yhtenä kappaleena englannin, ranskan ja saksan kielellä, kaikkien kolmen tekstin ollessa yhtä todistusvoimaiset, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.

Languages of the Agreement

1. This Agreement is drawn up in a single original in the English, French and German languages, each text being equally authentic.

2. The texts of this Agreement drawn up in official languages of Contracting Member States other than those specified in paragraph 1 shall, if they have been approved by the Administrative Committee, be considered as official texts. In the event of divergences between the various texts, the texts referred to in paragraph 1 shall prevail.

Article 89

Entry into force

1. This Agreement shall enter into force on 1 January 2014 or on the first day of the fourth month after the deposit of the thirteenth instrument of ratification or accession in accordance with Article 84, including the three Member States in which the highest number of European patents had effect in the year preceding the year in which the signature of the Agreement takes place or on the first day of the fourth month after the date of entry into force of the amendments to Regulation (EU) No 1215/2012 concerning its relationship with this Agreement, whichever is the latest.

2. Any ratification or accession after the entry into force of this Agreement shall take effect on the first day of the fourth month after the deposit of the instrument of ratification or accession.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Agreement.

Done at Brussels on 19 February 2013 in English, French and German, all three texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

LIITE I

YHDISTETYN PATENTTITUOMIOISTUIMEN PERUSSÄÄNTÖ

1 artikla

Perussäännön soveltamisala

Tähän perussääntöön sisältyvät sopimuksen 1 artiklassa perustettua yhdistettyä patenttituomioistuinta koskevat institutionaaliset ja varainhoitoa koskevat järjestelyt.

I LUKU

TUOMARIT

2 artikla

Tuomarien kelpoisuus

1. Kuka tahansa henkilö, joka on jonkin sopimusjäsenvaltion kansalainen ja täyttää sopimuksen 15 artiklassa ja tässä perussäännössä asetetut vaatimukset, voidaan nimittää tuomariksi.

2. Tuomareiden on osattava hyvin ainakin yhtä Euroopan patenttiviraston virallista kieltä.

3. Patenttioikeudenkäyntejä koskeva kokemus, joka on sopimuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti osoitettava nimittämistä varten, voidaan hankkia tämän perussäännön 11 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisessa koulutuksessa.

3 artikla

Tuomarien nimittäminen

1. Tuomarit nimitetään sopimuksen 16 artiklassa esitetyn menettelyn mukaisesti.

2. Avoimna olevista paikoista on ilmoitettava julkisesti, ja ilmoituksissa on esitettävä 2 artiklan mukaiset asiaankuuluvat kelpoisuusvaatimukset. Neuvoa-antava komitea antaa lausunnon hakijoiden soveltuvuudesta tuomioistuimen tuomarin tehtävien hoitoon. Lausunnon on käsitettävä luettelo sopivimmista ehdokkaista. Luettelossa on oltava vä-

ANNEX I

STATUTE OF THE UNIFIED PATENT COURT

Article 1

Scope of the Statute

This Statute contains institutional and financial arrangements for the Unified Patent Court as established under Article 1 of the Agreement.

CHAPTER I

JUDGES

Article 2

Eligibility of judges

1. Any person who is a national of a Contracting Member State and fulfils the conditions set out in Article 15 of the Agreement and in this Statute may be appointed as a judge.

2. Judges shall have a good command of at least one official language of the European Patent Office.

3. Experience with patent litigation which has to be proven for the appointment pursuant to Article 15(1) of the Agreement may be acquired by training under Article 11(4)(a) of this Statute.

Article 3

Appointment of judges

1. Judges shall be appointed pursuant to the procedure set out in Article 16 of the Agreement.

2. Vacancies shall be publicly advertised and shall indicate the relevant eligibility criteria as set out in Article 2. The Advisory Committee shall give an opinion on candidates' suitability to perform the duties of a judge of the Court. The opinion shall comprise a list of most suitable candidates. The list shall contain at least twice as many can-

hintaan kaksi kertaa niin paljon ehdokkaita kuin on täytettäviä paikkoja. Tarvittaessa neuvoa-antava komitea voi suositella, että tuomariehdokas saa ennen nimityspäätöstä 11 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaista patenttioikeudenkäyntejä koskevaa koulutusta.

3. Hallintokomitean on tuomareita nimittäessään varmistettava paras mahdollinen oikeudellinen ja tekninen asiantuntemus sekä tuomioistuimen tasapainoinen kokoonpano, joka pohjautuu mahdollisimman laajaan maantieteelliseen jakaumaan sopimusjäsenvaltioiden kansalaisten keskuudessa.

4. Hallintokomitea nimittää niin monta tuomaria kuin on tarpeen tuomioistuimen moitteettoman toiminnan varmistamiseksi. Hallintokomitea nimittää aluksi tarvittavan määrän tuomareita vähintään yhden kokoonpanon muodostamiseksi kussakin ensimmäisen asteen tuomioistuimen jaostossa ja vähintään kahden kokoonpanon muodostamiseksi muutoksenhakutuomioistuimessa.

5. Päätoimisten tai osa-aikaisten lainoppien tuomarien ja päätoimisten teknisen pätevyyden omaavien tuomarien nimityksiä koskevassa hallintokomitean päätöksessä on mainittava se tuomioistuimen oikeusaste ja/tai se ensimmäisen asteen tuomioistuimen jaosto, johon kukin tuomari nimitetään, sekä se yksi tai useampi teknologian ala, jonka osalta teknisen pätevyyden omaava tuomari nimitetään.

6. Osa-aikaiset teknisen pätevyyden omaavat tuomarit nimitetään tuomioistuimen tuomareiksi ja otetaan tuomaripooliin heidän erityisen pätevyytensä ja kokemuksensa perusteella. Näiden tuomarien nimityksessä tuomioistuimeen on varmistettava, että kaikki teknologian alat ovat edustettuina.

4 artikla

Tuomarien toimikausi

1. Tuomarit nimitetään kuuden vuoden toimikaudeksi, joka alkaa nimityskirjassa määrättyinä päivinä. Heidät voidaan nimittää uudelleen.

2. Jos nimityskirjassa ei ole määräystä alkamispäivästä, toimikausi alkaa sinä päivänä, jona nimityskirja on päivätty.

didates as there are vacancies. Where necessary, the Advisory Committee may recommend that, prior to the decision on the appointment, a candidate judge receive training in patent litigation pursuant to Article 11(4)(a).

3. When appointing judges, the Administrative Committee shall ensure the best legal and technical expertise and a balanced composition of the Court on as broad a geographical basis as possible among nationals of the Contracting Member States.

4. The Administrative Committee shall appoint as many judges as are needed for the proper functioning of the Court. The Administrative Committee shall initially appoint the necessary number of judges for setting up at least one panel in each of the divisions of the Court of First Instance and at least two panels in the Court of Appeal.

5. The decision of the Administrative Committee appointing full-time or part-time legally qualified judges and full-time technically qualified judges shall state the instance of the Court and/or the division of the Court of First Instance for which each judge is appointed and the field(s) of technology for which a technically qualified judge is appointed.

6. Part-time technically qualified judges shall be appointed as judges of the Court and shall be included in the Pool of Judges on the basis of their specific qualifications and experience. The appointment of these judges to the Court shall ensure that all fields of technology are covered.

Article 4

Judges' term of office

1. Judges shall be appointed for a term of six years, beginning on the date laid down in the instrument of appointment. They may be re-appointed.

2. In the absence of any provision regarding the date, the term shall begin on the date of the instrument of appointment.

5 artikla

Neuvoa-antavan komitean jäsenten nimittäminen

1. Kukin sopimusjäsenvaltio ehdottaa neuvoa-antavaan komiteaan jäsentä, joka täyttää sopimuksen 14 artiklan 2 kohdassa asetetut vaatimukset.

2. Hallintokomitea nimittää neuvoa-antavan komitean jäsenet yhteisestä sopimuksesta.

6 artikla

Vala

Ennen tehtäviinsä ryhtymistä tuomarit vannovat julkisessa oikeuden istunnossa valan, jonka mukaan he suorittavat tehtävänsä puolueettomasti ja tunnollisesti sekä pitävät tuomioistuimen neuvottelut salassa.

7 artikla

Esteettömyys

1. Heti valan vannottuaan tuomarit allekirjoittavat juhlallisen vakuutuksen, jossa he lupaaavat, että he toimikautensa aikana ja sen päätyttyä kunnioittavat tehtävästään johtuvia velvollisuuksia ja varsinkin osoittavat kunniallisuutta ja pidättyvyyttä, kun heille toimikauden päätyttyä tarjotaan tiettyjä tehtäviä tai etuja.

2. Tuomarit eivät saa osallistua käsittelyyn missään asiassa, jossa

a) he ovat olleet neuvonantajana;

b) he ovat olleet osapuolena tai toimineet jonkin osapuolen puolesta;

c) heitä on pyydetty antamaan lausunto tuomioistuimen, valituslautakunnan, sovittelu- tai välityspaneeelin tai tutkintalautakunnan jäsenenä tai muussa ominaisuudessa;

d) heillä on henkilökohtainen tai taloudellinen etu kyseessä olevassa asiassa tai suhteessa johonkin osapuoleen; tai

e) he ovat johonkin osapuoleen tai osapuolten edustajaan sukulaissuhteessa.

3. Jos tuomari jostakin erityisestä syystä

Article 5

Appointment of the members of the Advisory Committee

1. Each Contracting Member State shall propose a member of the Advisory Committee who fulfils the requirements set out in Article 14(2) of the Agreement.

2. The members of the Advisory Committee shall be appointed by the Administrative Committee acting by common accord.

Article 6

Oath

Before taking up their duties judges shall, in open court, take an oath to perform their duties impartially and conscientiously and to preserve the secrecy of the deliberations of the Court.

Article 7

Impartiality

1. Immediately after taking their oath, judges shall sign a declaration by which they solemnly undertake that, both during and after their term of office, they shall respect the obligations arising therefrom, in particular the duty to behave with integrity and discretion as regards the acceptance, after they have ceased to hold office, of certain appointments or benefits.

2. Judges may not take part in the proceedings of a case in which they:

a) have taken part as adviser;

b) have been a party or have acted for one of the parties;

c) have been called upon to pronounce as a member of a court, tribunal, board of appeal, arbitration or mediation panel, a commission of inquiry or in any other capacity;

d) have a personal or financial interest in the case or in relation to one of the parties; or

e) are related to one of the parties or the representatives of the parties by family ties.

3. If, for some special reason, a judge con-

katsoo, että hänen ei tulisi osallistua tietyn asian ratkaisuun tai käsittelyyn, hänen on ilmoitettava siitä muutoksenhakutuomioistuimen presidentille tai, kun on kyse ensimmäisen asteen tuomioistuimen tuomareista, ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentille. Jos muutoksenhakutuomioistuimen presidentti tai, kun on kyse ensimmäisen asteen tuomioistuimen tuomareista, ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentti jostakin erityisestä syystä katsoo, että jonkun tuomarin ei tulisi osallistua tietyn asian käsittelyyn tai ratkaisuun tietyssä asiassa, muutoksenhakutuomioistuimen presidentin tai ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentin on perusteltava tämä kirjallisesti ja ilmoitettava asiasta asianomaiselle tuomarille.

4. Kuka tahansa käsiteltävän asian osapuoli voi vastustaa tuomarin osallistumista käsittelyyn mistä tahansa 2 kohdassa mainitusta syystä tai jos tuomarin epäillään perustellusti olevan esteellinen.

5. Tämän artiklan soveltamiseen liittyvät ongelmat ratkaistaan puheenjohtajiston päätöksellä työjärjestyksen mukaisesti. Asianomaista tuomaria on kuultava, mutta hän ei saa osallistua asiaa koskeviin neuvotteluihin.

8 artikla

Tuomarien koskemattomuus

1. Tuomareilla on lainkäytöllinen koskemattomuus. Heidän koskemattomuutensa jatkuu heidän toimikautensa päätyttyä heidän virassaan suorittamiensa toimien osalta.

2. Puheenjohtajisto voi poistaa koskemattomuuden.

3. Jos koskemattomuus on poistettu ja tuomaria vastaan pannaan vireille rikosoikeudenkäynti, asian voi sopimusjäsenvaltiossa tutkia vain tuomioistuin, joka on toimivaltainen tuomitsemaan korkeimman kansallisen tuomioistuimen jäseniä.

4. Tuomioistuimen tuomareihin sovelletaan Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta tuomarien lainkäytöllistä koskemattomuutta koskevien tässä perussäännössä esitettyjen määräysten soveltamista.

siders that he or she should not take part in the judgement or examination of a particular case, that judge shall so inform the President of the Court of Appeal accordingly or, in the case of judges of the Court of First Instance, the President of the Court of First Instance. If, for some special reason, the President of the Court of Appeal or, in the case of judges of the Court of First Instance, the President of the Court of First Instance considers that a judge should not sit or make submissions in a particular case, the President of the Court of Appeal or the President of the Court of First Instance shall justify this in writing and notify the judge concerned accordingly.

4. Any party to an action may object to a judge taking part in the proceedings on any of the grounds listed in paragraph 2 or where the judge is suspected, with good reason, of partiality.

5. Any difficulty arising as to the application of this Article shall be settled by decision of the Presidium, in accordance with the Rules of Procedure. The judge concerned shall be heard but shall not take part in the deliberations.

Article 8

Immunity of judges

1. The judges shall be immune from legal proceedings. After they have ceased to hold office, they shall continue to enjoy immunity in respect of acts performed by them in relation to their official capacity.

2. The Presidium may waive the immunity.

3. Where immunity has been waived and criminal proceedings are instituted against a judge, that judge shall be tried, in any of the Contracting Member States, only by the court competent to judge the members of the highest national judiciary.

4. The Protocol on the privileges and immunities of the European Union shall apply to the judges of the Court, without prejudice to the provisions relating to immunity from legal proceedings of judges which are set out in this Statute.

9 artikla

Tehtävien päättyminen

1. Lukuun ottamatta 4 artiklassa tarkoitettun toimikauden päättymistä tai kuolintapauksia, tuomarin tehtävät päättyvät, kun hän eroaa tehtävästään.

2. Kun tuomari eroaa, erokirje osoitetaan muutoksenhakutuomioistuimen presidentille tai, kun on kyse ensimmäisen asteen tuomioistuimen tuomareista, ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentille toimitettavaksi edelleen hallintokomitean puheenjohtajalle.

3. Tuomari jatkaa tehtävissään, kunnes hänen seuraajansa ryhtyy tehtäviinsä, paitsi jos sovelletaan 10 artiklaa.

4. Avoinnä oleva paikka täytetään nimittämällä uusi tuomari tämän edeltäjän toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

10 artikla

Tehtävistä vapauttaminen

1. Tuomari voidaan vapauttaa tehtävistään tai häneltä voidaan sen sijasta evätä oikeus muihin etuihin ainoastaan, jos puheenjohtajisto päättää, että hän ei enää täytä vaadittavia edellytyksiä tai tehtävistään johtuvia velvoitteita. Asianomaista tuomaria on kuultava, mutta hän ei saa osallistua asiaa koskeviin neuvotteluihin.

2. Tuomioistuimen kirjaamo ilmoittaa tästä päätöksestä hallintokomitean puheenjohtajalle.

3. Jos tuomari vapautetaan tehtävistään tällaisella päätöksellä, paikka tulee avoimeksi sitä koskevasta ilmoituksesta.

11 artikla

Koulutus

1. Tuomareille annetaan asianmukaista ja säännöllistä koulutusta sopimuksen 19 artiklan mukaisesti perustetun koulutusohjelman mukaisesti. Puheenjohtajisto hyväksyy koulutusta koskevat säännöt, joilla varmistetaan koulutusohjelman toteuttaminen ja yleinen

Article 9

End of duties

1. Apart from replacement after expiry of a judge's term pursuant to Article 4, or death, the duties of a judge shall end when that judge resigns.

2. Where a judge resigns, the letter of resignation shall be addressed to the President of the Court of Appeal or, in the case of judges of the Court of First Instance, the President of the Court of First Instance for transmission to the Chairman of the Administrative Committee.

3. Save where Article 10 applies, a judge shall continue to hold office until that judge's successor takes up his or her duties.

4. Any vacancy shall be filled by the appointment of a new judge for the remainder of his or her predecessor's term.

Article 10

Removal from office

1. A judge may be deprived of his or her office or of other benefits only if the Presidium decides that that judge no longer fulfils the requisite conditions or meets the obligations arising from his or her office. The judge concerned shall be heard but shall not take part in the deliberations.

2. The Registrar of the Court shall communicate this decision to the Chairman of the Administrative Committee.

3. In the case of a decision depriving a judge of his or her office, a vacancy shall arise upon that notification.

Article 11

Training

1. Appropriate and regular training of judges shall be provided for within the training framework set up under Article 19 of the Agreement. The Presidium shall adopt Training Regulations ensuring the implementation and overall coherence of the training frame-

johdonmukaisuus.

2. Koulutusohjelman on toimittava foorumina asiantuntemuksen vaihdolle ja keskustelulle, erityisesti siten, että:

- a) järjestetään kursseja, konferensseja, seminaareja, työpajoja ja symposiumeja;
- b) tehdään yhteistyötä kansainvälisten organisaatioiden ja koulutuslaitosten kanssa teollis- ja tekijänoikeuksien alalla; sekä
- c) edistetään ja tuetaan ammatillista jatkokoulutusta.

3. Laaditaan vuotuinen työohjelma ja koulutusta koskevat suuntaviivat, joihin on sisällyttävä kunkin tuomarin osalta vuotuinen koulutussuunnitelma, jossa määritetään hänen tärkeimmät koulutustarpeensa koulutusta koskevien sääntöjen mukaisesti.

4. Koulutusohjelmassa on lisäksi:

- a) varmistettava tuomioistuimen tuomarihakkaiden ja uusien tuomarien asianmukainen koulutus;
- b) tuettava hankkeita, joiden tarkoituksena on helpottaa yhteistyötä edustajien, patenttiasiamiesten ja tuomioistuimen välillä.

12 artikla

Palkka

Hallintokomitea vahvistaa muutoksenhakutuomioistuimen presidentin, ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentin, tuomarien, kirjaajan, apulaiskirjaajan ja henkilöstön palikat.

II LUKU

ORGANISAATIOTA KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

1 JAKSO

Yhteiset määräykset

13 artikla

Muutoksenhakutuomioistuimen presidentti

1. Muutoksenhakutuomioistuimen kaikki tuomarit valitsevat keskuudestaan muutoksenhakutuomioistuimen presidentin kolmen

work.

2. The training framework shall provide a platform for the exchange of expertise and a forum for discussion, in particular by:

- a) organising courses, conferences, seminars, workshops and symposia;
- b) cooperating with international organisations and education institutes in the field of intellectual property; and
- c) promoting and supporting further vocational training.

3. An annual work programme and training guidelines shall be drawn up, which shall include for each judge an annual training plan identifying that judge's main training needs in accordance with the Training Regulations.

4. The training framework shall in addition:

- a) ensure appropriate training for candidate-judges and newly appointed judges of the Court;
- b) support projects aimed at facilitating cooperation between representatives, patent attorneys and the Court.

Article 12

Remuneration

The Administrative Committee shall set the remuneration of the President of the Court of Appeal, the President of the Court of First Instance, the judges, the Registrar, the Deputy-Registrar and the staff.

CHAPTER II

ORGANISATIONAL PROVISIONS

SECTION 1

Common provisions

Article 13

President of the Court of Appeal

1. The President of the Court of Appeal shall be elected by all judges of the Court of Appeal for a term of three years, from among

vuoden toimikaudeksi. Muutoksenhakutuomioistuimen presidentti voidaan valita kahdesti uudelleen.

2. Muutoksenhakutuomioistuimen presidentti valitaan salaisella äänestyksellä. Valituksi tulee ehdottoman ääntenemmistön saanut tuomari. Jos kukaan tuomareista ei saa ehdotonta ääntenemmistöä, pidetään toinen äänestyskierros, jolloin valituksi tulee siinä eniten ääniä saanut tuomari.

3. Muutoksenhakutuomioistuimen presidentti johtaa muutoksenhakutuomioistuimen lainkäyttöä ja hallintoa sekä toimii täysistunnossa kokoontuvan muutoksenhakutuomioistuimen puheenjohtajana.

4. Jos muutoksenhakutuomioistuimen presidentin tehtävä päättyy ennen hänen toimikautensa päättymistä, hänelle valitaan seuraaja jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

14 artikla

Ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentti

1. Ensimmäisen asteen tuomioistuimen kaikki päätoimiset tuomarit valitsevat keskuudestaan ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentin kolmen vuoden toimikaudeksi. Ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentti voidaan valita kahdesti uudelleen.

2. Ensimmäisen asteen tuomioistuimen ensimmäisen presidentin on oltava sen sopimusjäsenvaltion kansalainen, jonka alueella keskusjaoston toimipaikka sijaitsee.

3. Ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentti johtaa ensimmäisen asteen tuomioistuimen lainkäyttöä ja hallintoa.

4. Edellä olevan 13 artiklan 2 ja 4 kohtaa sovelletaan vastaavasti ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidenttiin.

15 artikla

Puheenjohtajisto

1. Puheenjohtajisto muodostuu muutoksenhakutuomioistuimen presidentistä, joka toimii sen puheenjohtajana, ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentistä, kahdesta muu-

their number. The President of the Court of Appeal may be re-elected twice.

2. The elections of the President of the Court of Appeal shall be by secret ballot. A judge obtaining an absolute majority shall be elected. If no judge obtains an absolute majority, a second ballot shall be held and the judge obtaining the most votes shall be elected.

3. The President of the Court of Appeal shall direct the judicial activities and the administration of the Court of Appeal and chair the Court of Appeal sitting as a full Court.

4. If the office of the President of the Court of Appeal falls vacant before the date of expiry of his or her term, a successor shall be elected for the remainder thereof.

Article 14

President of the Court of First Instance

1. The President of the Court of First Instance shall be elected by all judges of the Court of First Instance who are full-time judges, for a term of three years, from among their number. The President of the Court of First Instance may be re-elected twice.

2. The first President of the Court of First Instance shall be a national of the Contracting Member State hosting the seat of the central division.

3. The President of the Court of First Instance shall direct the judicial activities and the administration of the Court of First Instance.

4. Article 13(2) and (4), shall by analogy apply to the President of the Court of First Instance.

Article 15

Presidium

1. The Presidium shall be composed of the President of the Court of Appeal, who shall act as chairperson, the President of the Court of First Instance, two judges of the Court of

toksenhakutuomioistuimen tuomarien keskuudesta valitusta tuomarista, kolmesta ensimmäisen asteen tuomioistuimen tuomarien keskuudesta valitusta tuomioistuimen päätoimisesta tuomarista, sekä kirjaajasta, joka on äänioikeudeton jäsen.

2. Puheenjohtajisto hoitaa tehtäviään tämän perussäännön mukaisesti. Se voi siirtää tiettyjä tehtäviä yhdelle jäsenistään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sen omaa vastuuta.

3. Puheenjohtajisto on vastuussa tuomioistuimen hallinnoinnista, ja erityisesti se

a) laatii työjärjestyksen muuttamista koskevat sopimuksen 41 artiklan mukaiset ehdotukset ja tuomioistuimen varainhoitosääntöjä koskevat ehdotukset;

b) valmistelee tuomioistuimen vuotuisen talousarvion, tilinpäätöksen ja vuosikertomuksen ja toimittaa ne budjettikomitealle;

c) laatii tuomarien koulutusohjelmaa koskevat suuntaviivat ja valvoo niiden täytäntöönpanoa;

d) tekee päätökset kirjaajan ja apulaiskirjaajan nimittämisestä ja vapauttamisesta tehtävistä;

e) vahvistaa kirjaamoja sekä alakirjaamoja koskevat säännöt;

f) antaa sopimuksen 83 artiklan 5 kohdan mukaisen lausunnon.

4. Kirjaaja ei osallistu 7, 8, 10 ja 22 artiklassa tarkoitettujen puheenjohtajiston päätösten tekemiseen.

5. Puheenjohtajisto voi tehdä päteviä päätöksiä ainoastaan kun sen kaikki jäsenet ovat läsnä tai asianmukaisesti edustettuina. Päätökset tehdään äänten enemmistöllä.

16 artikla

Henkilöstö

1. Tuomioistuimen virkamiesten ja muiden työntekijöiden tehtävänä on avustaa muutoksenhakutuomioistuimen presidenttiä, ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidenttiä, tuomareita ja kirjaajaa. He ovat kirjaajan alaisia muutoksenhakutuomioistuimen presidentin ja ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentin valvonnassa.

2. Hallintokomitea vahvistaa tuomioistui-

Appeal elected from among their number, three judges of the Court of First Instance who are fulltime judges of the Court elected from among their number, and the Registrar as a non-voting member.

2. The Presidium shall exercise its duties in accordance with this Statute. It may, without prejudice to its own responsibility, delegate certain tasks to one of its members.

3. The Presidium shall be responsible for the management of the Court and shall in particular:

a) draw up proposals for the amendment of the Rules of Procedure in accordance with Article 41 of the Agreement and proposals regarding the Financial Regulations of the Court;

b) prepare the annual budget, the annual accounts and the annual report of the Court and submit them to the Budget Committee;

c) establish the guidelines for the training programme for judges and supervise the implementation thereof;

d) take decisions on the appointment and removal of the Registrar and the Deputy-Registrar;

e) lay down the rules governing the Registry including the sub-registries;

f) give an opinion in accordance with Article 83(5) of the Agreement.

4. Decisions of the Presidium referred to in Articles 7, 8, 10 and 22 shall be taken without the participation of the Registrar.

5. The Presidium can take valid decisions only when all members are present or duly represented. Decisions shall be taken by a majority of the votes.

Article 16

Staff

1. The officials and other servants of the Court shall have the task of assisting the President of the Court of Appeal, the President of the Court of First Instance, the judges and the Registrar. They shall be responsible to the Registrar, under the authority of the President of the Court of Appeal and the President of the Court of First Instance.

2. The Administrative Committee shall es-

men virkamiesten ja muiden työntekijöiden henkilöstösäännöt.

17 artikla

Lomakaudet

1. Muutoksenhakutuomioistuimen presidentti vahvistaa puheenjohtajistoa kuultuaan lomakausien keston ja virallisten vapaapäivien noudattamista koskevat säännöt.

2. Lomakausien aikana muutoksenhakutuomioistuimen presidentin ja ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentin tehtäviä voi hoitaa kuka tahansa tuomari, jota kyseessä oleva presidentti pyytää niin tekemään. Kiireellisissä tapauksissa muutoksenhakutuomioistuimen presidentti voi kutsua tuomareita koolle.

3. Muutoksenhakutuomioistuimen presidentti voi asianmukaisissa olosuhteissa myöntää virkavapaata muutoksenhakutuomioistuimen tuomareille ja ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentti ensimmäisen asteen tuomioistuimen tuomareille.

2 JAKSO

Ensimmäisen asteen tuomioistuin

18 artikla

Paikallis- tai aluejaoston perustaminen ja lakkauttaminen

1. Paikallis- tai aluejaoston perustamiseksi esitettävä yhden tai useamman sopimusjäsenvaltion pyyntö osoitetaan hallintokomitean puheenjohtajalle. Siinä on ilmoitettava paikallis- tai aluejaoston toimipaikka.

2. Paikallis- tai aluejaoston perustamisesta tehtävässä hallintokomitean päätöksessä ilmoitetaan kyseisen jaoston tuomarien lukumäärä, ja päätös on julkinen.

3. Hallintokomitea tekee päätöksen paikallis- tai aluejaoston lakkauttamisesta sen sopimusjäsenvaltion pyynnöstä, jossa paikallisjaosto sijaitsee, tai aluejaostoon osallistuvien sopimusjäsenvaltioiden pyynnöstä. Paikallis-

establish the Staff Regulations of officials and other servants of the Court.

Article 17

Judicial vacations

1. After consulting the Presidium, the President of the Court of Appeal shall establish the duration of judicial vacations and the rules on observing official holidays.

2. During the period of judicial vacations, the functions of the President of the Court of Appeal and of the President of the Court of First Instance may be exercised by any judge invited by the respective President to that effect. In cases of urgency, the President of the Court of Appeal may convene the judges.

3. The President of the Court of Appeal or the President of the Court of First Instance may, in proper circumstances, grant leave of absence to respectively judges of the Court of Appeal or judges of the Court of First Instance.

SECTION 2

The Court of First Instance

Article 18

Setting up and discontinuance of a local or regional division

1. A request from one or more Contracting Member States for the setting up of a local or regional division shall be addressed to the Chairman of the Administrative Committee. It shall indicate the seat of the local or regional division.

2. The decision of the Administrative Committee setting up a local or regional division shall indicate the number of judges for the division concerned and shall be public.

3. The Administrative Committee shall decide to discontinue a local or regional division at the request of the Contracting Member State hosting the local division or the Contracting Member States participating in

tai aluejaoston lakkauttamista koskevassa päätöksessä on ilmoitettava päivämäärä, jonka jälkeen jaoston käsiteltäväksi ei voida enää antaa uusia asioita, ja jaoston lakkauttamispäivä.

4. Paikallis- tai aluejaostoon määrätty tuomarit määrätään keskusjaostoon kyseisen paikallis- tai aluejaoston lakkauttamispäivästä, ja jaostossa vielä vireillä olevat asiat sekä alakirjaamo ja kaikki sen asiakirjat siirretään keskusjaostoon.

19 artikla

Kokoonpanot

1. Tuomarien osoittamisesta ja asioiden jakamisesta jaostossa sen kokoonpanoille määrätään työjärjestyksessä. Yksi kokoonpanon tuomareista nimetään puheenjohtajana toimivaksi tuomariksi työjärjestyksen mukaisesti.

2. Kokoonpanot voivat työjärjestyksen mukaisesti siirtää tietyt tehtävät yhdelle tai useammalle tuomareistaan.

3. Työjärjestyksen mukaisesti kuhunkin jaostoon voidaan nimetä pysyvä tuomari, joka käsittelee kiireelliset tapaukset.

4. Tapauksissa, joissa asiaa käsittelee sopimuksen 8 artiklan 7 kohdan mukaisesti yksi tuomari tai pysyvä tuomari tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti, kyseinen tuomari suorittaa kokoonpanon kaikki tehtävät.

5. Yksi kokoonpanon tuomareista toimii työjärjestyksen mukaisesti esittelijänä.

20 artikla

Tuomaripooli

1. Kirjaaja laatii luettelon, jossa ovat tuomaripoolin tuomareiden nimet. Kunkin tuomarin osalta luettelossa esitetään vähintään kyseessä olevan tuomarin kielitaito, teknologian ja kokemuksen ala sekä hänen aiemmin käsittelemänsä asiat.

2. Ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentille osoitetussa pyynnössä osoittaa

the regional division. The decision to discontinue a local or regional division shall state the date after which no new cases may be brought before the division and the date on which the division will cease to exist.

4. As from the date on which a local or regional division ceases to exist, the judges assigned to that local or regional division shall be assigned to the central division, and cases still pending before that local or regional division together with the sub-registry and all of its documentation shall be transferred to the central division.

Article 19

Panels

1. The allocation of judges and the assignment of cases within a division to its panels shall be governed by the Rules of Procedure. One judge of the panel shall be designated as the presiding judge, in accordance with the Rules of Procedure.

2. The panel may delegate, in accordance with the Rules of Procedure, certain functions to one or more of its judges.

3. A standing judge for each division to hear urgent cases may be designated in accordance with the Rules of Procedure.

4. In cases where a single judge in accordance with Article 8(7) of the Agreement, or a standing judge, in accordance with paragraph 3 of this Article, hears a case that judge shall carry out all functions of a panel.

5. One judge of the panel shall act as Rapporteur, in accordance with the Rules of Procedure.

Article 20

Pool of Judges

1. A list with the names of the judges included in the Pool of Judges shall be drawn up by the Registrar. In relation to each judge, the list shall at least indicate the linguistic skills, the field of technology and experience of, as well as the cases previously handled by, that judge.

2. A request addressed to the President of the Court of First Instance to assign a judge

tuomaripoolista tuomari on ilmoitettava erityisesti asian kohde, kokoonpanon tuomarien käyttämä Euroopan patenttiviraston virallinen kieli, oikeudenkäyntikieli ja vaadittu teknologian ala.

3 JAKSO

Muutoksenhakutuomioistuin

21 artikla

Kokoonpanot

1. Tuomarien osoittamisesta ja asioiden jakamisesta kokoonpanoille määrätään työjärjestyksessä. Yksi kokoonpanon tuomareista nimitetään puheenjohtajana toimivaksi tuomariksi työjärjestyksen mukaisesti.

2. Muutoksenhakutuomioistuin voi puheenjohtajana toimivan tuomarin ehdotuksesta päättää saattaa asian täysistunnon käsiteltäväksi, jos asia on poikkeuksellisen tärkeä ja erityisesti jos päätös voi vaikuttaa tuomioistuimen oikeuskäytännön yhtenäisyyteen ja johdonmukaisuuteen.

3. Kokoonpanot voivat työjärjestyksen mukaisesti siirtää tietyt tehtävät yhdelle tai useammalle tuomareistaan.

4. Yksi kokoonpanon tuomareista toimii työjärjestyksen mukaisesti esittelijänä.

4 JAKSO

Kirjaamo

22 artikla

Kirjaajan nimittäminen ja vapauttaminen tehtävistä

1. Puheenjohtajisto nimittää tuomioistuinten kirjaajan kuuden vuoden toimikaudeksi. Kirjaaja voidaan nimittää uudeksi toimikaudeksi.

2. Kaksi viikkoa ennen kirjaajan nimittämispäivää muutoksenhakutuomioistuimen

from the Pool of Judges shall indicate, in particular, the subject-matter of the case, the official language of the European Patent Office used by the judges of the panel, the language of the proceedings and the field of technology required.

SECTION 3

The Court of Appeal

Article 21

Panels

1. The allocation of judges and the assignment of cases to panels shall be governed by the Rules of Procedure. One judge of the panel shall be appointed as the presiding judge, in accordance with the Rules of Procedure.

2. When a case is of exceptional importance, and in particular when the decision may affect the unity and consistency of the case law of the Court, the Court of Appeal may decide, on the basis of a proposal from the presiding judge, to refer the case to the full Court.

3. The panel may delegate, in accordance with the Rules of Procedure, certain functions to one or more of its judges.

4. One judge of the panel shall act as Rapporteur, in accordance with the Rules of Procedure.

SECTION 4

The Registry

Article 22

Appointment and removal from office of the Registrar

1. The Presidium shall appoint the Registrar of the Court for a term of six years. The Registrar may be re-appointed.

2. Two weeks before the date fixed for appointing the Registrar, the President of the

presidentti antaa puheenjohtajistolle tiedoksi tointa varten toimitetut hakemukset.

3. Ennen tehtäviinsä ryhtymistä kirjaaja vannoo puheenjohtajistossa valan, jonka mukaan hän suorittaa kirjaajan tehtävät puolueettomasti ja tunnollisesti.

4. Kirjaaja voidaan vapauttaa tehtävistään vain, jos hän ei enää täytä tehtävistään johtuvia velvoitteita. Puheenjohtajisto tekee päätöksensä kirjaajaa kuultuaan.

5. Jos kirjaajan toimi tulee avoimeksi ennen toimikauden päättymistä, puheenjohtajisto nimittää uuden kirjaajan kuuden vuoden toimikaudeksi.

6. Kirjaajan ollessa poissa tai estynyt hoitamasta tehtäviään tai jos tämä toimi on avoimena, muutoksenhakutuomioistuimen presidentti nimeää puheenjohtajistoa kuultuaan tuomioistuimen henkilöstöön kuuluvan hoitamaan kirjaajan tehtäviä.

23 artikla

Kirjaajan tehtävät

1. Kirjaaja avustaa tuomioistuinta, muutoksenhakutuomioistuimen presidenttiä, ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidenttiä ja tuomareita heidän tehtäviensä suorittamisessa. Kirjaaja on vastuussa kirjaamon toiminnan järjestämisestä ja toiminnasta muutoksenhakutuomioistuimen presidentin valvonnassa.

2. Kirjaaja on vastuussa erityisesti seuraavista tehtävistä:

a) tiedot kaikista tuomioistuimessa käsiteltävänä olevista asioista sisältävän rekisterin pitäminen;

b) sopimuksen 18 artiklan, 48 artiklan 3 kohdan ja 57 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadittujen luetteloiden pitäminen ja hallinnointi;

c) luettelon pitäminen ja julkaiseminen sopimuksen 83 artiklan mukaisista pois sulkemista ja pois sulkemisen peruuttamista koskevista ilmoituksista;

d) tuomioistuimen päätösten julkaiseminen, jollei luottamuksellisten tietojen suojasta muuta johdu;

e) vuosikertomusten julkaiseminen tilasto-

Court of Appeal shall inform the Presidium of the applications which have been submitted for the post.

3. Before taking up his or her duties, the Registrar shall take oath before the Presidium to perform the duties of the Registrar impartially and conscientiously.

4. The Registrar may be removed from office only if the Registrar no longer meets the obligations arising from his or her office. The Presidium shall take its decision after having heard the Registrar.

5. If the office of the Registrar falls vacant before the date of expiry of the term thereof, the Presidium shall appoint a new Registrar for a term of six years.

6. If the Registrar is absent or prevented from attending or where such post is vacant, the President of the Court of Appeal after having consulted the Presidium shall designate a member of the staff of the Court to carry out the duties of the Registrar.

Article 23

Duties of the Registrar

1. The Registrar shall assist the Court, the President of the Court of Appeal, the President of the Court of First Instance and the judges in the performance of their functions. The Registrar shall be responsible for the organisation and activities of the Registry under the authority of the President of the Court of Appeal.

2. The Registrar shall in particular be responsible for:

a) keeping the register which shall include records of all cases before the Court;

b) keeping and administering lists drawn up in accordance with Articles 18, 48(3) and 57(2) of the Agreement;

c) keeping and publishing a list of notifications and withdrawals of opt-outs in accordance with Article 83 of the Agreement;

d) publishing the decisions of the Court, subject to the protection of confidential information;

e) publishing annual reports with statistical

tietoineen; sekä

f) sen varmistaminen, että sopimuksen 83 artiklan mukaiset pois sulkemista koskevat tiedot ilmoitetaan Euroopan patenttivirastolle.

24 artikla

Rekisterin pitäminen

1. Yksityiskohtaiset säännöt tuomioistuimen rekisterin pitämisestä ovat puheenjohtajiston hyväksymissä kirjaamoa koskevissa säännöissä.

2. Kirjaamon asiakirjojen saatavuutta koskevat säännöt vahvistetaan työjärjestyksessä.

25 artikla

Alakirjaamot ja apulaiskirjaaja

1. Puheenjohtajisto nimittää apulaiskirjaajan kuuden vuoden toimikaudeksi. Apulaiskirjaaja voidaan nimittää uudeksi toimikaudeksi.

2. Sovelletaan 22 artiklan 2–6 kohtaa vastaavasti.

3. Apulaiskirjaaja on vastuussa alakirjaamojen toiminnan järjestämisestä ja toiminnasta kirjaajan ja ensimmäisen asteen tuomioistuimen presidentin valvonnassa. Apulaiskirjaajan tehtäviin kuuluu erityisesti:

a) pitää kirjaa kaikista ensimmäisen asteen tuomioistuimen käsiteltäviksi saatetuista asioista;

b) ilmoittaa kirjaamoon kaikki ensimmäisen asteen tuomioistuimen käsiteltäviksi saatetut asiat.

4. Apulaiskirjaaja avustaa ensimmäisen asteen tuomioistuimen jaostoja myös hallinnollisissa ja toimistotehtävissä.

III LUKU

VARAINHOITOA KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

26 artikla

data; and

f) ensuring that the information on opt-outs in accordance with Article 83 of the Agreement is notified to the European Patent Office.

Article 24

Keeping of the register

1. Detailed rules for keeping the register of the Court shall be prescribed in the Rules governing the Registry, adopted by the Presidium.

2. The rules on access to documents of the Registry shall be provided for in the Rules of Procedure.

Article 25

Sub-registries and Deputy-Registrar

1. A Deputy-Registrar shall be appointed for a term of six years by the Presidium. The Deputy-Registrar may be re-appointed.

2. Article 22(2) to (6) shall apply by analogy.

3. The Deputy-Registrar shall be responsible for the organisation and activities of sub-registries under the authority of the Registrar and the President of the Court of First Instance. The duties of the Deputy-Registrar shall in particular include:

a) keeping records of all cases before the Court of First Instance;

b) notifying every case before the Court of First Instance to the Registry.

4. The Deputy-Registrar shall also provide administrative and secretarial assistance to the divisions of the Court of First Instance.

CHAPTER III

FINANCIAL PROVISIONS

Article 26

Talousarvio

1. Budjettikomitea hyväksyy talousarvion puheenjohtajiston ehdotuksesta. Talousarvio laaditaan varainhoitosäännöissä vahvistettujen yleisesti hyväksytyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaisesti, jotka on vahvistettu 33 artiklan mukaisesti.

2. Puheenjohtajisto voi talousarvion puitteissa ja varainhoitosääntöjen mukaisesti siirtää varoja budjettikohdasta tai alakohdasta toiseen.

3. Kirjaaja vastaa talousarvion täytäntöönpanosta varainhoitosääntöjen mukaisesti.

4. Kirjaajan on vuosittain annettava talousarvion täytäntöönpanoa koskeva edellisen varainhoitovuoden tilinpäätös, jonka puheenjohtajisto hyväksyy.

27 artikla

Menojen hyväksyminen

1. Talousarvioon otetut menot hyväksytään yhdeksi tilikaudeksi, jollei varainhoitosäännöissä toisin määrätä.

2. Muut kuin henkilöstömenoihin liittyvät määrärahat, jotka ovat tilikauden lopulla käyttämättä, voidaan varainhoitosääntöjen mukaisesti siirtää, ei kuitenkaan seuraavan tilikauden loppua kauemmaksi.

3. Määrärahat jaetaan budjettikohtiin menotyyppiin ja käyttötarkoituksen mukaan, ja budjettikohdat jaotellaan tarvittavassa määrin varainhoitosääntöjen mukaisesti.

28 artikla

Ennakoimattomia menoja koskevat määrärahat

1. Tuomioistuimen talousarvio voi sisältää määrärahoja ennakoimattomia menoja varten.

2. Tuomioistuimen on saatava budjettikomitealta etukäteen lupa näiden määrärahojen

Budget

1. The budget shall be adopted by the Budget Committee on a proposal from the Presidium. It shall be drawn up in accordance with the generally accepted accounting principles laid down in the Financial Regulations, established in accordance with Article 33.

2. Within the budget, the Presidium may, in accordance with the Financial Regulations, transfer funds between the various headings or subheadings.

3. The Registrar shall be responsible for the implementation of the budget in accordance with the Financial Regulations.

4. The Registrar shall annually make a statement on the accounts of the preceding financial year relating to the implementation of the budget which shall be approved by the Presidium.

Article 27

Authorisation for expenditure

1. The expenditure entered in the budget shall be authorised for the duration of one accounting period unless the Financial Regulations provide otherwise.

2. In accordance with the Financial Regulations, any appropriations, other than those relating to staff costs, which are unexpended at the end of the accounting period may be carried forward, but not beyond the end of the following accounting period.

3. Appropriations shall be set out under different headings according to type and purpose of the expenditure, and subdivided, to the extent necessary, in accordance with the Financial Regulations.

Article 28

Appropriations for unforeseeable expenditure

1. The budget of the Court may include appropriations for unforeseeable expenditure.

2. The employment of these appropriations by the Court shall be subject to the prior ap-

käyttöön.

29 artikla

Tilikausi

Tilikausi alkaa 1 päivänä tammikuuta ja päättyy 31 päivänä joulukuuta.

30 artikla

Talousarvion valmistelu

Puheenjohtajisto toimittaa tuomioistuimen talousarvioarvioesityksen budjettikomitealle viimeistään varainhoitosäännöissä määrättyinä ajankohtana.

31 artikla

Alustava talousarvio

1. Jos budjettikomitea ei ole hyväksynyt talousarviota tilikauden alkuun mennessä, menoja voidaan suorittaa kuukausittain kunkin budjettikohdan tai muun talousarvion jaotteen mukaan ja varainhoitosääntöjen mukaisesti siten, että käytetään enintään yksi kahdestoistaosa edellisen tilikauden talousarviomäärärahoista, edellyttäen kuitenkin, että puheenjohtajiston käyttöön näin asetut määrärahat eivät ylitä yhtä kahdestoistaosaa talousarvioesityksen määrärahoista.

2. Budjettikomitea voi 1 kohdan muita määräyksiä noudattaen sallia menot, jotka ylittävät yhden kahdestoistaosan edellisen tilikauden talousarviomäärärahoista.

32 artikla

Tilintarkastus

1. Riippumattomat tilintarkastajat tarkastavat tuomioistuimen vuotuisen tilinpäätöksen. Budjettikomitea nimeää tilintarkastajat ja tarvittaessa erottaa heidät.

2. Tilintarkastuksella, joka on suoritettava ammattimaista tilintarkastusta koskevien standardien mukaisesti ja tarvittaessa paikan päällä, varmistetaan, että talousarvio on pan-

proval of the Budget Committee.

Article 29

Accounting period

The accounting period shall commence on 1 January and end on 31 December.

Article 30

Preparation of the budget

The Presidium shall submit the draft budget of the Court to the Budget Committee no later than the date prescribed in the Financial Regulations.

Article 31

Provisional budget

1. If, at the beginning of the accounting period, the budget has not been adopted by the Budget Committee, expenditure may be effected on a monthly basis per heading or other division of the budget, in accordance with the Financial Regulations, up to one-twelfth of the budget appropriations for the preceding accounting period, provided that the appropriations thus made available to the Presidium do not exceed one-twelfth of those provided for in the draft budget.

2. The Budget Committee may, subject to the observance of the other provisions laid down in paragraph 1, authorise expenditure in excess of one-twelfth of the budget appropriations for the preceding accounting period.

Article 32

Auditing of accounts

1. The annual financial statements of the Court shall be examined by independent auditors. The auditors shall be appointed and if necessary dismissed by the Budget Committee.

2. The audit, which shall be based on professional auditing standards and shall take place, if necessary, in situ, shall ascertain that the budget has been implemented in a lawful

tu täytäntöön laillisesti ja moitteettomasti sekä että tuomioistuimen taloushallinnossa on noudatettu taloudellisuuden ja moitteettoman varainhoidon periaatteita. Tilintarkastajien on laadittava kunkin tilikauden päätyttyä kertomus, joka sisältää allekirjoitetun tarkastuslausuman.

3. Puheenjohtajisto toimittaa budjettikomitealle tuomioistuimen vuotuisen tilinpäätöksen, vuotuisen talousarvion täytäntöönpanoa koskevan kertomuksen edelliseltä tilikaudelta ja tilintarkastuskertomuksen.

4. Budjettikomitea hyväksyy vuotuisen tilinpäätöksen ja tilintarkastuskertomuksen ja myöntää puheenjohtajistolle vastuuvapauden talousarvion täytäntöönpanosta.

33 artikla

Varainhoitosäännöt

1. Hallintokomitea hyväksyy varainhoitosäännöt. Hallintokomitea muuttaa niitä tuomioistuimen ehdotuksesta.

2. Varainhoitosäännöissä määrätään erityisesti seuraavista seikoista:

a) talousarvion laadintaa ja täytäntöönpanoa sekä tilintekoa ja tilintarkastusta koskevat järjestelyt;

b) menetelmät ja menettelyt, joilla maksut ja rahoitusosuudet, mukaan lukien sopimuksen 37 artiklassa edellytetyt ensimmäiset rahoitusosuudet, asetetaan tuomioistuimen käyttöön;

c) tulojen ja menojen hyväksyjien ja tilinpitäjien vastuuta koskevat säännöt ja heidän valvontaansa koskevat järjestelyt; sekä

d) yleisesti hyväksytyt kirjanpitoperiaatteet, joiden pohjalta talousarvio ja vuotuinen tilinpäätös on laadittava.

IV LUKU

MENETTELYÄ KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

34 artikla

and proper manner and that the financial administration of the Court has been conducted in accordance with the principles of economy and sound financial management. The auditors shall draw up a report after the end of each accounting period containing a signed audit opinion.

3. The Presidium shall submit to the Budget Committee the annual financial statements of the Court and the annual budget implementation statement for the preceding accounting period, together with the auditors' report.

4. The Budget Committee shall approve the annual accounts together with the auditors' report and shall discharge the Presidium in respect of the implementation of the budget.

Article 33

Financial Regulations

1. The Financial Regulations shall be adopted by the Administrative Committee. They shall be amended by the Administrative Committee on a proposal from the Court.

2. The Financial Regulations shall lay down in particular:

a) arrangements relating to the establishment and implementation of the budget and for the rendering and auditing of accounts;

b) the method and procedure whereby the payments and contributions, including the initial financial contributions provided for in Article 37 of the Agreement are to be made available to the Court;

c) the rules concerning the responsibilities of authorising and accounting officers and the arrangements for their supervision; and

d) the generally accepted accounting principles on which the budget and the annual financial statements are to be based.

CHAPTER IV

PROCEDURAL PROVISIONS

Article 34

Päätösneuvottelujen luottamuksellisuus

Tuomioistuimen päätösneuvottelut ovat salaisia ja pysyvät sellaisina.

35 artikla

Päätökset

1. Jos kokoonpanossa on parillinen luku tuomareita, tuomioistuimen päätökset tehdään kokoonpanon enemmistöllä. Jos äänet menevät tasan, puheenjohtajan ääni ratkaisee.

2. Jos jonkin kokoonpanon tuomari on estynyt olemasta läsnä, toisen kokoonpanon tuomari voidaan kutsua osallistumaan asian käsittelyyn työjärjestyksen mukaisesti.

3. Tapauksissa, joissa muutoksenhakutuomioistuimen on tämän perussäännön nojalla tehtävä päätös täysistunnossa, tällainen päätös on pätevä vain, jos sen on tehnyt vähintään 3/4:n enemmistö täysistuntoon kuuluvista tuomareista.

4. Tuomioistuimen päätöksiin sisällytetään päätöksen tehneiden tuomareiden nimet.

5. Päätöksen tehneet tuomarit, muutoksenhakutuomioistuimen päätösten osalta kirjaaja ja ensimmäisen asteen tuomioistuimen päätösten osalta apulaiskirjaaja allekirjoittavat päätökset. Ne luetaan julkisessa istunnossa.

36 artikla

Eriävät mielipiteet

Kokoonpanon tuomarin sopimuksen 78 artiklan mukaisesti erillään esittämä eriävä mielipide on perusteltava ja annettava kirjallisesti, ja kyseisen mielipiteen esittävän tuomarin on allekirjoitettava se.

37 artikla

Yksipuolinen tuomio

1. Käsiteltävän asian osapuolen pyynnöstä asiassa voidaan antaa yksipuolinen tuomio työjärjestyksen mukaisesti, jos toinen osa-

Secrecy of deliberations

The deliberations of the Court shall be and shall remain secret.

Article 35

Decisions

1. When a panel sits in composition of an even number of judges, decisions of the Court shall be taken by a majority of the panel. In case of equal vote, the vote of the presiding judge shall prevail.

2. In the event of one of the judges of a panel being prevented from attending, a judge from another panel may be called upon to sit in accordance with the Rules of Procedure.

3. In cases where this Statute provides that the Court of Appeal shall take a decision sitting as a full court, such decision shall be valid only if it is taken by at least 3/4 of the judges comprising the full court.

4. Decisions of the Court shall contain the names of the judges deciding the case.

5. Decisions shall be signed by the judges deciding the case, by the Registrar for decisions of the Court of Appeal, and by the Deputy-Registrar for decisions of the Court of First Instance. They shall be read in open court.

Article 36

Dissenting opinions

A dissenting opinion expressed separately by a judge of a panel in accordance with Article 78 of the Agreement shall be reasoned, given in writing and shall be signed by the judge expressing this opinion.

Article 37

Decision by default

1. At the request of a party to an action, a decision by default may be given in accordance with the Rules of Procedure, where the

puoli, jolle on annettu tiedoksi haastehakemus tai vastaava asiakirja, ei anna kirjallista vastinetta tai ei saavu suulliseen käsittelyyn. Tällaiseen tuomioon voidaan hakea muutosta yhden kuukauden kuluessa sen antamisesta tiedoksi osapuolelle, jota vastaan yksipuolinen tuomio on annettu.

2. Muutoksenhaku ei lykkää yksipuolisen tuomion täytäntöönpanoa, ellei tuomioistuin päättää toisin.

38 artikla

Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetut kysymykset

1. Noudatetaan Euroopan unionin tuomioistuimen vahvistamia menettelyjä, jotka koskevat ennakkoratkaisupyyntöjen tekemistä Euroopan unionissa.

2. Jos ensimmäisen asteen tuomioistuin tai muutoksenhakutuomioistuin on päättänyt saattaa Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi Euroopan unionista tehdyn sopimuksen tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen tulkintaa tai Euroopan unionin toimielinten säädösten pätevyyttä tai tulkintaa koskevan kysymyksen, se keskeyttää asian käsittelyn.

other party, after having been served with a document instituting proceedings or with an equivalent document, fails to file written submissions in defence or fails to appear at the oral hearing. An objection may be lodged against that decision within one month of it being notified to the party against which the default decision has been given.

2. The objection shall not have the effect of staying enforcement of the decision by default unless the Court decides otherwise.

Article 38

Questions referred to the Court of Justice of the European Union

1. The procedures established by the Court of Justice of the European Union for referrals for preliminary rulings within the European Union shall apply.

2. Whenever the Court of First Instance or the Court of Appeal has decided to refer to the Court of Justice of the European Union a question of interpretation of the Treaty on European Union or of the Treaty on the Functioning of the European Union or a question on the validity or interpretation of acts of the institutions of the European Union, it shall stay its proceedings.

Liite 2

ASIOIDEN JAKAUTUMINEN KESKUSJAOSTOSSA

LONTOON toimimiste	PARIISIN toimipiste	MUNCHENIN toimipiste
	Presidentin toimisto	
(A) Päivittäistavarat	(B) Operaatioiden toteuttaminen, kuljetus	(F) Konetekniikka, valaistus, lämmitys, aseet, räjäytystyöt
(C) Kemia, metallurgia	(D) Tekstiilit, paperi (E) Kiinteät rakenteet (G) Fysiikka (H) Sähkö	

Annex II

DISTRIBUTION OF CASES WITHIN THE CENTRAL DIVISION

LONDON Section	PARIS Seat	MUNICH Section
	President's Office	
(A) Human necessities	(B) Performing operations, transporting	(F) Mechanical engineering, lightning, heating, wapons, blasting
(C) Chemistry, metallurgy	(D) Textiles, paper (E) Fixed constructions (G) Physics	

2.

Laki

patenttilain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan patenttilain (550/1967) 65 a §, sellaisena kuin se on laissa 1695/1995,
muutetaan 3 ja 5 §, 2 luvun otsikko, 7, 44, 48, 57, 65, 66, 70 b, 70 d ja 70 h §
sellaisina kuin niistä ovat 3 § laissa 407/1980, 2 luvun otsikko laissa 243/1997, 7, 70 b ja 70
h § laissa 743/2011, 57 § laeissa 717/1995 ja 478/2011, 65 ja 66 § laissa 101/2013 ja 70 d §
laissa 593/1994, sekä
lisätään 64 ja 64 a § ja 9 c luku seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 §

Patentilla saavutettu yksinoikeus sisältää jäljempänä säädetyin poikkeuksin sen, ettei muu kuin patentinhaltija ilman tämän lupaa saa käyttää hyväksi keksintöä:

1) valmistamalla, tarjoamalla, saattamalla vaihdantaan tai käyttämällä patentoitua tuotetta tai tuomalla maahan tai pitämällä hallussaan tällaista tuotetta edellä sanottua tarkoitusta varten;

2) käyttämällä patentoitua menetelmää tai, jos hän tietää tai jos olosuhteiden perusteella on ilmeistä, ettei menetelmää saa käyttää ilman patentinhaltijan lupaa, tarjoamalla tällaista menetelmää käytettäväksi tässä maassa; eikä

3) tarjoamalla, saattamalla vaihdantaan tai käyttämällä patentilla suojatulla menetelmällä valmistettua tuotetta tai tuomalla maahan tai pitämällä hallussaan tällaista tuotetta edellä sanottua tarkoitusta varten.

Yksinoikeus sisältää myös sen, ettei muu kuin patentinhaltija ilman tämän lupaa saa käyttää hyväksi keksintöä tarjoamalla tai toimittamalla jollekin, jolla ei ole oikeutta keksinnön hyväksikäyttöön, sellaista välinettä keksinnön käyttämiseksi tässä maassa, joka liittyy johonkin olennaiseen keksinnössä,

3 §

Patentilla saavutettu yksinoikeus sisältää jäljempänä säädetyin poikkeuksin sen, ettei muu kuin patentinhaltija ilman tämän lupaa saa käyttää hyväksi keksintöä:

1) valmistamalla, tarjoamalla, saattamalla vaihdantaan tai käyttämällä patentoitua tuotetta *taikka* tuomalla maahan tai pitämällä hallussaan tällaista tuotetta edellä sanottua tarkoitusta varten;

2) käyttämällä patentoitua menetelmää *taikka*, jos hän tietää tai *olisi pitänyt tietää*, ettei menetelmää saa käyttää ilman patentinhaltijan lupaa, tarjoamalla tällaista menetelmää käytettäväksi tässä maassa; eikä

3) tarjoamalla, saattamalla vaihdantaan tai käyttämällä *välittömästi* patentilla suojatulla menetelmällä *aikaansaatu*a tuotetta, *taikka* tuomalla maahan tai pitämällä hallussaan tällaista tuotetta edellä sanottua tarkoitusta varten.

Yksinoikeus sisältää myös sen, ettei muu kuin patentinhaltija ilman tämän lupaa saa käyttää hyväksi keksintöä tarjoamalla tai toimittamalla jollekin, jolla ei ole oikeutta keksinnön hyväksikäyttöön, sellaista välinettä keksinnön käyttämiseksi tässä maassa, joka liittyy johonkin olennaiseen keksinnössä,

jos se, joka tarjoaa tai toimittaa välineen, tietää tai olosuhteiden perusteella on ilmeistä, että väline soveltuu ja on tarkoitettu keksinnön käyttämiseen. Jos väline on yleisesti kaupan oleva tavara, sovelletaan mitä edellä on säädetty vain, jos se, joka tarjoaa tai toimittaa välineen, pyrkii vaikuttamaan vastaanottajaan, jotta tämä ryhtyisi 1 momentissa tarkoitettuun tekoon. Sovellettaessa tämän momentin säännöksiä ei keksinnön hyväksikäyttöön oikeutettuna pidetä sitä, joka käyttää keksintöä hyväksi 3 momentin 1, 3 tai 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

Yksinoikeus ei käsitä:

1) hyväksikäyttöä, joka ei tapahdu ammatillisesti;

2) sellaisen patentilla suojatun tuotteen hyväksikäyttöä, joka Euroopan talousalueella on saatettu vaihdantaan patentinhaltijan toimesta tai tämän suostumuksella;

3) keksinnön käyttöä kokeissa, jotka koskevat itse keksintöä;

4) lääkevalmisteen myyntilupahakemusta varten tarvittavia tutkimuksia, kokeita tai käytännön vaatimuksista aiheutuvia toimia, jotka koskevat kyseiseen lääkevalmisteseen kohdistuvaa keksintöä; *eikä*

5) lääkeaineen valmistusta apteekissa lääkärin määräyksen mukaisesti yksittäistapauksissa tai toimenpiteitä täten valmistetuilla lääkeaineilla.

5 §

Patentin estämättä keksintöä voidaan käyttää hyväksi ulkomaisessa aluksessa, ilma-aluksessa tai muussa kulkuneuvossa niiden tarpeisiin, kun sellainen kulkuneuvo tilapäisesti, säännöllisessä liikenteessä tai muutoin tulee Suomeen.

Asetuksella voidaan säätää, että ilma-aluksen varaosia ja tarvikkeita voidaan paten-

jos se, joka tarjoaa tai toimittaa välineen, tietää tai *olisi pitänyt tietää*, että väline soveltuu ja on tarkoitettu keksinnön käyttämiseen. Jos väline on yleisesti kaupan oleva tavara, sovelletaan mitä edellä on säädetty vain, jos se, joka tarjoaa tai toimittaa välineen, pyrkii vaikuttamaan vastaanottajaan, jotta tämä ryhtyisi 1 momentissa tarkoitettuun tekoon. Sovellettaessa tämän momentin säännöksiä ei keksinnön hyväksikäyttöön oikeutettuna pidetä sitä, joka käyttää keksintöä hyväksi 3 momentin 1, 3, 4 tai 6 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

Yksinoikeus ei käsitä:

1) hyväksikäyttöä, joka ei tapahdu ammatillisesti;

2) sellaisen patentilla suojatun tuotteen hyväksikäyttöä, joka Euroopan talousalueella on saatettu vaihdantaan patentinhaltijan toimesta tai tämän suostumuksella, *ellei patentinhaltijalla ole oikeutettuja perusteita vastustaa tuotteen laajempaa saattamista markkinoille;*

3) keksinnön käyttöä kokeissa, jotka koskevat itse keksintöä;

4) lääkevalmisteen myyntilupahakemusta varten tarvittavia tutkimuksia, kokeita tai käytännön vaatimuksista aiheutuvia toimia, jotka koskevat kyseiseen lääkevalmisteseen kohdistuvaa keksintöä;

5) lääkeaineen valmistusta apteekissa lääkärin määräyksen mukaisesti yksittäistapauksissa tai toimenpiteitä täten valmistetuilla lääkeaineilla;

6) *biologisen materiaalin käyttöä muiden kasvilajikkeiden jalostamiseen tai löytämiseen ja kehittämiseen; eikä*

7) *neuvoston direktiivin 2009/24/EY 5 ja 6 artiklan nojalla sallittuja toimia ja saatujen tietojen käyttöä.*

5 §

Patentin estämättä keksintöä voidaan käyttää hyväksi ulkomaisessa aluksessa, ilma-aluksessa tai muussa kulkuneuvossa niiden tarpeisiin, kun sellainen kulkuneuvo tilapäisesti, säännöllisessä liikenteessä tai muutoin tulee Suomeen.

Ilma-aluksen varaosia ja tarvikkeita voidaan patentin estämättä tuoda maahan ja

tin estämättä tuoda maahan ja käyttää täällä ulkomaisen ilma-aluksen korjaamiseen, *mi-käli ulkomaisen aluksen kotimaassa myönne-tään vastaavat edut suomalaiselle ilma-alukselle.*

2 luku

Patenttihakemuksen käsittely ja väitemenettely

7 §

Patenttihakemus tehdään kirjallisesti patenttiviranomaiselle *taikka 3 luvussa tarkoi-tetussa tapauksessa toisen maan patenttivi-ranomaiselle tai kansainväliselle järjestölle.* Patenttiviranomainen pitää päiväkirjaa saapuneista patenttihakemuksista.

Patenttiviranomaisella tarkoitetaan tässä laissa Suomen patenttiviranomaista, jolle toisin säädetä. Suomen patenttiviranomaisena on Patentti- ja rekisterihallitus sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään.

44 §

Milloin patentti on siirtynyt toiselle tai sen käyttöluva luovutettu, siitä on pyynnöstä tehtävä merkintä patenttirekisteriin. Sama koskee patentin panttausta.

Jos näytetään, että rekisteriin merkitty käyttöluva tai patenttioikeus on lakannut olemasta voimassa, sitä koskeva merkintä on poistettava rekisteristä.

Mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty käyttöluvan luovuttamisesta ja lakkaamisesta, koskee myös pakkolupaa ja 53 §:n 2 momentissa tarkoitettua oikeutta.

Patenttia koskevassa riita- tai muussa asiassa katsotaan patentinhaltijaksi se, joka patentinhaltijana on viimeksi merkitty patenttirekisteriin.

Milloin joku on pyytänyt patenttiviranomaiselta rekisteriin merkittäväksi, että patentti on luovutettu hänelle tai että hän on saanut käyttöluvan tai panttioikeuden, ja mikäli hän silloin oli oikeuteensa katsoen vilpit-

käyttää täällä ulkomaisen ilma-aluksen korjaamiseen.

2 luku

Kansallisen patenttihakemuksen käsittely ja väitemenettely

7 §

Patenttihakemus tehdään kirjallisesti patenttiviranomaiselle. Patenttiviranomainen pitää päiväkirjaa saapuneista patenttihakemuksista.

Patenttiviranomaisella tarkoitetaan tässä laissa Suomen patenttiviranomaista, jolle toisin säädetä. Suomen patenttiviranomaisena on Patentti- ja rekisterihallitus sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään.

44 §

Milloin patentti on siirtynyt toiselle tai sen käyttöluva luovutettu, siitä on pyynnöstä tehtävä merkintä patenttirekisteriin. Sama koskee patentin panttausta.

Jos näytetään, että *patenttirekisteriin* merkitty käyttöluva tai *panttioikeus* on lakannut olemasta voimassa, sitä koskeva merkintä on poistettava *patenttirekisteristä.*

Jos patentti on ulosmitattu, patenttiviranomaisen on ulosottomiehen ilmoituksesta tehtävä siitä merkintä patenttirekisteriin.

Mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty käyttöluvan luovuttamisesta ja lakkaamisesta, koskee myös pakkolupaa ja 53 §:n 2 momentissa tarkoitettua oikeutta.

Patenttia koskevassa riita- tai muussa asiassa katsotaan patentinhaltijaksi se, joka patentinhaltijana on viimeksi merkitty patenttirekisteriin.

Milloin joku on pyytänyt patenttiviranomaiselta *patenttirekisteriin* merkittäväksi, että patentti on luovutettu hänelle tai että hän on saanut käyttöluvan tai panttioikeuden, ja jos hän silloin oli oikeuteensa katsoen vilpit-

tömässä mielessä, ei patentin tai patenttia koskevan oikeuden aikaisempi luovutus toiselle ole voimassa häntä vastaan, jos toinen ei sitä ennen ollut pyytänyt saantonsa merkittämistä rekisteriin.

48 §

Sillä, joka patenttihakemusta koskevien asiakirjojen 22 §:n mukaan tullessa julkisiksi tässä maassa ammattimaisesti käytti hyväksentä, johon patenttia on haettu, on oikeus, jos hakemus johtaa patenttiin, saada pakkolupa keksinnön hyväksikäyttöön, mikäli siihen on erityisiä syitä ja mikäli hän ei ollut tietoinen hakemuksesta eikä myöskään kohtuudella voida katsoa että hän olisi voinut saada siitä tietoa. Vastaavilla edellytyksillä saa sellaisen pakkoluvan myös se, joka on ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin keksinnön ammattimaiseen hyväksikäyttämiseen tässä maassa. Pakkolupa voi kohdistua myös aikaan ennen patentin myöntämistä.

57 §

Jos joku loukkaa patentin tuottamaa yksinoikeutta (patentinloukkaus), tuomioistuim voi kieltää häntä jatkamasta tai toistamasta tekoa.

Jos patenttinloukkaus tehdään tahallisesti, tekijä on tuomittava, *jollei teko ole rangaistava rikoslain 49 luvun 2 §:ssä tarkoitettuna teollisoikeusrikoksena*, patenttirikkomuksesta sakkoon.

Syyttäjä ei saa nostaa syytettä patenttirikkomuksesta, ellei asianomistaja ole ilmoittanut sitä syytteeseen pantavaksi.

64 §

64 § on kumottu L:lla [31.1.2013/101](#).

tömässä mielessä, ei patentin tai patenttia koskevan oikeuden aikaisempi luovutus toiselle ole voimassa häntä vastaan, jos toinen ei sitä ennen ollut pyytänyt saantonsa merkittämistä *patenttirekisteriin*.

48 §

Sillä, joka patenttihakemusta koskevien asiakirjojen tullessa julkisiksi tässä maassa ammattimaisesti käytti hyväksentä, johon patenttia on haettu, on oikeus, jos hakemus johtaa patenttiin, saada pakkolupa keksinnön hyväksikäyttöön, mikäli siihen on erityisiä syitä ja mikäli hän ei ollut tietoinen hakemuksesta eikä myöskään kohtuudella voida katsoa että hän olisi voinut saada siitä tietoa. Vastaavilla edellytyksillä saa sellaisen pakkoluvan myös se, joka on ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin keksinnön ammattimaiseen hyväksikäyttämiseen tässä maassa. Pakkolupa voi kohdistua myös aikaan ennen patentin myöntämistä.

57 §

Jos joku loukkaa patentin tuottamaa yksinoikeutta (patentinloukkaus), tuomioistuim voi kieltää häntä jatkamasta tai toistamasta tekoa.

Jos patenttinloukkaus tehdään tahallisesti, tekijä on tuomittava patenttirikkomuksesta sakkoon. *Patenttirikkomuksesta tuomitaan myös se, joka yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen (SopS /20) määräysten vastaisesti tahallaan loukkaa sopimuksen soveltamisalaan kuuluvan eurooppapatentin tuottamaa oikeutta. Patenttirikkomuksesta ei tuomita, jos teko on rangaistava rikoslain 49 luvun 2 §:ssä tarkoitettuna teollisoikeusrikoksena.*

Syyttäjä ei saa nostaa syytettä patenttirikkomuksesta, ellei asianomistaja ole ilmoittanut sitä syytteeseen pantavaksi.

64 §

Tähän lakiin perustuvat riita- ja hake-
musasiat käsitellään markkinaoikeudessa.

Markkinaoikeudessa käsitellään myös asi-
at, jotka koskevat oikeutta keksintöön, johon
on haettu Euroopan patenttisopimuksessa

(SopS 8/1996) tarkoitettua eurooppapatenttia. Edellytyksenä tällaisen asian käsittelylle markkinaoikeudessa on, että vastaajalla on kotipaikka Suomessa tai että kantajalla on kotipaikka Suomessa eikä vastaajalla ole kotipaikkaa Euroopan patenttisopimukseen kuuluvassa valtiossa. Asia käsitellään markkinaoikeudessa myös, jos riidan osapuolet ovat sopineet, että markkinaoikeus on toimivaltainen tuomioistuimien asiassa.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua riitaa ei saa ottaa käsiteltäväksi markkinaoikeudessa, jos sama riitakysymys samojen osapuolten välillä on vireillä toisen Euroopan patenttisopimuksen jäsenvaltion tuomioistuimessa. Jos tämän ulkomaisen tuomioistuimen toimivalta on kiistetty, markkinaoikeuden on lykättävä asian käsittelyä, kunnes kysymys toimivallasta on ulkomaisessa tuomioistuimessa lainvoimaisesti ratkaistu.

Markkinaoikeuden kansainvälisestä toimivallasta säädetään tai määrätään muutoin erikseen.

Riita- ja hakemusasioiden käsittelystä markkinaoikeudessa säädetään oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annetussa laissa.

64 a §

Euroopan patenttisopimuksen jäsenvaltion tuomioistuimessa 64 §:n 2 momentissa tarkoitettussa riidassa annettu lainvoimainen tuomio on Suomessa täytäntöönpantavissa. Tuomio, joka kohdistuu eurooppapatentin hakijaan, ei kuitenkaan ole täytäntöönpantavissa Suomessa, jos haasteasiakirjaa ei ole annettu hänelle asianmukaisesti tiedoksi tai jos hänellä ei ole ollut riittävästi aikaa valmistautua tuomioistuinkäsittelyyn.

65 §

Tähän lakiin perustuvat riita- ja hakemusasiat käsitellään markkinaoikeudessa.

Markkinaoikeudessa käsitellään myös asiat, jotka koskevat oikeutta keksintöön, johon on haettu Euroopan patenttisopimuksessa (SopS 8/1996) tarkoitettua eurooppapatenttia. Edellytyksenä tällaisen asian käsittelylle markkinaoikeudessa on, että vastaajalla on kotipaikka Suomessa tai että kantajalla on

65 §

Markkinaoikeuden ohella myös yhdistetty patenttituomioistuin käsittelee tässä laissa tarkoitettua eurooppapatenttia koskevia asioita siten kuin yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyssä sopimuksessa on määrätty.

Vireilläoloon ja toisiinsa liittyviin kanteesiin markkinaoikeuden ja yhdistetyn patenttituomioistuimen välillä sovelletaan tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnus-

kotipaikka Suomessa eikä vastaajalla ole kotipaikkaa Euroopan patenttisopimukseen kuuluvassa valtiossa. Asia käsitellään markkinaoikeudessa myös, jos riidan osapuolet ovat sopineet, että markkinaoikeus on toimivaltainen tuomioistuin asiassa.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua riitaa ei saa ottaa käsiteltäväksi markkinaoikeudessa, jos sama riitakysymys samojen osapuolten välillä on vireillä toisen Euroopan patenttisopimuksen jäsenvaltion tuomioistuimessa. Jos tämän ulkomaisen tuomioistuimen toimivalta on kiistetty, markkinaoikeuden on lykättävä asian käsittelyä, kunnes kysymys toimivallasta on ulkomaisessa tuomioistuimessa lainvoimaisesti ratkaistu.

Markkinaoikeuden kansainvälisestä toimivallasta säädetään tai määrätään muutoin erikseen.

Riita- ja hakemusasioiden käsittelystä markkinaoikeudessa säädetään oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annetussa laissa.

66 §

Syyte rikoslain (39/1889) 49 luvun 2 §:ssä tarkoitettua patentin tuottamaa yksinoikeutta loukkaavasta teollisoikeusrikkoksesta sekä tämän lain 57 §:n 2 momentissa tarkoitettua patenttirikkomuksesta ja 62 §:ssä tarkoitettua rikoksesta käsitellään Helsingin kärjäoikeudessa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun syyteasian yhteydessä voidaan käsitellä syytteessä tarkoitettua rikoksesta johtuva 58 §:n mukainen korvausvaatimus ja 59 §:n mukainen vaatimus sen estämättä, mitä 65 §:ssä säädetään.

Tuomioistuin pysyy toimivaltaisena tutkimaan 2 momentissa tarkoitettun vaatimuksen, vaikka toimivallan perustaneissa olosuhteissa tapahtuu muutos vaatimuksen esittämisen jälkeen.

tamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1215/2012.

Markkinaoikeus ei saa ottaa käsiteltäväksi asiaa, joka yhdistetystä patenttistuomioistuimesta tehdyn sopimuksen mukaan kuuluu yhdistetyn patenttistuomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan.

66 §

Syyte rikoslain (39/1889) 49 luvun 2 §:ssä tarkoitettua patentin tuottamaa yksinoikeutta loukkaavasta teollisoikeusrikkoksesta sekä tämän lain 57 §:n 2 momentissa tarkoitettua patenttirikkomuksesta ja 62 §:ssä tarkoitettua rikoksesta käsitellään Helsingin kärjäoikeudessa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun syyteasian yhteydessä voidaan käsitellä syytteessä tarkoitettua rikoksesta johtuva 58 §:n mukainen korvausvaatimus ja 59 §:n mukainen vaatimus sen estämättä, mitä 64 §:ssä säädetään.

Jos yhdistetyllä patenttistuomioistuimella on yhdistetystä patenttistuomioistuimesta tehdyn sopimuksen mukaan yksinomainen toimivalta käsitellä rikoksesta johtuvaa yksityisoikeudellista vaatimusta, sitä ei voida käsitellä rikosasian yhteydessä.

Tuomioistuin pysyy toimivaltaisena tutkimaan 2 momentissa tarkoitettun vaatimuksen, vaikka toimivallan perustaneissa olosuhteissa tapahtuu muutos vaatimuksen esittämisen jälkeen.

70 b §

Lisäsuojatodistusta ja lääkkeiden lisäsuojatodistuksen voimassaoloajan jatkamista koskeva hakemus tehdään Patenti- ja rekisterihallitukselle.

70 d §

Lisäsuojatodistuksen tuottaman oikeuden loukkaukseen sovelletaan patentinloukkausta koskevia säännöksiä.

70 h §

Eurooppapatentilla ei ole oikeusvaikutusta Suomessa, jollei patentinhaltija kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona Euroopan patenttinvirasto kuulutti eurooppapatentin myöntämisestä, ole antanut patenttinviranomaiselle 2 momentissa tarkoitettua käännöstä mainitusta eurooppapatentista ja suorittanut vahvistettua käännöksen julkaisumaksua. Jos Euroopan patenttinvirasto on päättänyt, että eurooppapatentti pidetään voimassa muutetussa muodossa, koskee edellä sanottu myös asiakirjoja muutetussa muodossa.

Patenttivaatimuksista on annettava käännös suomeksi. Jos patentti on myönnetty saksaksi tai ranskaksi, tulee patentin selityksestä mahdollisine piirustuksineen antaa käännös suomeksi tai englanniksi. Patentin selityksestä mahdollisine piirustuksineen voidaan aina toimittaa suomenkielinen käännös. Jos patentinhaltijan oma kieli on ruotsi, edellä mainitut käännökset voivat olla ruotsinkielisiä.

Käännös on julkinen edellyttäen, että Euroopan patenttinvirasto on julkaissut eurooppapatenttia koskevan hakemuksen tai kuuluttanut patentin myöntämisestä.

Jos käännös on annettu ja käännöksen julkaisumaksu suoritettu määräajassa ja Euroopan patenttinvirasto on kuuluttanut patentin myöntämisestä tai päätöksestä pitää patentti

70 b §

Lisäsuojatodistusta ja lääkkeiden lisäsuojatodistuksen voimassaoloajan jatkamista koskeva hakemus tehdään Patenti- ja rekisterihallitukselle. *Patenti- ja rekisterihallituksen myöntämällä lisäsuojatodistuksella on oikeusvaikutus Suomessa.*

70 d §

Lisäsuojatodistus antaa samat oikeudet kuin patentti, ja siitä koskevat samat rajoitukset ja velvoitteet.

70 h §

Eurooppapatentilla ei ole oikeusvaikutusta Suomessa, jollei patentinhaltija kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona Euroopan patenttinvirasto kuulutti eurooppapatentin myöntämisestä, ole antanut patenttinviranomaiselle 3 momentissa tarkoitettua käännöstä mainitusta eurooppapatentista ja suorittanut vahvistettua käännöksen julkaisumaksua. Jos Euroopan patenttinvirasto on päättänyt, että eurooppapatentti pidetään voimassa muutetussa muodossa, koskee edellä sanottu myös asiakirjoja muutetussa muodossa.

Edellä 1 momentissa asetetusta määräajasta riippumatta eurooppapatentilla on oikeusvaikutus Suomessa, jos 1 momentissa tarkoitettui toimet tehdään kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun pyyntö yhtenäisen patenttisuojan rekisteröimiseksi on hylätty siten, että ratkaisuun ei voida enää hakea muutosta.

Patenttivaatimuksista on annettava käännös suomeksi. Jos patentti on myönnetty saksaksi tai ranskaksi, tulee patentin selityksestä mahdollisine piirustuksineen antaa käännös suomeksi tai englanniksi. Patentin selityksestä mahdollisine piirustuksineen voidaan aina toimittaa suomenkielinen käännös. Jos patentinhaltijan oma kieli on ruotsi, edellä mainitut käännökset voivat olla ruotsinkielisiä.

Käännös on julkinen edellyttäen, että Euroopan patenttinvirasto on julkaissut eurooppapatenttia koskevan hakemuksen tai kuuluttanut patentin myöntämisestä.

Jos käännös on annettu ja käännöksen julkaisumaksu suoritettu määräajassa ja Euroopan patenttinvirasto on kuuluttanut patentin myöntämisestä tai päätöksestä pitää patentti

voimassa muutetussa muodossa, patenttiviliranomaisen tulee kuuluttaa tästä viipymättä suomen ja ruotsin kielellä. Patenttiviliranomaisen tulee niin pian kuin mahdollista saattaa käännös yleisön saataville. Patenttiviliranomaisen on huolehdittava siitä, että eurooppapatentin patenttivaatimukset ovat tarvittaessa saatavilla suomen ja ruotsin kielellä.

70 i §

Käännöksen antamiseen 70 h §:n 1 momentin mukaisesti ja käännöstä koskevan julkaisumaksun suorittamiseen on sovellettava vastaavasti 71 a §:n 1 momenttia. Jos 71 a §:n 1 momentin nojalla päätetään, että toimenpide on katsottava suoritetuksi määräajassa, patenttiviliranomaisen on kuulutettava tästä viipymättä suomen ja ruotsin kielellä.

Jos joku 70 h §:n 1 momentin mukaisen määräajan jälkeen mutta ennen edellä 1 momentin mukaisen kuulutuksen julkaisemista on hyvässä uskossa alkanut käyttää tässä maassa ammattimaisesti hyväksi keksintöä tai ryhtynyt oleellisiin toimenpiteisiin tätä varten, hän saa 71 c §:n 2 ja 3 momentin mukaisen oikeuden.

70 l §

Eurooppapatentista on suoritettava vahvistettu vuosimaksu jokaiselta maksuvuodelta sen vuoden jälkeen, jonka kuluessa Euroopan patenttivilirasto on kuuluttanut patentin myöntämisestä.

Jollei vuosimaksua eurooppapatentista suoriteta 1 momentin ja 41 §:n mukaisesti, sovelletaan vastaavasti 51 §:n säännöksiä. Ensimmäinen vuosimaksu erääntyy kuitenkin maksettavaksi vasta patentin myöntämiskaukulta seuraavan kolmannen kuukauden viimeisenä päivänä

voimassa muutetussa muodossa, patenttiviliranomaisen tulee kuuluttaa tästä viipymättä suomen ja ruotsin kielellä. Patenttiviliranomaisen tulee niin pian kuin mahdollista saattaa käännös yleisön saataville. Patenttiviliranomaisen on huolehdittava siitä, että eurooppapatentin patenttivaatimukset ovat tarvittaessa saatavilla suomen ja ruotsin kielellä.

70 i §

Käännöksen antamiseen 70 h §:n 1 tai 2 momentin mukaisesti ja käännöstä koskevan julkaisumaksun suorittamiseen on sovellettava vastaavasti 71 a §:n 1 momenttia. Jos 71 a §:n 1 momentin nojalla päätetään, että toimenpide on katsottava suoritetuksi määräajassa, patenttiviliranomaisen on kuulutettava tästä viipymättä suomen ja ruotsin kielellä.

Jos joku 70 h §:n 1 tai 2 momentin mukaisen määräajan jälkeen mutta ennen edellä 1 momentin mukaisen kuulutuksen julkaisemista on hyvässä uskossa alkanut käyttää tässä maassa ammattimaisesti hyväksi keksintöä tai ryhtynyt oleellisiin toimenpiteisiin tätä varten, hän saa 71 c §:n 2 ja 3 momentin mukaisen oikeuden.

70 l §

Eurooppapatentista on suoritettava vahvistettu vuosimaksu jokaiselta maksuvuodelta sen vuoden jälkeen, jonka kuluessa Euroopan patenttivilirasto on kuuluttanut patentin myöntämisestä.

Jollei vuosimaksua eurooppapatentista suoriteta 1 momentin ja 41 §:n mukaisesti, sovelletaan vastaavasti 51 §:n säännöksiä. Ensimmäinen vuosimaksu erääntyy kuitenkin maksettavaksi vasta patentin myöntämiskaukulta seuraavan kolmannen kuukauden viimeisenä päivänä. *Lisäksi sovellettaessa 70 h §:n 2 momenttia ensimmäinen vuosimaksu erääntyy maksettavaksi vasta sen kuukauden viimeisenä päivänä, joka on kolmen kuukauden kuluttua siitä päivästä, kun ratkaisuun yhtenäisen patenttisuojan rekisteröinnin hylkäämisestä ei voida enää hakea muutosta.*

9 c luku

Vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti

70 v §

Vaikutukseltaan yhtenäisellä eurooppapatentilla tarkoitetaan tässä laissa patenttia, jonka Euroopan patenttinvirasto on myöntänyt Euroopan patenttisopimuksen mukaisesti ja jolla on yhtenäinen vaikutus yhtenäisen patenttisuojan luomiseksi toteutettavasta tiiviimmästä yhteistyöstä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1257/2012 ja yhtenäisen patenttisuojan luomiseksi toteutettavan tiiviimmän yhteistyön täytäntöönpanoon sovellettavista kieli-järjestelyistä annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1260/2012 nojalla.

Eurooppapatentin yhtenäinen vaikutus rekisteröidään yhtenäistä patenttisuojaa koskevaan rekisteriin, jota hallinnoi Euroopan patenttinvirasto.

Vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin tuottamasta suojasta määrätään yhdistetystä patenttitoimioistuimesta tehdyn sopimuksen V luvussa.

Tämän lain säännöksiä sovelletaan vaikutukseltaan yhtenäiseen eurooppapatenttiin vain, jos siitä säädetään erikseen tässä laissa.

70 x §

Vaikutukseltaan yhtenäiseen eurooppapatenttiin sovelletaan 4 §:n mukaisia ennakkokäyttöoikeutta koskevia säännöksiä, 45 – 50 §:n mukaisia pakkolupaa koskevia säännöksiä sekä 70 a – 70 d §:n mukaisia lisäsuojatodistuksia koskevia säännöksiä Suomea koskevana.

Vaikutukseltaan yhtenäiseen eurooppapatenttiin, jota yhtenäisestä patenttisuojasta annetun asetuksen 7 artiklan mukaan käsitellään omistusoikeuden kohteena suomalaisena kansallisena patenttina sen koko voimassaoloalueella, sovelletaan 43 ja 44 §:n mukaisia luovutus- ja käyttö lupaa sekä panttausta koskevia säännöksiä ja 52 §:n 5 momentin sekä 53 §:n säännöksiä.

Edellä 44 §:ssä tarkoitettujen vaikutukseltaan yhtenäistä eurooppapatenttia koskevat merkinnät tehdään Euroopan patenttinviraston hallinnoimaan yhtenäistä patenttisuojaa koskevaan rekisteriin.

70 y §

Kun eurooppapatentille on rekisteröity yhtenäinen vaikutus, patentinhaltijan 70 h §:n mukaisilla toimilla ei ole oikeusvaikutusta.

Jos patenttiviranomainen on kuuluttanut käännöksen antamisesta 70 h §:n 5 momentin mukaisesti, patenttiviranomaisen on 1 momentin tarkoittamassa tilanteessa viipymättä kuulutettava siitä, että patentinhaltijan 70 h §:n mukaisilla toimilla ei ole oikeusvaikutusta. Patenttiviranomaisen on tehtävä tätä koskevat merkinnät patenttirekisteriin sekä poistettava mahdolliset 70 h §:n 5 momentin mukaisesti annetut käännökset yleisön saatavilta.

3.

Laki

oikeudenkäymiskaaren muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 4 §, sellaisena kuin se on laissa 119/2013, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

7 luku

7 luku

Turvaamistoimista

Turvaamistoimista

4 §

4 §

Tässä luvussa tarkoitettu turvaamistoi-
mesta päättää yleinen tuomioistuin hakemuk-
sesta. Turvaamistointa koskevan asian käsit-
telee se tuomioistuin, jossa hakijan vaatimus-
ta tai oikeutta koskevan pääasian oikeuden-
käynti on vireillä. Jos pääasian käsittely on
päättynyt eikä muutoksenhaku varten sää-
detty aika ole kulunut umpeen, turvaamis-
tointa koskevan asian käsittelee pääasiaa
viimeksi käsitellyt tuomioistuin. Jos oikeu-
denkäyntiä ei ole vireillä, toimivaltainen
tuomioistuin määräytyy 10 luvun säännösten
perusteella.

Tässä luvussa tarkoitettu turvaamistoi-
mesta päättää yleinen tuomioistuin hakemuk-
sesta. Turvaamistointa koskevan asian käsit-
telee se tuomioistuin, jossa hakijan vaatimus-
ta tai oikeutta koskevan pääasian oikeuden-
käynti on vireillä. Jos pääasian käsittely on
päättynyt eikä muutoksenhaku varten sää-
detty aika ole kulunut umpeen, turvaamis-
tointa koskevan asian käsittelee pääasiaa
viimeksi käsitellyt tuomioistuin. Jos oikeu-
denkäyntiä ei ole vireillä, toimivaltainen
tuomioistuin määräytyy 10 luvun säännösten
perusteella.

Jos yleinen tuomioistuin ei ole toimivaltai-
nen käsittelemään 1 momentissa tarkoitettua
pääasiaa, turvaamistoi-
mesta päättää sen
paikkakunnan käräjäoikeus, missä vastapuol-
lella on kotipaikka taikka missä kyseinen
omaisuus tai huomattava osa siitä sijaitsee tai
missä turvaamistoimen tarkoitus voi muutoin
toteutua.

Jos yleinen tuomioistuin ei ole toimivaltai-
nen käsittelemään 1 momentissa tarkoitettua
pääasiaa, turvaamistoi-
mesta päättää sen
paikkakunnan käräjäoikeus, missä vastapuol-
lella on kotipaikka taikka missä kyseinen
omaisuus tai huomattava osa siitä sijaitsee tai
missä turvaamistoimen tarkoitus voi muutoin
toteutua.

Turvaamistoi-
mesta päättää 1 ja 2 momen-
tissa säädetyn sijasta markkinaoikeus, jos
pääasia on oikeudenkäynnistä markkinaoi-
keudessa annetun lain (100/2013) 1 luvun
4 §:n 1 momentin 1-10, 13 tai 15 kohdassa
taikka 2 momentissa mainitussa laissa mark-
kinaoikeuden toimivaltaan kuuluvaksi sää-
detty riita-asia taikka mainitun lain 1 luvun
6 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettu asia
ja pääasian oikeudenkäynti on vireillä mark-
kinaoikeudessa tai sen käsittely markkinaoi-

Turvaamistoi-
mesta päättää 1 ja 2 momen-
tissa säädetyn sijasta markkinaoikeus, jos
pääasia on oikeudenkäynnistä markkinaoi-
keudessa annetun lain (100/2013) 1 luvun
4 §:n 1 momentin 1-10, 13 tai 15 kohdassa
taikka 2 momentissa mainitussa laissa mark-
kinaoikeuden toimivaltaan kuuluvaksi sää-
detty riita-asia taikka mainitun lain 1 luvun
6 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettu asia
ja pääasian oikeudenkäynti on vireillä mark-
kinaoikeudessa tai sen käsittely markkinaoi-

keudessa on päättynyt eikä muutoksenhakua varten säädetty aika ole kulunut umpeen. Markkinaoikeus päättää turvaamistoimesta myös, jos mainittua pääasiaa koskeva oikeudenkäynti ei ole vielä vireillä.

Edellä 1 ja 2 momentissa säädetyn sijasta markkinaoikeus päättää turvaamistoimesta myös, jos pääasia on oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annetun lain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettu riita-asia ja pääasian oikeudenkäynti on vireillä markkinaoikeudessa tai sen käsittely markkinaoikeudessa on päätynyt eikä muutoksenhakua varten säädetty aika ole kulunut umpeen.

Aluksen takavarikosta sekä toimivaltaisesta tuomioistuimesta eräissä tapauksissa säädetään merilain (674/1994) 4 ja 21 luvussa.

keudessa on päättynyt eikä muutoksenhakua varten säädetty aika ole kulunut umpeen. Markkinaoikeus päättää turvaamistoimesta myös, jos mainittua pääasiaa koskeva oikeudenkäynti ei ole vielä vireillä.

Edellä 1 ja 2 momentissa säädetyn sijasta markkinaoikeus päättää turvaamistoimesta myös, jos pääasia on oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annetun lain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettu riita-asia ja pääasian oikeudenkäynti on vireillä markkinaoikeudessa tai sen käsittely markkinaoikeudessa on päätynyt eikä muutoksenhakua varten säädetty aika ole kulunut umpeen.

Markkinaoikeuden ohella myös yhdistetty patenttitoimioistuimien käsittelee eurooppapatentteihin liittyviä turvaamistoimiä siten kuin yhdistetystä patenttitoimioistuimesta tehdyssä sopimuksessa määrätään.

Markkinaoikeus ei saa päättää turvaamistoimesta, jos turvaamistoimea koskeva asia tai sitä koskeva pääasia on vireillä yhdistetyssä patenttitoimioistuimessa. Markkinaoikeus ei myöskään saa päättää turvaamistoimesta, joka yhdistetystä patenttitoimioistuimesta tehdyn sopimuksen mukaan kuuluu yhdistetyn patenttitoimioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan.

Aluksen takavarikosta sekä toimivaltaisesta tuomioistuimesta eräissä tapauksissa säädetään merilain (674/1994) 4 ja 21 luvussa.

4.

Laki

todistelun turvaamisesta teollis- ja tekijänoikeuksia koskevissa riita-asioissa annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan todistelun turvaamisesta teollis- ja tekijänoikeuksia koskevassa asiassa annetun lain (344/2000) 7 b §, sellaisena kuin se on laissa 120/2013, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

7 b §

7 b §

Oikeuspaikka

Oikeuspaikka

Edellä 1 §:n 1 momentissa ja 1 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tässä laissa tarkoitettua turvaamistoimesta sekä 7 a §:n mukaisesta tiedoksisaantia koskevasta määräyksestä päättää markkinaoikeus, jos pääasian oikeudenkäynti on vireillä markkinaoikeudessa tai sen käsittely markkinaoikeudessa on päättynyt eikä muutoksenhakua varten säädetty aika ole kulunut umpeen. Markkinaoikeus päättää turvaamistoimesta ja 7 a §:n mukaisesta tiedoksisaantia koskevasta määräyksestä myös, jos pääasiaa koskeva oikeudenkäynti ei ole vielä vireillä.

Muutoin tässä laissa tarkoitettua turvaamistoimesta ja 7 a §:n mukaisesta tiedoksisaantia koskevasta määräyksestä päättää oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 4 §:n 1 momentin mukaan toimivaltainen tuomioistuin.

Edellä 1 §:n 1 momentissa ja 1 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tässä laissa tarkoitettua turvaamistoimesta sekä 7 a §:n mukaisesta tiedoksisaantia koskevasta määräyksestä päättää markkinaoikeus, jos pääasian oikeudenkäynti on vireillä markkinaoikeudessa tai sen käsittely markkinaoikeudessa on päättynyt eikä muutoksenhakua varten säädetty aika ole kulunut umpeen. Markkinaoikeus päättää turvaamistoimesta ja 7 a §:n mukaisesta tiedoksisaantia koskevasta määräyksestä myös, jos pääasiaa koskeva oikeudenkäynti ei ole vielä vireillä.

Markkinaoikeuden ohella myös yhdistetty patenttituomioistuin voi päättää eurooppapatentteihin liittyvistä toimista siten kuin yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyssä sopimuksessa määrätään.

Markkinaoikeus ei saa päättää turvaamistoimesta, jos turvaamistoimea koskeva asia tai sitä koskeva pääasia on vireillä yhdistetyssä patenttituomioistuimessa. Markkinaoikeus ei myöskään saa päättää turvaamistomiasiasta, joka yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen mukaan kuuluu yhdistetyn patenttituomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan.

Muutoin tässä laissa tarkoitettua turvaamistoimesta ja 7 a §:n mukaisesta tiedoksisaantia koskevasta määräyksestä päättää oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 4 §:n 1 momentin mukaan toimivaltainen tuomioistuin.

5.

Laki

ulosottokaaren muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulosottokaaren (705/2007) 1 luvun 2 § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 luku

1 luku

Yleiset säännökset

Yleiset säännökset

Soveltamisala ja määritelmiä

Soveltamisala ja määritelmiä

2 §

2 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön

Suhde muuhun lainsäädäntöön

Sen mukaan kuin siitä muussa laissa säädetään, tämän lain mukaista menettelyä noudatetaan myös täytäntöönpanossa, joka koskee:

- 1) veroja, julkisia maksuja ja muita julkisoikeudellisia tai niihin rinnastettavia saattavia;
- 2) sakkoja sekä eräitä rikosoikeudellisia seuraamuksia ja valtiolle tuomittuja korvauksia;
- 3) lapsen huoltoa tai luovuttamista huoltajalleen ja tapaamisoikeutta;
- 4) ulkomailla annettua tuomiota, välitystuomiota tai muuta ulosottooperustetta;
- 5) Euroopan unionin eräiden toimielinten tuomioita ja päätöksiä;
- 6) osamaksukaupalla myytyä irtainta esinettä;
- 7) muuta kuin oikeudenkäymiskaaren 7 luvussa tarkoitettua turvaamistointia.

Sen mukaan kuin siitä säädetään muussa laissa tai Euroopan unionin lainsäädännössä taikka määrätään Suomea sitovassa kansainvälisessä sopimuksessa, tämän lain mukaista menettelyä noudatetaan myös täytäntöönpanossa, joka koskee:

- 1) veroja, julkisia maksuja ja muita julkisoikeudellisia tai niihin rinnastettavia saattavia;
- 2) sakkoja sekä eräitä rikosoikeudellisia seuraamuksia ja valtiolle tuomittuja korvauksia;
- 3) lapsen huoltoa tai luovuttamista huoltajalleen ja tapaamisoikeutta;
- 4) ulkomailla tai kansainvälisessä tuomioistuimessa annettua tuomiota, välitystuomiota tai muuta ulosottooperustetta;
- 5) Euroopan unionin eräiden toimielinten tuomioita ja päätöksiä;
- 6) osamaksukaupalla myytyä irtainta esinettä;
- 7) muuta kuin oikeudenkäymiskaaren 7 luvussa tarkoitettua turvaamistointia.

6.

Laki

rikoslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rikoslain (39/1889) 15 luvun 12 § ja 49 luvun 2 §, sellaisina kuin ne ovat 15 luvun 12 § laissa 563/1998 ja 49 luvun 2 § laissa 1281/2009, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

15 luku

15 luku

Rikoksista oikeudenkäyttöä vastaan

Rikoksista oikeudenkäyttöä vastaan

12 §

12 §

Ulkomailla tehty perätön lausuma.

Ulkomailla tai kansainvälisessä tuomioistuimessa tehty perätön lausuma

Perätöntä lausumaa koskevia säännöksiä sovellettaessa tuomioistuimella tarkoitetaan myös Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjalla perustettua Kansainvälistä tuomioistuinta ja muuta mainitun järjestön asettamaa tuomioistuinta, Islannin ja Norjan sekä Euroopan yhteisöjen ja Euroopan unionin jäsenmaan tuomioistuinta sekä muunkin ulkomaan tuomioistuinta, kun se antaa Suomen tuomioistuimelle virka-apua.

Perätöntä lausumaa koskevia säännöksiä sovellettaessa tuomioistuimella tarkoitetaan myös Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjalla perustettua Kansainvälistä tuomioistuinta ja muuta mainitun järjestön asettamaa tuomioistuinta, Islannin ja Norjan sekä Euroopan unionin ja Euroopan unionin jäsenmaan tuomioistuinta, *yhdistettyä patenttituomioistuinta* sekä muunkin ulkomaan tuomioistuinta, kun se antaa Suomen tuomioistuimelle virka-apua.

49 luku

49 luku

Eräiden aineettomien oikeuksien loukkaamisesta

Eräiden aineettomien oikeuksien loukkaamisesta

2 §

2 §

Teollisoikeusrikos

Teollisoikeusrikos

Joka tavaramerkkilain (7/1964), patenttilain (550/1967), mallioikeuslain (221/1971), yksinoikeudesta integroidun piirin piirimalliin annetun lain (32/1991), hyödyllisyysmallioikeudesta annetun lain (800/1991) tai kas-

Joka tavaramerkkilain (7/1964), patenttilain (550/1967), mallioikeuslain (221/1971), yksinoikeudesta integroidun piirin piirimalliin annetun lain (32/1991), hyödyllisyysmallioikeudesta annetun lain (800/1991) tai kas-

vinjalostajanoikeudesta annetun lain (1279/2009) säännösten vastaisesti ja siten, että teko on omiaan aiheuttamaan huomattavaa taloudellista vahinkoa loukatun oikeuden haltijalle, loukkaa,

- 1) oikeutta tavaran tunnusmerkkiin,
- 2) patentin tuottamaa yksinoikeutta,
- 3) mallioikeutta,
- 4) oikeutta piirimalliin,
- 5) hyödyllisyysmallioikeutta tai
- 6) kasvinjalostajanoikeutta,

on tuomittava *teollisoikeusrikoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

vinjalostajanoikeudesta annetun lain (1279/2009) säännösten vastaisesti ja siten, että teko on omiaan aiheuttamaan huomattavaa taloudellista vahinkoa loukatun oikeuden haltijalle, loukkaa,

- 1) oikeutta tavaran tunnusmerkkiin,
- 2) patentin tuottamaa yksinoikeutta,
- 3) mallioikeutta,
- 4) oikeutta piirimalliin,
- 5) hyödyllisyysmallioikeutta tai
- 6) kasvinjalostajanoikeutta,

on tuomittava *teollisoikeusrikoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

Teollisoikeusrikoksesta tuomitaan myös se, joka yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen (SopS / 20) määräysten vastaisesti ja siten, että teko on omiaan aiheuttamaan huomattavaa taloudellista vahinkoa loukatun oikeuden haltijalle, loukkaa sopimuksen soveltamisalaan kuuluvan eurooppapatentin tuottamaa oikeutta.

Tekijät Författare Authors Arbetsgruppen för att förbereda ratificeringen av avtalet om en enhetlig patentdomstol Ordförande Liisa Huhtala Sekreterare Maarit Huotari	Julkaisuaika Publiceringstid Date Juni 2015 Toimeksiantaja(t) Uppdragsgivare Commissioned by Työ- ja elinkeinoministeriö Arbets- och näringsministeriet Ministry of Employment and the Economy Toimielimen asettamispäivä Organets tillsättningsdatum Date of appointment
Julkaisun nimi Titel Title Betänkande från arbetsgruppen för att förbereda ratificeringen av avtalet om en enhetlig patentdomstol	
Tiivistelmä Referat Abstract I Europa har det redan en längre tid förberetts en reform av det europeiska patentsystemet. Genom reformen skapas ett nytt europeiskt patent med enhetlig verkan samt inrättas en ny enhetlig patentdomstol. Bestämmelser om det förstnämnda finns i förordningarna (EU) nr 1257/2012 och (EU) nr 1260/2012. Domstolen inrättas genom ett avtal om en enhetlig patentdomstol. De två delarna av reformen är nära förbundna med varandra, och tillämpningen av förordningarna börjar först efter det att avtalet har trätt i kraft. Arbets- och näringsministeriet tillsatte den 4 februari 2015 en arbetsgrupp för att förbereda ratificeringen av avtalet om en enhetlig patentdomstol. Arbetsgruppen har berett ett förslag om godkännande av avtalet om en enhetlig patentdomstol och förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen samt till andra behövliga lagändringar. Förslagen har avfattats i form av en regeringsproposition. Arbetsgruppen har dessutom berett nationella verkställighetsåtgärder med tanke på förordningarna om ett patent med enhetlig verkan. Dessa ingår i förslagen till ändring av patentlagen. Enligt förslaget ska de bestämmelser i avtalet om en enhetlig patentdomstol som hör till området för lagstiftningen sättas i kraft som lag genom en blankettlag. Det föreslås att ett nytt kapitel fogas till patentlagen. Kapitlet ska innehålla behövliga bestämmelser om ett europeiskt patent med enhetlig verkan. Avtalet om en enhetlig patentdomstol innehåller materiella bestämmelser om innehållet i den exklusiva rätt som patentet medför samt om begränsningar av den. Bestämmelserna i patentlagen ska ändras i tillämpliga delar så att de motsvarar de nya bestämmelserna. Dessutom föreslås sådana ändringar i patentlagen, rättegångsbalken och i lagen om säkerställande av bevisning i tvistemål som gäller immateriella rättigheter vilka skapar klarhet i fördelningen av behörighet mellan nationella domstolar och den enhetliga patentdomstolen. Dessutom föreslås att strafflagen och utskökningsbalken ändras i tillämpliga delar. Kontaktperson vid arbets- och näringsministeriet: Avdelningen för arbetslivs- och marknadsfrågor / Liisa Huhtala +358 29 50 47062	
Asiasanat Nyckelord Key words Industriella rättigheter, patent, enhetlig patentdomstol, europapatent med enhetlig verkan	
Painettu julkaisu Inbunden publikation Printed publication ISSN	Verkkojulkaisu Nätpublikation Web publication ISSN 1797-3562
ISBN	ISBN 978-952-327-024-4
Kokonaissivumäärä Sidoantal Pages 256	Kieli Språk Language Suomi, Finska, Finnish
Julkaisija Utgivare Published by Työ- ja elinkeinoministeriö Arbets- och näringsministeriet Ministry of Employment and the Economy	Vain sähköinen julkaisu Endast som elektronisk publikation Published in electronic format only

Tekijät Författare Authors Working group for the ratification of the Agreement on a Unified Patent Court Chair Liisa Huhtala Secretary Maarit Huotari	Julkaisu-aika Publiceringstid Date June 2015 Toimeksiantaja(t) Uppdragsgivare Commissioned by Työ- ja elinkeinoministeriö Arbets- och näringsministeriet Ministry of Employment and the Economy Toimielimen asettamispäivä Organets tillsättningsdatum Date of appointment
Julkaisun nimi Titel Title Report by the working group on the ratification of the Agreement on a Unified Patent Court	
Tiivistelmä Referat Abstract Preparations for a European patent reform have long been ongoing. The reform creates a new European patent with unitary effect and establishes a new Unified Patent Court. The European patent with unitary effect is governed by regulations (EU) N:o 1257/2012 and (EU) N:o 1260/2012. The Court is established with the Agreement on a Unified Patent Court. These two parts of the reform are closely connected and the regulations will only become applicable once the agreement has come into force. The Ministry of Employment and the Economy appointed a working group to draft a proposal for the ratification of the Agreement on a Unified Patent Court. According to the proposal, drafted in the form of a government proposal, provisions of the agreement that are of legislative nature shall be brought into force by an Act of the Finnish Parliament. The working group has also drafted necessary amendments to the Finnish legislation on patents, including the necessary measures for implementing the regulations governing the European patent with unitary effect. According to the proposal a new chapter would be added to the Patents Act. This chapter would include provisions on the European patent with unitary effect. The Agreement on a Unified Patent Court contains provisions on the scope and limitations of the exclusive right conferred by a patent. The relevant provisions in the Patents Act would be amended with a view to achieving uniformity with the provisions of the agreement. The proposal also includes amendments to procedural legislation that clarify the division of competence between national courts and the Unified Patent Court as well as the necessary amendments to legislation on enforcement and criminal sanctions. Contact person within the Ministry of Employment and the Economy: Labor and trade department / Liisa Huhtala, tel. +358 29 50 47062	
Asiasanat Nyckelord Key words Industrial property, patent, Unified Patent Court, European patent with unitary effect	
Painettu julkaisu Inbunden publikation Printed publication ISSN	Verkkajulkaisu Nätpublikation Web publication ISSN 1797-3562
ISBN	ISBN 978-952-327-024-4
Kokonaissivumäärä Sidoantal Pages 256	Kieli Språk Language Suomi, Finska, Finnish
Julkaisija Utgivare Published by Työ- ja elinkeinoministeriö Arbets- och näringsministeriet Ministry of Employment and the Economy	Vain sähköinen julkaisu Endast som elektronisk publikation Published in electronic format only

Yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen ratifiointia valmistelevan työryhmän mietintö

Euroopassa on käynnissä eurooppalaisen patenttijärjestelmän uudistus, jolla luodaan uusi vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti sekä uusi yhdistetty patenttituomioistuin. Työ- ja elinkeinoministeriö asetti 4.2.2015 työryhmän valmistelemaan yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen ratifiointia. Työryhmä on valmistellut hallituksen esityksen muotoon ehdotuksen yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen hyväksymisestä ja laiksi sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta sekä muiksi tarvittaviksi lakimuutoksiksi. Patenttilakiin lisättäisiin säännökset vaikutukseltaan yhtenäisestä eurooppapatentista, ja olemassa olevia säännöksiä muutettaisiin tarpeellisilta osin vastaamaan sopimusta yhdistetystä patenttituomioistuimesta. Mietinnössä ehdotetaan lisäksi muutoksia oikeudenkäymiskaareen, todistelun turvaamisesta teollis- ja tekijänoikeuksia koskevissa riita-asioissa annettuun lakiin, rikoslakiin ja ulosottokaareen.

Sähköinen julkaisu
ISSN 1797-3562
ISBN 978-952-327-024-4

TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖ
ARBETS- OCH NÄRINGSMINISTERIET
MINISTRY OF EMPLOYMENT AND THE ECONOMY